

Giới thiệu Tình Yêu Định Mệnh

Bạn đang đọc truyện teen của tác giả Ngocngominhminhngo. Mưa, ngoài đường đầy mưa, những cơn mưa bất chợt kéo đến. Mưa cuốn trôi tất cả, cuốn trôi hàng ngàn bụi bẩn trong làn đường sáng bóng, mưa gột rửa cho thế giới đẹp hơn, sau cơn mưa cầu vồng sẽ xuất hiện và niềm vui sẽ trở về. Nhưng mưa vẫn không cuốn đi được nỗi buồn, chỉ ít là ở một góc khuất nào đó của một cô gái... Những cơn mưa hồi hã, những cơn sấm chớp liên hồi, trái tim cô ngày càng se lại trước cuộc đời.....

Truyện xoay quanh hai năm trước, ngoài trời vẫn mưa thế này, mưa cho nỗi buồn, mưa rơi xuống để khóc cùng cô.....

– “Windy chúng ta chia tay đi! ” _ Thiên Bình nói

– “Tại sao? Tại sao lại chia tay? ” _ Windy đau đớn hỏi

– “Tình cảm hai năm em cũng thật không muốn bỏ, nhưng anh đã phản bội em, phản bội vào tình yêu của chúng ta... Cô gái đi cùng anh hôm qua là ai chứ, cô gái đi cùng anh vào khách sạn kia là ai chứ? _ Thiên Bình nghẹn ngào hỏi, cô đã kim cho mình để nước mắt không rơi... ”

– “Đi cùng anh, chuyện đó tính sau? ” _ Nói rồi Windy nắm lấy bàn tay Thiên Bình kéo đi.

– “Bỏ ra Windy tôi và anh không còn gì nữa, buông tôi ra! ” _ Cô gào thét lên thật sự cô đang rất giận, giận lắm, cô đến đây là để nghe lời giải thích, ý vậy mà Windy làm bộ mặt hơn hờ thể, phải chăng ép cô tức chết hẳn mới hả dạ.....

Đây có thực sự là Tình Yêu Định Mệnh đã sắp đặt họ? Cùng theo dõi và chiêm mộ nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Quá Khứ

Mưa, ngoài đường đầy mưa, những cơn mưa bất chợt kéo đến. Mưa cuốn trôi tất cả, cuốn trôi hàng ngàn bụi bẩn trong làn đường sáng bóng, mưa gột rửa cho thế giới đẹp hơn, sau cơn mưa cầu vồng sẽ xuất hiện và niềm vui sẽ trở về. Nhưng mưa vẫn không cuốn đi được nỗi buồn, chỉ ít là ở một góc khuất nào đó của một cô gái... Những cơn mưa hồi hã, những cơn sấm chớp liên hồi, trái tim cô ngày càng se lại trước cuộc đời.....

Hai năm trước, ngoài trời vẫn mưa thế này, mưa cho nỗi buồn, mưa rơi xuống để khóc cùng cô.....

– “Windy chúng ta chia tay đi! ” _ Thiên Bình nói

– “Tại sao? Tại sao lại chia tay? ” _ Windy đau đớn hỏi

– “Tình cảm hai năm em cũng thật không muốn bỏ, nhưng anh đã phản bội em, phản bội vào tình yêu của chúng ta... Cô gái đi cùng anh hôm qua là ai chứ, cô gái đi cùng anh vào khách sạn kia là ai chứ? _ Thiên Bình nghẹn ngào hỏi, cô đã kim cho mình để nước mắt không rơi... ”

– “Đi cùng anh, chuyện đó tính sau? ” _ Nói rồi Windy nắm lấy bàn tay Thiên Bình kéo đi.

– “Bỏ ra Windy tôi và anh không còn gì nữa, buông tôi ra! ” _ Cô gào thét lên thật sự cô đang rất giận, giận lắm, cô đến đây là để nghe lời giải thích, ý vậy mà Windy làm bộ mặt hơn hờ thể, phải chăng ép cô tức chết hẳn mới hả dạ.....

– “Đi cùng anh...” _ Anh đe dọa nghiêm mặt, gương mặt vì tức giận mà trở nên đỏ bừng, mắt anh nheo lại hiện lên một tia nguy hiểm

Đến giờ thì máu nóng của cô trực trào, cô hét mạnh bàn tay Windy đang nắm, vội vã băng qua đường. Nếu thật sự cô đứng đây thêm vài giây nữa chắc có nước tức mà chết quá...

” Bim...Bim...” Tiếng xe ô tô rất gần, cách rất gần cô, hoảng sợ, bết tắc, cô chôn chân đứng yên tại chỗ, như chờ sự định đoạt của tử thần...

– “Bình nhí, cẩn thận...”

Hình như có ai đó đang gọi tên cô, tiếng kêu rất to rất to, giọng nói lộ vẻ hoang mang hoảng sợ. Rồi có một lực nào đó đem cô đẩy sang một bên, mắt phương hướng cô té nhào vào lề đường. Khi kịp tỉnh táo, cô nhìn thấy xa xa chiếc xe màu trắng đang dừng lại, một vài giọt máu đỏ tươi vương vãn trên xe, máu chảy lênh láng trên mặt đường và... cả Windy của cô đang nằm ở đó, miệng thôi thóp, tầm mắt vẫn ngược về phía cô...

– “Không Windy, không.” _ Thiên Bình chạy lại ôm chầm Windy, nước mắt của cô không kiềm được đã rơi, rơi tự khi nào cô cũng không biết, chỉ đơn giản là nội tâm của cô thật sự rất đau ,đau lắm...

– “Bình nhi đừng khóc, hôm nay là sinh nhật em đấy, phải cười lên chứ” _ Giọng Windy thều thào

– “Đừng , đừng bỏ em, xin anh đấy..... Mọi người ơi xin gọi giúp cấp cứu...”

– “Bình nhi, vô ích thôi anh mệt lắm, thật sự rất mệt rồi... nhưng có một điều, Bình nhi à! Có lẽ em đã hiểu lắm, cô gái đó đích thực chỉ là một nhân viên anh nhờ đến để thiết kế tiệc sinh nhật cho em... khụ.. khụ... khách.. khách sạn kia đó là món quà bí mật anh giành tặng cho em... nhưng... khụ khụ... nhưng... có lẽ không được nữa rồi...” Hơi thở của anh ngày càng nhạt dần

– “Không xin anh đấy, Windy..... xin anh đấy..... đừng, đừng ngủ mà”.. Một hai giọt nước mắt nóng tuông ra từ gương mặt thiên thần từ từ chảy xuống người anh hòa lẫn vào mưa....

– “Bình nhi, em phải sống tốt, yêu...yêu...em...khụ khụ...mãi yêu em.”

– “Không, Windy.....”

Tiếng hét như ai xé, xé cả tiếng mưa, xé cả cõi long của một người đang sông nhưng có lẽ tâm hồn đã chết lặng từ lâu . Windy, Windy của cô đã chết, chết thật rồi, đau khổ tuyệt vọng, nước mắt hòa lẫn cùng cơn mưa.

– “Windy, hai năm rồi, hai năm rồi kể từ ngày anh mất. Windy, xin anh đấy, xin hãy dạy em học cách để quên anh” _ Thiên Bình hướng cửa sổ thì thảo nói, đôi mắt cô vô định, bình thần và xa xăm, không một gợn sóng nhỏ của nước mắt, có ai bảo khóc sẽ buồn và cười là vui...

Biệt thự nhà Xứ Nữ, Anh Quốc...

– “Cậu mợ gọi con thừa có việc gì ạ? ”

– “Tôi đây ngồi đi, cậu có chuyện muốn nói! “ _ Cậu Xứ Nữ lạnh giọng

– “Thưa có chuyện gì ạ? ”

– “Ta muốn con đi xem mắt chồng tương lai của con?”

– “Sao ạ? Cậu muốn con đi xem mắt sao cậu? ” _ Xứ Nữ vờ nghịch cốc nước, giọng mỉa mai.

– “Xứ Nữ, không được nói chuyện với cậu như thế? “ _ Mợ Xứ Nữ lên tiếng.

– “Cậu mợ ạ! Không đơn giản là xem mắt chứ? Hay muốn đuổi con ra khỏi nhà này? Nhưng thưa cậu mợ, đây là biệt thự của Xứ gia, là nhà của con, hơn nữa chuyện hôn nhân đại sự của con, ai cũng có quyền can thiệp nhưng người đó chắc chắn không phải cậu mợ”

– “Hỗn láo, từ khi nào con trở nên láo xược như thế?” _ Cậu cô tức giận đập bàn.

– “Con trở nên như thế chả nhẽ không phải cậu mợ ban cho hay sao?” Bình tĩnh nâng chén trà tiếp tục ngậm nhi.

– “Con...” _ Cậu Xứ Nữ đưa tay lên định cho cô cái tát, nhưng mợ cô kịp ngăn cản lại.

– “Xứ Nữ, ta biết con không ưa gì cậu mợ, nhưng người đó là cậu con, là cậu ruột và cũng là người thân duy nhất của con”

– “Người thân? Hai người không xứng đáng. Không cần con nhắc lại cho hai người nhớ ai là người hại gia đình con ra nông nổi như ngày hôm nay. Ba con, mẹ con, hai người chết thảm, chẳng lẽ điều đó cậu mợ nói không liên quan đến hai người hay sao? ” _ Xứ Nữ giọng đờm buồn đáp lại nhưng chỉ một giây thoáng qua..

– “Không? Nói cho cậu biết, chuyện đó là ai nói với con? ”

– “Ồ. Đó là chính tai con nghe, chính mắt con thấy cậu đang nói chuyện với mợ đấy?”

– “Không đó... đó chỉ là hiểu lầm... Vụ tai nạn đó chỉ là một sự cố...con phải..

– “Nhưng sự cố đó đã cướp đi ba mẹ của tôi. Thật tàn nhẫn khi ba mẹ tôi tin tưởng vợ chồng ông, đến cuối cùng thì sao chứ. Lừa tôi đi, gọi điện cho ba mẹ nói tôi bị bắt cóc, khiến ba mẹ tôi hoảng sợ, khủng hoảng...rồi...” Cô nghẹn ngào nhớ lại, rồi tai nạn giao thông, rồi từ thần cướp mất cha mẹ của cô.....

– “Xứ Nhi, mợ biết giờ cậu mợ nói gì cũng vô ích, nhưng Xứ Nhi, xin con hãy giúp cậu mợ, chỉ có con mới giúp được cậu mợ, đồng ý đi xem mắt đi”

– “Công ty lại gặp khó khăn, muốn dùng con làm con cờ chứ gì? Đâu rồi, hình như cậu mẹ còn đưa con gái xem trời bằng vung mà, hôm nay sao không thấy đến?”

– “Nó.... Nó còn quá nhỏ”

Còn nhỏ mà miệng mồm độc thế, lần nào đến đây mà chả tìm cách ức hiếp cô?- cô nghĩ bụng. Nhưng hai người đó dù gì cũng là người thân của cô, muốn cô tàn nhẫn với họ thật, cô không đành...

– “Haizz đây là toàn bộ số chứng khoán mà ba con để lại, hai người cầm lấy mà dùng tạm, giúp, con cũng đã giúp rồi, Xin hai người đừng quấy rầy cuộc sống của con”, nói rồi cô toan đứng lên

– “Còn nữa con sẽ về Việt Nam một thời gian, công ty mĩ phẩm của mẹ tuyệt đối không ai được chạm vào, nếu không hai người đừng trách” _ Cô nghiêm giọng đe dọa.

Còn cậu mẹ cô thì lạnh sống lưng, họ biết cô nói được ắt sẽ làm được.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Biệt thự hoàng tộc nhà Nhân Mã....

– “Nhân Mã tiểu thư, Bảo Bình tiểu thư tìm cô.”

Cô người hầu vẫn đứng đó chờ đợi, còn cái cô Nhân Mã tiểu thư thì vẫn lì bì trên chiếc giường công chúa....

-” Nhân Mã tiểu thư, tiểu thư Bảo Bình chờ cô ở dưới lầu ạ! ”

– “.....”

– “Nhân Mã.....” lần thứ 3

– “Tiểu thư....” lần thứ 4

-....._ lần thứ 5

-....._ lần thứ sáu

-.....

-....._ lần thứ n thì

– “Để tôi đánh thức con ngựa lười này cho “ _ Giọng nói thanh thoát của một cô gái vang lên.

– “Vâng, thưa Bảo Bình tiểu thư! “ _ Cô người hầu cuối đầu chào hỏi rồi xin phép lui xuống.

Nhìn Nhân Mã ngủ say bí tỉ trên giường mà máu nóng của cô cao trào , đáng chết sáng sớm hẹn cô đến đây, hàng đồng núi thí nghiệm cô không dư thời gian để làm ai đòi lại đi đánh thức con ngựa điên này, tức chết cô mà.....

– “Nhân Mã ta cho mi 3 phút để tỉnh lại, nếu không đừng trách tại sao ta ác nhé.”

– “.....”

Vẫn không trả lời, 1 phút, 2 phút trôi qua vẫn không động tĩnh.... Máu điên Bảo Bình lên đến cao trào, cô bước lại giường Nhân Mã, cúi người xuống nhẹ nhàng thì thầm vào tai cô

– “Nhân Mã, ta vừa có một phát minh mới không biết người thế nào muốn làm chuột bạch cho ta không? ”

– “Á..... Đừng, đừng.....” _ Lời nói lắp tức có hiệu nghiệm, Nhân Mã vội bật dậy như ma đuổi....

– “Bảo Bảo, cậu đến lâu chưa?” _ Cười hiền lấy lòng

– “Không biết lâu chưa, nhưng đủ để làm mấy cái thí nghiệm để giết chết cậu đó.”

– “Hi. ..., Bảo Bảo mình biết cậu đại nhân không chấp nhất tiểu nhân, đừng đối xử với mình tồi tàn như vậy nhé “ _ Miệng thì cười nhưng thật tâm của cô như mếu, tình tình Bảo Bình ai chả biết là rất cô quai, có trời mới đoán được cô ta sẽ hạnh động như thế nào, thật đặc tội quân tử chứ ngàn lần đừng đặc tội tiểu nhân như Bảo Bình

– Hừ. ..., Minh cho cậu 10 phút để thay ngay cái bộ dạng bây giờ, nếu không muốn mama tổng quản Xử Nữ căn nhắc vì tội đến trễ. ”

– “Chết, chết tội mình rồi.” _ Cô dùng tốc độ ánh sáng bay ngay vào phòng tắm ...

– “Xem như cậu còn biết sợ, yên tâm tội mình còn hai tiếng nữa mới đến giờ... haha...” _ Tựa xuống sôpha cô mỉm cười mỉa mai, tình huống này cô đã sớm dự liệu rồi, mà thực sự nhắc đến tổng quản, ai ai cũng phải sợ..., cách tốt nhất để trấn áp Xử Nữ e là chỉ mỗi khi Thiên Bình nổi điên mà thôi.....

Quán cà phê Lucky star

Có hai cô gái đang ngồi nói chuyện phiếm, từ lúc hai cô bước vào, hai người không biết thu hút bao nhiêu ánh nhìn mà đặc biệt là mấy boy ở đây. Người ngồi trái xinh đẹp theo kiểu sắc sảo, mặn mà. Người còn lại thì sở hữu vẻ đẹp thiên thần, xinh đến từng cm, dám đảm bảo ai nhìn vào cô chắc chắn sẽ bị quyến rũ ngay ánh nhìn đầu tiên. ... Không sai, người ngồi trái là Xử Nữ, người ngồi phải đó là cô nàng yêu cái đẹp, Thiên Bình.

– “Haizz, Bình nhi ak! Trình độ sát fan của cậu càng lúc càng cao rồi đấy?”

– “Toàn là một lũ háo sắc “ _ Thiên Bình lên tiếng chê trách. ...

– “Àn sau cái gương mặt thiên thần của bồ, không biết có bao nhiêu gương mặt ác quỷ nhi? “ _ Xử Nữ tiếp tục khiêu khích.

– “Đúng đấy Xử, mình là ác quỷ chính hiệu đấy, cậu tin ngay bây giờ mình sẽ ăn thịt cậu không?”

– “Hà ai ăn thịt ai vậy? “. Giọng nói tinh nghịch của một cô gái vang lên, khác hẳn với vẻ đẹp của Thiên Bình và Xử Nữ, cô gái này xinh đẹp theo kiểu trẻ con, ngây thơ và rất hồn nhiên.

– “Nhân Mã chờ mình với, cậu là nữ đấy, là nữ đó chứ không phải là giống ngựa đâu mà phi nhanh như thế? “. Lại là giọng nói của một cô gái trẻ, vang tràn trắng nõn lấm tấm những giọt mồ hôi.

– “Nhân Mã đến rồi ak? Cả Bảo Bình nữa đến đây ngồi đi?” _ Thiên Bình nhẹ nhàng lên tiếng. ...

Khi hai người đã an tọa vững vàng tư thế thì, Xử Nữ cất giọng vàng oanh của mình lên

– “Á, Bảo Bình sao trán cậu lấm tấm mồ hôi vậy, mau lau sạch ngay cho mình, còn Nhân Mã nữa cậu cũng lớn rồi, cũng biết mình là con gái đấy, đi đứng phải giữ ý giữ tứ chứ... Ìi nhẹ nói khẽ đấy, cậu biết chứ? Chứ không phải bay nhảy như ngựa như cậu đâu. Làm ơn đi hai cậu chú ý hình tượng thực nữ của mình một chút đi, đến lúc ế rồi thì đừng khóc mà chạy đến với tội mình đấy. Cậu đấy..., cậu đấy Bảo Bình tội cậu thức đến mấy giờ vậy, mắt cậu trở thành gấu trúc rồi kìa, mấy phương pháp trang điểm mình và Bình nhi dạy cậu đâu bla.....bla.....”

Trong khi đó các cô gái còn lại thì... họ có cuộc chuyện bằng ánh mắt

” Tại câu hét đấy đã bảo đi đứng đàng hoàng mà” _ Bảo Bình phóng lửa cho Nhân Mã

” Mình có muốn đâu, tại lâu lắm mới thoát ra khỏi căn tù đó, đương nhiên là phải chạy nhảy” _ Nhân Mã vô tội đáp lại

” Biết rằng cậu vui nhưng cũng phải biết hoàn cảnh của mình chứ, mama tổng quản đó ”

” Cậu cũng lỗi mà” _ Nhân Mã vội cãi lại

” Cậu đó ”

” Cậu thì có”

Hai ánh mắt trừng nhau nảy lửa

” Dừng lại hai cậu định làm rách cả mắt hả “ _ Chịu không được Thiên Bình đứng ra giảng hòa.

” Thiên Bình giúp tội mình “ _ Bảo Bình hướng đôi mắt ngây thơ cầu xin

” Thật là, haizz để mình”

Trở về với Xử Nữ sau khi kết thúc bản tình ca của mình thì

- “Hai cậu có nhớ những gì mình nói không, tuyệt đối lần sau không được như thế nữa.....”
 - “A, Xứ Nữ cậu quên nói nhiều sẽ xuất hiện nếp nhăn ak? Cậu nể cái mặt của mình tha cho họ đi “ _ Vừa nói Thiên Bình vừa đưa ly nước cam cho Xứ Nữ
 - “Hừ, xem như hai cậu may mắn “ _ Cô liếc hai tội phạm một cái sắc lẹm.
 - “Xứ Nữ, cậu gọi mình ra có chuyện gì?” _ Như chớp được vàng, Bảo Bình vội đổi chủ đề
 - “Thật ra... Thật ra thì...” _ Xứ Nữ gãi đầu khó nói
 - “Thật ra, thì ra cái gì chứ?”
 - “Thật ra thì ngay mai mình sẽ về Việt Nam.”
 - “CÁI GÌ? “ _ tiếng kêu thất thanh của 2 cô gái vang lên, thấy mọi ánh nhìn của mọi người ba cô mỉm cười xin lỗi, thật ra là chỉ có Nhân Mã và Bảo Bình hét thôi còn Thiên Bình thì cô biết rồi, Xứ Nữ cũng nói nguyên nhân cho cô nghe, ban đầu thật ra cô rất tức giận, cậu mợ của Xứ Nữ thật quá đáng, còn có thiên lý không chứ. Nhưng nghĩ lại đó là chuyện nhà Xứ gia cô thật không có quyền lên tiếng, nên thế cô im lặng.
 - “Xứ Nữ, tại sao lại đi? “ _ Bảo Bình
 - “Đơn giản là muốn thay đổi không khí thôi.”
 - “Nếu vậy, mình cũng sẽ đi. “ _ Thiên Bình lên tiếng
 - “Cậu đi ư? ” _ Ba người không tin đồng thanh cùng hỏi
 - “Đơn giản mình cũng muốn thay đổi không khí “. Cô trả lời mọi người, ánh mắt nhìn xa xăm thoáng thoáng đượm buồn..
- Mọi người đồng loạt thở dài, quả thực cái chết của Windy Thiên Bình vẫn không quên được, kể từ ngày windy mất cũng là ngày Bình nhi đóng băng một phần cảm xúc của mình...
- “Nè, sao lại nhìn mình thế chứ, mình đi không được ak? ”
 - “Được, được, đương nhiên là mình rất vui rồi” _ Xứ Nữ thoát ra khỏi suy nghĩ đáp lại
 - “Được, mình cũng sẽ đi, biết đâu về đó cảm hứng chế tạo của tớ lại được khơi nguồn thì sao!” _ Bảo Bình
- Mọi người mừng mừng một cái, tất cả đều chấp tay thành khăn cầu xin thượng đế, bái lạy chúa Giê-su, hi vọng mình không là nạn nhân của Bảo Bảo.
- “Tốt quá được đi chơi rồi. Haha...” _ Nhân Mã vui sướng nhảy cẫng lên
 - “Cậu lo mà thoát khỏi cái địa ngục nhà cậu đi ” _ Thiên Bình đánh rớt niềm vui của Nhân Mã
 - “Yên tâm với thực lực của mình chắc có vấn đề, nhưng nếu cộng thêm các cậu... hắc... hắc.. dễ như trở bàn tay”
- Mọi người lắc đầu ngán ngẩm, xem ra các cô phải khổ dài dài rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Biệt thự nhà Cụ Giải... Pa-ri...

- “Tiểu thư, người đã về” _ Đám người hầu cúi xuống chào cô
- “Xin chào mọi người” _ Nở nụ cười tươi rói, cô đáp lại
- “Thưa tiểu thư, lão gia đang đợi cô ở thư phòng” _ Vị quản gia già đồng dục lên tiếng

– “Cháu lên ngay ăh...”

Lấy tay che miệng cái ngáp dài, cô mệt mỏi bước lên từng bậc thang, gần một tuần bận rộn thật sự đã cướp mất của cô tất cả thể lực. Cũng thật tức cười thật, có ai như cô không chứ, làm bác sĩ cũng để chăm sóc sức khỏe cho mọi người, nhưng ngay cả chính cô, cô còn chưa chăm sóc nữa mà..... Hít một hơi thật sâu để lấy lại tinh thần, có lẽ với cô những lần áp lực lớn nhất chỉ có thể là trò chuyện.. ak không trò chuyện..., cô làm gì có quyền được nói.., nên nói là mỗi lần linh thánh chỉ của ba mẹ cô đó là những trận áp lực kinh hoàng nhất của cô.

Cốc...cốc...cốc...

– “Cửa không khóa, mời vào” _ Giọng nói nghiêm nghị của người đàn ông vang lên.

– “Thưa, ba gọi con ạ ”

– “Cự Giải ak? Ngồi xuống trước đi” _ Đến giờ ba cô mới chịu ngược đầu lên khỏi bàn làm việc, nhìn cô một cái.

– “Vấn đề ở bệnh viện Buchin giải quyết thế nào?” _ Giọng nói vẫn sắc lạnh

– “Thưa ba, mọi việc đã được giải quyết thỏa đáng, tất cả đã đi vào quỹ đạo rồi ạ. Về việc xây dựng khu Vip phía đông tây cho bệnh viện đang được tiến hành hợp tác, con nghĩ không lâu nữa chắc sẽ đưa vào xây dựng.” _ Cự Giải tỉ mỉ kể lại.

– “Thế còn việc sốc thuốc của bệnh nhân con giải thích thế nào? Nên nhớ, bệnh viện Buchin là bệnh viện hàng đầu thế giới ta không cho phép có một sai sót nào, cho dù nhỏ nhất.”

Cô tròn mắt kinh ngạc, chỉ có một tuần thôi nhanh vậy đã đến tai ba cô rồi ak? Thật không khỏi khâm phục khả năng thông tin của ba cô, thật nhanh quá

– “Đó là một số người muốn kiếm một chút lợi ích từ bệnh viện, con đã đưa đơn ra tòa hơn thế con cũng lên truyền thông làm sáng tỏ việc này, mọi việc cũng được giải quyết, có lẽ không đáng lo đâu ạ.” _ Thờ ra hơi, cũng may là cô đã giải quyết chu đáo

– “Tốt lắm.” _ Gạt công việc còn dang dở sang một bên, ông ngược nhìn Cự Giải chậm chạp nói

– “Cự Giải, con cũng đã lớn, cũng đến lúc tiến tới hôn nhân rồi. Ta và mẹ con cũng đã chọn được một vài mẫu người tốt, chỉ chờ...” _ Ba cô lưỡng lự

– “Chờ con đi gặp họ phải không?” _ Ngược nhìn người đối diện với mình, cũng là người mà cô gọi là ba mình sao cô thấy chua xót quá, vốn dĩ ba cô, mẹ cô có cho cô cái quyền được quyết định dù chỉ một lần không?

– “Con rất hiểu ý ta. Cự Giải con rất nghe lời ta, ta mong lần này không ngoại lệ”

– “Đúng đấy, Cự Giải những vị hôn phu tương lai của con rất có ích cho sự nghiệp nhà ta” _ Tiếng của một người phụ nữ vang lên, nhìn về phía cánh cửa đó là hình dáng của một người phụ nữ rất quý phái, cao quý đang từ từ tiến vào.

Hít sâu một hơi, cô chậm rãi lên tiếng.....

– “Ba mẹ, từ trước đến nay, con đều hảo hảo ngoan ngoãn nghe lời hai người, từ việc lớn nhất hay việc nhỏ nhất con đều hảo hảo làm theo sự sắp xếp của hai người, nhưng có lẽ lần này con xin lỗi, xin hãy để mỗi hôn nhân này con tự quyết định đi.”

-” Hồn lảo, ai cho con cái quyền đấy hả? “ _ Ba cô tức giận đập bàn đứng dậy.

– “Lão gia, bình tĩnh” _ Hướng ba cô sau đó mẹ cô quay sang bảo

– “Giải nhi, chuyện hôn sự này ba mẹ đã quyết không đến phiên con tự quyết định. ”

– “Ba mẹ, có lẽ suốt hàng ấy năm ba mẹ định đoạt thay con, nhưng lần này chuyện này xin hãy để con tự quyết định.”

Người ta thường bảo tức nước sẽ vỡ bờ, có lẽ lần này cái bờ mà cô cố công đắp cho cao có lẽ vỡ thật.

– “Được nếu con muốn quyết định tương lai của mình, trừ khi con đừng đặt chân vào nhà này nữa”

Lại là những lời này, cũng cái câu ” con đừng đặt chân vào nhà này nữa ” mà cướp của cô biết bao hi vọng, biết bao mơ ước và... biết bao nước mắt..., đã vậy thì.....

– “Xin ba mẹ đừng trách con bất hiếu “.

– “Mày.....” _ mẹ cô tức quá không nói nên lời, có lẽ bà không ngờ đứa bé luôn nghe lời, không có chủ kiến lại bắt đầu phản kháng., loạn., đúng là loạn hết rồi...

Bốp... Một cái tát như trời giáng in xuống mặt cô, nắm vệt ngón tay hiện ra hằn đỏ, cô ngược nhìn thủ phạm. À, không cô ngược nhìn ba cô, ánh mắt mang chút tang thương, đau buồn có, xót xa có, thất vọng có..., nhưng cô thất vọng cái gì chứ? Từ lâu rồi, nơi đây có lẽ đã không còn hiện diện hi vọng

của cô nữa mà, vậy thì cô lấy có gì để thất vọng kia chứ...

– “Đi ra khỏi nhà này ngay lập tức.” _ Mẹ cô lên tiếng hét.....

Ngâm ngùi nhìn lại, cô từ từ xoay người bước đi, phát ra một tiếng nói cuối cùng...

– “Ba mẹ giữ gìn sức khỏe”.

Và rồi, tiếng của cô khuất dần sau cánh cửa gỗ nặng nề, to lớn. Một giọt..., hai giọt nước từ đâu rơi xuống phủ nhòa cả gương mặt xinh đẹp, mọi sức lực để chống cự của cô đã mất hết, chỉ còn lại đau khổ, bế tắc và nước mắt. Có lẽ, kìm chế lâu quá ắt cũng có ngày bộc phát....., rồi đi biết đâu là một lựa chọn đúng thì sao?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Ngôi trường My dream star, Việt Nam.....

Khi những chiếc xe Bentley dừng lại, cửa xe thoáng mở ra, khi sáu chàng trai xuất hiện, khi những gương mặt khôi ngô hiện ra thì.....

Như một luồng cuồng phong hiện đến, chỉ trong phút chốc thôi mà đã có một đám con gái lúc nhúc vây lấy xung quanh những chiếc xe như kiến bu bánh ngọt, có lẽ nếu họ tiếng thêm mười bước nữa, sáu chàng trai ắt sẽ chết ngạt vì thiếu oxy mất.

– “Bảo vệ thiếu gia” _ Tiếng một tên vệ sĩ có lẽ là đội trưởng, đang vang lên ra lệnh. Ngay tức khắc, một đoàn vệ sĩ có hơn bốn mươi người tiến lên làm thành một lá chắn, chắn hơn hàng trăm người trước mặt, chắn những ngọn sóng thần ỏi, chắn luôn cả những con thú dữ. Mà những con thú dữ đây lại là cả một bầy vịt giới. Thật không thể tin được, đây là những tiểu thư chân yếu tay mềm, yếu điệu thực nữ đó sao?

Sao giờ đây lại biến thành bộ dạng thế này những con quý háo sắc thế kia ???.

– “A..., phiền phức chết được” _ Bạch Dương lên tiếng than nhẹ

– “Tại sao cái tình hình này lại tiếp diễn mỗi ngày kia chứ? Tớ chán ngắt rồi đây... Đúng thật là một đám háo sắc mà.” _ Kim Ngưu lắc đầu cảm thán...

– “Dư thừa hết biết” _ Sử tử cũng kìm không được, nếu không vì muốn giữ hình tượng, có lẽ đám con gái này đã bị anh dọa bỏ chạy rồi

Miệng là nói vậy, đám con gái bao vây là vậy, đám vệ sĩ cắt công bảo vệ là vậy nhưng các anh vẫn thờ ơ điềm nhiên, cũng giống chuyện này thực chất không liên quan đến sáu người bọn họ....

Đám con gái lúc này vây quanh sân trường ngày một thêm chặt, chặt đến mức ngay cả một giọt nước cũng khó mà lọt lòng qua được.

Ầm ầm ầm ầm.....

Bùm bùm boàng boàng.... boàng boàng bùm bùm...

Xềng xềng.... xềng....

Những âm thanh nghe thật hùng hồn, hết lớp này đến lớp khác tiếp nhau thay phiên... Rồi hàng nghìn tiếng la, hàng nghìn gào hét đến nỗi Hằng Nga cũng phải té giống của lũ vịt trời này.

– “Ủng hộ lực đại thiên vương, ủng hộ lực đại thiên vương...”

– “Ma Kết hội trường là giỏi nhất, ủng hộ Ma Kết...”

– “Thiên Yết cool hơn, ủng hộ yết yết...”

– “Sư Tử oai nhất...”

– “Song Tử đẹp trai nhất...”

– “Kim Ngưu baby nhất.....”

– “Ôi...ôi..ôi.. ta chết mất...”

Màng lưới cảnh vệ càng lúc càng siết chặt, lũ con gái càng lúc càng lần tới...

– “TRÁNG RA ĐỀ TÔI NGẮM THIÊN VƯƠNG CỦA TÔI.....” _ Lũ con gái đồng thanh hướng về phía vệ sĩ, thật sự rất khổ thân cho số phận vệ sĩ bọn họ mà...

– “Kết Kết ơi! cái lỗ tai khôn khổ của tớ sắp chịu hết nổi rồi” _ Kim Ngu lên tiếng rên rĩ...

– “Mau đi thôi, nếu không muốn chết vì thiếu oxy nói đây...” _ Thiên Yết lên tiếng thúc giục...

– “Song Tử? Song Tử đâu rồi...” _ Ma Kết thắc mắc... Tức thời cả bọn đưa mắt hướng tìm Song Tử, đi theo mắt mọi người, họ hướng nhìn thấy cái dáng người lẳng từ, cách đó vài bước bọn họ nhìn thấy Song Tử đang lăm bầm lẫu bầu, ngón tay thì cứ chỉ chỉ về phía đám con gái...

– “Song Tử, cậu làm gì thế?” _ Sur Tử bước lại quàng tay lên vai Song Tử hỏi

– “346....352....559...” _ Đáp lại câu trả lời của Sur Tử chỉ là những con số kì lạ

– “Song Tử???” _ Thiên Yết ngạc nhiên, không lẽ ba hồn bảy vía của hắn chỉ còn lại hai hồn.....

Trong khi đó, Ma Kết vẫn bình thản đọc sách, Kim Ngu thì tiếp tục sự nghiêm ăn uống vĩ đại của mình, thỉnh thoảng họ đưa đôi mắt hướng về phía trước như chờ xem kịch vui...

Bịch bịch inh inh....

Thế là anh chàng Song Tử xấu số phải nhận thêm mấy cái thúc người đau điếng...

– “Cậu điên à? Đau đấy!” _ Cuối cùng Song Tử cũng chịu mở miệng vàng lời ngọc mà lên tiếng..

– “Câu này phải để mình hỏi chứ?” _ Bạch Dương nóng nảy hỏi lại...

Lấy lại phong độ, Song Tử đáp lại một câu tỉnh bơ làm mọi người mèn xiu

– “Không thể tin được, Dương Kết Yết Sur Ngu, số lượng fan của các cậu càng lúc càng tăng, sắp ngang bằng với mình rồi...!!!”

– “Không lẽ này đến giờ cậu đang đếm số lượng fan đấy chứ.” _ Ma Kết gặng từng chữ mà hỏi lại, nói gần là hỏi nhưng anh sớm đã khẳng định.

Song Tử thành thành, thật thật đáp lại” Đúng rồi.”

Bình...bình... ịch...ịch...

Trận chiến bùng nổ lần hai.

-” Tha cho cậu ấy đi, đến giờ vào lớp rồi!” _ Kim Ngu lên tiếng cứu nguy...

-” Hu..hu.. Kim Ngu cậu là người bạn tốt nhất của mình” _ Song Tử mếu máo tiến về phía Ngu...

-” Yên tâm đi, tớ không là việc không công đâu. Trưa hôm nay, buổi ăn của mình cậu trả tiền cho mình nhé!” _ Vẫn vậy Ngu thì vẫn thực hiện chủ chương của mình, ăn quýt và kiếm tiền...

Mọi người lác đầu ngán ngẫm bỏ đi...

– “A.....Lục đại thiên vương thật oai phong”

Thế là cánh cửa sân trường đóng lại cùng với tiếng gào gú như xé cả buổi sáng yên bình của tụi con gái.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Mười hai giờ đêm, biệt thự hoàng tộc nhà Nhân Mã.

– “Đội trên, đội dưới chuẩn bị xong chưa?” _ Tiếng Nhân Mã gặng hỏi

– “Bé bé cái mồm, bị phát hiện là nguy?” _ Bảo Bình lên tiếng trách mắng

– “Thiên Bình đâu? Xử Nữ nữa”

– “Xử Nữ đợi ta ở sân bay, con Bình nhi thì tiếp viện chúng ta ở ngoài cửa đó.” _ Dù đang loay xoay nhưng Bảo Bình vẫn hào tâm trả lời

– “Nè cậu đem cái này thổi vào phòng của mọi người đi “ _ Bảo Bình đưa cho Nhân Mã một lọ thuốc trắng trắng. ...

– “Gi thế này”

– “Mê được, tớ chế tạo cái lọ này cũng vì cậu hết đây”

– “Ồi ..., Bảo Bình của tớ là nhất nhất.” _ Nói rồi Nhân Mã chồm đến định thòm vào mặt Bảo Bình thì

– “Cho xin nhé, tớ rất tiếc bữa ăn tối hôm nay, rất đắt đây.”

Ý tứ của Bảo Bình rất rõ ràng, tớ rất tiếc bữa ăn tối hôm, rất đắt đây đừng làm tớ nôn. ... Nhân Mã biểu biểu môi, sau đó lắc lắc lọ thuốc hướng Bảo Bình hỏi. ...

– “Bảo Bảo liệu cái lọ còn con này dùng đủ không đây, hay là cậu cho thêm vài bình nữa đi”

Bảo Bình xanh mặt, miệng mấp máy không nói được gì khoảng một lúc sau

– “Ặc, tiểu thư, đây là thuốc độc quyền hiệu Bảo Bảo đây ak... một lọ cũng đủ để thuốc hai mươi mấy người trong nhà của cậu ngủ say đến sáng mai rồi ạ..”

– “Vậy thì chia nhau hành động đi, cậu tầng ba, mình tầng hai và tầng một ok?”

– “Gặp nhau ở cổng. Nhớ đó, gặp ở cổng, nếu cậu mà phi đi đâu, đừng trách sau mình ác...”

Thế là trong đêm tối, khi mọi vật chìm trong giấc nồng, ba cái bóng đen vẫn âm thầm làm việc. ...

Phía dưới sân vườn nhà Nhân Mã

ịch ịch bình bình. ...

Thiên Bình đang hạ nốt mấy tên vệ sĩ còn lại, thật mệt cho cô mà, đây có phải là nhà giành cho người ở hay không? Sao cô thấy giống như nhà tù giam cầm tội phạm nhỉ? Thật nhiều nhiều vệ sĩ canh gác, nếu cô không sớm có dự bị đồ chơi của Bảo Bảo e là cô sớm đã bị bắt? À, đúng rồi đây vốn dĩ là nơi giam cầm tội phạm mà, có một giống ngựa điên trong nhà này, thật khổ thân cho mấy tên vệ sĩ này quá, lắc đầu cảm thán. ...

– “Bình nhi sao nhanh vậy đã giải quyết xong? Cậu thật tham lam đây, không chia cho tớ một phần nữa “ _ Tiếng Nhân Mã lí nhí.

– “Làm xong việc rồi à? Bảo Bình đâu? _ Thiên Bình nhỏ nhẹ lên tiếng, đối với câu trách móc của Nhân Mã cô bâng quơ cho qua, cô vốn dĩ qua hiểu tính con ngựa điên này rồi. ...

– “Chắc là chưa xong, Bảo Bảo nói chúng ta đợi cậu ấy ở ngoài cổng “ _ Nói rồi Nhân Mã hướng cánh cửa đi tới. ...

Thiên Bình cầm tay Nhân Mã, vội ngăn cản. ...

– “Nè chúng ta đang bỏ trốn đây, không phải được ân chuẩn đâu mà quanh mình chính đại đi ra cửa lớn, cậu muốn mấy tên canh cổng bắt lại ak?”

– “Ừ hé, suýt nữa tớ quên mất, nhưng mà tường cao quá chúng ta trèo lên không nổi “ _ Nhân Mã vội chống cảm giọng suy tư

– “A, tớ biết có một chỗ nhất định sẽ đi qua được”

Nói rồi Nhân Mã kéo tay Thiên Bình hí hửng bước đi. ...

5’ sau, đứng trước cái chỗ mà Nhân Mã bảo đây là đường ra, Thiên Bình dụi dụi mắt như không tin vào nơi có thể thoát ra, hỏi lại Nhân Mã. ...

– “Mã này, cậu đừng nói tui mình thoát khỏi đây bằng cái lỗ này nhe?” _ Thiên Bình trong lòng thập phần lo sợ, cho xin đi, tính cô vốn dĩ rất yêu cái đẹp, không ngờ có một ngày cô phải chui qua cái lỗ hồng này chứ. ...

– “Đúng vậy. ..., để mình làm trước cho” _ Nhân Mã trả lời đánh rớt niềm hi vọng nhỏ nhoi của Bình nhi.

” Thôi thì vì sự nghiệp vĩ đại cô phải nhịn thôi, cổ nhân thường nói kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt...mà cô chính là rơi vào hoàn cảnh này, đành vậy đi”_ Thiên Bình trầm nghĩ

Thân hình Nhân Mã đang tứ tiến lại bắt đầu chui qua, nhưng gần khom người xuống thì cô chợt khựng lại, thấy lạ Thiên Bình nhìn theo.... Thật không thể tin được nơi mà các cô chui qua lại là địa bàn của con chó bẹc-giê.. Hura, các cô làm gì nên tội chứ..

– “Gâu..gâu.”_ Có chỗ cắt tiếng sủa lại, nó vênh mặt, ưỡng ngực nhìn hai người các cô bằng nửa con mắt., như muốn bảo với các cô rằng ” Bọn người các người đang cản đường ta đấy ”

– “Gâu.. gâu.. gâu...”_ Nhân Mã cũng chẳng thua kém đáp lại, ánh mắt nãy lửa, không vừa đáp lại ” Con chó hôi hám nhà người, người chính là đang cản đường ta đấy. ”

– “Gâu..gâu..gâu..gâu...”_ Con chó hung hăng đáp lễ ý muốn bảo ” Đây là địa bàn của ta, không tránh thì sao? ”

– “Grừ...gâu..gâu...”_ Ánh mắt Nhân Mã càng lúc càng lớn ” Đây là nhà ta, mi mới là xâm chiếm bất hợp pháp lãnh địa của người khác, ta phải kiện người.”

” Có ngon ngươi tiến lại đây. ”

” Haha.. Nhân Mã ta cũng muốn xem ngươi bản lĩnh thế nào. Sợ ngươi à, cần thận ngươi đấy nếu không ta bắt ngươi trở thành thịt cày quay đấy.”

Hai mắt trừng nhau nãy lửa, một người một chó, con chó hung hăng càng ngày càng tiến lại gần Nhân Mã, cô nàng sợ hãi lùi về sau vài bước. Trong khi đó, Thiên Bình đang vật óc suy nghĩ cách đối phó, cánh tay cô bám vào thật chặt vào, vào.... á đúng rồi.. được cứu rồi... Khi con bẹc-giê đang lăm le tiến đến, khi tình thế “ngàn cân treo sợi tóc” thì

– “Ầng ằng...”_ Tiếng kêu của con chó vang lên sau đó thì nó khụy xuống, thì ra là Thiên Bình đang dùng súng gây mê mà Bảo Bảo đưa để hạ con chó..

– “A, Thiên Bình suýt chút nữa là tở mất mạng rồi.., cảm ơn nhe, cậu thông minh thật đấy! ”_ Nhân Mã hướng ánh mắt về Thiên Bình về ngưỡng mộ..

– “Không có gì, chí ích là mình có đầu óc để suy nghĩ “_ Thiên Bình cười cười ” tớ dùng đầu óc để suy nghĩ chứ không dùng đầu óc để cãi nhau với động vật...” Ý tứ này rất nhanh Nhân Mã đã lĩnh hội, khuôn mặt cô sắp hiện lên hai chữ sát khí thì Thiên Bình vội lên tiếng tự cứu mình..

– “Gần đến giờ bay rồi đấy, chẳng lẽ cậu không muốn đi, hay muốn nghe Xứ Nữ giảng đạo. ”

Thế là Mã đành ngậm ngùi dẫn con tức này xuống...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Khi hai kẻ trộm Thiên Bình, Nhân Mã hoàn tất việc tẩu thoát khỏi nhà chú chó bẹc-giê, mệt quá, họ tựa vào gốc cây bên đường, sẵn tiện đứng chờ Bảo Bảo.

– “Phù, mệt quá... Cũng tại cậu hết đây Nhân Mã. Thiên đường có chỗ thì không đi, khi không lại giành địa bàn với động vật”_ Thiên Bình tức giận trách Nhân Mã.

– “Thôi thôi..., vuốt giận đi Bình nhi. Tớ đâu biết ở đâu ra con chó đó. Cùng lắm, lần sau tớ đảm bảo sẽ không có con chó đó nữa.”_ Nhân Mã lay lay tay Thiên Bình rồi rich nhận lỗi.

– “Cái gì, còn có lần sau à? “_ Con giận Thiên Bình vừa được dập nguội, ngay lập tức lại có quẻ củi đâm vào như châm ngòi cho ngọn lửa cháy lên.

– “Á..., không, không. Tuyệt đối sẽ không có lần sau. Hi...”_ Cười hiền lấy lòng ” Bởi vì lần sau tớ sẽ cải biến cái lỗ hổng đó thành đường hầm..hihi.”, nghĩ là nghĩ vậy chứ Nhân Mã làm sao dám nói.

– “Hừ...”_ Thiên Bình liếc xéo Nhân Mã, Mã nhi vội vội vàng vàng cúi đầu xuống tránh tia lửa điện đang từ từ tấn công cô. Được một lúc.....

Vù vù vù.....

– “Thiên Bình này! Cậu có cảm thấy lạnh lạnh không? “_ Nhân Mã run run hỏi.

– “Không.. không phải lạnh lạnh... mà.. mà.. r..rất lạnh thì phải.” _ Thiên Bình đáp lại hai tay cô run lẩy bẩy.

– “S..sao..B...B..Bảo..chưa..chưa ra vậy?”

– “Tớ làm... làm sao..sao biết được”

Vèo vèo vèo.....

Xoạt xoạt xoạt.....

– “Nhân Mã này, cậu cậu có.. có nghe thấy gì không? ” _ “Lâm rồi, nhất định là tai cô nghe lâm rồi. Thiên Bình ơi Thiên Bình, mày phải đi khám lại cái tai này quá, à sẵn tiện đi khám lại luôn bộ óc hay viễn tưởng nữa” Thiên Bình nghĩ thầm.

– “Chẳng lẽ, Thiên Bình..chẳng lẽ..không lẽ..” _ Nhân Mã áp ứng.

– “Chẳng lẽ không lẽ cái gì chứ? _ Thiên Bình hỏi thúc...

Xoạt xoạt xoạt... Ngay sau tiếng nói của Thiên Bình, một trận lá từ trên cây ủa xuống...

– “Bình nhi..Chẳng lẽ...chẳng lẽ..có..có ma.” _ Nhân Mã đến lúc này thì mặt cắt không còn một giọt máu

Àm àm àm... Niềm hi vọng cuối cùng của Thiên Bình tan thành mây khói, vậy là cô đoán đúng sao? Vậy là cô không lâm, vậy là tai cô không hỏng và cũng là não cô cũng không bị hư... Huhu... Thiên Bình khóc không ra nước mắt. Trong khi Thiên Bình đang tự cảm thán cho mình thì bên Nhân Mã, cô đang chấp hai tay lại, bái bái, miệng lầm bầm nào là:

..” A-men! Đức chúa Giê-su, Ngọc hoàng thượng đế, quan âm đại sĩ, phật tổ như lai... Các người tuyệt đối phải hộ vệ cho con”. Nhìn về phía cái lỗ hỏng Nhân Mã tiếp tục:

– “Thiên cầu ca ca, nguoi chết rồi thì nên an nghỉ đi đừng có dọa ta...ta...Ta nhất gan lắm, cùng lắm là gì đi thiên cầu ca ca, nguoi không nhất ta, ta sẽ không kiện nguoi xâm phạm bất hợp pháp nhà ta đâu.”

– “Nhân Mã à...” _ Thiên Bình vội vàng ngăn cản hành động rất ư là ngốc nghếch của Nhân Mã... Mặc dù rất sợ, nhưng cô vẫn không nén nổi được trận cười. Thôi thì sớm cũng chết, muộn cũng chết Thiên Bình lấy hết can đảm nhìn lên... Bên đây Nhân Mã vẫn bỏ qua lời nói của Thiên Bình, v- “Thiên cầu đại ca ca, nếu ta mà có mệnh hệ gì ba ta sẽ cho người nướng nguoi thành thịt cây, Xử Nữ sẽ băm vằm nguoi ra, Bảo Bình sẽ lấy nguoi làm thí nghiệm, ừ ừ, Cự Giải sẽ phân hủy xác của nguoi, còn còn Song Ngư sẽ bêu xấu nguoi cả đời, vạ nguoi, nghìn năm vẫn trách mắng nguoi, và còn còn Bình nhi nữa, Bình nhi....”

– “Mã nhi, nhìn lên xem.” _ Hành động của Nhân Mã vội vàng im bật, cô căng mắt nhìn lên...

Ôi má ơi, đập vào mắt cô là một làn tóc dài khề đùng đưa theo chiều gió, gương mặt con ma nữ nhìn cô cười ngây ngất nhưng mà sao ngộ vậy, Nhân Mã bắt giác hơi...

– “Thiên cầu đại ca ca, thì ra nguoi là giống cái hả? Thất lễ quá, ta phải gọi nguoi là thiên cầu đại tỷ tỷ mới đúng a. “ _ Nhân Mã còn hảo ý ngoắt ngoắt tay chào hỏi con ma nữ trước mắt, sau đó cô quay sang Thiên Bình đang cười đến đau cả bụng.

– “Bình nhi sao cười dữ vậy? Mà nè, có phải người chết rồi thân hình sẽ đảo ngược không? “ _ Đây là điều thắc mắc đầu tiên của Nhân Mã. Không phải sao, con ma trước mắt hai chân thì đu trên ngọn cây, mái tóc dài trút hết xuống đất... Nhưng mà, người nào sao quen quen vậy?

Thiên Bình cố gắng nhịn cười, cô đứng lên từ từ tiến về phía Nhân Mã

Cốc..Một cái cú như trời giáng xuống đầu Nhân Mã

– “Ngu! Con ngựa ngu ngốc kia, mau nhìn cho kĩ, người trước mắt là ai ? “.

Nhân Mã lấy hai tay dụi dụi mắt mình, khoảng hai phút sau...

– “Á.....um...um...” _ Tiếng hét như ai oán xé tan cả bóng đêm, may mà Thiên Bình nhanh tay bịt mồm

Nhân Mã lại.

Vâng người trước mặt không ai khác đó chính là Bảo Bình cổ quái, cô đang nhe răng ra mà cười đến cứng cả quai hàm

– “Sao nào? Mã nhi quà mừng của mình tớ dành cho cậu tốt chứ”

– “Còn nữa Nhân Mã, con chó lúc này thật sự đâu có chết. Súng Bảo Bình đưa cho mình chỉ là súng thuốc gây mê thôi. Hi. “ _ Thiên Bình vội vã chen vào.....

– “.....”

1', 2' trôi qua Nhân Mã đứng hình, đến phút thứ ba thì...

– “Á.....” _ Tiếng hét lần thứ hai của Nhân Mã vang lên.

Thế là một trận chiến đẫm máu đang diễn ra trước khu biệt thự Ability Group...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Tại sân bay...

Gương mặt của Xử Nữ đang đỏ như quả cà chua chín. Ông quản gia đứng bên cạnh Xử Nữ lạnh toát mồ hôi...

”Được lắm, Thiên Bình Nhân Mã Bảo Bình. Tốt nhất là các người đừng xuất hiện, nếu không đừng trách tại sao ta lại ác...” _ Sau đó cô hướng mắt về phía quần gia:

– “Bác Jack, còn bao nhiêu phút nữa...”

– “Thưa tiểu thư, còn đúng mười lăm phút nữa là đến giờ bay.”

– “Có thể gia hạn thêm thời gian không? “ _ Xử Nữ gặng hỏi, tốt lắm bọn nhóc ranh kia. Đến trễ giờ bay hơn một tiếng, phiền cô không tiếc hi sinh tiền bạc bao cả chuyến bay, hại cô không tiếc hi sinh tiền bạc bao cả đồng hàng khách kia, cũng may là cô có quen biết với giám đốc hãng bay này nên mới kéo dài giờ bay hơn một tiếng, vậy mà...Á..... Tức chết cô mà.

– “Thưa tiểu thư, e là không. Hành khách đang cần nhân, chỉ sợ chiến bay sẽ không kéo dài được bao lâu.”

– “Cháu hiểu. “ _ Xử Nữ đáp lại ngắn gọn” nếu như năm phút nữa, lũ yêu tinh các người không hiện hình... Hừ, đừng trách sao Xử Nữ ta thâm độc “ _ Xử Nữ lăm bằm trong bụng.

Một phút, hai phút, ba phút, bốn phút trôi qua vẫn không thấy người, đến phút thứ năm thì....

Xoẹt xoẹt xoẹt.....

– “Báo cáo Xử tử, các muội đã có mặt “ _ Thiên Bình làm giọng nghiêm trang đưa tay phải lên chào theo kiểu quân đội.

– “Ồ, các cậu đúng giờ quá nhò” _ Xử Nữ dùng ngọt ngào như không thể có giọng ngọt hơn, nhưng mà thực chất cô đang cố phun ra từng chữ đầy chữ.

– “Ờ “ _ Cả ba đồng loạt gục đầu xuống, thờ dài cho số phận hẩm hiu của họ. Cả ba bắt đầu đếm ngược 3, 2, 1, 0..... :

– “Các mi có biết vì các mi mà ta tốn bao nhiêu tiền bao nhiêu thời gian, còn biết bao nhiêu lời phàn nàn của mọi người không? Tốt lắm cuối cùng cũng đến rồi chứ gì Thiên Bình, Nhân Mã, Bảo Bình mau cho ta câu trả” _ Chữ ”lời” còn chưa bật phát Xử Nữ lại rít lên – “Thiên Bình, Nhân Mã 2 người các cậu chui từ cái đầm nào ra thế. Tại sao... TẠI SAO ĐÂY CẤT BỤI THỂ NÀY???” _ Xử Nữ hét toáng lên.

”Đương nhiên là chui ra từ cái lỗ hổng nhà cầu cầu đại ca ca rồi “. Thiên Bình, Nhân Mã đồng loạt đáp nhưng chỉ dám đáp thầm trong bụng.

– “Hai cậu mau đi thay ngay cái bộ dạng này!!! Hai người có biết một hạt cát là bao nhiêu con vi khuẩn hay không? Trên người các cậu cũng trên dưới hàng nghìn lớp cát. Làm ơn đi, các cậu để người dơ bẩn sẽ làm vi khuẩn phát sinh gây ra các bệnh về da, hệ miễn dịch bị giảm, sốt cao, viêm đường hô hấp ảnh hưởng đến tai và mũi.....bla bla....., thật sự các cậu có biết chăm lo cho bản thân mình không vậy? Lần sau.....” _ Xử Nữ thao thao bất tuyệt đang định nói hết cái câu ”không vậy nữa” thì im bật lại, phùng mang trợn má hỏi Bảo Bình

– “Họ đâu rồi?”

Bảo Bình còn bận cười, cô cười đến ra hết cả nước mắt. Sau khi chỉnh lại tư thế, cô ngoan ngoãn đáp lại :

– “Thưa tiểu thư Xử Nữ, bọn họ đã rời đi từ khi tiểu thư nói ” hai cậu mau đi thay ngay cái bộ dạng này” đó ạ “ _ Càng nói Bảo Bình càng cười lớn.

”Được lắm dám cười nhạo ta à??? “ _ Xử Nữ tà tà tiến gần về phía Bảo Bình nhẹ nhàng phê chỉ

– “Bảo Bình, đồng hành lí, hix.. này nhờ cậu nhé! “ _ Nhìn theo ánh mắt của Xứ Nữ

Rầm.....

Bảo Bình xui tại chỗ. Trời ơi, đây có phải hành lí của bốn người không đây? Có ai nói cho cô biết, bốn người mà cần đến hơn mười lăm cái va-li không? Giờ thì cô đã hiểu tại sao Thiên Bình kiên quyết mua thêm mấy hàng ghế nữa.. Đúng là xui xẻo cho cô mà.....

Đường phố Việt Nam.....

Một cô gái xinh đẹp theo lẽ mỏng manh yếu đuối, đang uyển chuyển đi trên đường, tà váy màu hồng phấn đang nhẹ nhàng nô đùa cùng làn gió, mái tóc cô thật đẹp, đen láy và bóng mượt túm lấy đôi bờ vai thon thả của cô. Người ta thường nói trời đánh tránh bữa ăn, nhưng mà thật sự và có lẽ ông trời không tha cho cô nên liên tục nhằm búa thiên lôi mà chia vào, khi cô đang hưởng thức cây kem ngon tuyệt của mình thì... Xin thừa sự việc là thế này....

– “Này bạn gì đó ơi, cho mình làm quen...” _ người thứ nhất

– “Này cô em dễ thương xinh đẹp ơi? Em tên gì thế...” _ người thứ hai

– “Nè em ơ, đường nắng lắm lên xe anh chờ về cho” _ người thứ tư

Hay ...

– “Cô bé xinh đẹp, anh có vinh dự được làm bạn với em không.”

Thật chóng mặt cho cô mà, đối với những lời mời gọi này cô chỉ mỉm cười, rồi vội vã bỏ đi..., bước chân mỗi lúc càng nhanh và...

Ich.... có tiếng vật nặng rơi xuống, thì ra có ai đó đụng phải một cô. Từ từ ngồi dậy, cô đưa tay xoa xoa vết thương, thương tiếc cô an ủi” Ôi cái mông tội nghiệp của tôi, người ráng chịu chút nhe ta sẽ đòi lại công đạo cho người. “; cô định đứng lên mắng lại cô gái kia thì...

– “Đi đứng kiểu gì thế? Mất cô đề đâu vậy? “ _ Cô gái kia hung hăng mắng lại cô...

Bây giờ thì cô đã thấm nhuần cái câu : Vừa ăn cướp lại vừa la làng rồi đấy . Rất rõ ràng người đụng là cô ta, nạn nhân là cô. Tại sao? Tại sao mọi việc lại thay đổi đến vậy? Sao khi trấn áp lại tinh thần, cô nhẹ nhàng đáp trả...

– “Đương nhiên mất tôi để trên trán rồi, không ai để dưới đầu gối như cô đâu. Đã vậy cô là dạng người ngang ngược mà từ trước đến nay tôi từng gặp”

– “Cô...”

Cô gái kia tức đến gân xanh cũng phải đỏ, ngay lúc đó có giọng một tên con trai vang lên

– “Có chuyện gì thế ?”

– “Anh, cô ta ăn hiếp em“ _ Chỉ về hướng cô,giọng điệu cô gái đó hoàn toàn thay đổi, ổng a ổng ọ... Sao càng nghe lại càng khiến cô cảm thấy say tàu xe quá nè.. Người con trai từ từ tiến lại gần... Đập vào mắt cô là một người tuấn mã, giống như những thiên thần trong các tiểu thuyết vậy..., nhưng khi câu nói của người con trai đó vang lên thì cô vội hồi hận ngay

– “Mau xin lỗi cô ta” _ Chỉ về phía cô gái đó, giọng nói như ra lệnh

Có làm không vậy, đẹp trai như thế mà đầu óc hồng bét, cô cảm thấy tội tội cho hấn quá...

– “Đã ngu lại còn mù mắt...Chắc chắc.. tiếc quá “ _ Cô tặc lưỡi ra giọng giễu cợt, nói rồi cô toan bỏ đi nhưng người con trai đã nhanh hơn một bước chắn ngang đường cô...

– “Cô tưởng dễ dàng thoát sao?”

Ngay tình thế đó, cô gái kia vội bắm lấy cánh tay người con trai, đôi mắt rom róm...

– “Thôi đi anh, em không sao đâu đừng chấp nhất hạng người không biết điều này.”

Đối với tình huống này cô chỉ nhếch lên một nụ cười mỉa mai rồi băng quơ bỏ đi, tính cô chúa ghét những hạng con gái như thế, nói chuyện với hạng người này chỉ tổ làm mất thêm thân phận. Còn về phía chàng trai” Hừ, tốt hơn hết là đừng để ta gặp lại.”

Chương 8

Sân bay Việt Nam...

– “Nhân Mã đừng chạy lung tung.” _ Xử Nữ rắc lên

– “Việt Nam ơi! Ta đến đây...” _ Thiên Bình

– “Nè ba người an nhàn quá vậy, xách hành lý phụ tở với...!!!” _ Bảo Bình túi to, túi nhỏ cần nhàn...

Từ chối hết những lời mời được đưa về nhà, mặc kệ những ánh mắt hâm mộ lẫn ghen tỵ của mọi người. Các sao của chúng ta vẫn tung tăng như những thứ diễn ra xung quanh chẳng liên quan đến mình...

– “Bảo Bình, Thiên Bình, hai cậu nhìn cái gì vậy? “ _ Xử Nữ phát hiện Thiên Bình, Bảo Bình đang loay hoay nhìn đông ngó tây...

– “.....”

– “Bình nhi yên tâm đi, chuyến đi này tội mình giấu thân phận.. haha...cái tội theo đuôi cậu không nhanh như vậy đuổi theo đâu “ _ Nhân Mã nhân cơ hội đó mà nói kích Thiên Bình...

– “A..., thấy rồi “ _ Bảo Bình la lên, sau đó tiến về phía đám đông, thấy vậy cả bọn cũng đồng loạt tiến theo

– “Bảo Bảo, Bảo Bảo... tở đây nè “ _ Cô gái từ trong đám đông đi lại, vẫy vẫy tay chào hỏi cả nhóm...

– “SONG NGƯ ??? “ _ Xử Nữ cùng Nhân Mã đồng thanh...

– “Giải nhi đâu tiểu Ngư ? “ _ Thiên Bình thắc mắc

– “Kia kia mà Bình nhi thiên vị quá, mới gặp mà đã lo hỏi Cự Giải rồi!!! “ _ Song Ngư làm điệu bộ nũng nịu như muốn khóc.. đưa tay chỉ chỉ về phía Cự Giải đang tiêng đến...

– “Xin lỗi cảm phiền ba vị, à không, bốn vị giải thích cho tở biết thế này là thế nào? ”

– “À, Xử Nữ Bảo Bình không nói gì với cậu hả? Chính Bảo Bảo cùng Bình nhi rủ mình đi qua đây đây. “ _ Song Ngư chân thật trả lời

– “Đúng đúng. Mà Xử nhi này cậu không có nghĩa khí chút nào, đi mà không rủ tội mình... “ _ Cự Giải dịu dàng, than trách

Lúc này, Nhân Mã đang đưa tay chống cằm như đang suy nghĩ việc gì quan trọng, được một lúc thì :

– “Song Ngư, Cự Giải hai cậu quang minh chính đại đi chứ ? ”

– “Nhân Mã cậu nói cái gì thế “ _ Xử Nữ hướng mắt hỏi Nhân Mã dò xét...

– “Nhân Mã cậu đúng là Nhân Mã sau? Đúng thật là ngu ba năm thông minh một giờ mà...haha “ _ Bảo Bình trêu tức. Nhưng nhận ngay cái lườm sắc bén của Nhân Mã, Bảo Bình lập tức im bất

– “Xử Nữ, cậu chưa biết hả, đương nhiên là tội tở trốn ra khỏi nhà rồi, làm sao ba mẹ cho phép được “ _ Cự Giải thành thành thật thật trả lời

– “CÁI GÌ ??? ”

– “Gì bất ngờ thế ? “ _ Nhìn về phía bộ ba Mã, Bảo, Bình mặc dù ba người đang liên tục nháy nháy đôi mắt như muốn rụng cả lông mi. Đáng tiếc Song Ngư, Cự Giải vẫn không hiểu ý

– “Bọn họ cũng bỏ trốn giống tội tở mà “ _ Song Ngư ngây thơ trả lời

– “CÁI GÌ..... “ _ Tiếng hét của Xử Nữ thấu tận trời cao, thế là cả sân bay phải chìm ong ong cái tai thêm vài phút...

Con 5 người còn lại, làm sao thoát khỏi cái mạng giáo huấn khắc nghiệt của Xử Nữ kia chứ. Nhưng dù thế nào bọn họ cũng được Xử tỷ ra chính sách khoan hồng, cùng đưa cả bọn trở về khu biệt thự mới của mình, nghe nói đó là khu biệt thự do người bạn hợp tác của ba Xử Nữ tìm giúp.....

Lúc này tại khu biệt thự hoàng đạo, đang có tiếng hét lên như ai oán.....

– “Kim Ngu cậu mau nói điều lúc này không phải là sự thật đi “ _ Sur Từ lắc đầu ngầy ngậy có ý như không tin vào sự thật tại mình vừa nghe..

– “Tớ không muốn có kẻ nào sống trong khu biệt thự này cùng chúng ta, nhất là con gái... Chỉ toàn là một lũ ngu si” _ Ma Kết cũng đồng tình phản đối

– “Các cậu tưởng tớ muốn làm chủ? Nhưng đó là lệnh của lão nhân gia nhà tớ thì biết làm thế nào, ba nói ba từng chịu ơn nhà đó nay có khó khăn đương nhiên là phải giúp lạ. Cái đám đó cũng chẳng giàu có gì ở chung với họ thật mất mặt a” _ Kim Ngu oan ức cãi lại

– “Nhưng cũng đâu cần phải ở chung trong căn biệt thự của chúng ta, nhà cậu thiếu gì biệt thự đâu nhất thiết phải là căn này” _ Thiên Yết im lặng này giờ cũng không chịu nổi mà lên tiếng

– “Đúng là vậy nhưng mà đây là căn biệt thự sang trọng nhất nhà tớ”

– “A... chính là tớ không muốn sống cùng với một đám con gái háms trai “ _ Bạch dương xúc động nói

– “Tuy căn biệt thự này được thiết kế là cùng một lối ra vào nhưng các cậu quên là nó được chia ra làm hai khu hay đúng hơn là được chia làm hai dãy, kiến trúc cũng như hai ngôi nhà vậy, các cậu yên tâm họ không quấy rối gì đâu” _ Kim Ngu

– “Tốt nhất là vậy, nếu không đừng trách tớ không cách sáo “ _ Thiên Yết răn giọng đe dọa, mọi người không hện mà cùng lạnh toát sống lưng...

– “Nghe nói họ điều là những mĩ nữ đấy chứ. “ _ Kim Ngu vội đổi đề tài

– “Cái gì..., nữ nữ a “ _ Song Từ bỏ ngay cái điện thoại xuống hai mắt tròn xoe nhìn Kim Ngu

Bình...bình...bình... Anh chàng được thăm hỏi bằng mấy củ khoai

– “ĐỒ MÊ GÁI.....”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Đứng trước khu biệt thự Hoàng Đạo, các sao nữ không hện mà đồng loạt ngó ngán ra một lúc... Đẹp... thật đẹp nhe! Một căn biệt thự hiện đại xen lẫn cổ điển. Không, phải gọi là căn lâu đài thì đúng hơn, họ thật không ngờ cứ tưởng ở Pháp và Anh mới có lâu đài, ai ngờ... Hai bên lối vào trồng đầy hoa, nhưng sắc màu lung linh đua với cùng những hạt nắng, chính giữ lối ra vào là một đài phun nước trắng lè, đài phun nước được thiết kế theo phong cách cổ điển, những chú cá heo liên tục nhả ra hàng ngàn giọt nước trước ánh mặt trời. Từ đường viên của nước đan chéo tạo nên nhưng dải lục trắng phát phơ thả mình cũng tự nhiên... Phía bên phải đặc biệt gây chú ý họ là một hồ nước, phía trên hồ là hàng ngàn cánh hoa anh đào mỏng manh ủa theo làn gió, phía dưới bóng cây càng có thêm không khí cổ tích với chiếc xích đu bằng gỗ, những nhánh thướt xuân quấn thành tua xung quanh chiếc xích đu trắng trắng... Tuyệt, rất tuyệt nhe...

” Không ngờ qua đây lại được nhìn thấy lâu đài” _ Nhân Mã hùa theo mà khen ngợi.

” Xứ tử ơi! Thật giống với ước mơ của Ngu, không biết lâu đài thì có hoàng tử không nhĩ !!! “ _ Song Ngu mơ mơ mộng mộng nói

” Thôi đi các vị tử muội, làm như các người chưa được sống trong lâu đài bao giờ thế? ” _ Bảo Bình cần nhẫn

” Thật ra cái này tớ không có tìm, là do một người bạn làm ăn rất thân rất thân với ba tớ tìm giúp đấy chứ ” _ Xử Nữ phân trần

Trong khi các sao đang thao thao bất tuyệt, chỉ riêng Cự Giải vẫn đứng im bất động, đôi mắt cô nhìn thật sâu, thật sâu vào căn biệt thự trước mặt. Năm tay xách hành lý cô đan vào nhau thật chặt, chặt đến mức nếu vận thêm một chút lực nào đó ngón tay cô có thể bật máu... Cô nhớ ba mẹ, cô rất nhớ nhà. Mặc dù ba mẹ không yêu thương cô, mặc dù ngôi nhà đó chưa từng có sự tồn tại của cô, nhưng cô vẫn yêu thương họ, vẫn rất rất nhớ họ... ” Ba mẹ chắc bây giờ hai người đang rất giận con, hay rằng, hai người chưa từng để tâm con có ở nhà hay không? “ _ Cự Giải đau buồn nghĩ, cô đã cố gắng, cố gắng để mình không bao giờ yếu đuối.....

” Cự Giải, cậu đang nghĩ gì mà nhập hồn quá vậy? Tớ gọi cậu này giờ rồi đấy! ” _ Thiên Bình tiến về phía Cự Giải, hơ hơ cánh tay hồng hào trước mặt cô, khuôn mặt lộ vẻ lo lắng

Khi Cự Giải kịp hoàn hồn cô mới phát hiện Mã, Bảo, Ngu đã đi trước từ lúc nào chỉ còn lại Thiên Bình và Xử Nữ, nhưng Xử Nữ đang loay hoay nghe cuộc gọi nào đó...

” Không tớ chi... ” _ Cự Giải gãi gãi đầu, áp ứng nói...

” Cậu nhớ về ba mẹ phải không? Cự Giải à, cậu đã qua đây rồi, đã có bọn tớ là nơi nương tựa rồi, cậu đừng cố gắng che giấu nội tâm nữa được không? Như vậy sẽ rất mệt, rất rất mệt đấy ” _ Thiên Bình vỗ vỗ vai Cự Giải an ủi

” Cảm ơn cậu Thiên Bình, cảm ơn tất cả mọi người, mình thật may mắn, may mắn lắm ” _ Cự Giải mắt ươn ước..... Một lúc sau, Cự Giải lại hỏi tiếp

” Thiên Bình còn chuyện của cậu thì sao ? ”

Thiên Bình cắn cắn chặt môi không nói gì cả, đôi mắt cô hướng nhìn xa xăm, hướng vào một mảng không gian vô định nào đấy ” Windy, Windy của cô “, cũng may lúc này Xử Nữ lên tiếng...

” Các cậu vào nhà đi ” _ Gương mặt Xử Nữ đang tức giận cái gì đấy, cô lộ ra cái vẻ rất rất khó chịu.

Bên trong ngôi nhà các sao nam với những tâm trạng khác nhau. Ma Kết Thiên Yết ngồi đọc sách, bình thản như không có chuyện gì xảy ra. Kim Ngưu tiếp tục dán mắt mình vào màn hình cổ phiếu, miệng liên tục nói cái gì:

” Bánh ngon, bánh ngon, tăng, tăng, tăng lên nữa đi ” _ ” Có nghĩa là tăng. Tăng, giá cổ phiếu mau tăng lên ”

Sư Tử, Song Tử, Bạch Dương đang bận xem các nữ nhân xuất hiện sẽ đẹp như thế nào, không đợi họ trông ngóng cực khổ, cửa lớn của đại sảnh bật mở đồng loạt sáu cô gái nhẹ nhàng bước vào... Song Tử, Sư Tử cùng Bạch Dương cũng quay mặt lại. vội vàng đứng lên để nhìn cho kỹ, xem cho rõ...

Xoảng... Cốc nước trong tay Song Tử bất ngờ rơi xuống, Sư Tử và Bạch Dương cũng chẳng khảm khá hơn, miệng anh há hốc mồm, thân hình cứng đờ, bầy giờ dù trời có sập xuống cũng chẳng ai hay biết. Thấy lạ, các sao nam còn lại ngừng ngay tất cả các hoạt động, đồng loạt hướng nhìn về phía các cô gái. Ngay tức khắc, các sao nam cũng không tránh khỏi biểu tình giống bộ hai Song, Sư. Chỉ khổ cho Kim Ngưu thôi, miếng bánh anh đang nhai tự nhiên trôi xuống cổ họng, làm anh chàng ôm bụng mình mà ho sặc sụa... Năm sao Kết, Yết, Sư, Song, Dương đồng loạt bắn từng mũi tên câu hỏi về phía Kim Ngưu...

” Thật tất cả đều là nữ nhân? ”

Phía bên sao nữ, cũng khá khá bất ngờ, cái điều họ không ngờ là sau lại có sáu nam nhân trong nhà mình chứ ? Nhưng mỗi người đều có nhưng cảm nghĩ riêng. Cự Giải và Song Ngự đứng hình, tròn mắt kinh ngạc. Còn bộ bốn Xử, Mã, Bảo, Bình thì cùng một ý nghĩ ” A.. Đẹp, đẹp, đẹp thật nha! Có phải mình lạc vào thế giới của thiên thần không nhỉ ? Đôi cánh trắng đang vậy cánh bay bay “. Suy nghĩ này, rất nhanh đã nhanh chóng rút xuống đáy, vỡ ngay trong trứng nước khi câu nói của Bạch Dương vang lên

” Trời ơi? Đây chính là những nữ nhân sao, Kim Ngưu ? ”

Rắc rắc rắc... phân nửa đôi cánh tự nhiên bẻ gãy

Đương nhiên Bạch Dương nói cái này là có nguyên nhân... Trở về lúc ở sân bay hơn một tiếng trước...

” Thật phiền phức toàn một lũ háo sắc ” _ Cự Giải cắn nhằn, mắt hình viên đạn phóng hẳn về phía cái đám nam nhân háo sắc..

” Tớ thật không muốn bị vậy giống ở Anh đâu... hix... hix ” _ Thiên Bình vờ khóc

” Bảo Bảo có cách gì không ? ” _ Xử Nữ rất nhanh trí, nói một câu đã làm tâm điểm chú ý của mọi người.

Xoẹt

Xoẹt

Xoẹt

Ba ánh nhìn đồng loạt hướng về phía nhà bác học Bảo Bình

” Ấc, đừng nhìn tớ bằng ánh mắt ” triu mến ” thế chứ ! ” _ Bảo Bình cố ý nhấn mạnh cái từ ” triu mến “, mỗi lần họ nhìn cô như thế chỉ tội cho thân cô mà thôi... huhu...

” Bảo Bình, giúp tui tớ đi ” _ Song Ngự chớp chớp đôi mắt nai tơ long lanh của mình hướng cầu xin Bảo Bình

” Thôi, thôi đi mà. Tớ giúp là được chứ gì, sơn cả da gà tớ hết rồi ” _ Nói rồi cô lấy trong ba lô ra một cái lọ nhỏ nhỏ nhìn về phía mọi người cô nói tiếp

” Đây là thứ bột đen tớ bào chế đó, chỉ cần cho vào một ít kem dưỡng da của các cậu thì làn da sẽ bị biến dạng, ừm các cậu cũng yên tâm thuốc này có hiệu lực trong một thời gian dài, dù mặt các cậu có dính nước cũng sẽ không trôi ra đâu, nhưng đừng sốt ruột nếu các cậu muốn trở lại là da bình thường chỉ cần một lớp phấn nhẹ trang điểm vào nó sẽ biến mất lớp bột đen này ngay. Đúng rồi, cộng vào đó là tài trang điểm của các cậu đủ để nhan sắc trời

phủ của các cậu thay đổi , nhưng mà.....”

”Không nhưng nhị gì hết, chỉ cần như thế là được rồi” _ Nhân Mã vội cướp lại Bảo Bình

Thế là các sao nữ bắt đầu công cuộc trang điểm biến thiên nga thành vịt con xấu xí.... Trờ lại bây giờ, những mỹ nhân đứng trước mặt các sao nam là các ”chung vô diêm” thời hiện đại, chứ chẳng phải những mỹ nhân khuynh nước khuynh thành đâu nha !

Song Tử vội hoàn hồn, đảo mắt đánh giá các cô sao đó vội lên tiếng chế giễu:

”Các cô có phải từ trên rừng đi xuống hay không ?” _ Chi về phía các cô

Rắc rắc rắc... Đôi cánh còn lại của các sao nam giờ đây đã tan biến cùng mây gió. Giờ thì các cô vội hiểu : đằng sau lớp vỏ của thiên nhân là ác quỷ, mà ác quỷ giờ đây đang hiện thân đứng trước mặt các cô

”Anh nói thế có ý tứ gì ?” _ Nhân Mã không vừa đáp lại

”Thật tiếc nha, đã xấu lại còn ngu nữa” _ Bạch Dương lên tiếng giễu cợt, các sao nam đồng loạt cười đều....

”Có ý là các cô từ vượn đã tiến hóa thành người rồi đấy à?” _ Ma Kết hào tâm giải thích, môi khẽ nhếch lên vẻ cười cợt...

”Anh...”

Thật tức chết các cô mà, dám ví các cô là giống vượn hay sao... Mặc dù trận đấu vô mồm đang diễn ra khá căng thẳng nhưng bên cạnh Thiên Bình cùng Xử Nữ xem như chẳng có gì liên can đến mình, Xử Nữ im lặng dõi mắt băng quơ nhìn cuộc chiến, phía Thiên Bình nhân hơn một chút, cô đắm chìm hồn mình trong giai điệu của chiếc headphone.. Vì có lẽ đối với hai cô, hai cô thật không dư hơi để nói chuyện với người xa lạ, tảng băng lạnh lùng này chỉ tan vỡ khi đó là những người các cô yêu thương như Nhân Mã, Bảo Bình, Cự Giải cùng Song Ngư chẳng hạn.... Quay lại với sự việc...

Bảo Bình bước lên một bước, khoanh hai tay lại, cực kiêu hãnh đáp lại..

”Woa, sao các anh nhận ra chúng tôi là giống vượn vừa biến thành người thế, chẳng lẽ các anh cũng từng trải qua thời kỳ biến hóa như chúng tôi. Nếu như thế chúng ta cùng là đồng loại rồi” _ Giọng nói cực ngây thơ nhưng trong thâm tâm cô là một bụng dao găm đang phân tán.

”Cô...” _ Sư Tử nói không ra lời, đáng chết, dám ví một Sư Tử cao cao tại thượng như anh giống đồng loại các người, lòng tự tôn bị tổn thương sâu sắc, anh trừng mắt như muốn ăn tươi nuốt sống..., Nhân Mã cũng không vừa trừng lại, cuộc chiến này lửa diễn ra...

Bấy giờ Thiên Bình mới tháo cái tai nghe ra, tiếng về phía Cự Giải cùng Song Ngư hỏi han:

”Hai cậu không có gì chứ?” _ Câu hỏi vừa dứt Song Ngư cùng Cự Giải hoàn hồn, lập tức lắc đầu như cái máy tò vè không sao...

”Sao nào chẳng lẽ bị chúng tôi mê hoặc, cũng phải thôi...” _ Sư Tử tự sướng

”A ha..., không có cô gái nào cưỡng nổi mị lực của Lục đại thiên vương bọn này... Ngay cả giống vượn tiến hóa như các cô cũng thế..” _ Kim Ngưu ba hoa, lắc đầu tò vè như chẳng còn gì để diễn tả.

”Lục đại thiên vương gì chứ, Lục đại quý vương, Lục đại ma vương thì có.” _ Song Ngư

”Bị các anh mê hoặc à? Cho xin đi tụi này không phải kẻ mù” _ Cự Giải

”Các cô... Các cô được lắm, nhất định các cô phải trả giá” _ Thiên Yết đe dọa

— ‘Bọn này sẽ chống mắt xem cái giá phải trả là như thế nào? Các cậu ơi mình sợ quá?’ _ Nhân Mã cùng Bảo Bình hiểu ý nhau đồng loạt làm bộ dạng sợ sệt co rúm, thế là một tràng cười vỡ bụng diễn ra phía các sao nữ còn các sao nam thì tức đến xanh mặt...

”Thôi đi các cậu, đừng chấp nhất đến bọn thiếu gia ăn không ngồi rồi tay rảnh chân không việc gì làm lại hay nổi điên. Nói chuyện với họ chẳng khác nào chúng ta đang hạ thấp thân phận mình” _ Thiên Bình bắt ngờ lên tiếng giọng cô lạnh như băng, không có một chút cảm xúc hay đúng hơn là không giống như bộ mặt vui vui cười cười của Thiên Bình như ngày thường nữa....

”Tội mặc kệ các anh là thân phận gì? Gia thế như thế nào? Tốt nhất là đừng đụng vào bọn này. Nếu không, đừng trách...” _ Xử Nữ lớn tiếng đe dọa

Mọi người đồng loạt lạnh sống lưng, thật không ngờ sát khí của hai cô gái này thật lợi hại nha.. Trong nhà có một Thiên Yết đã đủ chết, thế mà bây giờ thì...

Không đợi các sao nam phản biện Xử Nữ hướng quản gia..

”Bác giúp tụi cháu về phòng đi ạ” _ Giọng điệu có phần dịu hơn

”Mời tiểu thư” _ Ông quản gia đưa tay tỏ ý mời

Các sao nữ vội vàng về với căn phòng thân thương của mình, khi đi ngang không hẹn mà gặp Xứ Nữ cùng Thiên Bình liếc họ một cái sắc lẹm, thật đúng là ánh nhìn sát khí a.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Bước chân vào phòng mọi người đã không giữ nổi bình tĩnh được nữa, đồng loạt đẩy lên một làn sóng biểu tình.

– “Thật tức chết tởm mà, đúng là một bọn khó ưa, khó tính, khó gần, vô duyên, tự cao, làm phách, còn còn...” _ Nhân Mã nóng giận, xỏ ra một tràng

– “Thôi thôi, thôi nào Nhân Mã, cậu làm ơn đi, tội nghiệp cái tai của tớ lắm” _ Thiên Bình vuốt vuốt lưng như muốn hạ bớt nhiệt độ trong người Nhân Mã xuống.

– “Xử tử, ta cho tử 3 phút để giải thích việc này, nếu không muối không đảm bảo loại thuốc muối bào chế đến phiên tử- người đầu tiên vinh hạnh được thử!” _ Cự Giải lúc này nộ khí xông thiên, mọi người đồng loạt nhìn về phía cô. Đây có phải là Giải Giải hiền lành dịu dàng không vậy? Sao bây giờ cô hoàn toàn biến thành một người khác thế? Đúng là ác ma xuất hiện mà. Mà mỗi lần Cự Giải như thế, trong đầu các cô đều hiện lên tín hiệu đèn đỏ” Cô đang nổi điên “.

– “Đúng vậy Xử nhi à, nếu cậu không nói rõ đừng trách sao tớ không khách sáo” _ Nói đoạn Bảo Bình lấy cái gì đó trong ba lô ra vỗ vỗ vào tay. Mọi người sờn ca gai ốc, đó là một cây thước nho nhỏ, nhưng thật không bình thường nha! Chiếc thước có hai nút một xanh, một đỏ. Nếu sơ ý mà bấm nhầm vào nút màu đỏ, ha ha chỉ sợ người đó sẽ cười đến tê cả quai miệng hàng giờ đồng hồ

– “Hi.....” _ Xứ Nữ cười hòa, trực giác nói cho cô biết tính mạng nhỏ nhoi này của cô sẽ gặp nguy hiểm bất kì lúc nào, được một lúc cô cất cao giọng nai vàng

– “Mọi người không đành lòng đối với tớ như vậy phải không? Dù gì chúng ta cũng là chị em tốt, dù sao chúng ta cũng vào sinh ra tử từ nhỏ, dù thế nào chúng ta cũng đồng cam cộng khổ mấy lần vượt nhà đi chơi, dù gì thì tớ cũng mời về Việt Nam mà dù sao tớ cũng cho các cậu ở chùa nhà của tớ, dù gì...”

– “CÓ NÓI HAY KHÔNG ? “ _ Mã, Giải, Ngư, Bảo đồng loạt hét lên, thật tội nghiệp cho lỗi tai các cô mà...

Bốn cô đồng loạt tiến về phía Xứ Nữ làm cô nàng sợ hãi lùi về sau mấy bước, đưa mắt tìm kiếm viện binh

” Binh nhi cứu tớ với”

Thiên Bình chớp chớp đôi mắt ý bảo ” Đáng đời cậu đấy”

” Đừng đối xử với tớ vậy mà” _ Xứ Nữ mặt long lanh, hai tay lắc tỏ ý không tin

Thiên Bình thờ dài sau đó đi về phía Xứ Nữ

– “Thôi các cậu đừng giỡn nữa, trở về chuyện chính đi”

Ngay sau câu nói của Thiên Bình, mọi người dừng hẳn tất cả các hoạt động. Gương mặt Xứ Nữ lại trở về vẻ nghiêm khắc

– “Haizz, lúc này tớ vừa nhận được cuộc gọi người gọi tới, đó là bạn làm ăn của ba tớ, ừ bác ta cũng là ba của cái tên háo ăn Kim Ngưu nữa, bác ấy bảo căn biệt thự này thuộc dạng sang trọng nhất cho nên.....”

– “Chết, vậy còn thân phận của chúng ta... Chẳng lẽ” _ Song Ngư ngờ vực..

– “Yên tâm đi, ông ta không nói thân phận của chúng ta đâu, chỉ nói gia đình mình đang gặp khó khăn, cần sự giúp đỡ thôi”

– “Nhưng tớ thật không muốn ở lại đây tí nào. Nhất là khi sống cùng mấy tên hồng hách ngang tàn thế kia

“ _ Bảo Bình ngồi xuống sô pha tỏ vẻ thất vọng

Các sao khác cũng đồng loạt tỏ ý chán nản, ý của Bảo Bình cũng trùng khớp với ý của các cô

– “Nhưng nếu giờ các cậu không ở đây thứ nhất tớ sẽ rất ngại khi nói chuyện với bác ấy, thứ hai nếu chuyển đi nơi khác ta cần một khoảng tiền để mua

căn hộ khác. Tớ biết tiền bạc đối với các cậu chẳng khó khăn gì nhưng các cậu đừng quên, bây giờ là tình hình các cậu đang bỏ trốn đấy nhé, nếu các cậu dám rút một khoảng tiền lớn cũng đồng loạt các cậu sẽ rời khỏi nơi này” _ Xứ Nữ nói luôn, tuồng một trăng sau đó tự ngồi xuống sofa thưởng cho mình cốc nước...

– “Rằng là vậy nhưng tớ ức, ức lắm, ức đến tận cổ rồi nè! “ _ Song Ngư bực bội lên tiếng

– “Chuyện gì thế Ngư? “ _ Xứ Nữ vội hỏi

– “Thì chính là cái tên Bạch. Bạch gì? Ừ, Bạch Dương đó. Hôm trước mình đang dạo phố. Ai ngờ lại đụng ngay cái tên ngang ngược không nói lý lẽ này chứ....bla..bla...”

-“Tớ đã nói đừng để tớ gặp lại, ai ngờ” oan gia ngõ hẹp“, không ngờ người ở chung với tụi mình lại là cái tên khó ưa đó chứ! A A A.....” _ Song Ngư bầm bầm tay thật chặt để hạ cơn tức của mình lại....

– “Cậu cũng thế à Song Ngư? Đúng là trái đất tròn mà” _ Cự Giải vỗ vỗ vào vai Song Ngư, ý như muốn bảo” Chúng ta cùng số phận”

– “Giải Giải chẳng lẽ cậu cũng...?” _ Song Ngư lơ mờ đoán ra

– “Phải đấy! Vài hôm trước trên đường về khách sạn, không biết phải xui xẻo tới gặp ngay cái tên ôn thần lái xe ngang vùng nước làm bắn hết cả trang phục của tớ. Tên đó thật quá đáng, cũng không một lời xin lỗi, chỉ ngoái đầu lại nhìn sau đó quay xe mà bỏ đi. Dù gặp mặt một lần, nhưng hấn đã may mắn đứng đầu trong top danh sách đen của tớ, hấn dù có hóa thành tro tớ cũng nhận ra ra, tên ôn thần đó chính là kẻ ngông cuồng, tự cao tự đại, Sư Tử cơ đấy”

Bốp... Nhân Mã vội vỗ bàn cái bốp, nghiêng răng nghiêng lợi nói

– “Quá đáng đến thế là cùng”

– “Vậy lúc này các cậu tròn mắt kinh ngạc là về việc này?” _ Thiên Bình bất ngờ lên tiếng hỏi

– “Tròn mắt gì chứ! Tớ từng mất thì có “ _ Cự Giải đáp lại

– “Tốt lắm, đã vậy... Xứ Nữ tớ sẽ ở lại đây, Ngư, Giải yên tâm tớ và Bảo sẽ trả thù cho các cậu” _ Nhân Mã hùng hổ lên tiếng

– “Phải, phải... Mã, Bảo này mà hợp tác.. Hix hix.. chỉ làm cho bọn chúng từ chết đến bị thương thôi “ _ Bảo Bình hưởng ứng, ánh mắt gian gian

Ai chà! Ai mà chả biết Mã Bảo là bộ hai siêu quậy, tinh ranh và nghịch phá nhất bọn.., tốt nhất là đừng chạm vào họ nếu không thì... Ôi thôi! Số phận của mấy tên kia thảm thật rồi...

– “Vậy là bốn người quyết định ở lại rồi phải không? Vậy Thiên Bình, còn cậu?” _ Xứ Nữ quay qua Thiên Bình lúc này mắt vẫn đang dán chặt vào màn hình laptop...

– “Tớ à? Sao cũng được hết, nếu họ không xâm phạm đến tớ. Tớ cũng chẳng hơi đâu mà để tâm đến họ.” _ Thiên Bình qua loa đáp. Bởi lẽ đối với cô, tất cả chỉ là một bọn không thân không thích, cao hơn là những người khách lạ lâu lâu đụng mặt thì hỏi thăm vài câu, cô không dư tình cảm để quan tâm nhiều đến thế...

– “Thiên Bình, cậu đang xem gì thế?” _ Xứ Nữ hỏi lại

– “Các cậu thật ngốc! Muốn trả thù người khác cũng phải xem đặc điểm, ưu điểm của họ mà lên kế hoạch chứ? Cho các cậu thông tin nè” _ Thiên Bình vội quay màn hình về phía các sao nữ..

Đập vào mắt các cô là là hình ảnh của sáu tên ôn thần. Phía dưới còn đề hàng chữ to tướng” Lục đại thiên vương, bộ sáu lục đại gia tộc đứng đầu Việt Nam. Đó là những cậu chủ tương lai của những tập đoàn danh giá nhất. Họ là những thần đồng trẻ tuổi của đất nước, về mảng học tập lẫn công việc hay bất kỳ một môn thể thao nào, và cũng là cao thủ võ thuật từng đoạt nhiều huy chương vàng trong các kỳ thi võ của quốc gia lẫn quốc tế. Họ còn nằm trong hội top mười hotboy của trường và là nhóm có số fan cao nhất...” từng dòng thông tin trôi qua các sao nữ càng kinh ngạc

-” Thật không ngờ họ tài giỏi đến thế” _ Bảo Bình khen ngợi, nhận ngay cái lườm của mọi người vội im bặt...

– “Cũng tốt, lâu rồi bọn mình mới được gặp đối thủ, phải đấu đến cùng chứ” _ Xứ Nữ cười nửa miệng

Thế là nhưng kế hoạch trả thù bắt đầu hiện lên trong con biệt thự yên bình...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Ngoài vườn những ánh nắng đang tung tăng nhảy múa, ngàn hoa đua sắc khuấy động cả một nền trời... Một chút tiếng hót của chú chim trên nhánh cây ven hàng rào, từng chóm hoa đang rì rào cùng ong bướm, khung cảnh đó rất tuyệt khi đón nhận thêm sáu thiên thần từ trong câu truyện bước ra cuộc đời và đang ngự tọa trên một chiếc đờng chạm khắc bằng gỗ phủ lên mình màu trắng tinh khôi, không gian đó thời gian đó sẽ như một thế giới cổ tích nếu không có tiếng hét của một thiên thần à không là một tên con trai...

– “A... Mất hết cả mặt mũi tớ rồi, là sao tớ dám ra đường gặp mặt các fan đây!” _ Sử từ hét lên trên vầng trán gân xanh gân đỏ đã nổi lên hết...

– “Thật không ngờ danh tiếng của Lục đại thiên vương chúng ta hôm nay lại bị coi thường thế chứ?” _ Bạch Dương cắn nhần

– “Kim Ngu, đó là nữ nhân cậu nói đấy à? Tớ thật không ngờ cậu vừa ham ăn, ham tiền, giờ lại thêm con mắt có vấn đề nữa” _ Nói đoạn Song Tử cú vào đầu Kim Ngu

– “Ai da, tớ đâu có biết. Phụ thân nói sao thì tớ truyền lại thôi... Có trách là trách con mắt thẩm mỹ của ba tớ không phải tớ đâu” _ Kim Ngu oan ức nói

– “.....” _ Song Tử im bất, nói vậy lỗi là không phải Kim Ngu mà là lỗi của ba Kim Ngu ư? Như vậy anh làm sao mà tính sổ đây???

Ma Kết nhàn nhả hơn, đưa tay hóp một ngụm trà rồi nhẹ nhàng bỏ xuống, sau khi chấm dứt hoạt động nhàn nhả này anh nói...

– “Thú vị, thú vị đấy chứ! Các cậu xem đây, tụi con gái gặp mình không cung kính thì cũng ngượng ngùng, còn các cậu xem đám con gái trong nhà này thế nào? Nói chính xác hơn là không để bọn ta vào mắt” _ Anh cười nửa miệng, hình ảnh cô gái với gương mặt vô tư lự cùng giọng nói lạnh như băng lại tái hiện lại trong tâm trí anh.....

– “Cũng đúng đấy, ngày càng thú vị đây” _ Sư Tử đồng tình.

– “Thiên Yết nghĩ gì mà nhập hồn thế?” _ Thấy Thiên Yết im lặng Kim Ngu vội quay sang hỏi

– “Tính kẻ trả thù” _ Thiên Yết trả lời cộc lốc, chính là nỗi hận hôm nay anh nuốt không trôi...

” Sắp có trò vui để xem rồi” _ Đây là ý nghĩ chung của mọi người, trông bộ mặt họ rất phấn chấn. Có lẽ căn biệt thự này lâu rồi đã khá yên tĩnh, các anh cũng lâu rồi chưa được vui chơi thoải thích... Haha, chính là bọn con gái ngu ngốc kia tự đâm đầu vào, đừng trách các anh độc ác...

Ráng chiều tà nhuộm đỏ cả nền trời, những hạt nắng li ti thả mình nô đùa cùng con gió... Những tia nắng còn sót lại vurun mình phản chiếu qua khung cửa sổ len lỏi như muốn xen thấu vào tận sâu bên trong. Bao trọn trong căn phòng là hình ảnh sáu nàng công chúa đang say giấc nồng, có lẽ các cô thật đã mệt mỏi sau những chuyến bay hàng giờ... Từng gương mặt thánh thiện phả vào làn nắng, như muốn độ sắc cùng thiên nhiên. Khung cảnh này sẽ được tiếp diễn nếu không có tiếng kêu của một thiết bị nào đó...

RENG.....RENG....RENG.....

Tiếng vật gì đó reo lên inh ỏi đã lôi các nàng choàng tỉnh dậy, Xứ Nữ bực bội

– “Thật phiền phức mà..... Mà tiếng động đó là gì thế Thiên Bình?” _ Hường Thiên Bình đang mắt nhắm mắt mở hỏi

– “Tớ cũng không rõ nữa! Nhân Mã cậu biết là tiếng gì hay không?” _ Thiên Bình đưa vấn đề cho hèo lười Nhân Mã đang chuẩn bị đi tìm Chu Công lần hai.

” À, đó là tiếng còi báo hiệu của thiết bị cháy đó!” _ Nhân Mã giọng ngái ngủ thều thào

– “CÁI GÌ THIẾT BỊ CHÁY?” _ Mọi người đồng thanh kinh ngạc

– “Có nghĩa là ngôi nhà này, hiện nay ngay từ bây giờ đang phát hỏa” _ Song Ngư kịp lĩnh hội, giải thích vấn đề

– “CHẠY MAU ĐI...” _ Đồng thanh chấp hai

Khi cả đám chạy ra đến cửa, Cự Giải reo lên

– “Chết rồi, còn Bảo Bình nữa”

– “Các cậu chạy trước đi mình sẽ gọi Bảo Bình” _ Xứ Nữ thúc giục

– “Nhưng mà...” _ Thiên Bình phân vân

– “Nhanh đi...” _ Xứ Nữ nạt lớn

Mọi người sợ quá rã rập làm theo. Thế là cả bọn chia là hai nhóm, nhóm thứ nhất Ngư Giải Bình Mã xuống lầu trước, còn lại Xử Nữ vội vàng sang phòng Bảo Bình... Bước vào phòng Bảo Bình cảnh tượng trước mắt khiến cô tức đến hộc cả máu. Trời ơi, vào lúc đầu sôi lửa bỏng thế này cái cô Bảo Bình lại ôm chần bông mà ngủ ngon lành... Máu nóng dồn lên não, Xử Nữ từ từ tiến lại... một bước, hai bước, ba bước.

Rầm... Xử Nữ dùng liên hoàn cước của mình hộ tống Bảo Bình từ trên giường rơi xuống mặt đất... Ấy vậy mà Bảo Bình chỉ nhăn nhó một xiu sau đó lại tiếp tục ngủ ngon lành, miệng thì lầm bầm cười cười cái gì.

– “Vạn tuế... phát minh...”

– “Bảo Bình cháy nhà rồi mau tỉnh lại đi, chắc cậu không muốn mình thành heo.....” _ Xử Nữ nắm cái tai Bảo Bình lên mà hét...

Bốp... cái đầu của Bảo Bình vội vàng có dịp thăm hỏi thành giường, ngay khi Xử Nữ còn chưa nói xong cô đã bật dậy nắm tay Xử Nữ chạy bán sống bán chết

Phía các sao còn lại. Khi tất cả cùng chạy đến cầu thang, họ cũng đủ để hiểu chuyện gì đã xảy ra

Một lũ con trai ôm bụng cười sặc sụa, người thì chảy cả nước mắt, người thì bò lăn cả mặt sàn.

Song Ngư nóng giận tiến đến hỏi:

– “Chuyện này là các người làm “ _ Là câu hỏi nhưng cô chắc chắn khẳng định điều đó...

– “Phải đấy chúng tôi có chuyện muốn nói với các cô, cứ nghĩ đi từng phòng sẽ tốn nhiều thời gian, nên dùng cách này cho mau “ _ Bạch Dương hào tâm giải thích

– “Song Tử cách này của cậu thật hiệu quả! “ _ Sư Tử hướng Song Tử khen ngợi. Anh chàng Song Tử hất hàm tỏ vẻ đắc ý...

– “Chính xác là hai phút mười sáu giây, các cô cũng sợ chết nhỉ? “ _ Ma Kết lấy đồng hồ ra xem giọng chế giễu

Thế là một chàng cười phía các sao nam như vỡ tung cả khu biệt thự....

– “Mi.mi., ta giết mi.” _ Nhân Mã nộ khí xông thiên định bay tới may mà có Cự Giải ngăn cản. ...

– “Bình tĩnh đi Mã, cậu càng tức giận bọn hán càng đắc ý”

Thiên Bình mặt lạnh như băng tiến về phía Ma Kết mặt đối mặt

– “Cười đủ chưa?” _ Câu nói ngắn gọn nhưng đủ để làm phía sao nam im bật, im lặng vì sát khí của cô...

Bốn mắt đối chiếu nhìn nhau nhất thời căn biệt thự bỗng rơi vào cuộc chiến ngầm bằng ánh mắt

Ngay khi tình thế đang căng thẳng, phía cầu thang xuất hiện tiếng nói của Bảo Bình cùng tiếng la của Xử Nữ ..

– “Nhanh nhanh lên”

– “Bảo Bình ak... cái tay của tớ sắp lìa khỏi cánh rồi, cậu buông ra đi chạy trước đi, tớ không muốn khi thoát khỏi đám cháy lại bị mất cánh tay “ _ Xử Nữ cắn răng

Hai người ngày càng xuất hiện rõ phía cầu thang, thấy các bạn của mình đứng dưới chân cầu thang, Bảo Bình thắc mắc

– “Sao các cậu không chạy.. đi nhanh lên nếu không chết cháy mất”

Mắt nhìn Bảo Bình loay hoay như con gà mổ thóc, một trận cười nhạo lần hai vang lên hùng vĩ, các sao nữ tức đến trào máu, Thiên Bình bước lại gần Xử Nữ thì thăm gì đó khiến mặt Xử Nữ biến thành quả cà chua quay mặt trừng cái đám Lục đại quỷ dương

Lúc này Nhân Mã không biết trút giận vào đâu, xem như Bảo Bình là ma, là kẻ xui xẻo thể mạng vậy

Cốc....

– “Bảo Bình ngu ngốc kia, mau nhìn cho kĩ đi”

Sao khi nghe hết lời Nhân Mã, cũng giống như các sao khác cô quay lại nhìn hiện trường, với trí tuệ thông minh cô kịp hiểu ra vấn đề, quay lại trừng lớn mắt cả bọn nam phía kia

– “Haha... cô đừng trừng lớn quá, sắp lột cả mắt rồi “ _ Kim Ngưu khoanh hai tay thách thức Bảo Bình

– “Ngươi...ngươi...” _ Bảo Bình lấp bắp

– “Sao nào? Tức đến nói không được phải không?” _ Thiên Yết khiêu khích

– “Trẻ con, dư thừa “ _ Một giọng nói trong trẻo, nhưng sắc bén vang lên, không hèn mà gấp, mọi người đồng loạt quay lại chỗ phát ra tiếng nói

Đập vào mắt mọi người là gương mặt sắc như dao của Xử Nữ, kế bên là Thiên Bình với đôi mắt dửng dưng như chẳng liên quan đến mình, nhưng thật ra cô đang cố gắng để giấu con thịnh nộ của mình đấy chứ!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Xử Nữ từ từ tiến lại cả bọn, gương mặt lạnh như băng và đầy sát khí...

– “Có gì xin cứ nói, gọi chúng tôi xuống không đơn thuần để các anh cười cợt chứ?”

– “Nếu chúng tôi nói phải thì sao?” _ Song Tử khoanh hai tay hất hàm tỏ vẻ coi thường...

Cả bọn Ngư, Mã, Bảo, Giải giận đến xanh mặt, mặt họ giờ đây đã đủ để viết hai chữ ”Đụng vào là chết “. Có lẽ trong cả bọn, hai cô Xử và Bình là biết kiềm chế giỏi nhất. Xử Nữ hít sâu một hơi cho cơn giận nén xuống, cô chuẩn bị mở miệng thì Thiên Bình nhanh hơn một bước cướp lời của Xử Nữ

– “Nếu như thế các anh đúng thật là một lũ có đầu mà thiếu óc, không người hùng nào không việc gì làm lại hay chọc phá người khác” _ Thiên Bình lớn tiếng, miệng cười cợt về giễu cợt..

...

– “Cô... cô.... xem như cô hay “ _ Sư Tử vội nhanh miệng ca ngợi Thiên Bình, nhưng thật chắc là các anh không còn gì để nói, cô gái này tuy mới nghe lời nói rất nhẹ nhàng nhưng càng nghe lại càng sâu cay, miệng lưỡi cô gái này thật quả không xem thường

– “Không phải tôi hay mà cái lí của tôi đúng” _ Nói thế ý tứ của Thiên Bình là ” Các anh đúng thật là một lũ ngu si ”

– “E hèm... Sư Tử trở về vấn đề chính đi. Đúng thế chúng tôi gọi các cô xuống đương nhiên là có việc cần bàn “ _ Thiên Yết vội nhảy vào cứu bồ

– “Nói nhanh đi, chúng tôi không rảnh nói chuyện không đâu với các người “ _ Cự Giải bực bội lên tiếng

– “Chuyện là thế này, nội quy của người mới khi vào nhà này là phải làm ôsin cho người cũ một tuần cho nên, cảm phiền các cô...” _ Ma Kết chưa nói hết nhưng các sao nữ đã vội hiểu ra ” cảm phiền các cô thực hiện ngay bây giờ ”

Nhân Mã tròn mắt không tin hỏi lại

– “Các anh bây giờ có ngủ không?”

– “Ngủ thì làm sao nói chuyện được với cô, ngu ngốc. “ _ Bạch Dương

– “Ồ, hóa ra các anh không ngủ “ _ Nhân Mã gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, các sao nam lắc đầu cho sự ngu ngốc của cô, nhưng ngay sau câu thứ hai của Nhân Mã vang lên đã đánh rớt ý nghĩ của các anh

– “Không ngủ sao các anh nằm mơ “ _ Cô lắc lắc đầu tỏ vẻ đã hiểu – “Chẳng lẽ các anh mộng du ???”

Hahaha... thế là một tràng cười của các sao nữ đem đáp lễ các sao nam

– “Các cô có mười phút để chuẩn bị bữa ăn này cho tụi tôi “ _ Kim Ngưu không có gì khác hơn là cái tật háo ăn vẫn không thừa

– “Cái gì? Bỏn tiểu thơ ta mà lại đi làm ôsin cho các người” _ Song Ngư khinh khỉnh đáp

Trong khi đó Bảo Bình và Cự Giải đang trao đổi ánh mắt ý muốn bảo

”Được lắm thù cũ hận mới ta tính một thể vậy?”

– “Đúng thế, các người là cái thá gì đòi tụi này làm ôsin, hừ chừng khi mặt trời mọc ở đằng tây “ _ Xử Nữ giờ đây đã không giữ nổi bình tĩnh

– “Thôi đi Xử Nữ vào nhà người ta phải tôn theo quy định chứ, mình đi làm thức ăn đi “ _ Cự Giải nhỏ nhẹ khuyên Xử Nữ

– “Cự Giải cậu...” _ Xử Nữ hỏi như không tin

– “Cự Giải nói đúng đó Xử Nữ, xem như chịu khó một lần vậy “ _ Thiên Bình lúc này cũng hòa theo mà khuyên bảo, nhưng chớ hiểu lầm nha cô khuyên bảo là vì vô tình nhìn thấy Bảo Bình và Cự Giải len lén nháy mắt...

– “Hừ...” _ Trước khi đi Xử không quên liếc xéo một cái, còn Nhân Mã tức giận giẫm chân muốn nát cả sàn nhà.

– “Tốt lắm, xem như các cô biết nghe lời “ _ Sư Tử vọng theo

Khu nhà bếp đang yên tĩnh bây giờ đã trở thành một bãi chiến trường của thể chiến thứ ba

– “A... miếng thịt đáng chết này, sao cắt hoài vẫn không dứt ”

– “Cái củ gì mà cay hết cả mắt tớ rồi ”

Xoảng... xoảng...bùm...bùm...chát..... chát.....

– “Trời ơi cái tủ này có phải rình luôn cả siêu thị không vậy ”

– “A..... Cái nào là nồi, cái nào là chảo đây? ”

Sau hơn một tiếng vật vã dưới bếp, thành phẩm của các cô đã hoàn thành

– “Bò xướng bếp mà ăn “ _ Song Ngư phụ trách ra gọi đám con trai

– “Haha.. được ăn rồi.” _ Kim Ngưu hưởng ứng xung phong đi đầu

Thế là anh chàng vội vội vàng vàng cầm đĩa cho hết gần đĩa thức ăn vào mồm

Phụt...

– “Trời ơi, các cô cho hết lọ muối hay sao? “ _ Kim Ngưu nhăn mặt

– “Áy chết! Sorry nha, tôi nhầm đường với muối “ _ Xử Nữ vội nói xin lỗi, nhưng gương mặt của cô đã biểu lộ cô chẳng có thành ý xin lỗi chút nào

– “Không sao các anh có thể ăn món thứ hai mà “ _ Thiên Bình vội chỉ chỉ món thứ hai, nhưng miệng cô thì lẩm bầm ” ăn đi, ăn cho chết các người đi! ”

Theo hướng tay Thiên Bình, Bạch Dương vội gấp một miếng. Thảm hơn Kim Ngưu, khi ăn xong anh chàng vội múa chân khua tay mà tìm nước uống

– “Áy chà! Đó là bột ớt sao! Tôi nhầm rồi, cũng không sao đâu. Bạch Dương, người ta nói ăn ớt lột lưỡi, anh ăn hết gói bột ớt tôi bỏ vào đảm bảo anh sẽ nói chuyện hay hơn sáo “ _ Cũng giống Xử Nữ, Thiên Bình cũng không kém phần châm chọc

Khi các sao nam uống đến một ngụm canh. Cái chắc gì đó sền sệt, trơn trơn nhưng vì muốn giữ thể diện, các anh đành bóp chặt mũi mà nuốt nốt vào. Nhân Mã lúc này cũng tròn mắt

– “Ôi trời ơi, tôi quên nói với các anh, tôi lỡ tay cho một lọ dầu tỏi vào bát canh rồi! Thật không ngờ các anh vẫn nuốt nổi, sao nào, nói cho tôi biết mùi vị thế nào nhỉ? “ _ Nhân Mã cố ý chọc tức...

– “Còn hai món cuối cùng, Song Yết hai cậu thử đi ”

– “Sao lại là hai tớ” _ Đồng thanh

– “Bọn tớ đã thử nốt mấy món này rồi, còn hai cậu vẫn chưa! “ _ Sư Tử nóng giận nói lại

Mặc dù rất không cam lòng nhưng vì uy lực của mấy tên còn lại quá lớn, cả hai đành nhắm mắt buông tay để gió cuốn đi. Các sao nữ cười cười” để xem lần này mi sẽ chết như thế nào?”. Nhưng mà điều các cô bất ngờ là khi hai tên đó đụng đầu vào, khi hai đôi đầu được chạm vào miệng, bọn chúng càng ăn càng hăng, thấy thế cả bọn còn lại cũng bắt đầu cuộc chiến tranh giành thức ăn. Các sao nữ còn lại đồng loạt hướng mắt về phía Bảo Bình, Song Ngư và Cự Giải

” Tại sao không trả thù! ”

Cả ba không hện mà cùng trả lời

– “Phụ trách thức ăn ngon là trách nhiệm của ôsin ”

Nếu không có mấy tên kia thật, các sao nữ còn lại muốn bay vào đánh ba con nhỏ phản quốc này đấy chứ

Đột nhiên các sao nam đang ăn thì bỏ bát đĩa xuống, không hẹn mà cùng đồng loạt chạy về phía phòng mình...

Haha... Cự Giải, Bảo Bình, Song Ngư cùng nhau cười lớn

– “Thế này là thế nào? “_ Gương mặt nai tơ của Nhân Mã hướng hỏi

– “Phụ trách thức ăn ngon là trách nhiệm của ôsin nhưng mà khi ăn vào có bị gì hay không thì tụi này không biết “_ Cự Giải hảo tâm giải thích

Cả bọn vẫn còn chưa hiểu hướng gương mặt ngây thơ

– “Tớ cùng Cự Giải có dịp thử nghiệm loại thuốc xổ mạnh nhất rồi, chỉ cần một viên thôi cũng đủ để bọn họ..hắc hắc...”_ Bảo Bình nói rõ hơn

– “Có nghĩa là các cậu bỏ thuốc xổ? “_ Thiên Bình đã lĩnh hội

Haha.....kì này cho bọn hắn chết chắc. Cả đám đang vui vui với thành tựu của mình thì Song Ngư ngọt ngào lên tiếng

– “Bảo Bảo, Cự Giải ơi! Tớ lỡ tay nên cho nguyên vì rồi..hihi.”_ Bọn Ngư ngây thơ, ngoan hiền chất phác tự thú!

– “....”

Bảo Bảo, Cự Giải không còn gì nói, chỉ thắm cầu nguyện cho mấy tên xấu số

Phía phòng các sao nam

– “Chết tiệt, mấy con nhỏ đó không biết để cái gì vào thức ăn, tớ đau bụng qua “_ Bạch Dương than vãn

– “Ồi chào, cái bụng vô tội của tớ “_ Kim Ngưu ôm bụng la ỉnh ỏi

– “Thiên Yết? Sao cậu ở lì trong toilet thế ra nhanh đi chứ? “_ Ma Kết lo lắng hỏi

Cửa phòng bật mở gương mặt bơ phờ của Thiên Yết dần lộ ra

– “Trời, nghiêm trọng đến vậy sao ? “_ Sư Tử lo lắng hỏi....

– “Tớ ăn gần hết cái đĩa của cái cô Song Ngư đấy “_ Thiên Yết bơ phờ đáp

– “Chúng ta thật sai lầm khi kêu các cô đó nấu ăn mà “_ Song Tử tự trách mình

– “Thù này ta nuốt không trôi”_ Thiên Yết nghiêng răng nghiêng lợi nói

RENG.....RENG.....RENG.....

Đang nói chuyện thì tiếng chuông báo cháy vang lên lần hai. Không hẹn các sao nam đồng loạt chạy ủa ra khỏi phòng. Khi chạy đến cầu thang thì có vật gì tròn tròn làm các sao nam mất thăng bằng và....

Bình... bình...bịch...bịch.....

Các sao nam có dịp đo đất, họ lộn mào trên cầu khoảng hai vòng rồi sao đó thì mông họ tiếp đất an toàn xuống đất, các số khác thì thậm hơn đập luôn đầu vào thành cầu thang

– “Ai chà, các thiếu gia thật không may nha, ta đang lau nhà. Các người đi đâu mà bất cẩn thế, vấp hết cả thùng nước xà phòng rồi “_ Bảo Bình vờ than trách, nhưng thật chắc là cô đang cười thầm đấy chứ

Các sao nam đang tròng mắt thì bên trong có giọng Thiên Bình vọng ra

– “Mà à. Em nghịch quá, sao lại bấm nhầm nút mở đèn vào chuông báo cháy thế, hại các thiếu gia cao cao tại thượng bị thương rồi kia!”

– “Vậy sao? Ôi những thiếu gia của tôi, thật xin lỗi nha “_ Nhân Mã làm mặt quỷ hướng các sao nam.

Các sao nam không nói gì chỉ chọn cách im lặng. Giờ đây họ đã thấm thía cái câu thế nào là ” Gậy ông đập lưng ông”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Lần đầu tiên các cô đi học không bị nhốt vào chiếc lồng xe hơi cứng nhắc, lần đầu tiên các cô đi học không cần vệ sĩ theo đuôi, lần đầu tiên các cô đi học mà không phải nhan sắc mỹ lệ..cảm giác mới mới, thật thích, thật thoải mái nha...

Đứng trước cổng ngôi trường My dream stas các sao nữ không hẹn mà cùng thốt lên.....

– “Hoành tráng nhe! Không hổ danh là ngôi trường đứng đầu Đông Nam Á (biện pháp nói quá!) ”

Kết thúc cái cảm tưởng ca ngợi các sao nữ mới phát hiện xung quanh mình đang có những lời xì xào bán tán độc mồm độc miệng. ...

– “Trời ơi, người từ địa ngục chui lên hay sao mà xấu thế này? ”

– “Làm hỏng hết các mặt mũi con gái rồi ”

– “Tại sao mấy con nhỏ đó vào được đây học thế? ”

– “.....”

Thế là hàng loạt tiếng xì xầm, hàng loạt tiếng cười giễu cợt phi bán đồng loạt tấn công các sao nữ, nhưng đối lập với cái ồn ào náo nhiệt kia, các sao nữ vẫn bình thản hay đúng hơn là không xem vào mắt những lời nhạo, các nàng vẫn thản nhiên trò chuyện

– “Đúng thật là! khi thoát khỏi cái mặt nạ thì tâm bực chúng ta, khi gương mặt xấu xí lại chê trách chúng ta thậm tệ...” _ Song Ngư cảm thán

– “Vốn dĩ là vậy mà Ngư, chúng ta qua đây không sắc đẹp, không thế lực, thử hỏi ai còn xu nịnh ta như ở Anh quốc “ _ Thiên Bình gương đôi mắt nhìn lũ người bán tán chậm chạp nói

– “Haizz, đúng là khi chút bỏ thân phận chúng ta thật chẳng là gì cả...” _ Cự Giải thờ dãi, cô cũng đã nhiều lần chứng kiến hoàn cảnh này nhưng hôm nay thật không ngờ nó lại diễn ra với cô.

– “Mặc kệ lúc trước mình như thế nào, hôm nay ngay tại bấy giờ với hoàn cảnh này Mã ta nhất định phải làm chút thành tích, không dựa vào thế lực, cũng không dựa vào diện mạo...” _ Nhân Mã đưa hai ngón tay như tuyên bố lời thề

– “Suýt! Làm ơn tha cho cái trường vô tội đi “ _ Bảo Bình tiến đến gác tay lên vai Nhân Mã khuyên bảo

– “Tớ đập cậu chút giờ đây...” _ Nói đoạn Nhân Mã giờ bàn tay ngọc ngà của mình đập cái bốp vào cái đầu đáng yêu của Bảo Bình

– “Con ngựa chết tiệt, mi giám đập ta... Hãy xem đây...dza...dza...”

Trong khi các cô sao nữ đang tung tăng vui đùa, phía xa xa có một toán nữ sinh trên dưới hơn mười người, dẫn đầu là một cô gái rất đẹp ăn mặc sành điệu đà từ từ đi về phía các cô, phỏng đoán cô gái này cũng có thế lực rất lớn ở trong trường và có lẽ cũng là một hoa khôi hay á khôi chứ chẳng phải chuyện đùa, bằng chứng là trên từng bước chân cô đi qua nữ gấp cô thì cúi đầu đáp lễ, nam sinh gặp thì đôi mắt đột nhiên thôi miên hay là toàn thân cứng đờ.... Cô gái đó từ từ tiến về phía các cô

– “Các cô là học sinh mới? “ _ Cô gái đó khoanh hai tay, đứng chân trước chân sau, kiêu căng hỏi

– “Đúng thế, tụi tớ là học sinh mới.” _ Cự Giải dịu dàng trả lời, cô nhận ra thành ý của cô gái này không tốt chỉ là cô không muốn ngày đầu tiên đi học mà gây chuyện....

– “Tốt lắm, nếu các cô là học sinh mới... tất nhiên các cô là ma mới và các cô phải nghe lời tụi tụi “ _ Cô gái đó ưỡn ngực lấy tay chỉ chỉ về phía mình.

Lại nữa, ở nhà bị mấy tên đó bắt làm ô-sin một tuần đã vượt khỏi sức chịu đựng của các cô, nay lại phải làm nghe lời cái đám nữ kiêu căng các người, đúng tưởng rằng các cô không có đầu óc hay sợ sợ các người giống mấy nhỏ đã từng bị ức hiếp chứ! Dù gì các cô cũng là thân cành vàng lá ngọc, là những đại tiểu thư ,công chúa bên Anh quốc mà...., quá đáng, thật quá đáng mà....

– “Tại sao tụi này phải nghe lời các cô? Cho hỏi cô là gì vậy? “ _ Xử Nữ đối đáp

– “Chắc... chắc... cũng phải, các cô mới vào trường nên không biết danh chị Bảo Uyên, không ngại nói với các cô chị ta là á khôi trường này...” _ Cô gái thứ hai đi bên cạnh cô gái có cái tên là Bảo Uyên lên tiếng

– “Ồ, hóa ra là á khôi trường này? “ _ Xử Nữ hỏi đôi mắt trầm trồ...

– “Cũng tốt, xem như các cô cũng biết sợ “ _ Cô gái thứ năm nói giọng coi thường, còn phía con nhỏ Bảo Uyên được dịp càng thêm vênh mặt..

– “Nếu cô chỉ là á khôi, thì thật xin lỗi tội này không bắt buộc phải nghe lời các cô... các cô không có quyền và chả có tư cách để tội này nghe lời “_ Xứ Nữ lên tiếng, giọng nói sắc bén

– “Cô..cô...”_ Bảo Uyên tức nói không thành câu

Đám đông càng lúc xem càng đông, nào là những tiếng bàn tán càng lúc càng nhiều...

– “Chết mấy con nhỏ đó rồi, đắc tội ai không đắc tội lại đi đắc tội chị Bảo Uyên ”

– “Ai mà chả biết trong trường này thế lực chị Bảo Uyên lớn thế nào? ”

– “Mấy con nhỏ đó gan nhĩ, tớ thấy lần đầu tiên có đứa dám đắc tội phía đàn chị đấy? Chúng nó thật kiêu! ”

– “Khe khẽ, chị Uyên nghe được là chết đó ”

Mặc kệ những tiếng ồn xung quanh, người trong cuộc vẫn không nói gì nhưng chính là họ đang trừng nhau ác liệt...

– “Các cô hãy nhớ đấy, các cô phải hối hận, nhất định các cô phải trả giá cho hành động ngu xuẩn của mình “_ Gầm gừ hồi lâu Bảo Uyên phán tội

– “Tội này xin khắc hai chữ ghi nhớ ở trước mặt, còn nữa tội này chưa biết hối hận là thế nào? “_ Thiên Bình lạnh lùng trả lời, chính là trong mắt cô bọn họ chẳng đáng là gì cả, hạng người ti tiện cô gặp nhiều rồi nhưng cái hạng người không biết lí lẽ như thế lần đầu tiên cô được mở rộng tầm mắt.

Cuộc chiến thứ hai sắp sửa bắt đầu, thì ở phía xa xa có tiếng một cô gái vang lên

– “Thiên vương đến rồi, Lục đại thiên vương đến rồi, mau qua nhanh lên kéo chen không kịp...”

Thế là tình huống bắt đầu thay đổi, tình hình là cuộc chiến của các sao nữ đang thu hút người xem thì bấy giờ, với sự xuất hiện của Lục đại quý vương, mà các nàng đã bị giành hết khách... cả đám nữ sinh kéo lại bu vây xung quanh sáu tên ôn thần đó..

– “A.....hoàng tử của tôi đẹp trai quá ”

– “Hoàng tử, hoàng tử cười thật cute quá đi”

– “.....”

Cuộc thử giọng tranh giành hoàng tử được cất lên vào buổi sáng bình minh... Còn phía các sao nữ họ đang trợn mắt, sồn cả gai ốc ” hoàng tử của tôi“, ôi trời ơi, cái đám vịt giời này sung quá nhĩ? Nếu nói tình yêu là mù quáng thì cả đám con gái hâm trai đẹp đứng trước mặt cô bị mù hết rồi... Các cô đột nhiên thán thương mấy con vịt giời đó, người như bọn hân mà cũng làm được hoàng tử, chẳng khác nào ”heo nái cũng biết leo cây“.... Đằng sau cái mặt thiên thần của mấy thằng cha đó là hàng ngàn con quỷ dữ đang thán găm nhăm mấy bé cừu non vô tội... Các cô nghiêng răng ken két bấu tay thật chặt cùng hét lên ”Ông trời quả thật không có mắt “....

– “Ấy, đừng chen lấn tôi muốn nhìn hoàng tử...”

Tiếng hò hét từ bốn phía cứ dồn dập như đợt sóng thần, còn trung tâm phía Lục đại thiên vương vẫn điềm nhiên... Bạch Dương đang nghe điện thoại, Ma Kết nhàn nhã lấy sách ra đọc, Kim Ngưu đang trông mồi nướng vào mấy cổ phiếu, chỉ còn lại Sư Tử Thiên Yết Song Tử thì thầm gì đó sao lại nhìn về phía các cô ý bảo ”Thấy thế lực của Lục đại thiên vương chưa“, sau đó cười cười trêu chọc. Các cô cũng cười cười đáp lại như thế ”chẳng liên quan đến các cô“.

Cái con cộp cái Bảo Uyên lúc này hùng hổ với các cô bao nhiêu thì giờ đây lại biến thành một con mèo ngoan ngoãn, đúng thật là ”Cáo giả đội lớp con người!“

– “Lục đại thiên vương chào buổi sáng “_ Bảo Uyên nói giọng dịu dàng nhất có thể...

– “À ờ, chào.”

Cả đám Lục đại thiên vương băng quơ đáp làm con nhỏ Bảo Uyên quê tốt độ, còn phía các sao nữ thì bụm miệng mà cười, họ đã cố nén để cười không thành tiếng nhưng thực sự họ nhìn không nổi nữa, cái gì mà ”mèo trụi lông“, chẳng khác nào con nhỏ Bảo Uyên đang trong hoàn cảnh này.... Con nhỏ Bảo Uyên quay lại trừng mắt, Nhân Mã cũng không vừa vội trừng mắt lại ý bảo ”Trừng đi, trừng lòi con mắt của mi ta vẫn là không hết cười đó ”

Dường như nung nóng ý định trả thù trong đầu, đội các sao nữ đi lướt qua, đàn em của Bảo Uyên vội dùng lực hết sức đẩy một cô chú xuống mặt đất. Khổ thân cho Thiên Bình, cô là người đi cuối lại không kịp chuẩn bị tư thế, thân hình cô nghiêng ngả nên nhất thời té nhào vào một ai đó với một lực rất lớn, đầu cô đụng một cái thật mạnh vào cằm một người con trai và cô cảm nhận thân thể cô đang có một vòng tay rắn chắc ôm cô rất chặt, vòng tay này sao giống... giống ”Windy của cô thế này? “... sao xui xẻo cho cô thế, trong bụng thầm cầu nguyện làm ơn đừng cho cô đụng phải mấy tên Lục đại thiên vương nhe, nhưng mà thật ông trời không nghe thấy lời cô khẩn cầu, cô từ từ ngước lên, cái tên con trai, à không, cái tên Ma Kết đang trợn mắt nhìn chằm chằm vào cô, hoảng sợ nhưng chỉ một giây thoáng qua, cô đã lấy lại gương mặt vốn vô tư lự của mình, cố hết sức thoát khỏi cái gọng kìm ôm chặt người cô, nhưng mà mãi dùng lực vẫn không thoát được... cũng may Bảo Bình chạy đến, cô nàng la lên

– “Ya, dám ăn hiếp Bình nhi của ta, mi chết đi....” _ thế là cô nàng dùng hết sức giẫm thật mạnh vào chân của cái tên Mã kết, như được cứu sống, Thiên Bình vội vàng thoát khỏi cái vòng tay chết người đó.....

Còn tên Mã Kết cắn mạnh môi, nén chặt cơn đau (sĩ diện đấy)

– “Bình nhi, không sao chứ? “_ Xứ Nữ vội hỏi han

– “Tớ không sao, đi thôi “_ THIÊN BÌNH xoa xoa cái đầu đáp

Sao khi trấn áp được cái chân đau của mình Mã Kết lên tiếng trách móc

– “Nè đừng người khác không thêm xin lỗi một tiếng à? ”

– “Là cô ta < chỉ Bảo Uyên> đấy, anh tìm nhầm người rồi “_ Thiên Bình

Các fan và cả nhóm Bảo Uyên nín thở, lần đầu tiên có người nói chuyện ngang ngạnh với Lục đại thiên vương cao cao tại thượng, hàng loạt người nghiêng rặng hướng ánh mắt căm thù về phía các sao nữ.....Thế là một trận chiến ác liệt trong trường hòng đọ các cô...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Vì bên Anh quốc thành tích học tập của các cô đều đứng nhất nhì quốc gia, nên ngay từ khi gặp được thầy hiệu trưởng, thầy ta” tay bắt mặt mừng” và chẳng cần nghĩ đã cho luôn các cô vào lớp giỏi nhất của trường, còn bây giờ thì các cô đang từ từ tiến vào lớp....

– “Chào các em hôm nay lớp chúng ta có thêm sáu bạn mới, mời các em cho tràng pháo tay hoan nghênh các bạn “_ Cô chủ nhiệm trịnh trọng giới thiệu

Rào...rào...rào...Tiếng vỗ tay lớn hơn cả cái chợ, được cả lớp nhiệt tình đoán nhận, tuy là đứng bên ngoài nhưng các sao đã nghe nào là những câu

– “Boy hay girl nhi ?

– “Không biết họ có xinh không? ”

– “Gia thế họ thế nào nhi ? ”

– “...”

Tiếng ồn mỗi lúc một to, cô chủ nhiệm phải lấy thước gõ gõ lên bàn để trấn an cả lớp

– “Nào xin mời các em vào lớp ”

Ngay sao tiếng cô chủ nhiệm, sáu sao nữ đồng loạt tiếng vào lớp và

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.....

Ầm ầm ầm.....

Lớp học ba mươi người nhìn các cô bằng những con mắt không thiện cảm, những tia nhìn té lửa hướng về phía các cô, còn có người làm rơi hết cả tập, vở, viết, lại có người chơi trội hơn ngựa xuống mặt bàn mà té xiù.....

” Trời, có cần phô trương vậy không? “_ Song Ngư trao đổi bằng mắt với Nhân Mã

” Haaha...cái này vui vui, tớ cảm thấy thích ở đây rồi đấy “_ Nhân Mã nghiêng nghiêng cái đầu cười hết cả mắt

Bốp...Bảo Bình đánh vào đầu Nhân Mã

– “Mau nhìn kĩ lại cái lớp coi ”

Được dịp Nhân Mã nhìn kĩ lại và tròn mắt.....

Còn về phía lớp học, lúc này hào hứng bao nhiêu thì giờ đây nó lại xì như bong bóng hết hơi

– “Trời ơi, tại sao mấy con nhỏ xấu xí đó lại vào được lớp này?”

– “Lại còn được học chung với hoàng tử nữa ”

– “Mất mặt... mất mặt quá đi ”

Các bạn cũng đã biết vì sao Nhân Mã tròn mắt rồi chứ, kẻ thù không đội trời chung dưới một mái nhà, kẻ thù mới gặp mặt từ sáng hôm nay cũng hội ngộ tại lớp này, tốt rồi kì này thanh lí môn hộ cùng một lúc luôn rồi. ...

– “Rắc rối lại đến rồi Xử nữ “ _ Cự Giải thì thâm vào tay Xử Nữ, Xử Nữ gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý

Cái lớp biểu tình ngày càng trầm trọng, ấy vậy mà sáu tên Lục đại thiên vương, và một vài tên bàn cuối xem như chẳng liên quan đến mình, mỗi người mỗi việc như chưa từng có sự xuất hiện của các cô hay đúng hơn là chưa từng để bọn cô vào mắt.

Chịu không được con nhỏ Bảo Uyên đứng dậy thưa

– “Thưa cô tại sao bọn người đó lại được vào đây học vậy ? “ _ Nói rồi cô nàng còn giẫm chân về âm ức...

– “Đúng thế, đúng đó cô.... ”

Thế là phía dưới lớp như tìm được người đồng minh liên tục hòa theo

– “Đó là sự sắp xếp của hiệu trưởng, nếu bạn có gì thắc mắc cứ đến gặp hiệu trưởng ? “ _ Xử Nữ lên tiếng

– “Hừ..” _ Nhỏ Bảo Uyên không nói lời nào

– “Bạn Bảo Uyên đừng nóng thế chứ? Chẳng lẽ, á khôi của trường này lại đi chấp chuyện nhỏ nhặt với những người như bọn tôi sao “ _ Song Ngư ngọt ngào lên tiếng, nhưng thực chất ý tứ của cô là đang chê trách sâu cay

– “.....”

Châm dứt trận chiến đấu võ mồm, chấm dứt cái bài phát biểu dài dòng lê thê của các sao nữ, các nàng được phóng thích về vị trí của mình. Xử Nữ và Cự Giải vốn trầm lặng nên trợn cho mình chiếc bàn ngồi gần bệ cửa sổ... Xem ra trong lớp này cũng không đến nỗi có nhiều kẻ xấu, bằng chứng là Nhân Mã và Song Ngư đã làm quen được với hai cô bạn rất dễ thương và tốt bụng chỉ còn lại Bảo Bình và Thiên Bình gặp chút rắc rối...

Về phía Thiên Bình, cô đang phân vân không biết có nên mở lời để xin ngồi hay không thì có một tiếng vọng lên

– “Nếu cô không phiền có thể ngồi đây “ _ Thiên Bình tròn mắt, Lục đại thiên vương giờ cũng tròn mắt, cả lớp đều tròn mắt... Thiên Bình đứng đó chần chừ không biết có nên ngồi hay không? Nếu ngồi cô sẽ nhận được ánh mắt giết người của cả lớp, nếu không ngồi thì cô còn đâu chỗ trống khác chứ? Haizz, thật khổ cho cô mà. Nhận thấy thái độ chần chừ của Thiên Bình, hần lại làm cả lớp chấn động lần hai, hần đột ngột nắm lấy tay cô kéo xuống ghế của mình, bàn tay hần nắm lấy tay cô thật chặt, chặt cũng giống như gọng kìm mà lúc này tên Ma Kết đó ôm cô, cô định lên tiếng thì Cự Giải phía trên quay xuống giải cứu cho cô....

– “Bạn gì đó ơi, có thể bỏ tay Bình nhi ra rồi đấy ? _ Nói xong Cự Giải còn cười tà.

Châm dứt câu này, hần liền bỏ tay ra, Cự Giải tỉnh ý nhận ra hần ta đang đỏ mặt.

Còn phía bên này Nhân Mã, cô nàng đang ngồi tám với bạn mới

– “Nè, Ngọc Nguyên, bạn đó là ai sao cả lớp này ngạc nhiên thế hả? ”

– “À, bạn đó là Vũ Ngôn thuộc top 10 hotboy của trường, cũng là gia đình quý tộc, thành tích cũng không thua kém gì Lục đại thiên vương đâu. Ủ bạn ấy được mệnh danh là ”tàng băng không tan khi gần con gái” nhưng hôm nay bạn ấy lại mời Thiên Bình ngồi nên.... có chút bất ngờ “ _ Ngọc Nguyên giải thích

– “Ồ, thì ra là vậy “ _ Nhân Mã cười gian

Còn phía bên Xử Nữ

– “Cự Giải, nói cho tớ biết gương mặt Thiên Bình là ở thực tại hay quá khứ? ” _ “Thực tại là hóa trang” Xử Nữ không tin gương mặt Bình nhi xấu xí như thế lại....

– “Xử Nữ yên tâm cậu không nhìn nhầm mà mặt Bình nhi cũng không ở quá khứ “ _ Cự Giải chống cằm rồi sau đó hai người không hẹn mà cùng đồng thanh

– “Chẳng lẽ, hần trúng tiếng sét ái tình “ _ Nói rồi hai nàng cùng úp mặt xuống mặt bàn ” cười lên”

Về phía sao nam, phía bàn của Song Tử và Kim Ngưu

– “Bóp” _ Song Ngưu tát Kim Ngưu một cái

– “Bóp “ _ Kim Ngưu đáp Song Tử một cái tát

Kết thúc màn tự kỉ, hai chàng vội nhận ra

– “Đây là sự thật, không phải mơ “ _ Hai người đồng thanh

” Cốp “ _ lại một cái cú như trời giáng

– “Đồ ngu, hai cậu làm gì thế? “ _ Sư Tử nhin không được vì hai thằng bạn thần kinh của mình

Thiên Yết vẫn là lạnh lẽo, vẫn là kiêu kì, cứ lặng lẽ dán chặt mắt vào cuốn sách (dù rằng không biết có xem được gì không), còn Ma Kết thì ngồi đó trầm ngâm, đôi mắt cứ luôn dán chặt vào một hướng nào đó.... (tự nghĩ nhá)

Sau khi chuyện của Thiên Bình lắng xuống, Bảo Bình cũng gặp một ít khó khăn, cô nàng không được may mắn có trai đẹp nhường chỗ cho ngòi, Bảo Bình giờ đây đang ở trong miệng cộp cái, mà cái con cộp cái không ai khác chính là nhò Bảo Uyên

Con phù thủy Bảo Uyên mỉm cười tà tà, nhếch người sang một chút, chỉ vào chỗ trống rồi bảo Bảo Bình

– “Rất vui được ngồi chung với cậu, nào cậu ngồi xuống đi “ _ Bảo Uyên nở nụ cười tươi rói nói với Bảo Bình, nhưng sao giờ đây Bảo Bình cảm thấy cái nụ cười đó thật đáng ghét quá, nếu thực ở đây không có ai, nếu thực không muốn bảo vệ hình tượng thực nữ của mình, cô thật muốn đắm vào nguyên hàng tiền đạo của nhò Bảo Uyên đang nhe ra mà cười như khi.....

Bảo Bình nghi hoặc ngồi xuống, cách 45m xuống mặt ghế vẫn an toàn, 35m vẫn an toàn, 30m vẫn an toàn, thấy thế cô chùng đầu gối càng nhanh, càng sâu xuống, khi người cô vẫn chưa đụng khỏi mặt ghế thì đã biết có chuyện không hay. Nhưng mà.... đã quá muộn! Cả thời gian để la lên cũng không có, cả người cô lăn kềnh dưới đất lạnh.... Đúng là khi cô chuẩn bị ngồi xuống, cái ghế của cô đã bị đá sang một bên.. Cả lớp thay nhau mà cười ầm ĩ, cả mấy tên Lục đại thiên vương cũng thế....

Nhân Mã, Song Ngư đứng lên định cho con phù thủy Bảo Uyên một bài học, Thiên Bình vội ngăn cản

– “Để cho Bảo Bình tự giải quyết “ _ Thế là hai cô nàng đành im bặt, cô biết Thiên Bình nói thế chắc là đã có tính toán gì đó, bởi lẽ Thiên Bình là đứa thông minh nhất bọn.

Quay về với Bảo Bình, cô nàng đang xoa xoa cái mông tội nghiệp của mình, miệng nghĩ rằng lắm lắm” Chết tiệt, phật đã muốn tu mà quý cứ theo ám, được lắm, đã vậy thì đừng trách Bảo Bảo ta....” mắt cô đột nhiên sáng lên” đúng rồi đêm qua ta vừa chết tạo loại thuốc mới, hixhix... dù rất tiếc nhưng Bảo Uyên à, người rất may mắn đấy “, cô lấy tay cho vào ba lô của mình..

Còn phía Bảo Uyên, nhò vỗ trán, gương mặt ra vẻ hối lỗi nhìn về phía Bảo Bình:

– “Bảo Bình sao cậu vô ý quá, tớ định sửa lại ghế cho cậu, ai ngờ...” _ Nói rồi còn hào tâm đưa tay đỡ Bảo Bình, nếu là trước kia Bảo Bình sẽ bóp nát cái bàn tay đó, nhưng mà giờ thì.... cô nhẹ nhàng đưa tay ra đón lấy tay nhò Bảo Uyên...

Đang trong giờ học, con nhò Bảo Uyên đứng lên nhảy nhót như khi, tay thì gãi gãi liên tục, miệng thì la lớn

– “Bà nó, sao ngứa vậy nè, ngứa chết ta rồi....”

Đám đàn em thấy vậy liền lời cô ta ra khỏi lớp, mọi người trong lớp ngạc nhiên, chỉ có người trong cuộc mới hiểu đó là do Bảo Bình giờ trò đầy mà.....

RENG...RENG...RENG.....

Tiếng chuông giải cứu chúng sinh thoát khỏi bể khổ, cái đám Lục đại thiên vương đồng loạt ra ngoài, chỉ còn lại một ít cô nàng ngồi trong lớp “tám”....

Ừm.ừm...ừm.....đám con gái trên dưới trăm người, tay cầm hộp com đồng loạt hướng về căn tin mà chạy, ngạc nhiên, Xứ Nữ lên tiếng

– “Lạ nhì, bọn họ chạy đâu mà như ma đuổi thế? ”

– “À, bọn họ đi đưa món com tình yêu cho Lục đại thiên vương đấy “ _ Ánh Tuyết, cô gái ngồi gần Song Ngưu, hào tâm giải thích

– “Cái gì? ý cậu nói là cái đám vịt giò đó làm com cho nhóm Lục đại quý dương ăn hả? “ _ Song Ngưu không cam hời

– “Đúng rồi, ngày nào cũng vậy hết đó “ _ Ngọc Nguyên tiếp lời

– “Ôi chúa ơi! Đức Amen ơi, xin người hãy cứu giúp cho chúng sinh, nhất là cái đám vịt giò thoát khỏi bể khổ “ _ Nhân Mã chắp hai tay, nhắm hai mắt

lại, đôi chân rung rẩy, thật tâm cầu xin....Hành động này của cô lại gây một tràng cười vỡ bụng cho mọi người....

– “Các cậu không biết thôi, Lục đại thiên vương rất nổi tiếng đây, danh tánh thị không chỉ ở trong trường mà còn rất có tiếng trên các trang web thậm trí một số học sinh trường danh tiếng khác cũng nhiều lần chuyển qua trường này nhằm muốn gặp mặt họ....” _ Ngọc Nguyên quảng cáo

– “Tội nghiệp các bé cừ non ngây thơ quá....” _ Cự Giải lắc đầu ngán ngẩm

Đang nói chuyện thì con nhỏ Bảo Uyên kéo tụi đàn em tiến vào, da nhò giờ đây đã sưng tấy lên, nhò phùng mang trợn mắt

– “Bảo Bình là cô làm phải không? ”

– “Này, cô đừng như những loài chó hoang cắn bừa vậy nhé...cô nói tôi làm mà không nói rõ tôi làm cái hả? “ _ Bảo Bình hất hàm trả lời

– “Vậy chứ cái này cô dám nói cô không làm không? “ _ Nói rồi nhò giơ tay đang đỏ lên của mình

– “Ồi cô làm sao thế, tại sao thân thể lại thế này? “ _ Xứ Nữ giả ngốc

– “Cô dám nói cô không có liên can? “ _ Nhỏ Bảo Uyên tức xì khói

– “Cô có bằng chứng chứng tỏ tụi này làm không? “ _ Thiên Bình lúc nào cũng như thế, tỉ mỉ chứng có cả

– “Thôi các cậu tớ không sao, tớ chịu oan ức được mà ...” _ Bảo Bình âm ỉ, giọng buồn hiu

Mọi người trừng mắt, không ngờ, hôm nay các cô lại phát hiện thêm một tài năng trẻ nữa rồi, cứ ngỡ Song Ngư mới biết giả tội nghiệp ai ngờ đâu.....

– “Nè, Bảo Uyên tuy tôi không biết làm sao cô bị như thế nhưng tôi có biết một bài thuốc để cô thoát khỏi cái này.....”

– “Còn không mau đưa” _ Nhỏ Bảo Uyên lớn giọng trả lời

Bảo Bình lấy ra một cái lọ lọ nước vàng vàng, đưa cho Bảo Uyên sau đó nói

– “Tôi nghe nói lọ nước này sẽ làm cho những mụn đỏ không còn nổi nữa ”

– “Này là cái gì? “ _ Tiếp tục giọng cộc lốc

Bảo Bình mỉm cười, hồn nhiên trả lời

– “Nước tiểu đồng tử, rất hiếm đấy”

– “.....”

Nhỏ Bảo Uyên không nói gì hơn, hung hăng trợn mắt sau đó bỏ đi

– “Nè các cậu đừng nhìn như thế chứ, tại thuốc đó có mùi khai mà tớ muốn trêu cô ta một chút nên....” _ Phát hiện mọi người nhìn mình, Bảo Bình hào tâm giải thích...

Còn mọi người thì nuốt nuốt nước bọt, cái này gọi là một chút của Bảo Bình đấy à? Tốt hơn hết nên cách Bảo Bình ra trăm mét là tốt nhất

– “Các cậu không xong rồi, trong trường này không ai dám đắc tội chị Bảo Uyên đâu... Đàn em của chị Bảo Uyên nhiều lắm, phần lớn là một phần tư ngôi trường này, các cậu gặp phiền phức dài dài rồi “ _ Ánh Tuyết nhắc nhở

Thì ra là thế chẳng trách ngày đầu tiên vào trường mà nh Bảo Uyên đã kêu các cô phải nghe lời cô ta, thì ra là muốn cũng cố thể lực....

Các sao nữ chẳng nói gì, chỉ cười thầm, các cô biết rồi đây những trận chiến ác liệt sẽ chờ các cô ở phía trước...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Phía căn tin, nơi có nhiều ong bu tìm mật, nơi có một bầy vịt giờ đang bu quanh mấy chàng hoàng tử, mà mấy hoàng tử ở đây là cái đám Lục đại quý đương trong lòng các sao nữ, lúc này họ đang có một giờ tự kỉ

– “Nè Kết, đang nghĩ mà thần thờ thế hả? “ _ Bạch Dương hỏi Ma Kết khi đang trầm ngâm

– “Bạch Dương cái tên Vũ Ngôn đó hôm nay cậu thấy gì lạ không ? “ _ Ma Kết căng mắt hỏi Bạch Dương

– “Áy chà chà, từ khi nào Kết đại nhân không màng thế sự lại đi quan tâm người khác thế hả “ _ Song Tử đưa đôi mắt nai tơ của mình dí sát xuống đầu Ma Kết

– “Cậu tránh ra giùm cái đi..” _ Lấy tay đẩy Song Tử ra – “Tớ chỉ là hiếu kì thôi, không được à? “ _ Thành thật thì trong lòng anh có một chút gì đó khó chịu một chút thôi nhe ” Nhưng chắc ngày mai sẽ khỏi ” anh nghĩ

– “Ma Kết đại nhân ơi, nói cậu ngu ngốc hay nên nói cậu thiếu kinh nghiệm tình trường đây? Cái hành động của Vũ Ngôn chứng tỏ cậu ta... .haha..cậu ta trúng tiếng sét ái tình rồi “ _ Song Tử giờ hai tay chống hông, giọng anh hai bảo.

Kim Ngu gật gật đầu như búa bổ, miệng thì đang nhai nốt số đồ ăn còn lại, hoàn thành nhiệm vụ..

– “Đúng đấy, các cậu nghĩ xem bình thường Vũ Ngôn cậu ấy lạnh như tảng băng Thiên.” _ Nhận thấy cái lườm của Thiên Yết, Kim Ngu vội im bặt, được một lúc Kim Ngu trấn an và tiếp – “E hèm, bình thường Vũ Ngôn cậu ấy lạnh lùng, lại không thích giao lưu với con gái như cậu đây Ma Kết, nhưng mà hôm nay cậu ta lại nhường chỗ cho cái cô Thiên..Thiên gì ? ”

– “Thiên Bình “ _ Ma Kết hào tâm nhắc

– “Ừ, Thiên Bình ngồi đã gây chấn động, còn lại kéo tay Thiên Bình nữa, có phải là có vấn đề không? Sur Tử cậu thấy sao?” _ Kim Ngu hướng Sur Tử

Anh chàng Sur Tử ta lấy tay chống chống ra vẻ nghi ngại, khoảng hơn hai phút thì:

– “Đúng “ _ Sur Tử trả lời khiến mọi người mèn té ghé

Bốp....

– “Áy da ”

Bạch Dương lấy chiếc đĩa kho lên đầu Sur Tử, nãy giờ suy suy nghĩ nghĩ, còn ra vẻ trầm ngâm anh cứ tưởng nó cao thâm gì...ai ngờ lại đáp có một chữ ” đúng ” làm bọn anh ngồi đợi muốn gãy cả cổ luôn, cái tên Sur Tử này không ăn đòn thật không được mà....

– “Là vậy sao? “ _ Ma Kết hỏi một câu hết sức ngây thơ

– “Ma Kết này, thức ăn của cậu vẫn còn nguyên, cậu không ăn thì phí lắm, thôi để tớ ăn cho nhe? “ _ Nói là hỏi vậy chứ anh chàng Kim Ngu đã nhanh tay hơn lời nói, lấy đĩa thức ăn của anh rồi, mọi người lắc đầu ngán ngẩm, người ham ăn ham tiền như Kim Ngu các anh không hiểu sao lại được con gái ái mộ...

– “Thiên Yết đang nghĩ gì thế “ _ Sur Tử xoa xoa đầu, quay sang hỏi Thiên Yết nãy giờ vốn im lặng

– “Này các cậu muốn đòi lại món nợ hôm qua không? “ _ Nói rồi anh chàng kéo đầu của đồng bọn mình lại bàn tán

Thế là kế hoạch trả đũa các sao nữ đã được dàn dựng...

– “Chị Bảo Uyên có sao không?” _ Một cô gái hay đúng hơn là tụi đàn em lo lắng hỏi

– “Người bị như ta đi rồi biết có sao không? “ _ Bảo Uyên vô lý quát

– “Chị này, mấy con nhỏ đó thật quá đáng, lại còn dám liếc mắt đưa tình với anh Vũ Ngôn, đã vậy lại càng không để chị vào mắt nữa “ _ Một cô gái khác châm dầu vào lửa.....

– “Hừ, món nợ này ta nhắc định sẽ trả “ _ Bảo Uyên tức đến đỏ mặt tay cầm ly nước mà ném thật mạnh xuống mặt sàn, cái ly vô tội đó vỡ ra làm trăm mảnh...

Giờ tan học đã là xế trưa, ấy vậy mà các sao nữ còn phải lên phòng hội trường làm cái gì mà lễ chào đón học sinh mới nữa, mặc dù trước đó Ánh Tuyết có bảo đó chỉ là truyền thống, nhưng thử hỏi cái tên Ma Kết là hội trưởng, kẻ vênh vang Sur Tử là hội phó, một người lão đại, một người lão nhị trong hội học sinh, có nhầm lẫn cũng biết, các cô đến đó chắc chắn sẽ đưa đầu vào miệng cạp.

Dù muốn dù không, bây giờ các cô đang đứng trước cửa phòng hội trường, đưa bàn tay run run vào tay vịn chốt cửa.. Than ôi! Khi cánh cửa thoáng

hiện mở ra thì:

Bùm...Bùm...Bốp...Bốp..

Một tràng pháo nổ đang từ hai cái âm li to tương đập vào tai các cô, khổ nỗi hai cái âm li lại nằm hai bên đường đi, tội nhất vẫn là cái tai khốn khổ của các cô, đến giờ mà nó vẫn còn ơ ơ

Ha ha ha.... Mọi người trong hội trường thay phiên cười nhạo cô, ngồi hàng ghế đầu là sáu tên Lục đại thiên tiếp đến là học sinh các lớp khác cũng vào đây góp vui, họ thay phiên nhau xì xầm, bàn tán, chê trách, giễu cợt... Phía các sao nữ thì hơi bất ngờ nhưng suy nghĩ một lát họ cũng hiểu, cái trò này chẳng ai khác là cái nhóm Lục đại thiên vương bày ra..hừ..

– “Để chào mừng học sinh mới hôm nay chúng tôi đặc biệt có phát âm thanh pháo hoa, không biết các cô có hài lòng không vậy “ _ Ma Kết lên tiếng.....

– “Rất..... hài..... lòng “ _ Các sao nữ gặt từng chữ một...

– “Tốt lắm! Ô mà tôi quên không thông báo cho các cô một tin vui, tuy các cô mới vào trường một ngày thôi nhưng các cô đã là hotgirl của trường này rồi đó.... “ _ Sur Từ lên tiếng

Mọi người dưới hội trường im lặng” cái quái gì thế này, người xấu đến nỗi ma chê quỷ hờn như bọn người này mà được làm hotgirl chẳng khác nào là “cười ngửa xem hoa” “..Phía các sao nữ, các cô không nói gì chỉ là bình thản, các cô thừa biết nhan sắc hiện giờ của mình càng ý thức rõ các ý đồ của những tên này không tốt, quả đúng như dự đoán, ngay sau đó cái tên cái tên Song Từ vội lên tiếng

– “Sur Từ này sao cậu nói không rõ ràng gì hết, làm mọi người hiểu lầm hết rồi. ”

– “Ấy tôi gây cho mọi người hiểu lầm à, xin lỗi, xin lỗi nhé... “ _ Sur Từ cúi đầu một góc 45 độ xin lỗi mọi người, đôi môi còn kèm theo cái cười khinh khỉnh

– “Lắm lời quá, để tớ nói hộ vậy, ý của Sur Từ là các cô được bình chọn làm hotgirl lọ lem xấu nhất trong lịch sử trường này đó “ _ Kim Ngưu vội chen vào

Rào rào rào.....

Ngay sao lời Kim Ngưu vừa dứt, đám người ở dưới nhiệt tình ủng hộ vỗ tay rồi rích

– “Các anh cố ý đúng không? “ _ Bảo Bình nóng giận hỏi

– “Không, là mọi người bầu cho các cô đấy chứ “ _ Thiên Yết giễu cợt đáp lại, sau đó quay sang mọi người

– “Có đúng vậy không mọi người? ”

– “Phải, phải, Lục đại thiên vương nói rất đúng “ _ Những tiếng đồng thanh của mọi người vang lên như sấm, mọi người chỉ sợ chạm một giây là sẽ để lại ấn tượng không tốt trong lòng Lục đại thiên vương.

” Hừ, đó là băng đảng của các anh, các anh nói một họ dám trả lời hai sao? ” các sao nữ vốn quá hiểu điều đó, người khác thường nói cách tốt nhất để đáp lại kẻ thù là phải cho họ biết mình đang rất hạnh phúc mà các sao nữ đang cố nhe hàm răng ra mà cười cười, sau đó, Song Ngưu thăm thì vào tai cả bọn rồi cô nâng tiến về phía Lục đại thiên vương

– “Nếu các thiên vương của trường đã ủng hộ thế thì..cho phép chúng tôi có quà đáp lại”

– “Cứ tự nhiên ” _ Ma Kết đưa tay ra mời họ, anh cũng muốn xem thử các cô có những trò gì hay

– “Vậy thì sau đây chúng tôi xin trình bày một bài hát...” _ Ngay sau câu nói của Cự Giải mọi người cất tiếng hát..

” Qua ô cửa tôi mắt thấy tai nghe

Hotboy nhà bên móc mũi mút kem que

Tôi thần thờ nhìn đàn muỗi vo ve

Còn đâu hotboy siêu mẫu buổi trưa hè

Trông chẳng khác gì con rắn lười thè lè

Đâu rồi lúm đồng tiền tròn xoe,

Hắn soi gương tự cười như nắc nẻ

Khoe bộ giò tằm củi bị que

Ôi, hình tượng của tôi bị sút mẻ

Chẳng nhẽ kiếp trước hần là nghệ ợ?...”

(cái này mượn xài tạm trong truyện Bí mật tình yêu phố Angel)

Các sao nữ thay phiên nhau hát, tề hạp hơn Nhân Mã và Bảo Bình còn góp vui bằng những trò diễn xuất của mình. ...

Lời hát vừa dứt, cả hội trường im lặng đứng năm phút, đã có những tiếng cười phát ra, lại có những người vì sợ uy danh của Lục đại thiên vương chỉ bùm miếng giấu diêm cười, một phần khác số người lại tức giận thay họ..., còn về phía Lục đại thiên vương, mặt họ giờ đây đã như quả cà chua mọng đỏ, thấy thế, Nhân Mã không biết sống chết vội lên tiếng

– “Đây là bài hát tựa ” Cười nhạo hotboy” bạn nào có nhu cầu, xin cứ tới liên hệ với tớ, yên tâm tớ sẽ tặng các cậu vài cái album miễn phí”

– “Song Ngư này, nhạc chế của cậu có cơ hội để dùng rồi nhì? Xem ra người ủng hộ cũng khá đấy” _ Xử Nữ đứng tám với Song Ngư

– “Tớ mà “ _ Song Ngư lấy tay xoa xoa mũi tự hào

– “Không còn gì nữa, bọn này xin được về trước “ _ Thiên Bình

– “Ai nói không còn, theo quy định của trường này người mới vào thì phải làm vệ sinh cái sân trường này, tức là quét dọn đấy “ _ Thiên Yết hào tâm nhắc nhở

– “Cái gì ? “ _ Xử Nữ không tin vội hỏi

Đừng đùa thế chứ, cái trường này sơ sơ cũng hơn sáu nghìn học sinh..vậy thì các bạn tưởng tượng xem với sức lực hèn mọn của sáu người các cô phải quét bao giờ mấy xong đây ??? Đúng là mấy tên này thật nhỏ mọn mà, các cô chỉ đùa có một tí thôi làm gì mà ghê quá vậy...? Nổi hện trong đầu bốc lên nghìn nghệt...

– “Có cần tôi nhắc lại một lần nữa không? “ _ Thiên Yết cười đều

– “KHÔNG CẦN...” _ Các sao nữ đồng thanh gất lên...

Thế là dù muốn dù không, các sao nữ phải quét dọn cả một sân trường, sân bóng rổ...v.v., các cô xura này dù không được ví như công chúa nhưng đường đường cũng là những đại tiểu thư đứng đầu các gia tộc, dù gì cũng là viên ngọc quý trong mắt bà mẹ, huống hồ từ xưa đến nay cái đám nam sinh kia gặp mặt các cô không phải ngẩn ngơ thì cũng râm rập nghe theo mệnh lệnh. Nhưng tại sao giờ đây các cô phải rơi vào tình trạng thế này? A...Đúng là khi thay đổi diện mạo cũng là lúc bắt đầu của những xui xẻo mà, nhưng mà cái xui xẻo các cô thù nhất lại chính là cái mấy cái tên Lục đại quý vương đó.... Thật ức, thật ức cho các cô mà, thù này các cô quyết không đội trời chung với cái tội nam đó... Mà không biết cái đường dây ống nước trong trường bị hư hay có người cố ý phá các cô, thuở nào một phút chảy nước thì hai phút tắt nước..Huhu, các cô về đến nhà thì trời đã quá khuya, rắc rối lại đến nữa rồi.....

Rầm...rầm...rầm.....

– “Mở cửa, mở cửa ra đi chứ ? “ _ Xử Nữ nóng giận đập cửa

Bụp...bụp...bụp...rầm...rầm.....Nhân Mã cũng bắt đầu cuộc chiến với cánh cửa, cô nàng còn sung hơn cả Xử Nữ, cô lấy hai tay vịn hai chân chồm người dùng cú đá thất truyền Lý Tiểu Long đá vào cánh cửa...

– “Ai da “ _ Thế là cô nàng Nhân Mã ôm cái chân mình mà nhảy như sáo

– “Haizz, Mã nhi này, chuông ở cửa tớ bấm muốn rụng tay luôn còn không có người ra mở, cậu nghĩ với một chút võ công quèn của cậu mà đánh đổ cái lớp cách âm này hay sao? “ _ Song Ngư khinh khỉnh nói lại

– “Ngư nhì, cậu dám nói võ công của tớ là võ công quèn à? Cho cậu biết nhe, tớ đã được huy chương vàng quốc gia về thi đấu võ thuật đấy “ _ Nhân Mã

– “Xùy, Xử Nữ với Thiên Bình cũng được nữa, cậu tưởng mình bá đạo được sao “ _ Song Ngư

– “Cậu...” _ Nhân Mã tức giận

– “Liu.liu.tớ thì sao “ _ Song Ngư chu chu đôi môi căng mọng lên cãi lại, điệu bộ của cô trông thật giống con nít quá.....

– “IM LẶNG CÁI COI “ _ Cụ Giải hiền lương nhất lúc này đang đứng hay đứng chính giữa cuộc chiến giương hai tay bịt cái lỗ tai khốn khổ của mình lại

– “Nè các cậu nhìn lên thử xem “ _ Ngay sao câu nói của Thiên Bình tất cả cùng ngược đầu mình lên một góc chín mươi độ....

– “Chỉ là cái cửa sổ thôi cậu kêu xem cái gì? _ Xứ Nữ hướng Bình nhì hỏi

Thiên Bình không vội trả lời Xứ Nữ cô xoay sang Bảo Bình lúc nàng đang đứng dựa người vào tường một mắt nhắm một mắt mở

– “Bảo Bảo này, cậu có nhớ hôm trước cậu thoát khỏi tường nhà Nhân Mã làm sao không ? ”

– “Ý cậu nói là dùng chiếc giày đàn hồi đấy à? “ _ Bảo Bình thông minh nhận ra

– “Chứ đâu còn cách nào...? “ _ Thiên Bình giờ hai tay tỏ vẻ bất lực...

Nhờ những phát minh vĩ đại của Bảo Bình, cả nhóm an toàn trà trộm vào nhà, nhưng các nàng đều chịu để yên đến thế, dù gì họ cũng cắt máu tuyên thệ ”
Thù này nhất định phải trả ”

Thế là trong bóng đêm, sáu cô nàng trà trộm vào từng phòng của các sao nam thay phiên nhau hành động (đương nhiên là có thuốc mê của Bảo Bình rồi)
, trên tay họ cầm theo một con dao nhọn hoắt..... Các bạn chớ hiểu lầm là các sao nữ đi hành thích người nhe, các cô vào đây là để...hihi..xem tiếp

Nhân Mã, Bảo Bình và Xứ Nữ thay phiên nhau trang điểm

+ Phía Nhân Mã

A! Nhân Mã ngang nhiên vô tư vẽ một con chuột lên mặt cái tên Bạch Dương và cái tên Kim Ngưu! Khuôn mặt trắng nõn nà lúc trước đã bị mực nước làm cho rối loạn, ở đôi mắt khép chặt ngủ say được tô bằng một cái vòng tròn, gương mặt Bạch Dương, Kim Ngưu còn được tô điểm bằng mấy cọng râu chuột xiêu xiêu vẹo vẹo, đuôi chuột là một đường nét thô thô kéo dài từ mũi cho đến đôi mắt đẹp mê người của hắn...

+ Phía Xứ Nữ

Cô nàng đang thỏa sức thử nghiệm bộ trang điểm của mình, hiền hơn Nhân Mã một chút, cô chỉ cho nguyên lọ mực đen vào mặt tên Thiên Yết, hết hộp phấn trắng vào mặt tên Sư Tử...gương mặt của hai tên đó giờ đây một trắng như la sát, một đen như Bao công, không dùng lại, cô nàng còn khuyến mãi cho mỗi người một đôi môi đỏ chói..haha..giờ đây gương mặt thiên thần của bọn hắn đã.....trở thành ác quỷ.

+ Còn về phía Bảo Bình

– “Vẽ gì cho xứng đáng với trí thông minh đỉnh đỉnh của ta đây nhỉ? “ _ Cô nàng Bảo Bình đang vò đầu bứt tóc tự kỉ, haizz, sau một hồi suy nghĩ cô đã biết phải vẽ gì cho phù hợp với trí tuệ của bản thân rồi

Cô nàng từ từ tiến lại gần phía cái tên Song Tử, rồi cô nhẹ nhàng ngồi xuống và vẽ.....Bảo Bình đang hiền ngang uy phong lẫm liệt mà vẽ lên mặt Song Tử cái.....cái móng heo..... Còn cái tên Ma Kết lại thêm một giờ tự kỷ, thật hết ý tưởng, thôi cô nhân từ hơn một chút, biến khuôn mặt tên Ma Kết thành cái mặt nạ quỷ, như thế chắc hông có gì quá đáng chứ???

+Còn về phía Thiên Bình, Song Ngư, Cự Giải, ba cô đang gài bẫy trước phòng của các sao nam

– “Bình nhi xong chưa, cậu đứng đó làm bầm gì đó? “ _ Cự Giải lên tiếng hỏi

– “Giải nhi này, tò không biết cho cái gì vào bẫy nữa, bỏ tiêu thì mấy tên đó sặc chết, nếu bỏ bột vào thì mấy có lẽ quá nhân từ với mấy tên đó”_ Thiên Bình tiếp tục phân vân, chẳng giấu gì, cái bẫy mấy cô đang cài là ở phía trên, có cái lon nho nhỏ, phía dưới có sợi dây chần ngang cánh cửa phòng nếu vô ý chạm vào phía trên cái lon sẽ đổ xuống đầu mấy tên nam đó bất cứ thứ gì mình cho vào...

Thấy Thiên Bình phân vân, Song Ngư bản tính rất hiền nên cô hiến một kế cho Thiên Bình cũng rất hiền

– “Bình nhi này, hay là cậu bỏ ột vào đi... Mấy cái bẫy của tớ cũng bỏ ột hết rồi...”

– “.....”

Đây được rồi là Song Ngư đơn thuần, nhút nhát, mỏng manh nhất bọn đấy sao?

Mọi người đọc và cho nhận xét nhé!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Buổi sáng một bầu không khí trong lành, trên vòm trời từng đám mây bông bồng bênh như tô đậm thêm cái nền trời xanh ngắt, một chút hạt sương còn sót lại vurun mình trong khe lá, khung cảnh này rất đẹp cho những mối tình này nở của các cặp tình nhân, là thời gian để thư giãn, thả hồn trong mây gió, là nơi để mọi người chiêm ngưỡng khung cảnh tuyệt sắc của tự nhiên...(thôi vào truyện hế...tại đang có cảm hứng.hì), nhưng chỉ ít là trong căn biệt thự Hoàng đạo đang có những tiếng hét thất thanh vang lên, sau đó là:

– “Ách xì.....”

– “Ách xì.....”

– “Ách xì.....”

– “Ách xì.....”

– “Ách xì.....”

– “Ách xì.....”

Số là hôm qua sao khi nghe lời khuyên của Song Ngư (bỏ ớt đấy) , Thiên Bình cảm thấy như thế là rất tàn ác nên các nàng đã thay đổi quyết định là thay vì cho một ít ớt, thôi thì nhân từ hơn một chút các nàng quyết định bỏ một hũ tiêu. ... thế là sáng sớm mấy cái tên xui xẻo đó vừa bước ra khỏi phòng thì có một lọ tiêu từ trên trời, à không, từ trên đầu rơi xuống khiến mỗi người bịt mũi mà ho sặc sụa..

– “Cái quái gì thế này..” _ Bạch Dương nóng giận nói

– “Tên nào tên nào là kẻ đầu sỏ để ông đây phát hiện ông sẽ phanh...th...hahaha...hahaha...Song Từ..haha...cái mông...Song Từ..” _ Cái câu “phanh thay tụi mày” đã bị nuốt vào khi Sur Từ nhìn thấy cái mông..... Song Từ.....

– “Ách xì...cậu nói cái...ách xì.cái mông gì?...ách xì...” _ Song Từ còn bị chất tiêu giải vò không thể mở mắt, cộng thêm anh chàng hứng trọn gói nên giờ bị hắt xì liên tục....

Còn về phía Sur Từ, anh chàng đang bò lăn bò cẳng ra mà cười dưới đất, cười đến nổi nước mắt chảy ra tràn lan

– “Đuôi ươi nhập cậu à? Sur Từ...” _ Vừa lúc đó hai anh chàng Kim Ngưu và Bạch Dương đi tới hướng Sur Từ hỏi

– “A.....Chuột chết, chuột chết...” _ Không những ngừng cười mà mà Sur Từ biểu tình càng thêm hưng phấn “hôm nay có phải lễ hội hoá trang hay không mà hết người này đến người khác hóa trang vậy, hay những người này muốn làm điều bất ngờ cho Sur Từ ta vui, không cần vậy, ta biết các huynh đệ rất tốt với ta nhưng làm cái này thì hơi quá..... rồi đấy” _ Sur Từ trầm nghĩ

– “Á...Thiên sát cô tình giáng thế...< chi Sur Từ>” _ Giờ đây anh chàng Song Từ đã có thể mở mắt nhưng đập vào mắt anh là cái mặt trắng ngắt không còn hột máu của Sur Từ đang hiện ra thu lu

– “Không phải là thiên sát cô tình mà là yêu tinh giáng thế thì có...” _ Bạch Dương không vừa cãi lại..

– “Các cậu đang nói gì thế? “ _ Sur Từ ngừng cười mặt rở ngu

Đúng lúc đó thì có tiến hô

– “Bao đại nhân giá lâm”

Mọi người đồng loạt quay lại để xem ai đang được xưng tụng bao đại nhân, nhưng đập vào mắt mọi người là gương mặt đen hơn cả apple tiên gương mặt anh hầm hầm tay hai tay khoanh lại như đang nghĩ ngợi gì đó, còn cái người vừa hô là cái tên Ma Kết, có thể nói gương mặt anh là đẹp nhất trong số các sao nam, hai con mắt bị ai đánh bầm, < Bảo Bình kẻ mặt bằng bút lông đen đấy > cái miệng thì ngậm một lát thịt bò đỏ chót, còn hai bên má còn hảo tâm tô đậm thêm hai gò má hồng hồng, giống như Thiên Yết anh chàng đứng đó trầm ngâm sau đó lên tiếng.

– “Chuyện này chắc chắn do mấy con nhỏ đó giờ trò ”

– “Nhưng chúng ta đã khóa cửa lại rồi.không thể..tớ còn kiểm tra mấy lần cơ “ _ Thiên Yết ra chiều suy ngẫm

Muốn biết thì sang phòng các cô đó là được.. Thế là từng người lần mò vào phòng của các sao nữ, nhưng đập vào mắt anh là căn phòng trống trơn... nghi vấn thứ nhất bị bãi bỏ..

Thấy thế Bạch Dương quyết định ra mở cửa, thì ra là các sao nữ đang ngồi ở sân vườn úp mặt xuống bàn và ngủ...., cũng tại Xử Nữ suy trước tính sau, sợ sáng sớm, cái nhóm Lục đại thiên vương biết các nàng vào nhà được, đương nhiên cũng sẽ biết các nàng giờ trò, thế là sáng sớm mọi người đã phải phi thân xuống đây để tránh nghi ngờ, đúng như dự đoán các sao nam hùng hù hù hổ hổ tiến về phía các sao nữ... Bấm chặt cổ tay Nhân Mã, Thiên Yết lên tiếng

– “Có phải cô và các bạn cô giờ trò không?” _ chỉ vào mặt mình

– “Bỏ bàn tay bẩn thiêu anh ra ngay “ _ Nhân Mã hùng hổ đáp lại

– “Mau nói !!! “ _ Thiên Yết không bỏ ra ngón tay càng thêm siết chặt

Được lắm, ” mèo không lên tiếng thì cho cô là mèo bệnh “, hừ dù gì Mã ta cũng kinh nghiệm đầy mình xông pha cùng Xử và Bình lập nên thành tích, hừ dù sao Mã ta cũng trải qua trăm trận chiến, ngàn lần đấu tranh với vệ sĩ mà vượt ngục, , à không, vượt khỏi nhà...

Nộ khí xông thiên, Nhân Mã giờ chân phải đạp một cái thật mạnh vào cái chân thẳng cha Thiên Yết , đúng như ý, Thiên Yết không chuẩn bị tư thế, anh chàng đành ngậm ngùi mà đo đất, còn Nhân Mã thì rất khoái trá, cô nàng lè lưỡi ra mà chọc quê

– “Thiên Yết cậu không sao chứ...” _ Kim Ngu chạy lại hào tâm đỡ

– “Không sao “ _ Thiên Yết nóng giận từ từ bò lên

– “Mã này, trình độ của cậu ngày càng thăng tiến “ _ Thiên Bình ra chiều khen ngợi

– “Chớ sao, theo Bình nhi và Xử tỷ học hỏi thì phải càng thăng tiến chứ “ _ Mọi người toát mồ hôi, một người đã khó đối khó, thêm một người tinh ranh như Bảo Bình, giờ lại thêm hai cô lợi hại hơn con ngựa kia..., chắc phen này các anh khó sống quá

– “Trở lại vấn đề đi, các cô đã vẽ vào mặt ông đây phải không “ _ Sư Tử đưa khuôn mặt ” la sát ” mình ra mà hỏi. .

– “Bà đây cũng cho anh biết, tội này không làm... “ _ Bảo Bình cũng hất hàm cãi lại

– “Vậy tại sao mặt tội này thế hả...???” _ Ma Kết lạnh giọng hỏi

– “Chắc có thể là ma nữ đấy, do các anh quá sắc lang ma, có thể là lừa gạt bé cừu non vô tội, bây giờ thì mấy bé đó quay lại tìm anh “ _ Với bản tính mơ mộng sẵn có, Song Ngư nghĩ ra một câu truyện mĩ mai các sao nam

– “Đúng đây, tôi thấy các anh bị như thế này là quá nhẹ “ _ Cự Giải

– “Thôi được rồi, đừng “tâng bốc” họ nữa “ _ Xử Nữ lên tiếng sau đó quay sang các sao nam – “Các anh không nhớ đêm qua ai khóa cửa nhốt bọn này ở ngoài sao? Vậy thì tại sao bọn này lên được nhà mà về vào mặt các anh “ _ Xử Nữ nghiêm giọng nói, nhưng các nàng đều biết cô đang cười và tất cả các sao nữ đang nhin cười...

– “Thực sự trên đời này có ma hay sao? “ _ Song Tử ngây thơ hỏi

– “NGU! “ _ Nói rồi các sao nam đồng thanh mang theo tức giận mà bỏ đi

HAHAHA.....

Hôm nay đến trường không có sự xuất hiện của mấy hoàng tử, <đơn giản="" là="" họ="" không="" muốn="" bị="" mất="" mặt=""> cái đám fan nữ, mặt ủ ê như bị người yêu bỏ rơi ngồi chù ụ ở một góc, còn trái lại tâm trạng của các nàng thật hưng phấn nhe, nhất là không đụng độ với mấy cái tên khó ưa đó đây, nhưng mà ” người muốn yên mà quý cứ ám “, điển hình là khi bước vào lớp học các sao nữ đã đụng mặt con nhỏ Bảo Uyên đang cười toe toét

– “Chào các cậu, bọn này có quà cho các cậu ở trong lớp đấy, để cảm ơn các bạn hôm qua đã giúp tớ “ _ Bảo Uyên

– “À... ừ, chúng ta là bạn cùng lớp giúp cậu là lẽ đương nhiên thôi “ _ Song Ngư khách sáo nói

– “Thôi các bạn vào lớp đi, quà mình để trong lớp đấy, vào nhận cho mình vui...” _ Bảo Uyên tiếp tục...” cười”, còn hào tâm giang tay mời, lách sang một bên cho các cô vào trước

– “À, ờ chúng tôi vào ngay “ _ Các cô mỉm cười gian manh

Hừ, muốn chơi xỏ bọn này à..không có dễ vậy đâu, bằng chứng là cánh cửa đang khép hờ lại, Cự Giải từ từ tiến lại, thì thào vào tai con nhỏ nghe xong nhỏ Bảo Uyên mặt mày hớn hờ chạy như bay vào lớp nhưng khi đẩy cửa vào thì

RAO...Một xô nước bắn trên cánh cửa tạt hết vào người con nhỏ Bảo Uyên, mặt nhỏ đỏ quá đứng chết trân...Còn đám đàn em của Bảo Uyên thì mặt đỏ trên trán, thấy có người xông vào tưởng đám sao nữ nên vô tay ăn mừng, gào lên phấn khích....

– “Ha...HA...Trúng rồi...trúng rồi...cho mày chết...cho mày chết ”

– “Ngại quá, đã để các cậu lại ra đây đón tiếp bọn này long trọng thế hả? Tội này không ngờ các bạn lại chiếu cố bọn này thế đấy, làm ơn nhường đường chút nào, cảm ơn nhe “ _ Xử Nữ mỉm cười nói sau đó cả bọn đi lướt qua mọi người đang trợn tròn cả mắt...

– “Oái, sao lại là chị Bảo Uyên..chị Uyên tha tội bọn em sai rồi.” _ Cả bọn gục đầu xuống như trề mắt lỗi

Quay lại với lời nói của Cụ Giải trước nhé....

– “Bảo Uyên này, các hoàng tử đó đang ngồi chờ cô trong lớp đấy”

Thật không ngờ, Bảo Uyên đại trai, tưởng thật nên hí hửng vào lớp và kết quả là.....

Sau khi đã an tọa trên ghế ngồi, Bảo Bình cho tay vào học bản... cái đám đàn em của Bảo Uyên khuôn mặt đang khề biển dạng vì quá nhin cười.

Có cái gì đó đang bò bò trong tay của cô, cô khề nhìn xuống, là một con gián..... Hừ, Bảo Bình cô trời không sợ đất không sợ làm sao lại sợ một con gián kia chứ...

– “Á gián...giúp tôi với” _ Bảo Bình cô diễn cho mình xanh mặt, giọng run run...

– ‘ Hahaha...Đáng đời cô lắm...’ _ Nhỏ Bảo Uyên khinh khinh, ôm bụng cười ngặt nghẽo

Cô cố ý chạy đến chỗ nhỏ Bảo Uyên, cô cố ý giơ tay ngang mặt nhỏ và hất hất mạnh tay

Xoẹt

Con gián trên tay cô như một viên đạn, nhè thẳng mặt Bảo Uyên mà lao tới...Hơ hơ, em gián này hay đó..dù gì cũng có năng khiếu nhảy dù

– “Ôi má ơi, gián...gián...” _ Nhỏ Bảo Uyên sợ mếu máo, suýt phát khóc, em gián màu nâu đất cứ thỏa sức tung hoành trên gương mặt đẹp của nhỏ Uyên, nó còn háo hức “kiss” nhỏ Bảo Uyên vài cái

– “Chi Uyên đừng sợ, bình tĩnh...” _ Đám đàn em khua chân múa tay

Bep... Thế là em gián vô tội bị giẫm đạp dẹp lép, Bảo Bình nhìn theo gián em mặc niệm ba phút...” gián, gián vô tội à, người sớm đi đầu thai đi, kiếp sau làm cái gì đó lớn hơn một chút...ừm mèo chẳng hạn...” _ Bảo Bình khuyên vong hồn con gián

– “Á, xin lỗi,xin lỗi nhé...tôi thật không cố ý...” _ Bảo Bình rồi rích nhận lỗi

– “Bảo Bình cô cố ý phải không” _ Bảo Uyên phùng mang trợn má ..

– “Bảo Uyên này, Bảo Bình không cố ý đâu...có lẽ con gián đó là loài giống đực, nó thấy cậu thân thiện, đáng yêu nên phải lòng cậu đó “ _ Nhân Mã tiếp lời cho Bảo Bình, muốn ức hiếp đồng minh của cô, hừ không dễ vậy đâu...cái trò của con phù thủy Bảo Uyên này chẳng khác nào tự làm tự chịu.....

– “Hừ, cô đợi đấy chưa biết mèo nào cắn mèo nào nhé...”

Thế là cuộc chiến thứ hai kết thúc với thắng lợi giành 2- 0 nghiêng về các sao nữ.....

Giờ giải lao, vì cái tên Vũ Ngôn cứ một mực mời Thiên Bình đi ăn cùng hần, cô nàng không cách nào từ chối đành phải lui thủi theo hần, Thiên Bình theo sau hần khề thờ dài, hôm nay thật cô rất mệt nhẹ...tối hôm qua bày mưu tính kế với mấy tên đó, hại phải đi ngủ trễ giờ, đã vậy sáng sớm phải bỏ khỏi giường, bị cái con nhỏ Bảo Uyên hành hạ chưa đủ giờ lại phải đi cùng với cái tên Vũ Ngôn này...

– “Haizz”

– “Cậu không sao chứ mệt à?” _ Vũ ngôn quan tâm hỏi

– “À, ừ không sao, chỉ hơi đau đầu một tí chuyện thôi “ _ ” Không sao mới lạ ” Thiên Bình nghĩ

– “Có phải cậu đang nghĩ về chuyện Bảo Uyên không, yên tâm đi tôi sẽ giúp cậu.. “ _ Vũ Ngôn

– “Không cần đâu, chuyện này để bọn tớ giải quyết là được “ _ Thiên Bình thật không muốn làm phiền đến ai, đặc biệt là phía con trai...

Cô xoắn dài bước chân ra, cô muốn thoát khỏi cái tên Vũ ngôn chết tiệt này, bộ dạng của cô như vậy đi bên cạnh hần thật mất mặt nha.. nhất là nãy giờ cô nhận được những ánh mắt giết người từ các bé mền mọ hần...Thật khó cho cô mà..bước chân càng nhanh hơn...

” Thiên Bình cẩn thận...” _ Vũ Ngôn vừa nói chưa hết câu, cả người cô té ngửa ra sau, trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc, bỗng một cánh tay chắc khỏe bỗng đỡ lấy eo cô, toàn thân cô như phanh lại giữa không chung...

Đôi chút bất ngờ, ánh mắt cái tên này sao lại nhìn cô, chẳng lẽ..chẳng lẽ cái tên này lại đi thích cô..nhưng mà, nhưng mà bộ dạng của cô thế này mà...

– “Á...sao hotboy Vũ Ngôn lại đi giúp cô ta tức quá mà...” _ Đám con gái nóng giận hét lên

– “Con nhỏ đó thật không biết liêm sỉ mà”

Thiên Bình thờ ơ với những lời trách móc, đưa cặp mắt vô tư lự của mình nhìn xuống đôi chân...vô chuối...thì ra là như thế....

Thấy Vũ Ngôn có ý ra mặt giúp cô, Thiên Bình đưa tay ngăn cản

– “Bỏ đi Vũ Ngôn, mặc kệ họ vậy!” _ Cô không trách bọn họ, cái người mà đáng trách nhất chính là Vũ Ngôn, cô chỉ muốn cuộc sống yên bình vậy mà...trời ơi sao nữ không tha cho cô???

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Vừa bước vào lớp Cự Giải, Nhân Mã, Song Ngư, Xử Nữ đã nhìn thấy hai cô bạn Ánh Tuyết, Ngọc Nguyên đôi mắt đỏ hoe, áo quần xộc xệch, tóc tai rối bời...vv., thấy lạ Cự Giải chạy lại hỏi:

– “Ánh Tuyết, Ngọc Nguyên. Trời ơi! Sao hai cậu lại thế này ? ”

Cô nàng Ánh Tuyết vội lau đi giọt nước mắt còn vương trên đôi bờ mi, gượng cười nhìn họ :

– “À, tớ chỉ bất cẩn té thôi, không sao đâu “ _ Cô nàng Ánh Tuyết lắc đầu lia lịa

– “Sao mắt cậu sưng thế này, còn tay nữa sao lại trầy xước đến thế, nói tớ biết cậu té ở đâu..” _ Song Ngư quỳnh quáng hỏi

– “Té gì chứ...bị...um.um.” _ Ngọc Nguyên vội bịt mồm cô bạn vừa chen vào

– “Thật sự xảy ra chuyện gì ?” _ Giấu ai à, làm sao giấu được cặp mắt tinh tường của Xử Nữ, biểu hiện của hai cô bạn này rất rõ ràng là mờ ám

– “Muốn biết chuyện gì sao? Để tôi nói cho các cô biết đó là do hậu quả của các cô những người đi bên các cô ắt sẽ gặp xui xẻo...haha “ _ Giọng nói lãnh lút đậm chất chua ngoa, khỏi cần quay lại các cô cũng biết đó là con phù thủy Bảo Uyên, theo sau nhỏ khoảng trên mười người đàn em... có ai nói với nhỏ, giọng cười của nhỏ rất rất đáng ghét không?

– “Cô nói vậy ý là sao? “ _ Cự Giải hỏi

– “Tôi nói các cô không hiểu à? Hay các cô thật không có lỗi tại? Tôi nói là tất cả những người liên quan đến cô đều có kết cuộc thế này. “ _ Nói rồi Bảo Uyên còn lấy tay chỉ chỉ về phía nạn nhân đó là Ánh Tuyết và Ngọc Nguyên..

Bọn người xem càng lúc càng đông nhưng họ không có chút bất bình nào thay các cô, đơn giản là họ sợ...sợ thế lực của Bảo Uyên

– “Lời cô ta có thật không Tuyết, Nguyên...” _ Song Ngư nóng giận hỏi, đáp lại cô ta chỉ là sự im lặng

Nhân Mã gần như phát điên cô tiến lại gần phía nhỏ Bảo Uyên mặt đối mặt

– “Đây là hành động trả đũa của các cô sao? Các cô thật trơ trẽn... Hạng tiểu thư như các cô, chỉ thích dùng thế lực của gia đình mà ức hiếp kẻ yếu,(gia đình Bảo Uyên cũng là gia đình có thế lực trong xã hội) hành động như thế có gì đáng tự hào mà các cô vênh mặt lên cười, tôi thật nhục nhã thay ba mẹ cô... Các cô biết tại sao không? Vì đã sinh ra một người con tâm địa độc ác mà ngu xuẩn như các cô..” _ Nhân Mã một hơi mà mắng mắng té tát vào mặt nhỏ Bảo Uyên, thật sự cô đang rất giận..không ngờ rằng trên đời này lại có những kẻ bản thù đến thế....

– “Cô dám mắng tôi..” _ Mặt nhỏ giờ đây đã xanh lên vì giận dữ, đáng chết cô đường đường là thiên kim tiểu thư của gia đình giàu có, bên cạnh cô lúc nào cũng là những lời nói xu nịnh không kẻ nào dám xúc phạm cô...ây vậy mà hôm nay lại có kẻ dám chửi thẳng vào mặt cô, càng tệ hơn nữa là những hạng người rác rưởi như thế, cô vốn dĩ không xem ra gì.....

Máu nóng đến não, cô giơ cao đôi tay dùng hết lực mà tát vào người đối diện, mọi người bịt chặt mắt lại như không muốn xem thấy cảnh tượng thế này..

CHÁT

Một cái tát giòn tan vang lên, mọi người từ từ mở mắt ra nhìn về phía Nhân Mã...nhưng thật lạ, cô nàng không có giấu hiệu gì hết mà ngược lại cô nàng Bảo Uyên đang lấy tay ôm một bên má in năm ngón tay như trời giáng xuống mặt cô, chịu không nổi cô ta roi nước mắt, đám nam sinh vốn hâm mộ nhỏ Bảo Uyên cùng đám đàn em tròn mắt, họ lớn tiếng...

– “Các cô dám đánh người “ _ Cái hiện tượng đánh người mà đánh công khai trước mặt nhiều người mà lại đánh đàn chị này trong trường xưa nay không

bao giờ có

– “Chị Uyên, chị không sao chứ, các cô dám đánh chị Uyên ”

Nhân Mã phẩy phẩy cái tay đang tê cứng của mình, điềm tĩnh nói

– “Cô ta ra tay trước, tôi chỉ là tự vệ....còn nữa tôi không cho phép cô ức hiếp những người bạn của tụi này...”

– “Còn đây mới là thật sự “ _ Ngay sau lời nói

CHÁT

Một cái thứ hai giáng xuống má còn lại của nhỏ Bảo Uyên, thế là hai bên má nhỏ đều in hằn giáu năm ngón tay, mọi người quay lại tìm hung thủ thứ hai... vâng không ai khác đó chính là Xử Nữ, tốc độ cô ra tay thật chớp nhoáng nhanh hơn cả Nhân Mã nữa... Về phần Bảo Uyên, cô nâng đứng không vững ngã phịch xuống đất, may mà có tụi đàn em đỡ mới đứng vững, cô nâng giờ đây nước mắt ngấn dài trông thật là tội nghiệp, như làm dấy lên sự thương cảm của mọi người, còn các sao nữ các cô chỉ cảm thấy hành động này rất đáng khinh bỉ

– “Sao hả? Đau lắm phải không? Tôi còn tưởng cô không biết đau đấy? Nếu chỉ hai cái tát đã khiến cô đau đến thế..., vậy thì họ < chỉ Ánh Tuyết, Ngọc Nguyên> và những người từng bị cô ức hiếp có phải đau hơn cô gấp mấy ngàn lần ? “ _ Xử Nữ đánh giọng

– “Cô dám so sánh tôi với cái bọn người khố rách áo ôm đó sao? “ _ Bảo Uyên tức giận ” Hừ, đáng chết, dám so sánh cô với cái đám người nghèo kiết xác đó sao? ”

– “Hahaha...so sánh với họ ư, Xử Nữ này, cậu quá đề cao cô ta rồi đấy..., so với mấy người bọn họ một cọng tóc cô cũng không bằng nữa. Cô hơn được người ta cái gì? Tiền bạc thế lực địa vị..., những thứ đó chẳng qua là cô may mắn hơn họ thôi! Không ai có quyền chọn bố mẹ, chọn nơi sinh ra cho mình... nhưng họ có quyền chọn một cách sống tốt đẹp cho tâm hồn. Còn cô, tiền tài giàu có thì sao? Thân phận cao quý thì sao? Tâm hồn cô chỉ là một loài động vật máu lạnh không có tình thương, hạng người như cô chỉ tổ sống trên đời thêm chật đất, không làm được gì ngoài những chuyện bẩn thỉu, hèn hạ.. cô tưởng giờ mọi người theo bên cạnh cô là ủng hộ cô sao? Chỉ là họ sợ cô chứ không phải nể cô, đến một ngày nào đó cô cũng phải lãnh hậu quả “ _ Song Ngư ức quá nói liền một hơi, từ trước đến nay cô chưa từng thấy ai nặng đến thế....

– “Rồi các cô phải hối hận...!!! “ _ Bảo Uyên ức uất đứng dậy định bỏ đi thì...

– “Cô chưa được phép đi, mau xin lỗi họ ngay “ _ Xử Nữ cầm chặt tay Bảo Uyên, đưa mắt về phía hai cô bạn, yêu cầu cô ta xin lỗi

– “Muốn tôi xin lỗi à, cũng được hai tuần tới sẽ tổ chức cuộc thi những nhóm được yêu thích nhất, nếu các cô được nhiều bình chọn nhiều hơn và giành nhiều giải thưởng nhiều hơn tôi, các cô yêu cầu gì cũng được..” _ Bảo Uyên nhếch miệng thách thức...

– “.....” _ Các sao nữ im lặng, kêu các cô đấu chẳng khác nào để lộ thân phận mình, thế thì tự do các cô còn đâu, chẳng khác nào phải về cái nhà tù đó nữa, nhưng nếu các cô không đấu, con nhỏ Bảo Uyên sẽ được nước lấn tới, vậy thì những người nghèo khổ yếu đuối ở đây sẽ liên tục bị ức hiếp

– “Sao hả? Sợ rồi à? “ _ Bảo Uyên cười thách thức

Mọi người tròn mắt Bảo Uyên, ai mà không biết nhỏ là á khôi của trường, hơn thế gia đình cô ta cũng có thế lực nhất vùng này...chưa kể là bây giờ hoa khôi trường này đang đi du học...ất số phiếu bình chọn cho cô ta rất nhiều hơn những ứng cử viên khác...còn các sao nữ, chỉ là mới vào trường được vài ngày..thì làm sao được hả.

Sau khi sơ cứu vết thương cho hai cô bạn, mắt thấy các bạn mình phân vân, Cự Giải rất sáng khoái lên tiếng

– “Được thôi, mong là khi cô thua, cô đừng hối hận là được...”

– “Haha...các cô thua chắc, các cô lấy gì để đấu với tôi “ _ Bảo Uyên khinh khinh

– “Xử Nữ, Nhân Mã, Song Ngư, Cự Giải, cảm ơn các cậu đã ra mặt cho tụi này, tụi này ủng hộ các cậu “ _ Ngọc Nguyên nói

– ‘ Phải phải, chúng tôi không muốn tiếp tục nhịn nhục nữa, các cậu chúng tôi ủng hộ các cậu..” _ Một số người đồng thanh, ủng hộ các sao nữ

– “Dựa vào các người à? Không đủ tư cách..” _ Bảo Uyên mỉa mai

– “Vậy nếu có thêm tôi thì sao? “ _ Giọng nói một tên con trai vang lên, mọi người đồng loạt quay lại, đập vào mắt mọi người là dáng hình cao ráo của Vũ Ngôn, đi bên cạnh là Thiên Bình...

Nhỏ Bảo Uyên xanh mặt, Vũ Ngôn từ khi nào cậu ta xen vào những chuyện này đâu chứ, tuy Vũ Ngôn luôn lãnh đạm với con gái nhưng sức hút của cậu ấy chỉ đứng sau phía Lục đại thiên vương..., nhưng cái nhóm Lục đại thiên vương có bao giờ để cô vào mắt nhờ giúp đỡ chẳng khác nào ” mò kim đáy biển”.....

– “Có tôi giúp chắc đủ bản lĩnh rồi hé..??” _ Vũ Ngôn từ từ tiến lại phía nhỏ Bảo Uyên

– “Các người đừng vội đắc ý..”_ Nói rồi cô nàng giẫm chân bỏ đi

– “Khoan đã “_ Thiên Bình chặn ngang – “lần sau cô còn ức hiếp người tùy tiện như vậy, không đơn giản là hai cái tát..”_ Thiên Bình lạnh lùng đe dọa, nói thật, từ đầu đến giờ mọi việc cô điều chỉnh kiến hết, cô cũng muốn ra mặt lắm nhưng sợ là sẽ cướp uy phong của tứ đại hiệp nữ kia < Chi Cự Giải, Song Ngư, Nhân Mã, Xử Nữ >.

Trở về với biệt thự Hoàng đạo

Thật ra cái này của anh chàng Song Tử nghĩ ra, anh chàng cho rằng ” độc nhất là lòng dạ đàn bà ” cho nên anh chủ mưu dùng con gái đối phó với con gái, anh chàng đã nhờ một toán tiểu thư từng theo đuổi các anh để chọc ghẹo các sao nữ trong nhà.. Nhưng chuyện này cũng có thành phần không tham gia, đó là hai người không thích giao du với con gái, một là lý do của Thiên Yết: ” Nhảm nhí, muốn tỏ đóng kịch cùng bọn con gái đó, hừ...tớ làm không được “, còn anh chàng Ma Kết không nói gì chỉ là dùng đôi mắt liếc xéo cả bọn sau đó thì...bỏ đi không lời từ biệt.....

Quả không sai, khi các sao nữ về đến nhà đã có màn kịch hay chờ các nàng đón nhận....

– “Anh à, bọn họ là ai thế ? “_ Cô gái ngồi cạnh Song Tử tên Thảo Liên hỏi

– “À...bọn họ à..”_ Song Tử cố kéo dài, trêu đùa các cô

– “Chúng tôi à...làm ôsin đấy! “_ Cự Giải và Song Ngư đồng thanh , hừ ” thà làm ngọc vỡ còn hơn ngồi lành “; thà các cô nói ra trước dù sao cũng vinh quang hơn là để mấy tên đó tiếp tục trêu đùa < thấy các sao nữ nghĩa khí ghê chưa? Học tập nhe các bạn >

– “Ặc...”_ Anh chàng Kim Ngưu đang ngậm miếng bánh bông sặc đến thở không được ” thật không ngờ các cô gái này lại can đảm đến thế, quả không xem thương nhe ”

– “Thì ra bọn họ là ô-sin nhà này à “_ Thanh Tuệ cô gái ngồi gần Bạch Dương lên tiếng khinh bi

– “Xin lỗi, chúng tôi hơi mệt lên phòng trước “_ Xử Nữ lên tiếng, nói rồi cô và Thiên Bình bước lên cầu thang. Nhưng mấy cái cô đồng đánh đó đâu chịu buông tha các cô dễ dàng thế chứ

– “Nè các cô làm ô-sin chưa được phép ý của chủ nhà mà tự tiện đi à? Các cô có phép tắc không? “_ Cô gái (Minh Thụ) ngồi cạnh Sư Tử lên giọng trách móc, mặt cho các cô gái đó quá đáng thế nào, các anh chàng đó vẫn khoanh tay ngồi đó xem trò hay.....

Thiên Bình lạnh lùng nói ra một câu làm các cô gái đó đứng hình

– “Các cô cũng biết nhà này có chủ nữa à? Vậy thế chủ nhân chưa lên tiếng mà người ngoài như các cô lên tiếng thế gọi là có phép tắc à? “_ Nói rồi Thiên Bình kéo tay Xử Nữ đi mặt cho cái cô đó còn nói với theo

– “Chúng tôi là bạn gái không phải người ngoài ? “_ Thảo Liên đáp lại

– “Vậy cho hỏi vai trò của bạn gái là chăm sóc lo lắng cho bạn trai phải không? “_ Cự Giải rõ ngu hỏi

– “Đã xấu lại còn ngu, như thế cũng nói “_ Minh Thụ giễu cợt

– “Ồ, vậy hóa ra là đúng à? Như thế chúng ta là đồng nghiệp rồi, nhiệm vụ của chúng tôi là giúp các thiếu gia đây dọn dẹp nhà cửa, công việc các cô là làm thỏa mãn bản tính lạ thú của các thiếu gia công việc khác nhau nhưng mục đích vẫn giống nhau mà, đúng không? ”_ Hừ, dám phê bình các cô à, chưa chắc ” mèo nào cắn mỉu nào à”

– “Cô...”_ Minh Thụ cứng họng

– “E hèm, các cô đứng đó làm gì? Không mau đi pha trà đi “_ Sư Tử lên tiếng cứu cái nguy cho các cô gái

– “Hừ...”_ Các cô nàng giẫm chân bỏ đi

Một lát sau thì.....

– “Anh à, nước gì đâu mà không có hương vị gì hết, em thật không muốn uống “_ Cẩm Vân ngồi gần Kim Ngưu nũng nịu

– “Nhân Mã, cô còn đứng đó làm gì không mau đi đổi lại ly nước “_ Kim Ngưu lên tiếng

– “Có tay có chân không biết lăn vào bếp à? “_ Nhân Mã đáp lại

– “Nhưng cô là ôsin nhà này “_ Cẩm Vân đáp lại

– “Ồ, người đẹp mà lẳng tai à, tiếc nhĩ, tiếc nhĩ...???? “_ Nhân Mã lắc đầu tỏ vẻ tiếc nuối....

– “Tóm lại là cô có đi lấy hay không ? “_ Kim Ngưu nóng giận

– “Không lấy đấy anh làm gì được tôi” _ Nhân Mã lè lưỡi

– “Thôi đi anh, uống một ít nước hạ hỏa đi.” _ Vừa nói cô nàng bỏ vài muỗng đường vào cà phê của Kim Ngu

Phụt..... Kim Ngu phun một ngụm nước vào mặt Cẩm Vân

– “Tại sao cà phê lại mặn quá vậy?” _ Kim Ngu hùng hồn, còn Cẩm Vân mặt dù rất tức giận nhưng vẫn không dám lên tiếng... bởi lẽ cô đang đóng vai chủ cừ non đáng yêu mà

– “Ày da, tôi lấy nhầm lọ muối..Mà Cẩm Vân này, tôi sợ ý thì thôi đi, sao cô lại cố ý bỏ mấy muỗng muối vào ly cà phê của Ngu thiếu gia thế” _ Nhân Mã vội đùn đẩy trách nhiệm sang Cẩm Vân

– “.....”

Phía Bảo Bình nghe.....

– “Hình nhý hôm nay không được vui thì phải?” _ Minh Thư vờ than vãn

– “Em không được vui à?” _ Sư Từ hỏi

– “Phải đấy! Hôm nay không có người làm trò cho em vui?” _ Minh Thư hướng Bảo Bình giọng ngọt như không thể ngọt hơn

Như biết được ý đồ, Bảo Bình lên tiếng

– “Cô muốn vui à, cũng dễ thôi...” _ Chưa nói hết câu, Bảo Bình rút ra cây thước kích thích mạch cười bấm vào nút màu đỏ, lòng thầm nghĩ “Thật may cho cô được dùng bảo bối của ta”

Hahahaha.....Cây thước vừa chạm vào cô nàng đã cười đến xanh cả mặt...

Cứ như thế, cuộc đấu đá nhau đến tận chiều tối...

Trong thư phòng Thiên Bình và Xử Nữ đang bàn bạc

– “Xử tử, về cuộc thi đấu lần này tớ thật sự rất lo, nếu muốn thắng thật không đơn giản, nhất là bộ dạng chúng ta thế...” _ Thiên Bình

Xử Nữ chống cằm nghĩ ngợi, từ từ lên tiếng

– “Đúng vậy, nhưng lần thi đấu này chúng ta nhất định không dùng thân phận gia tộc, càng không nên dùng gương mặt thật của mình. Một là nếu thắng sẽ hạ nhục lòng tự kiêu của nhỏ Bảo Uyên, hai là chúng ta phải đứng lên đòi lại công bằng cho những người yếu thế đã từng bị nhỏ Uyên bắt nạt... như thế cuộc thi này mới có ý nghĩa..”

– “Rằng là vậy, nhưng.....” _ Thiên Bình lo lắng

– “Thiên Bình cậu đang lo sơ lược phiếu bầu phải không?”

– “Đúng thế, lúc này thì tớ rất lo nhưng khi ở trường nhìn mọi người bắt nạt nhỏ Uyên thế tớ cũng không lo là mấy, điều tớ đang nghĩ là làm sao để thuyết phục được mọi người đây”

– “Điều đó tớ đã nghĩ, tớ..Bình nhi, tớ có ý này, chủ đề lần này ta nên dùng châm ngôn ” Giàu và nghèo đều bình đẳng”, đúng thế, cứ đánh mạnh vào tâm lý mọi người từng sợ nhỏ Bảo Uyên ắt sẽ được “ _ Xử Nữ

Thiên Bình búng tay một cái chốc sau đó phán một câu – “Ý hay”

– “Thôi tớ phải đi giúp Song Ngư một ít việc...”

– “Tớ ra vườn dạo vậy” _ Nói rồi Thiên Bình bước ra

Ngoài vườn, từng cơn gió lạnh se lạnh thổi qua, Thiên Bình đứng lặng đó cô lại miên mang kí ức về Windy... Gió vẫn miên mang thôi, lê đôi chân mỏi mệt của mình bước đi và không biết từ khi nào cô dừng lại trước gốc anh đào... Gió vẫn thổi vào tâm hồn đang tổn thương của cô nhưng nó đã thổi đi, đã vô cảm không còn một chút gì đau nữa hay nói đúng hơn là tâm hồn cô đã chết lặng... chết lặng trong một ngày mưa lạnh lẽo.... Trên không trung từng cánh hoa đào phảng rơi cùng ngọn gió

” Thế là một mùa hoa, một đời hoa lặng lẽ rồi đi, nhìn những cánh hoa rơi đi sao em thấy lòng mình quặn lại Windy à, cuộc sống hối hả đã cướp đi thời gian để nhớ về anh, em muốn quên anh, em muốn che giấu những cảm xúc về anh... nhưng tại sao anh lại tàn ác thế, Windy? Tại sao càng quên anh, em

lại càng nhớ về anh? Em phát hiện em càng nhớ anh da diết. ... tại sao thế Windy? Tại sao lại rời bỏ em mà đi..??? Windy này, em đang cần một chút thời gian, một chút bình yên để em sống thật với lòng mình...vời...vời...vời tất cả những tình cảm bấy lâu nay em dồn nén...” _ Thiên Bình nói thẳm trong lòng

Mặc kệ gió thổi làm bay mái tóc cô, mặc kệ những cánh hoa miên man rơi xuống phủ vào áo cô, cô vẫn đứng đó vẫn đứng đó..... cô xót.... cô đau cho những cánh hoa mỏng lung bị dập dẫu trong gió...và cô xót cho...cho tình yêu của cô.....

Em yêu anh mặc dù trái tim đau khổ

Mặc dù cho anh chẳng tồn tại thế gian

Dẫu chỉ như kẻ bù nhìn

Hay là một con búp bê u buồn

Thì em vẫn chờ đợi anh

Cứ như ngày trôi qua đêm lại tới

Chẳng hay biết tình yêu tìm đến em lúc nào

Qua một ngày dài cô đơn

Em lại gặp anh tìm thấy anh trong giấc mộng

Để rồi trái tim lại tổn thương

Khi gió thổi xin hãy cuốn đi hết phiền muộn

Khi những hạt mưa rơi

Cũng là lúc nước mắt em rơi

Trong phút chốc vụn tan thành mây khói

Nỗi đau khiến em muốn được chết đi

Để mất đi cảm giác lạc lõng và chơi vơi

Tình yêu là liều thuốc độc ngọt ngào

Một đóa hồng héo úa nhưng có gai

Ôi trái tim tan vỡ, em chỉ biết khóc thương và tự chịu đau khổ

Em chỉ là thềm khác để có được tình yêu

Nhưng tình yêu của em không tồn tại...

Nó vĩnh viễn không tồn tại...

Trong đêm, khi tiếng hát của Thiên Bình cất lên đau khổ, nó mang cái trống rỗng, cô đơn lạnh lẽo...tiếng hát chỉ là một mảng băng tuyết lạnh lẽo và tuyệt vọng và thâm trầm....một trận gió lạnh ủa qua, người Thiên Bình khẽ rung lên

” Bình nhi! Trời lạnh lắm, sao em không mặc áo ấm ”

” Bình nhi này, sao em không biết chăm sóc mình hết vậy? Em thật ngốc ”

” Bình nhi! Đừng đứng đó nữa, gió sẽ làm em bị cảm đấy ”

.....

Nếu là trước đây, Windy sẽ lấy áo khoác cho cô, sẽ mắng cô, rồi sẽ ôm cô truyền hơi ấm cho cô... Cô đã rất hạnh phúc, rất tự hào... rồi từ lâu cô hình thành thói sống ỷ lại vào Windy, cô muốn anh lo lắng cho cô, vì cô mà đau lòng...khi mỗi lần anh mắng cô, cô đều giật chân giật dỗi nhưng thực chất cô rất vui, cô rất vui... nhưng rồi niềm vui của cô từ khi nào đã không còn tồn tại??? Cô không khóc, cô không đau khổ nhưng mà..... cô vẫn là...vẫn là kẻ bỏ xuống

– “Trời lạnh đấy...” _ Thế rồi một chiếc áo ấm choàng lên cho cô, cô quay lại mới phát hiện Ma Kết đứng phía sau cô tự bao giờ

– “Cảm ơn “ _ Cô lạnh lùng nói rồi toan bỏ đi

– “Tôi với cô ở chung một nhà còn được, chẳng lẽ đứng đây ngắm cảnh cùng nhau thật không được sao? “ _ Ma Kết lên tiếng kéo Thiên Bình lại, anh thật không muốn Thiên Bình lạnh nhạt với anh, có một cái gì đó rất nhói nhói trong lòng. anh cũng không giải thích được, chỉ là đôi mắt vô tư lự cùng gương mặt Thiên Bình ngày đầu tiên gặp mặt đã đeo bám theo từng suy nghĩ của anh...

– “Có gì xin anh mau nói “ _ Nói rồi Thiên Bình tiến về chiếc xích đu mắc trên cành anh đào

– “Cũng không có gì? Cô đang có chuyện buồn à “ _ Ma Kết quan tâm, cũng tiến về phía xích đu ngồi cạnh Thiên Bình

– “Không có “ _ Thiên Bình đáp ngắn gọn

– “Nhưng bài hát vừa rồi đã phản bội cô, bài hát đó rất buồn nên chứng tỏ cô đang có chuyện buồn...” _ Ma Kết vạch trần Thiên Bình

– “Anh nghe lên tôi hát “ _ Thiên Bình tròn mắt

– “Không tôi chỉ vô tình đi dạo ngang thôi...” _ Ma Kết oan ức nói

– “Thôi bỏ đi, cũng không có gì...chỉ là...tâm trạng...” _ Chữ ” không vui “chưa nói hết thì trong nhà phát ra tiếng

Á Á Á.....

Tiếng hét thất thanh đã làm gián đoạn cuộc trò chuyện của họ

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Mọi người đồng loạt tiến về phía phát ra tiếng kêu ai oán

– “Cứu tôi với! Má ơi! “ _ Giọng hai nhỏ Thanh Tuệ, Thảo Liên khóc lóc vang xin

– “Xin ngài ma tha tội cho con...” _ Giọng Thanh Tuệ run rẩy

Trong căn phòng tối om như mực, khói nổi lên và có những đóm lửa lập lè đang di chuyển về phía hai nhỏ, hai nhỏ sợ hãi lùi về sau... vì quá sợ hãi mà nhỏ Thảo Liên đã ngất xỉu sao khi ngài ma tiến lại dùng chiếc lưỡi dài của mình chạm vào mặt nhỏ...

– “Thanh Tuệ, Thảo Liên hai cô không sao chứ ? “ _ Bạch Dương, Song từ chạy nhanh lại đỡ hai cô nâng,, và sao đó thì tất cả các chòm sao có mặt đông đủ...

Ngay sao khi đèn được bật lên, các cô nàng từ một thiên nga xinh đẹp giờ đây đã biến thành những nàng chuột lột thảm thê, người co rúm lại, om đầu run như cây sậy, nhịn không được các sao nữ phát ra những lời giễu cợt.

– “Đáng đời, cho chừ cái tội kiêu “ _ Nhân Mã giễu cợt

– “Nếu bây giờ Xử, Giải, Song, Bảo nhìn thấy chắc họ cười đến vỡ bụng Nhân Mã nhỉ? “ _ Thiên Bình hướng Nhân Mã hỏi

– “Các cô còn ngồi đó cười được à? “ _ Thiên Yết lớn tiếng

– “Rồi sao? Pháp luật ra quy định cấm cười à ? Anh biết thế nào là quyền tự do ngôn luận, quyền tự do biểu đạt không? “ _ Bảo Bình không biết từ đâu chui ra trên tay cầm bó lửa vẫn chưa hết tàn, chu mỏ cãi lại

– “Bảo bình cô cầm bó đuốc đi đâu thế? “ _ Ma Kết thắc mắc

– “Bỏ đuốc, lửa... vậy đóm lửa lúc nãy...” _ Nhỏ Thanh Tuệ đột nhiên thông minh, tra hỏi

– “Ngại quá đóm lửa lúc nãy à...À...nhớ ra rồi, lúc nãy tôi thấy tôi quá muốn tìm lại không khí người xưa ấy mà...” _ Bảo Bình trả lời tình queo

– “Bảo bình kia, đừng ở đó vênh mặt, không có tớ giúp cậu làm được không? “ _ Xử Nữ tiến lại đánh vào vai bảo bình...

– “Xì, cậu giúp gì chứ? Chỉ là ngồi đó bắt lò đun khói thôi.” _ Bảo Bình phản kháng, mắt vẫn ngó nghiêng về phía hai con chuột lột thảm thương.

– “Đây là có ý tứ gì? “ _ Sur từ hỏi

– “Ngu ngốc! Anh không xem phim kiếm hiệp à? Người xưa, mỗi lần có lửa thì sẽ có nhiều khói, Bảo bình chịu trách nhiệm lửa, tôi thì khói.” _ Xử Nữ hảo tâm giải thích.

– “Cái gì, vậy đốt lửa và khói là do cô làm sao? “ _ Thanh Tuệ tức giận hỏi

Mọi người hướng ánh mắt chờ đợi câu hỏi, thì đèn tự nhiên vụt tắt... Không biết nổi cơn điên gì, nhỏ Thanh Tuệ đột nhiên la lên

– “Ma nữ..ma nữ treo cổ, xin ngày tha cho tôi.” _ Tiếng la ngày càng nhỏ dần, vì quá thương bạn mình ngắt một mình không vui cho nên nhỏ cũng ngắt đi.

– “Hơ hơ hơ hơ..” _ Con ma nữ treo cổ đó cười khanh khách, mà sao tiếng cười đó quen quá vậy..

– “Nhảm nhí, trên đời này làm gì có ma “ _ Thiên Yết không tin

Đèn lại sáng bình thường, đứng trước mặt mọi người con ma nữ nói chuyện

– “Nè, các cậu bọn tớ đóng giả ma nữ có giống không? Nhận xét giùm đi.” _ Song Ngư

Đứng trước mặt mọi người, hai con ma nữ treo cổ mà cũng là hai con bạn thân trong nhóm các sao nữ, hai cô để tóc tai xõa xượi, không biết kiếm đâu cái giấy thùng đồ choét buộc vào cổ, miệng ngậm một chiếc lưỡi dài thè lè đến tận cổ.....

– “Sao các cậu nhìn tớ không chớp mắt thế, lần đầu tui tớ đóng giả ma nữ các cậu xem có ngẫu không? Góp ý để lần sau tớ đóng thêm phần đặc sắc chứ “ _ Thấy các bạn mình im lặng Song ngư lên tiếng thôi thúc

– “Rất ngẫu nhe..” _ Các cô buột miệng khen ngợi, không ngờ hai cô nàng này cũng thuộc bộ tính quái nhĩ?

Nếu bên các sao nữ đang tán dương vỗ tay cho Cự Giải, Song ngư..., thì bên sao nam nổi trận lôi đình khi những mấy cô bạn gái kia gất xiú trên mặt sàn...

– “Các cô thật quá đáng, các cô có biết hành động như thế sẽ hại chết người không? “ _ Kim ngư tức giận lớn tiếng mắng

– “.....”

– “Tại sao trước khi làm gì? Các cô điều không dùng đầu óc mình suy nghĩ cho kĩ? Các cô thật trẻ con, thật ấu trĩ “ _ Sur Từ cũng mắng không kém

– “.....”

– “Thôi đi các cậu.” _ Hướng về phía các sao nữ, Ma Kết cười cợt phê phán -” Cứ ngỡ các cô không giống những đứa con gái khác, không dùng những trò trẻ con như những hạng tiểu thơ chân yếu tay mềm, nhưng trải qua một thời gian tôi đây đã lắm....”

– “Đừng so sánh bọn này với đám tiểu thơ đó “ _ Chịu không được Cự Giải cự lại

– “Các cô cũng có quyền so sánh với bọn họ sao? Các cô chỉ là những thứ cát sỏi đầy rẫy ngoài đường, một đồng cũng không xứng “ _ Thiên Yết đáp lại..., nhưng mà cái câu này hình như nó hơi bị quá đáng thì phải.....

– “Đù rồi!” _ Thiên Bình quát lớn, sao đó hít thở một hơi cho con giận hạ xuống cô từ từ nói – “Chúng tôi chọn cách im lặng cũng bởi thấy mình có lỗi chứ không phải đứng đây cho các anh sỉ nhục. Còn nữa các anh đừng vội khinh thường cát sỏi. Đứng thế, hạng người thiếu gia như các anh quen sống trong nhung lụa gấm vóc, các anh biết gì về những cát sỏi kém may mắn phải lăn lủi ngoài đời chứ... Các anh cứ nhìn vào bề ngoài của người khác mà các anh đánh giá người đó là cát sỏi sao? Vậy tôi cũng cho các anh biết, cát sỏi các anh cũng không bằng.” _ Nói rồi không cần nghe trả lời cô kéo cả lũ toan bước về phòng.

– “Còn nữa, bọn này không ranh rang để bày ra những trò này..” _ Người không phạm ta, ta không phạm người” muốn biết tại sao chúng tôi làm vậy, anh cứ việc đi hỏi mấy cô tiểu thơ bạn gái của các anh đi.” _ Song Ngư nói xong cũng toan bước đi.

– “Hừ, tốt nhất là các anh nhớ kĩ những lời đã nói hôm nay..” _ Bảo Bình lạnh giọng răn đe.

Trở về phòng các sao nữ

Rầm.....

Cánh cửa vô tội bị đẩy mạnh một cách không thương tiếc..

- “Tức chết tức mà, tự dung đứng đó nghe mấy tên đáng ghét hạ nhục mình... “ _ Nói rồi xử nữ tặng cho mình cốc nước để hạ hỏa.
 - “Mấy tên lấy quyền gì chứ? Dù chúng mình có quá đáng cũng do mấy tên đó ép mà? “ _ Nhân Mã tức giận đánh bộp bộp vào chiếc gối của Xử Nữ
 - “Xin lỗi, tại tớ bày ra trò này..” _ Cự giải cúi đầu xin lỗi
 - “Không phải lỗi của Giải là tớ bày ra đấy “ _ Song ngư xua xua tay, nhận hết lỗi về mình
 - “Thôi đi các cậu, giờ không phải đổ trách nhiệm cho ai hết. Mà các cậu nói lí do tại sao lại làm thế đi? “ _ Thiên Bình đứng ra giải vây...
 - “Mấy cô gái đó rất quá đáng, hết người này đến người khác sai tụi tớ như osin vậy, còn bỏ răn giả vào người Ngư nhi nữa, rất đáng sợ đó...” _ Song ngư cáo tội
- Rầm.....
- Cái bàn nhắm mắt chịu đau bởi bàn tay của tạo bạo lực của Xử Nữ
- “Lí nào là vậy ? Quá đáng quá đáng mà ”
- Thế là từng ánh mắt hùng hực lửa cháy xuất hiện, cái đám sao nam này chết tiệt này...dám đồng minh bên vực mấy con nhỏ vịt giò kia mà không phân biệt thị phi trắng đen, hừ đã vậy thì...
- “Các cậu từ nay về sau hạn chế đụng mặt mấy tên kia, còn nữa tốt hơn hết là tuyệt ngôn với bọn chúng đi “ _ Bảo Bình lớn tiếng đề nghị

Còn các sao nam vẫn còn dăng dăng bên tai những câu của các sao nữ :

- “Chúng tôi chọn cách im lặng cũng bởi thấy mình có lỗi chứ không phải đứng đây cho các anh sỉ nhục, còn nữa các anh đừng vội khinh thường cát sỏi.. Đúng thế, hạng người thiếu gia như các anh quen sống trong nhung lụa gấm vóc, các anh biết gì về những cát sỏi kém may mắn phải lăm lăm ngoài đời chứ..? Các anh cứ nhìn vào diện mạo của người ta các anh đánh giá người đó là cát sỏi sao? Vậy tôi cũng cho các anh biết, các sỏi các anh cũng không bằng..”
- “Còn nữa, bọn này không ranh rang để bày ra những trò này..” Người không phạm ta, ta không phạm người ” muốn biết tại sao chúng tôi làm vậy, anh cứ việc đi hỏi mấy cô tiểu thư bạn gái của các anh đi..”
- “Hừ, tốt nhất là các anh nhớ kĩ những lời đã nói hôm nay..”
- “Thật sự tụi mình quá đáng phải không? _ Song tử hỏi
- “Còn phải nói nữa...” _ Kim Ngưu buột miệng, vội lấy tay bịt cái miệng phản ứng nhanh của mình.
- “E..hem, ý tớ là tại các cô gái đó pha trò hơi quá, tụi mình chỉ là thấy chuyện bất bình chẳng tha thôi..” _ Kim Ngưu vội sửa lại lời nói.
- “Chúng ta thật sự quá đáng rồi, nhất là cậu đó Thiên Yết... Tớ vừa tra hỏi cái cô Minh Thư đó.. Cô ta sợ quá nên nói là dùng rắn dọa mấy cô đó cho nên... thấy hậu quả rồi đấy “ _ Ma Kết gặng giọng nói
- “Yên tâm đi, các cô đó giận rồi cũng sẽ bỏ thôi. “ _ Sư tử lạc quan hơn khoát vai Thiên Yết nói.

Một ngày mới bắt đầu, một khó khăn bắt đầu và cũng là cuộc thi đấu với nhò Bảo Uyên chính thức bắt đầu.....

- “Cái gì? Không có Song Ngư làm sao tớ giám lên sân khấu biểu diễn đây? “ _ Cự giải đi đi lại lại lo lắng
- “Trời ơi! Giải nhi đừng có đi đi lại lại nữa, tớ chóng mặt lắm rồi...” _ Bảo Bình lên tiếng can ngăn
- “Đừng rồi, đừng có mà đi đi nữa.. Song nhi đi một lát sẽ về thôi mà “ _ Nhân Mã cũng bực tức không kém

Số là tiết mục đầu tiên cả nhóm giao việc này cho Cự Giải, Song Ngư lên sân khấu biểu diễn nhưng mà cái cô nàng Song Ngư gần đến vở diễn thì lại bảo là cần đi vệ sinh một chút...đi tận 30 phút mà còn chưa về..thật khiến người khác phải đau đầu nhe...

Trên sân khấu, không hổ danh là hoa khôi. Cái nhò Bảo Uyên đang cố thể hiện từng điệu múa uyển chuyển của mình, những sự giãy uốn lượn theo từng ý muốn của cô ta, một khúc nhạc thật nhẹ nhàng... mang đến cho người xem một cảm giác say mê, cuốn hút... Mà mấy cái tên Lục đại thiên vương ngồi hàng ghế đầu, đang xem đám đuối như con cá chuối...

Kết thúc màn biểu diễn của mình, cô nàng Bảo Uyên cúi người chào khán giả theo kiểu quý tộc phương Tây

– “Hay quá, ủng hộ chị Bảo Uyên...”

– “Chị Bảo Uyên là đỉnh đỉnh...”

Hàng loạt tiếng hô như sấm rền thật điếc hết cả lỗ tai, tiếng hô chỉ dứt khi tiếng MC dẫn chương trình vang lên và cũng là lúc tiếng thở các sao nữ, đặc biệt là Cự giải bị gián đoạn...

– “Xin mời phần trình diễn của Nhóm” 6 cô nàng hiệp nữ “_ đây là cái tên nhóm mà mấy fan vừa tặng cho các cô. Họ bảo các cô” Trong trường các bạn là chân lí, là ngọn đuốc cho những người nghèo như tụi mình... chúng tớ hi vọng các cậu cũng giống như những cái tên đó vậy... luôn đứng lên đòi công bằng cho những người yếu thế..”, bởi vì cái câu này mà các cô cảm thấy áp lực... mà áp lực đang đè nặng lên đó là cô nàng Cự Giải bởi lẽ..cô nàng Song Ngư đến giờ phút này thực chất vẫn chưa về

– “Hay là thôi vậy, tớ nhất lắm.”_ Cự giải run rẩy từ chối, thà cho cô giải quyết hàng loạt thí nghiệm, thà cho cô làm lãnh đạo một bệnh viện Buchin lớn nhất cũng không đáng sợ bằng việc bắt cô đứng lên hô hát cho phần đông người như thế này hưởng thức, thực áp lực lắm nghe....

– “Cự Giải, cậu đã quên lúc đầu ai nhận lời thách đấu sao? “_ Xứ Nữ nhắc nhở

– “Tớ..”_ Cự giải ấp úng, đáng chết phải như lúc đầu cô không nhận lời là được rồi... , tại sao hôm trước lại đi nhận lời cơ chứ.....cô đúng là hâm thiệt mà..

– “Xin mời đại diện nhóm” 6 cô nàng hiệp nữ ” lên biểu diễn “_ Tiếng Mc nhắc lại lần hai

– “6 cô nàng hiệp nữ cô lên ”

– “Đúng thế các cô phải lấy lại công bằng cho chúng tôi ”

Giọng fan hâm mộ các cô hò lớn

– “Đó Cự Giải cậu nghe thấy mọi người hô chưa? Cậu đừng làm mọi người thất vọng chứ ? Lên đi, bọn này ủng hộ cậu...”_ Thiên Bình xuống giọng nài nỉ, cộng thêm cổ vũ.

– “Sao hả? Chưa đấu mà nhận thua à? Hạng rác rom như các cô thì làm được gì? “_ Giọng nhỏ Bảo Uyên chanh chua

Đáng chết lại có một người dám ví các cô là rác rom..., hết sôi đá rồi lại rác rom..hừ chỉ khuôn mặt các cô biến dạng thân phận các cô thay đổi chút thôi.. có cần vậy không ?

– “Rồi cô sẽ biết ai là rác rom “_ Cự Giải bị kích trả lời hùng hậu

Dù muốn dù không thì giờ đây Cự Giải đang lết cái thân tàn ma dại mà lên sân khấu, đứng trên sân khấu mà người cô đang run như ở núi băng nghìn năm vậy... Trời ơi! Cô đang run thế này mà cái đám Lục đại quý vương đó lại còn nhìn cô khinh khinh..

Xoẹt..

Ánh đèn chói sáng làm cô không kịp thích ứng phải quay sang một bên, nhờ bóng sáng của chiếc đèn, cô nhìn thấy được thân ảnh của mình... dù là đại tiểu thư thì sao chứ...cũng chỉ là...một thân ảnh nhỏ bé lẻ loi thôi...

– “Hạng rác rom như các cô thì làm được gì ? ”

– “Các cô cũng có quyền so sánh với bọn họ sao? Các cô chỉ là những thứ cát sỏi đầy rẫy ngoài đường một đồng cũng không xứng ”

Từng câu nói xem thường vang lên, trong phút chốc một ánh sao băng như vụt sáng cả nền trời vậy ... Được, có rồi...

Tiến về phía mirô cô chậm chạp nói

– “Thật xin lỗi, bạn diễn cùng tôi hôm nay đột nhiên biến mất giữa chừng..? Tôi không muốn bỏ lỡ buổi diễn...nên có thể, cho tôi xin một yêu cầu nhỏ được không? Bởi lẽ, buổi diễn không đơn thuần là để tranh phiếu bầu, tôi còn muốn nói lên ước mơ cho tất cả những người yếu thế nơi đây”_ Cự giải nhỏ nhẹ lên tiếng...

– “Nói lên ước mơ ư? ”

– “Ở đây thì có ước mơ gì ? ”

Mọi người xì xầm, cả ban giám khảo cũng thế...

– “Được thế cô có yêu cầu gì? “_ Vị giám khảo thứ nhất hỏi

– “Rất đơn giản chỉ cần một ít cát là được “_ Cự giải

Về phía các sao nam họ ngạc nhiên

– “Nè, cô ta định làm gì thế... đừng nói dùng cát để múa hay hát nghe...” _ Sư Tử chế nhạo

– “Muốn biết thì xem đi, nói nhiều quá” _ Bạch Dương quát, mắt chăm chú dán lên sân khấu

Cầm nắm cát trên tay, vừa vẽ Cự Giải vừa nói

” Ở một vùng núi xinh đẹp, có một ngôi làng chung sống yên bình... Hoa ban nở rộ khắp nơi, một màu trắng xóa.. thanh tao và tinh khiết... Cư dân ở đây rất cần cù lương thiện yêu thương và gắn bó với nhau... Nhưng vì địa hình khó khăn, cuộc sống nghèo khó.. Cuộc sống chật vật đã cướp đi của họ sự tìm tòi về con chữ.. Vâng, họ không biết chữ và mọi người không ai định nghĩa được trường học là thế nào... Những đứa trẻ từ từ lớn lên già đi và thế hệ sao vẫn thế, những mầm non trẻ không được đi học... Người dân ở đây phải chấp nhận cái vận mệnh không có tri thức...”

Vừa nói Cự giải vừa vẽ lên tất cả những biểu đạt, những chân dung bằng cát cứ hiện thủ, vừa gây cảm giác xúc động cho người đọc và vừa gây một cảm giác sâu lắng khi lời nói của cô được phả vào cùng một giai điệu buồn buồn biến tấu bên tay....

– “Các cô này quả không thể xem thường.” _ Thiên Yết, Song Tử trò chuyện

Vẫn chăm chú trên khung tranh cát Cự Giải tiếp:

– “Nhưng rồi, một ngày của mười mấy năm... Có một cô giáo trẻ từ thành phố chuyển về, cô không cho phép cái gọi là vận mệnh mù chữ, bằng chính nỗ lực của bản thân... bằng những đồng lương ít ỏi của mình..., và cô đã đến từng nhà đến thuyết phục mọi người đưa con mình tới trường để học..., thế rồi ngôi trường cuối cùng cũng mọc lên... Bọn trẻ cuối cùng cũng có được một ngôi trường thuộc về mình... Chúng hăng say ngày ngày cứ LA cùng con chữ, như một lễ sống được hồi sinh mọi người càng thêm yêu cuộc sống.. Cô giáo ngày càng nhận được sự yêu mến của mọi người... Không chỉ thế, cô còn đem đến cho những trẻ thơ một ước mơ về âm nhạc... Cô tạo nên những nốt nhạc tươi vui cho dân làng... Giọng hát tươi non của những đứa trẻ, đều làm cho mọi người trong thôn đều cảm thấy tự hòa..... Và rồi, bánh xe vận mệnh một lần nữa lại đến, từ thần đã cướp đi linh hồn của cô giáo, âm nhạc trong ngôi làng ngày càng thảng tiến, nhưng... cô giáo thì không còn sống để hạnh phúc cùng mọi người... cô vĩnh viễn nằm lại sau những ngày lao động vì kiệt sức..... Cô giáo mất đi, tình hình tài chính của lớp nhạc ngày càng thêm xấu... Lớp học âm nhạc bị đóng cửa... Nhưng những tiếng hát trong trẻo của những trẻ thơ thì mãi mãi tồn tại... tồn tại qua từng mùa hoa ban trắng... Bọn trẻ dùng giọng hát tươi trẻ của mình với mọi người, bọn trẻ cũng giống như những đứa trẻ khác, chúng có tư cách ước mơ về một cuộc sống tốt đẹp...”

Một ánh câu vòng để khép lại bức tranh cát, Cự giải từ từ ngược lên để lộ đôi mắt u buồn của mình

” Bọn trẻ có quyền ước mơ về một cuộc sống tốt đẹp, nhưng chỉ cô là không có quyền để ước mơ.” _ Cự giải cười buồn sao đó quay lại vấn đề chính

– “Tôi đã nghe những lời phê phán của mọi người rằng cát sỏi thì chỉ mãi là cát sỏi rom rã như kẻ đầu đường xó chợ.. chúng mãi mãi không có quyền lên tiếng.. không có quyền ước mơ và mãi mãi chỉ là những thân phận thấp hèn trong xã hội...”

– Cô ta đang nói chúng ta đấy? “ _ Song Tử lên tiếng

– “Ngủ! Không cần cậu nhắc” _ Ma Kết bực tức

– “Cát sỏi thật quá nhỏ bé, sẽ khiến nó trở nên mềm yếu... Đúng thế, lời mọi người nói là sự thực... nhưng.. với buổi biểu diễn hôm này tôi muốn nói với tất cả các bạn từng bị xem là cát sỏi..... Dùng cát sỏi để xây nhà, xây tháp..... các sỏi cũng có thể được ước mơ, ước mơ được lên tiếng, được bình đẳng... và ước mơ đó thật chân thật và càng đẹp đẽ hơn...”

Lời nói Cự Giải như một tiếng xé, xé tất cả những túi hồ và xé luôn cả cái thói kiêu căng của bọn công tử, tiểu thư nhà giàu đã làm từ trước.....

Đứng 2 phút

Rào...rào....rào...

Những tràng vỗ tay như ngọn sóng thần trào dâng mãnh liệt, hết lớp này đến lớp khác. Cự giải chút một hơi thở phào nhẹ nhõm.. cả hội trường im lặng làm cô cứ tưởng ???..

– “Cự giải hay lắm..”

– “Đúng thế, cát sỏi cũng có ước mơ..”

– “Chúng tôi ủng hộ các cô”

– “Mãi ủng hộ các cô...”

Tiếng vỗ tay của mọi người mà khiến cô ong ong cả lỗ tai.. Đưa mắt hách thức về phái Lục đại thiên vương ý bảo ” Sao nào? Dám khinh thường cát sỏi”

Còn nhỏ Bảo Uyên mặt tím tái, phần trình diễn này không như có ý phê bình cô còn đánh thức được ý thức của những người từng bị cô bắt nạt... xem ra cô đã quá xem nhẹ cái nhóm nữ đó rồi

Chương 20

– “Cự Giải? Cậu có thật là Cự Giải không ?” _ Bảo Bình chồm tới hỏi vồ, khi Cự Giải vừa biến vào màn trong sân khấu

Khẽ ngồi xuống ghế cho bình tĩnh lại, Cự Giải như trút được gánh nặng, bình tĩnh lấy lại ” ba hồn bảy vía

” Cự Giải lên tiếng trách mắng

– “Chơi với tớ bao nhiêu lâu, không biết tớ là ai à? ”

– “Không phải...???” _ Vội lắc đầu ngoay ngoay Bảo Bình lên tiếng – “Ồ không, ý tớ là cậu diễn quá đỉnh..., tớ nhất thời tiêu hóa không kịp ”

– “Ta mà ị.” _ Cự Giải vuốt vuốt mũi

– “Oe” _ Bảo Bình làm dáng điệu say tàu xe

– “Nè, bớt trò chuyện chút đi. Song Ngư đến giờ vẫn chưa thấy về kia..” _ Xứ Nữ hào tâm nhắc nhở

– “Nhắc mới nhớ, Song Ngư chưa về. Vậy còn Thiên Bình với Nhân Mã đâu..” _ Bảo Bình quay sang hỏi Xứ

– “Đúng đấy..” _ Cự Giải cũng quay sang ngó nghiêng, ngó quay ngó lại.

– “Ngu ngốc! Song Ngư chưa về, thì họ dĩ nhiên đi tìm Ngư rồi... Họ bảo ta ở đây đợi..” _ Xứ Nữ khoanh tay ra dáng chị hai...

– “Gì hả? Bảo Bình thông minh nhất thiên hạ mà mi dám mắng ta là ngu ngốc hả? Xem đây...” _ Cô nàng Bảo Bình phóng bom, mìn, lựu đạn quía Xứ Nữ

Đang nói chuyện thì bất ngờ Thiên Bình, Nhân Mã, Song Ngư đi đến... Cái gì thế nè.. Tại sao Song Ngư lại sợ hãi thế này? Thấy thế cả bọn tiến lại lo lắng hỏi.....

– “Song Ngư sao cậu lại thế này? ” _ Cự giải lay lay vai Song Ngư

– “Thật đáng ghét mà... Ai đó khóa cửa nhốt Ngư trong nhà vệ sinh đấy...! _ Nhân Mã nghiêng rặng, nghiêng lợi nói

Khi các cô tìm ra Ngư nhí, cô nàng đang ngồi co rúm trong nhà vệ sinh tối om như mực,..đã vậy với bản tính thích tương tượng, cô dễ dàng thêu dệt ra cái hình con ma nữ..., mà kẻ ra thật tức cười.., cô là người đồng giả ma nữ tối qua vậy mà..... lại đi sợ ma nữ.....

– “Chuyện này chắc có chủ mưu, mà chủ mưu đứng sau vụ này tớ dám cá là nhỏ Bảo Uyên... thủ đoạn thật hèn hạ mà “ _ Thiên Bình đứng bên ra chiều dăm chiêu.....

– “Chuyện này dễ khi khác tính đi, tớ mệt rồi về nhà trước đã.” _ Nhân Mã đưa tay dụi dụi mắt....

Đúng thật, trải qua ngày hôm nay mặc dù các cô thắng thì sao chứ... dám đứng lên đòi công bằng cho những người yếu thế thì sao chứ.... Linh cảm các cô mách bảo... Trận chiến này chỉ mới thật sự bắt đầu....

Khi các cô về đến nhà cảnh tượng trước mắt khiến cả đám trố mắt, gì nữa chứ sáu ông tương đang ngồi chỉnh ỉnh trên sô pha, khoang hai tay lại.. ồ..ồ... chân còn bắt chéo nữa chứ... các cô có cảm tưởng hình ảnh này giống án hình sự của những bà mẹ khi thấy đứa con mình đi khuya về...., nhưng mà các cô đâu phải là con của mấy tên Lục đại thiên vương đó chứ..., mà duy sao vẫn mặc kệ mấy tên đó, chính là các cô vẫn không thể xóa được:

– “Tại sao trước khi làm gì? Các cô điều không dùng đầu óc mình suy nghĩ cho kĩ? Các cô thật trẻ con, thật ấu trĩ

– “Cứ ngỡ các cô không giống những đứa con gái khác, không dùng những trò trẻ con như những hạng tiểu thư chân yếu tay mềm, nhưng trải qua một thời gian tôi đây đã làm.....”

– “Các cô cũng có quyền so sánh với bọn họ sao? Các cô chỉ là những thứ cát sỏi đầy rẫy ngoài đường, một đồng cũng không xứng ”

Mối hận, sự sỉ nhục thế này làm sao các cô có quên cho được, với lại dù sao các cô đã ” cắt máu tuyên thệ ” tuyệt ngôn với bọn họ... Vậy thôi thì... Không nói, không hỏi, không đáp, không quan tâm là tốt nhất.

Đưa đôi mắt buông lơ lửng như không thể để họ vào mắt, các cô nhanh chân bước lên phòng thì nghe tiếng của tên Sư Tử vang lên

– “Buổi diễn hôm nay các cô làm rất tốt nhé.” _ Cả đám như sét đánh ngang tai., cái tên Sư Tử ngông cuồng hống hách cao cao tại thượng thế này mà lại đi khen hạng ” rác rưởi” như các cô diễn tốt... chẳng lẽ cái tên này đầu óc bị hỏng ở chỗ nào...???

– “.....”

– “Nè, tôi đang nói chuyện với các cô đấy.” _ Sư Tử tức giận, hiềm lắm ông đây mới khen được một lần vậy mà... không đáp lại thì thôi, lại làm ông đây mất mặt nữa...

– “.....” _ Các sao nữ im lặng lần hai

– “Nè, các cô không biết phép tắc không vậy? Người ta đang nói chuyện với cô đấy., các cô đừng...về...um.um.” _ Song Tử vội bịt miệng Bạch Dương lại trước khi nổi nóng, bởi vậy nên cái từ ” vênh vang” bị vỡ ngay trong trứng nước.

– “.....” _ Im lặng, im lặng lần ba ” Cứ mắng thỏa thích, ta đây xem các người như không tồn tại.” _ Các sao nữ trầm nghĩ.

Nhàn nhả để cốc nước xuống bàn, Thiên Yết đứng lên mặt hừng hực sát khí... đi lại phía các sao nữ.

Và trong khi đó các cô có trận đấu bằng ánh mắt

” Cậu đắc tội hán à ? “ _ Thiên Bình nghi hoặc chớp chớp mắt hướng Nhân Mã hỏi

” Gì chứ? Người đắc tội hán đâu chỉ mình tớ, đúng không hả Xử..” _ Nhân Mã lém lỉnh đá vào chân Xử Nữ

” Gì chứ? Đứa nào bày cho ta vẽ mặt hán hả..” _ Xử Nữ không vừa cãi lại. Ngay khi câu nói kết thúc, cô nhận được ánh nhìn ánh nhìn “trêu mến”

Xoẹt

Xoẹt

Xoẹt

Xoẹt

Xoẹt

Năm ánh mắt đồng loạt hướng Thiên Bình... Cô nàng bị ép vào chân tường cô chớp chớp đôi mắt ngẩn lẹ..vô tội vạ bảo..

– “Nè, các người đừng có ” ăn quỵt không chịu nhận ” thấy ta thất thế mà ” thấyta hèn bắt quàng sang họ khác” chứ? Quay xong bắt ta gánh hả? Bà đây bày ra, ai kêu các mi làm theo? “ _ Thiên Bình đưa đôi mắt khinh khinh đáp lại

Thiên Yết ngày càng tiến lại gần, mặt tràn đầy sát khí, ánh mắt hung thần, gương mặt ác quỷ có thể giết người , đến nơi anh ta dừng lại các sao nữ... tự kỷ ba phút sao đó lớn tiếng

– “Tôi xin lỗi.”

-.....”

Rầm.....

Các sao nữ đồng loạt té cầu thang, sao nam đồng loạt té ghế gãy gãy. Cái này là hành động đi xin lỗi à? Dễ giết người đấy chứ... Mặc dù rất buồn cười nhưng mà...đã cắt màu tuyên thệ không nói chuyện, các sao nữ vẫn không đáp gì chỉ giẫm chân một cái đồng loạt đi lên phòng, bỏ lại cái mặt bơ phờ của cái đám Lục đại thiên vương.

– “Nè sao các cô đó giận dai thế hả? “ _ Song Tử ngạc nhiên hỏi, nếu là các cô khác chỉ sợ khi gặp các anh dù quá đáng cỡ nào cũng phải trả lời người ta một tiếng chứ....

– “Dù có quá đáng thì Yết hàn băng cũng đã xin lỗi rồi vậy mà...” _ Ma Kết

– “Mà Thiên Yết nè, cái kiêu xin lỗi của cậu khiến tớ mở rộng tầm mắt.” _ Kim Ngưu nói xong bắt gặp ánh nhìn của Thiên Yết nên cuối đầu ăn tiếp

– “Lỗi tớ đã xin rồi, còn có tha lỗi hay không tớ không quyết định.” _ Thiên Yết lạnh giọng. Nói thật trước đây anh luôn xem thường cái đám con gái tiểu thư chân yếu tay mềm, hay cái hạng gái hám trai tham gia thể hiện thách mới tiếp cận các anh, bởi thế anh luôn có thành kiến với cái đám sao nữ... Nhưng mà trải qua chuyện hôm nay thành kiến của anh cũng dần dần thay đổi., nhưng mà ” Cái đám sao nữ thật sự quá kiêu “.

Trong khi các sao nam đang vò đầu bứt tóc, thì anh chàng Song Tử đột nhiên đứng lên la

– “Tớ có ý làm cho các cô gái đó chịu mở miệng rồi nè..” < cái này học hỏi nghe các bạn>

– “Hà? Cậu cũng có cách, cách gì thế?” _ Kim Ngưu ngược mặt lên khỏi đĩa bánh ngạc nhiên hỏi

i

– “Cậu đừng khinh thường tớ quá thế! Mà làm ơn cậu lau sạch cái miệng trâu háo ăn đi, bẩn chết” _ Nói rồi còn hào tâm đưa khăn giấy cho Ngưu

– “Cách gì? Mau nói đi sốt ruột quá” _ Sư Tử hỏi thúc

Anh chàng tùm đầu cả bọn bàn tán...

– “Gi? Cách này có được không đây?” _ Ma Kết nghi hoặc

– “Yên tâm mấy bé khác tớ đều làm vậy, đảm bảo bé đó sẽ hét lên cho xem” _ Song Tử vỗ ngực đảm bảo miệng cười nham hiểm...

– “Cái này, Thiên Yết cậu làm đi” _ Kim Ngưu giao nhiệm vụ

– “Sao lại là...”

Thiên Yết chưa nói hết câu đã nhận ngay một luồng lốc xoáy

– “TẠI CẬU GÂY LỖI”

Nhân Mã đang chậm chậm đi xuống cầu thang tìm nước thì anh chàng Thiên Yết xông ra

– “Nhân Mã cho cô cái này nè...” _ Vừa nói anh chàng xòe bàn tay ra, ngay sau khi những ngón tay cuối cùng được mở ra... Ôi má ơi! Nguyên con chuột lông lá đen xì đã vậy còn cho mặc đồ nữa

– “Á...Á...Á...Á.....” _ Quá hoảng sợ Nhân Mã phát ra tiếng kêu ai oán sau đó ngất đi

– “Cuối cùng cô cũng chịu nói chuyện... Mà nè, sao cô lại ngất thế..nè..nè...” _ Cái tên Song Tử đáng ghét, sao lại sai kịch bản vậy nè? Đồng ý là cô đó nói chuyện nhưng chỉ là một cái rồi xiu... Chẳng lẽ có lỗi kỹ thuật nào à ???”, trong khi Thiên Yết đang rửa thềm cái tên Song Tử, ở trên lầu khi nghe tiếng hét như cháy nhà của Nhân Mã các sao nữ đồng loạt chạy ủa xuống, đập vào mắt là cô nàng Nhân Mã đang ngất xỉu mà cái tên Thiên Yết thì đứng ngay tại chỗ

– “Trời ơi! Nhân Mã sao cậu thế này..? _ Thiên Bình hoảng hốt vội chạy lại đỡ Nhân Mã, mắt thấy con chuột cầm trên tay Thiên Yết cô cũng đoán được phần nào tình hình, liếc xéo cái đám nam kia một cái hướng Bảo Bình và Cự Giải.

– “Giải, Bảo... mau lên đi.. Nhân Mã phát bệnh nữa rồi..”

Cùng Xử Nữ đỡ Nhân Mã xuống sofa các cô nàng thập phần lo lắng... Căn bệnh này, lại đến nữa rồi

– “Nè, Nhân Mã cô tỉnh lại đi.. Như thế này đã xỉu rồi sao? Đúng là gan chuột mà” _ Sư Tử không biết sống chết...

Xoạt

Ly nước trên tay Song Ngư được dịp thăm hỏi vào khuôn mặt điển trai của Sư Tử..., mọi người tròn mắt nhìn lại cô nàng...” Gì thế này? Đau lòng đến mức khóc luôn rồi sao..??? Chỉ là xỉu thôi, không cần quá vậy chứ” _ Các sao nam thăm nghĩ

– “Các anh..hức..các anh thật quá đáng..hức...các anh có biết...hức...” _ Song Ngư vừa nói, vừa giận, vừa xót và khóc..

Chát

Song Ngư chưa nói hết câu, Xử Nữ đã hành động nhanh hơn lời nói, tiến đến gần phía sao nam và một cái bạt tay nóng hổi vào mặt Thiên Yết... Anh chàng Yết Yết không nói gì chỉ là đôi mắt vẫn dán chặt vào thân ảnh Nhân Mã

– “Nè, cô đừng quá đáng nghe..” _ Bạch Dương vội bênh vực đồng đội

– “Ngay từ khi về nhà này, tôi đã cảnh cáo các anh đừng động vào tụi này, các anh xem lời nói tôi là không khí à? Bây giờ thì tốt rồi, được lắm các anh cứ cầu nguyện cho bản thân mình không sao đi..” _ Giọng Xử Nữ đánh lại sắc hơn cả dao nữa

– “Cô thật quá...” _ chữ “đáng” còn chưa nói xong Song Tử đã bị Ma Kết chặn họng lại...

– “Đừng nói nữa” _ Đòi mắt hướng Thiên Bình

Bên đây, Thiên Bình cuống cuống lên, người bình tĩnh như Thiên Bình và Xử Nữ mà kích động đến thế quả chuyện này không bình thường...

- “Mẹ..mẹ..mẹ ơi “ _ Nhân Mã lẩm bầm trong con mê
- “Nhân Mã, tỉnh lại, tỉnh lại đi..đó đó chỉ là mơ thôi...” _ Thiên Bình lấy tay vỗ vỗ vào má Nhân Mã
- “Chuột, đầy chuột... mẹ..mẹ...Mẹ ơi...” _ Nhân Mã la lên rồi choàng mở mắt ra
- “Nhân Mã, nghe tớ..., đó chỉ là ác mộng thôi..chuyện đó qua lâu rồi...” _ Thiên Bình lấp bắp
- “Cũng tớ, tại tớ là hung thủ...chính tớ hại chết mẹ tớ... tại tớ...” _ Vừa nói, cô nàng vừa dùng tay đánh mạnh vào mặt mình... mỗi lần nhìn thấy ác mộng, nỗi đau của cô lại ủa về.. đau lắm chứ... đau như có một con dao vô hình đâm xuyên vào tim cô vậy
- “Nhân Mã đừng như vậy mà “ _ Mắt Xứ Nữ đỏ hoe, giọng run run
- “Đứng đây,hức..Mã.. .hức...Ngưkhông muốn nhìn cậu..hức..nhìn cậu như vậy...” _ Song Ngư mếu máo, cô không muốn thấy Nhân Mã ra thế này, cô chỉ muốn Nhân Mã luôn vui về.., luôn hồn nhiên mà thôi...
- “Người mẹ vô tội của tớ...mẹ tớ vì tớ mà chết..mẹ của tớ...” _ Người Nhân Mã đang run lên cầm cập, quả thật lúc này cô đang...đang rất kích động....
- “Nhanh lên Bảo Giải.” _ Mắt thấy Cụ Giải cùng Bảo Bình xuống Thiên Bình hỏi thúc
- “Mẹ...” _ Được tiêm mũi thuốc an thần, Nhân Mã vội ngất đi trong nước mắt.....

Các sao nữ vội lác đầu.. chuyện qua lâu như thế, mỗi lần nhắc lại Nhân Mã vẫn l, à không, thể chút xuống.....

Các sao nam lúc này còn vẫn chưa thoát khỏi bất ngờ, vội tròn mắt...” Thế này là thế nào??? “...hay” Chẳng lẽ mình đã sai thật sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

” Mỗi đóa hoa đã là một thế giới, mỗi chiếc lá riêng một phiên bỏ đề”. Con người ai cũng tồn tại bao hoài ức đau khổ, giằng xé và thương tổn. Nhưng con người có quyền lựa chọn một cách, chừa một lối mòn để che giấu cho những tâm hồn đang từng ngày gặm nhấm nỗi đau của thời gian... Ai nói thế giới của hoa chỉ toàn là tiền cảnh, với con mắt bình thường của người đời họ chỉ vội nhận thấy rằng hoa này đẹp, hoa này lung linh, hoa này đắt giá..., nhưng chưa một ai biết rằng những đóa hoa này đã trả một cái giá như thế nào cho những lời khen chớp nhòa kia....

Đằng sau cái gương mặt hoàn hảo của các cô là gì?Chỉ có thể là những dòng nước mắt... Cụ Giải vốn yếu đuối nhưng phải tạo một lớp vỏ bọc mạnh mẽ, Xứ Nữ vốn cần một chút ít tình thương nhưng chỉ biểu hiện là một gương mặt lạnh lùng. Thiên Bình vốn thương tổn, khổ đau cũng chỉ biết giấu mình đằng sau gương mặt vô tư lự... Cuộc sống vốn kỳ diệu là thế ! Có ai biết được rằng cô nàng tình nghịch, ranh ma, lém lỉnh Nhân Mã kia lại mang trong lòng một kí ức khó xóa nhòa đến vậy....

– “Mẹ Nhân Mã rất hiền dịu cũng rất bản lĩnh. Bác ấy tuy được trưởng thành trong gia tộc hoàng gia nhưng rất yêu quý từ người trên kẻ dưới, có thể nói bác ấy là người phụ nữ phúc hậu nhất tớ từng thấy..”

Nói đoạn Thiên Bình dừng lại nhưng đang hồi tưởng cũng như đang kiểm chế tâm trạng. Những cơn gió nhẹ li ti bay bay thổi tung làn tóc rối..., cô đưa tay vuốt vuốt lại từng sợi tóc đang vương vãi trên trán của mình...rồi từ từ cất giọng

– “Có lẽ rất lâu, rất lâu rồi tớ mới nhắc lại chuyện này. Một câu chuyện buồn và cũng là một kí ức buồn đối với Nhân Mã... Tớ còn nhớ tụi mình lên mười, có một lần tớ đến nhà Nhân Mã chơi. Các cậu cũng biết, với bản tính hiếu động sẵn có, con ngựa điên Mã Mã đâu chịu ngồi yên. Cậu ấy đưa tớ đi hết căn phòng này đến căn phòng khác, ừ mà ngay cả vườn hoa cũng bị con ngựa đó náo loạn như một tổ ong vỡ về vậy. Tụi tớ cứ chơi cứ đi mãi mà đã quên lời dặn của bác quản gia là không được phép đi vào nhà kho, ở đó rất nguy hiểm. Nhân Mã thì một mực đòi đi, hết cách tớ cũng đành chịu.... Nếu như lúc đó tớ chịu ngăn cản có lẽ..., có lẽ sự việc sẽ không thế này....”

Nói rồi Thiên Bình chớp vội đôi mắt thoáng buồn của mình...

– “Sự việc thế nào nữa? Tiếp đi chứ Bình nhi...??? _ Bảo Bình thúc giục. Còn các sao nữ khác thì đưa tay chống cằm như mườn tượng về một miền ký ức xa xôi.

– “Vừa bước vào nhà kho, nhà kho đầy bụi và ẩm mốc. Thấy thể tử định lòi Nhân Mã ra khỏi cái nôi ma quái đó, các cậu biết không con ngựa đỏ lại tỏ ra thích thú mới ghê chứ! Cậu ta chạy hết chỗ này lục lọi đến chỗ kia, cậu ta bảo là có một vài món đồ chơi muốn tìm lại, nhưng khi cậu ta tìm thấy nốt món đồ chơi cuối chứa trong một chiếc thùng gỗ cũ, một đàn chuột rất lớn, rất đen phóng ra người Nhân Mã... Cậu ta sợ quá la hét om sòm rồi chạy như bay, nhưng vội quá cái tú cù ki bị Nhân Mã xô ngã, cái tú đó rất to, rất nặng mà phi trên tú lại chứa rất nhiều món thủy tinh.... Rất may tớ bị kéo về một phía, còn Mã cậu ta đứng chôn chân tại chỗ, tớ chỉ kịp nghe một tiếng hét... một tiếng hét rất lớn, khi kịp định hình lại thì...” _ Ngừng một lúc, hít một hơi thật sâu...

– “Khi tớ khôi phục thành thái. Tớ thấy máu... máu... rất nhiều máu.. Mẹ Nhân Mã ôm chặt Nhân Mã vào lòng, để mặc cho những dòng máu đỏ thẩm chảy ra từ người, những lớp thủy tinh đâm xuyên vào da thịt, vòng tay của bác ấy cứ ôm chặt Nhân Mã vào lòng. Đúng vậy, Mã không sao nhưng mẹ Mã đã chết và cũng có thể nói mẹ cậu ta đã đánh đổi tất cả để bảo vệ tính mạng cho Nhân Mã.. Tớ thật không biết Mã đau thế nào, nhưng chỉ thấy trong đôi mắt to đen láy đó lại là một cái nhìn trống rỗng, đôi tay cậu ta run rẩy...., cậu ta vẫn không nói gì chỉ là để mặc cho mẹ mình ôm chặt hòa cùng từng giọt máu đỏ....”

Kể đến đây mọi người đều ngừng thở, mọi vật cùng ngừng thờ... tất cả đều ngừng thờ...

– “Đây là câu chuyện vốn dĩ được chôn vùi, ngoài tớ và những người có mặt lúc đó ra chẳng một ai biết cả.. Kể cả, kể cả các cậu cũng không..” _ Thiên Bình giọng buồn hiu.

– “Hóa ra mẹ Mã mất vì cứu cậu ta “ _ Song Ngự vội hiểu ra

– “Giờ thì tớ đã biết tại sao trong khoảng khắc đó Nhân Mã lại biến thành một người hoàn toàn khác..” _ Xử Nữ đan chặt hai tay mình lại. Là cô thật chưa hiểu hết Nhân Mã hay thực chất cô đã quá vô tâm???

– “Căn bệnh đó xuất phát từ lúc ấy? “ _ Bảo Bình đột nhiên hỏi một câu không ra đầu cũng chẳng ra đuôi.. Thiên Bình vội gật đầu sau đó từ tốn nói.

– “Phải! Từ sau sự việc đó, Nhân Mã luôn nhốt mình trong phòng. Không ăn không uống cũng chẳng tiếp xúc với bất kì ai kể cả ba và anh trai cậu ta. Sau này được biết nếu anh cậu ta không xô cửa xông vào chỉ sợ cậu ta có thể đã mất mạng trong một cơn sốt cao. ”

– “Vì sốt quá cao không được điều trị kịp thời. Cộng thêm hồi ức đau thương đó nên chứng co giật của Nhân Mã ngày càng thêm nghiêm trọng, cứ hồi ức đó tái hiện căn bệnh lại thêm bộc phát... Hết cách, tớ đã nghiên cứu rất nhiều loại thuốc nhưng tất cả đều vô hiệu, không thể diệt tận gốc được...” _ Cự Giải lắc đầu vô lực

– “Còn thiết bị của tớ chỉ làm giảm bớt cơn đau, nó cũng chẳng có ích lợi gì cả..” _ Bảo Bình tự đánh vào người mình, cô tài giỏi thì sao? Phát minh ra nhiều thứ thì sao? Vẫn là không thể giúp gì cho những người thân của cô, cô thật vô dụng thật vô dụng mà

Đừng vậy nữa Bảo Bình, mọi người hiểu mà...” _ Song Ngự đặt tay lên vai Bảo Bình, dịu dàng an ủi...

Màn đêm càng thêm chùng xuống, nó đâm xuyên qua từng hàng cây ngọn cỏ, từng cơn gió se lạnh giờ đây đã cất lên, gió thổi vào tâm trạng về nhiều mối vẩn vương của con người đang hiện hữu trong căn biệt thự Hoàng Đạo... Ở một nơi không xa nơi các sao nữ đang trò chuyện, các sao nam cũng đang có cuộc săn tìm thông tin

– “Hóa ra sự việc là thế đó sao? “ _ Thiên Yết thần thờ hỏi lại. Trong đầu anh giờ đây rất trống rỗng, cái gương mặt đau khổ ướt đẫm những giọt lệ tuông trào cứ ám ảnh lấy anh, cảm giác tội lỗi bắt lực lên đến đỉnh điểm...

– “Sự việc này thật tội mình đã gây tai họa? “ _ Bạch Dương hỏi một câu cực kì ngốc

Xoẹt

Xoẹt

Xoẹt

Xoẹt

Xoẹt

Năm ánh mắt tràn đầy sát khí hướng tìm tên thủ phạm gây tai họa.

Song Tử khóc không ra nước mắt... Đúng thật là ” khôn ba năm đại trong một giờ mà...”

– “Nè, các vị huynh đài, dù gì sự việc cũng đã lỡ rồi. Đừng có trách tớ được không? Còn nữa thù các người đã trả xong rồi còn gì? ”

Chẳng phải thế sao! Ngay lúc này mọi người đang bắt anh làm bao cát, làm tấm thảm cho bọn họ trút giận đấy chứ... Còn gì là thân hình lãng tử khi phải hứng chịu trọng lực của năm người cùng một lúc ngồi lên...

– “Song Tử này! Giờ tớ mới biết sức mạnh của cậu khỏe hơn trâu đấy..” _ Kim Ngưu ra chiều khen ngợi

– “Giờ chứ? Đừng đem tớ ra mà so sánh với thân hình của cậu.” _ Song Tử cãi lại

– “Cậu có điểm phúc được so sánh với tớ sao?” _ Kim Ngu hất hàm

– “Trâu chẳng phải là Ngu, mà Ngu chẳng phải là tên của cậu hay sao?” _ Mặc dù hơi thở có chút khó khăn, nhưng vì phong độ vì không muốn bị so sánh như trâu, Song Tử quyết cãi đến cùng

– “Cậu...cậu...cậu...” _ Kim Ngu áp úng

– “Tớ...tớ...tớ...thì sao?” _ Song Tử giả giọng đùa cợt Kim Ngu

– “Có im lặng để nghe hay không thì bảo?” _ Ma Kết bực tức lên tiếng, thật là rất bực mà. Thuở đời có ai đi nghe trộm mà ồn ào đến thế không chứ? Anh khẽ lắc đầu bất đắc dĩ

Bên đây các sao nữ

– “Đừng lo nữa Bảo Bình, căn bệnh của Mã tạm thời chưa đến giai đoạn nghiêm trọng, chỉ cần là đừng gây bất cứ đả kích nào cho cậu ta nữa là được” _ Cự Giải trấn an mọi người

Song Ngư tức giận nghiêng răng, nghiêng lợi nói:

– “Hừ, đáng lẽ Nhân Mã đáng sống rất tốt. Chỉ tại mấy đám lục đại quý vương đó thôi.”

Trong bụi rậm... Cái gì? Dám mắng các anh là lục đại quý vương à? Tức giận, thật sự rất tức giận nha...

– “Nếu vậy thì chúng ta nên...” _ Xử Nữ chưa nói hết câu thì

ịch

ịch

ịch

Mấy tiếng động phát ra thât thanh, như một tảng đá từ trên trời rơi xuống... nhưng nói đúng hơn thì mấy tấn thịt trong bụi rậm đang có cuộc chu du với mặt đất..., mà nói trắng ra thì mấy tấn thịt đó chẳng ai khác là mấy cái tên đang thực hiện hành trình ” nghe lén”

– “Song Tử! Muốn chết hay sao sao lại nghiêng mình thế hả? Ồi cái mông vô tội của tớ” _ Sư Tử ngồi dậy, xoa xoa cái mông đáng thương của mình

– “Chết tiệt! Con kiến đáng chết, đến ông nội người đây mà cũng dám cắn ???” _ Song Tử ngồi dậy khỏi mặt đất, ôm cái chân khốn khổ của mình đang bị muỗi đốt cho vài mũi

– “Các anh ở đây làm gì thế?”

Tiếng nói nhẹ nhàng vang lên, tiếng nói như một ân huệ cứu rỗi một cuộc chiến đẫm máu, tâm khốc nhất sắp sửa bắt đầu. Các sao nam đồng loạt nhìn lên thì phát hiện ra các sao nữ đã đứng đó từ lúc nào, mà cái người vừa lên tiếng không ai khác chính là Cự Giải.

– “Còn phải nói, không ngờ khuôn mặt đẹp đẽ như thế này lại đi nghe lén người khác nói chuyện.” _ Song Ngư khoanh hai tay lại lớn tiếng mỉa mai

– “Ai.. ai nói với cô tôi đi nghe trộm chứ? Chúng tôi.. chúng tôi đi ngắm mưa” _ Kim Ngu vội vã bào chữa, nhưng càng chỉnh sửa lại càng lòi ra đuôi cáo

”Ngắm mưa” cái này có được xem là lí do không trời? Thiên thời, địa lợi, nhân hòa ở đâu ra mưa cho bọn hán ngắm chứ???

– “Là ngắm trắng đó con trâu vừa ngu vừa ngốc” _ Bạch Dương kéo kéo lỗ tai Kim Ngu gãi từng chữ mà nói

– “À...ha..ha...ngắm trắng. Đúng! Chúng tôi là ngắm trắng đó” _ Nói rồi Kim Ngu còn gật gật đầu chứng tỏ lời nói của mình hoàn toàn là sự thật

Các sao nữ liếc nhìn vẻ khinh thường... Xử Nữ đành giọng từ tốn nói

– “Nếu các anh ở đây chúng tôi cũng nói luôn. Vốn dĩ các anh rất ghét chúng tôi. Đúng thế, tội này cũng chả để các anh vào mắt... Vậy thì miễn cưỡng ở chung một nhà cũng chỉ gây phiền phức cho nhau. Một tuần, cho chúng tôi đứng một tuần, chúng tôi đảm bảo mọi sự sẽ trở lại bình thường”

Đôi mắt cô ngược nhìn các sao nam, đôi mắt lạnh lẽo và sắc nhọn như dao... Nếu đôi mắt có thể giết người, chỉ sợ mấy sao nam đó nhất định sẽ bị cô phanh thây ra hàng nghìn lần.

– “Xử Nữ, như thế chúng ta sẽ...” _ Bảo Bình bỏ lửng nửa câu, nếu như thế các cô phải cần một văn nhà mới và điều đó cũng đồng nghĩa các cô được vinh quang ra về diện kiến phụ mẫu...

– “Dù có bị khiển hay nắm cổ lỗi về, tớ cũng nhất định dọn đến chỗ khác. Chẳng lẽ các cậu đã quên tại sao Nhân Mã lại thành thần này sao?”

Thiên Bình tức giận nói nhưng trên gương mặt của cô vẫn là một nét vô tư lự, có lẽ cô rất biết rất biết kiềm chế... Sau đó cô thì thầm vào tay Bảo Bình.

– “Yên tâm đi. Tài chính công ty Xử Nữ đã khôi phục ổn định cộng với số tài khoản riêng của tớ vừa được ngân hàng Thụy Sĩ chuyển vào một ít, cậu khỏi lo, chúng ta sẽ rút thẻ gia đình, càng không cần lo chúng ta sẽ bị phát hiện”

Bảo Bình tròn mắt nhìn Xử Nữ và Thiên Bình. Thì ra đã có tính toán trước, thì ra đã lo liệu từ trước nên mới hung hồn khí thế bức người đến vậy. Làm hại cô thập phần lo lắng...

– “Các cô định dọn đi? “ _ Các sao nam đồng thanh

– “Chẳng phải các anh luôn muốn sao? “ _ Cự Giải mỉm cười đùa cợt

Phải! Đó chẳng phải là mong muốn từ trước đến giờ của các anh sao? Nhưng sao khi mong muốn được thực hiện các anh lại không vui đến vậy? Chẳng lẽ, đầu qua đầu lại cuối cùng tồn tại hình bóng của đối phương? Cũng giống như đã từng giữ một thứ gì đó trong trí não, giờ đột nhiên phải mất..cảm giác đó các anh thật không quen a....

– “Không được đi”

Đột nhiên tiếng Thiên Yết vang lên làm mọi người tròn tròn cả mắt. Trong đầu mọi người cùng một suy nghĩ” Đầu óc hần có phải thật sự bị hỏng? “. Người không muốn các cô ở chung nhà nhất là hần, vậy thì hôm nay vì cớ gì hần lại.... Còn Thiên Yết, anh cũng khá bất ngờ vì hành động của chính mình, anh cũng chả rõ lý do vì sao mình lại mạnh động đến thế.....

– “Chuyện này không đến phiên anh quyết định “ _ Xử Nữ nói rồi lần lượt kéo cả đám bỏ đi...

~ Tg post truyện sẽ chậm lại nhé!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

~ Dạo này mình bận nên có lẽ cả 2 truyện mình sẽ post chậm hơn nhé

Về phần couple thì sẽ diễn biến theo từ từ nhé, mọi người đừng nôn nóng. Dạo này mình thấy 2 fic truyện của mình bị bỏ bê nhiều nên cũng đâm ra chán.

– “Có lẽ Mã đã ngủ rồi.” _ Bảo Bình nhìn cô gái đang chìm đắm trong giấc mộng không khỏi lắc đầu chua xót...

– “Ra ngoài đi, cho cậu ấy nghỉ ngơi “ _ Song Ngư thúc giục.

Cạch.....

Cánh cửa gỗ nặng nề vừa đóng lại. Trên chiếc giường kia, đôi mắt đỏ hoe của Nhân Mã từ từ mở ra. Máu... Đây máu, từng giọt máu đỏ tươi của mẹ bắn vào người cô, ướt đầm cả một vùng áo cô rồi len lỏi vài giọt trên khuôn mặt tinh nghịch của cô. Ánh mắt của mẹ dịu dàng nhìn cô, ánh mắt sáng như sao của mẹ có một vài gợn sóng rồi như lớp thủy triều cuộn dâng dữ dội, nước mắt của mẹ thì nhau rơi xuống...., nhưng đôi mắt dịu dàng kia cứ dán chặt vào dáng người đang run rẩy của cô. Mẹ nhìn rất sâu, mẹ nhìn thật sâu, thật tỉ mỉ..., có lẽ mẹ muốn thu lại hình ảnh cuối cùng của đứa con gái nghịch ngợm. Đôi tay mẹ siết chặt, siết thật chặt như đang che chở cho cô không chịu bất cứ đau thương nào. Không gian như đã ngưng tụ, nhưng thời gian cứ không ngừng trôi qua. Từng mảnh vỡ thủy tinh nhọn hoắt đâm xuyên vào da thịt mẹ cô... Cô rất muốn hỏi mẹ: Rất đau phải không? Nhưng đôi môi cô cứ thế im bất, cũng như một mảnh vỡ vô hình nào đó đã cướp đi tiếng nói của cô, rất nhiều lần cô bật lên nhưng..đều không được. Nó nghẹn, nghẹn trong cổ, nghẹn trong họng, nghẹn trong thâm tâm và nghẹn qua từng hàng nước mắt.

– “Cảm ơn con vì con đến bên mẹ! Mẹ yêu con”

Đó là hơi thở cuối cùng mẹ nói với cô. Đôi tay mẹ dần buông lỏng, hơi ấm của mẹ giờ đã đông cứng. Lạnh! Sao tay mẹ lạnh thế? Mẹ cô đã ngủ, một giấc ngủ thiên thu vĩnh viễn... Nặng, đau và khó thở. Có phải hay không do sức ép nặng nề của chiếc tủ hay là do tâm cô đang thoát lên từng hồi, nỗi đau đã biến thành bất tử...

Cô đã cho mình cái quyền để sống khép kín để xa lánh tất cả, để đón nhận tội lỗi. Cô từ không đi đâu, không tiếp xúc, từ chối gặp mặt bất kỳ ai..., cô tự

nhốt mình trong phòng. Chính là cô không biết đối mặt với ba và anh như thế nào? Chỉ với mười tuổi nhưng cô đã hiểu tất cả, cô hận sự ngoan cố không nghe lời của mình, cô hận cô cô ghét chính bản thân cô... Mỗi lần như thế, gương mặt hiền từ của mẹ hiện ra với cô, như một bà tiên luôn ban những điều tốt lành nhất cho nhân thế cô sung sướng vỡ òa nhưng rồi chỉ một giây thoáng qua hình bóng của mẹ lại tan vào hư ảo..

Màn đêm cứ nhấn chìm không gian, từng trận gió miêng mang nhẹ nhẽ thối. Một vài chiếc lá còn sót lại trên cành cây nương mình xoay xoay và khẽ khàng rơi xuống mặt đất. Từng ngọn gió khe khẽ lọt vào phòng thấm vào da thịt cô, thấm vào hồn cô thấm vào nỗi đau của cô. Đưa đôi tay ôm chặt bờ vai đang rung lên từng hồi, từng trận gió cuốn qua, từng nỗi đau dày vò và cuốn theo từng nỗi nhớ, cô nhớ mẹ quá. Đưa đôi mắt nhắm lệ ngược nhìn về phía vũ trụ bao la- nơi có muôn vàn vì sao đang lấp lánh và là nơi thiên đường mẹ đang sống.

– “Mẹ ơi! Con đã sống tốt, con luôn tinh nghịch quậy phá giống lúc bé đấy mẹ! Nhưng cuộc sống của con không đơn thuần là tồn tại cho con nữa, con phải sống tốt để mọi người không ai lo lắng cho con. Con phải sống tốt để ba và anh không buồn vì con... , có phải con rất ngoan phải không mẹ? ”

– “Mẹ ơi! Trong những vì tinh tú kia, ngôi sao nào là của mẹ vậy? Mỗi khi sao nổi lên con luôn tìm kiếm dáng hình của mẹ, con tìm hoài tìm mãi... cứ như thế cũng đã tám năm rồi, nhưng... vẫn là con không tìm thấy... con thật sự...thật sự rất nhớ mẹ ”

Từng hạt sáng nhỏ của ánh trăng rơi vào khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, nước da ngăm đen của cô (dùng thuốc đây) càng làm nổi bật thêm sự trong suốt của hai hàng lỵ nhỏ... Đúng thế! Ai cũng có bí mật, nhưng cách che giấu của từng người không giống nhau mà thôi, họ muốn cô vui, ừ thì cô vui rồi đấy, họ muốn cô tinh nghịch ừ thì chẳng phải cô rất tinh nghịch sao..., nhưng chỉ là một phần trong tâm hồn cô cũng chết theo thời gian, vậy thôi...!!!!

Đang miên mang với dòng kí ức, có một dáng người đã đứng bên cạnh cô từ lúc nào...

– “Lau nước mắt trước đi! “ _ Một chiếc khăn chìa ra cho cô

Đưa đôi mắt nhắm lệ ngược lên, gương mặt như thiên thần của cái tên Thiên Yết cứ chăm chăm nhìn vào cô... đưa đôi tay vội lấy nhanh từng giọt nước mắt còn đọng lại nơi hàng mi.

– “Tôi xin lỗi, tôi không biết cô...”

– “Không phải lỗi của anh.” _ Nhân Mã vội cướp lời

Hai người đột nhiên im lặng, cả căn phòng chìm trong tĩnh mịch. Đưa đôi mắt nhìn vào không gian, rất lâu rất lâu sau Nhân Mã chậm chạp nói

– “Anh có biết tại sao tôi sợ chuột không? Chỉ vì nó mà tôi vô tình cướp đi sinh mạng của mẹ tôi. Người mẹ vô tội phúc hậu của tôi vì tôi mà chết, đều lỗi tại tôi” _ Nhân Mã nắm chặt bàn tay của mình lại, có thể mới khiến cô bình tĩnh hơn, kiềm chế hơn....

Thiên Yết vẫn không nói gì, chỉ im lặng nhìn cô. ” Nhân Mã yếu đuối đến thế sao? Đằng sao gương mặt lém lỉnh tinh ranh kia lại là một trái tim tổn thương đó sao? “ _ Thiên Yết trầm nghĩ

– “Anh có biết không? Tôi từng ngây thơ nghĩ rằng nếu tôi ôm mẹ sẽ về mẹ sẽ chăm sóc tôi. Tôi tìm mọi cách để cho mình bị ốm, từ bỏ ăn bỏ uống... nhưng, thật trớ trêu tôi vẫn không bị gì cả. Thế rồi tôi tự nhốt mình trong bốn tám hàng tiếng đồng hồ rồi tôi hạ thấp nhất có thể nhiệt độ trong phòng xuống. Chưa bao giờ như lúc đó tôi muốn mình ốm đến thế.... Ừ thì tôi thật sự đã ốm đấy. Một ngày, hai ngày trôi qua con sốt càng lên cao, tôi co rúm trong phòng, tôi luôn nghĩ như thế mẹ sẽ trở về...nhưng mà...nhưng mà mẹ vẫn không về với tôi. Mẹ...có lẽ, mẹ tôi thật sự đã giận tôi...” _ Nói rồi Nhân Mã bật khóc, cô lấy tay bịt thật chặt miệng mình lại để không cho phát ra những tiếng nức nở nối tiếp...

– “Nhân Mã” _ Thiên Yết lo lắng, cầm lấy tay cô. Đôi tay nhỏ bé của cô đang run lẩy bẩy và rất lạnh nữa...

– “Nhân Mã sao tay cô lạnh thế? “ _ Thiên Yết sốt ruột

Vẫn không trả lời câu hỏi Thiên Yết, Nhân Mã tiếp tục hỏi tương

– “Kết quả sau con ốm đó, cũng may là anh tôi vào kịp nên giữ được tính mạng cho tôi. Nhưng mà...từ đó tôi cũng mang vào mình căn bệnh co giật, anh nói xem đó có phải là quả báo của tôi hay không? Tôi bị như thế quả thật rất đáng...đáng lắm?” _ Dùng tay đánh thật mạnh vào mình, nhưng những nỗi đau ngoài da chỉ là một góc nhỏ trong trái tim vốn có nhiều vết sẹo....

– “Nhân Mã, cô bình tĩnh lại đi...” _ Thiên Yết nắm chặt đôi vai đang rung lên từng hồi sau nước mắt của cô....

– “Xin cô đấy! Cô có thể mắng tôi, có thể chửi tôi cũng có thể đánh tôi...nhưng mà cô đừng có khóc nữa, được không?... Tôi...tôi “ _ ” Sợ con gái khóc lắm”, Thiên Yết nước mắt ngấn dài. Trời ơi! Đó giờ anh chưa từng tiếp xúc với con gái quá ba câu, bạn gái vẫn chưa có, đồ dành con gái khóc càng không có khả năng...” Ta Thiên Yết này, trời không sợ đất không sợ nhưng mà lại bại dưới nước mắt của con gái... Thật sự rất mất mặt nhe....”

Mặc kệ Thiên Yết nói gì, chỉ là Nhân Mã vừa khóc vừa đánh thật mạnh vào mình... Thiên Yết tay chân rối bời, hét lên

– “Cô bình tĩnh lại chút đi...” _ Ngay sao câu nói đó, nhanh như cắt anh đang tay ra ôm chầm lấy Nhân Mã hành động này khiến anh không khỏi sửng sốt.. ” Thiên Yết sao mày lại táo bạo đến thế, mau buông tay ra ” mặc dù đầu tranh tư tưởng khỉ thế nhưng đôi tay của anh vẫn không nghe lời mà càng thêm siết chặt

– “Mỗi người làm cha mẹ họ đều muốn tốt cho con mình... Đúng thế, tuy mẹ cô vì cứu cô mà chết, nhưng điều đó càng chứng tỏ mẹ cô yêu cô hơn cả tính mạng của bác ấy..., cô cứ hành hạ mình như thế.... thật sẽ khiến mẹ cô vui sao?” _ Thiên Yết lớn tiếng mắng...

Ngừng lại tiếng khóc một, lúc có lẽ câu nói này đã đánh động một phần nào tâm trí cô... Nhưng một khoảng thời gian sau Nhân Mã bắt đầu gầy gù....cứ sợ cô sẽ tự đánh mình, Thiên Yết càng thêm siết chặt vòng tay.... bức quá Nhân Mã hét lớn

– “Cái tên cơ hội này, cái tên Thiên Yết sắc lang kia... mau buông ra.... tôi sắp thở không được..”

– “.....”

– “Nhân Mã cô ta không sao chứ? “ _ Đó là câu mở đầu của buổi sáng

Bảo Bình nhìn Ma Kết như nhìn vật thể lạ ngoài hành tinh sau đó mở miệng đùa cợt

– “Anh cũng quan tâm đến Nhân Mã sao...chuyện lạ nhe...”

– “Chuyện của Mã không cần các anh lo, yên tâm một tuần sau tụi này sẽ dọn đi các anh không cần gấp gáp thế đâu..” _ Bảo Bình mỉa mai, cô có ý đem câu hỏi quan tâm của Ma Kết biến thành câu đùa khách

– “Nè, ý tụi tôi không phải như thế. Cô không cần phải độc miệng thế chứ “ _ Bạch Dương tức giận

– “Chúng tôi đã vậy đó thì sao..” _ Song Ngư cũng bắt đầu hưởng ứng

– “Ban đầu tụi này định xin lỗi, xem ra lời xin lỗi này chắc không thành rồi..” _ Kim Ngưu âm ỉ nói

– “Chúng tôi không cần các anh xin lỗi, mà người các anh nên xin lỗi là Nhân Mã..” _ Xử Nữ lạnh lùng nói..

Cuộc chiến bắt đầu bùng phát thì từ trên lầu mọi người nghe tiếng nói của Thiên Bình nên vội ngược lên...

Bên đây Thiên Bình đang từ từ đi xuống bậc thang, trên tay vẫn cầm chiếc điện thoại.

– “Ừ anh mau gửi nhanh qua cho em nhé! ”

– “.....”

– “Vâng, nội trong ngày nay em mong nhận được nói ”

– “.....”

– “Cảm ơn anh, chào anh ”

Ngay khi Thiên Bình vừa cất điện thoại Song Ngư vội nhảy chồm đến hỏi vồ

– “Bình nhi điện thoại của ai thế...?”

Không vội trả lời Thiên Bình tiến đến xô pha nhàn nhã uống tách trà sau đó mới từ tốn trả lời

– “À... điện thoại từ bên Anh ”

– “Bên Anh? Có chuyện gì thế? “ _ Bảo Bình lo lắng, chẳng lẽ hành tung của các cô đã bị phát hiện...

– “Tớ chỉ nhờ gửi một món đồ qua cho Mã thôi, đừng lo..”

– “Đồ gì mà gửi từ bên Anh? “ _ Song Tử tò mò hỏi

Thiên Bình hồn nhiên trả lời khiến mọi người mím té xù

– “Gấu bông..”

Cốp

Cô lãnh đủ bốn cái cốp từ mấy con bạn, đưa đôi tay xoa xoa cái trán vô tội của mình...., cô mếu máo

– “Ấu da..”

– “Trời ơi! Thiên Bình có dư tiền quá vậy, làm ơn đi phí vận chuyển từ Anh về Việt Nam không rẻ đâu..” _ Kim Ngưu tiếc tiền bức xúc lên tiếng

– “Trời ơi! Bình nhi, đầu óc cậu bị hâm à? “ _ Bảo Bình cũng tham gia

– “Đúng đây, nếu cậu muốn gấu bông cứ nói với tớ..tớ có nhiều lắm..”

Khi các sao khác kết thúc bản phẩm, Xử Nữ mới bắt đầu cất giọng nai vàng của mình lên...

– “Bình nhi! Cậu trở nên phung phí từ khi nào thế? Nếu món đồ cậu yêu cầu gửi qua là thuốc cho Nhân Mã thì không có gì để nói, còn đằng này lại là gấu nhồi bông... Làm ơn đi tiểu thơ, cái mọi người cần là thuốc... thuốc đấy chứ không phải là gấu... cậu đem gấu cho Nhân Mã làm gì... Khoan đã, gấu bông... gấu bông...” Xử Nữ đỏ mặt hời hợt, từ gương mặt của một con sói bỗng chốc biến thành chú cừu non tội nghiệp – “Haha... Thiên Bình..haha... cậu thật là chu đáo nhe...” Xử Nữ cười mà cứ như là mỉa, quay sang mọi người họ cũng đang rùng mình... Bảo Bình đang chấp hai tay thành tâm lắng bầm

Nhân Mã bỏ tách trà xuống Thiên Bình cười tươi hết cỡ

– “Ồ, Xử tử cũng biết tớ chu đáo sao? “ _ Ngừng một chút sau đó lại tiếp – “Nhưng mà mấy cái củ vừa rồi thật rất đau nhe “ _ Vừa nói Thiên Bình vừa hằm hằm chỉ vào trán của mình....

– “Thiên Bình này, uống nước trái cây đẹp da... nè uống đi tớ mời cậu.” _ Bảo Bình vội đưa ly nước trái cây ra

– “Hihi... đây là bánh tót vừa mới làm nè, mời cậu “ _ Cự Giải cũng đưa đĩa bánh mình ra

Mọi người tròn mắt khinh thường, hai cô gái này thật chả có khí phách chút nào.....

– “Hừ, nể mặt mấy món ngon bỏ qua cho các cậu thế còn hai vị đây tính sao nào...” _ Tiếp tục cười

– “Bình nhi tớ và cậu là bạn bè tốt mà...” _ Vừa nói Xử Nữ vừa lùi về sau

– “Vì là bạn bè tốt, nên ắt hẳn cậu rất hiểu tớ phải không? “ _ Lại cười

– “Huhu..Xử Nữ Bình nhi đáng sợ quá...” _ Song Ngư méo mào

– “Đó là gương mặt thật của cậu ta, cậu ta còn nhiều thứ đáng sợ hơn nhiều...” _ Xử Nữ uất ức nói

Cứ tiến cứ lùi cuối cùng hai cô nàng Xử và Ngư bị dồn về phía chân tường... Xử Nữ ngước mặt lên vinh quang nói

– “Hừ, Xử ta lỡ rồi vào tay giặt... muốn chém muốn giết tùy người...”

– “Ồ nếu vậy thì...” rút trong túi ra một chiếc điện thoại khác Thiên Bình dúi vào tay Xử Nữ – “Nếu vậy hai người giúp tớ nhé... cảm ơn...” _ Nói rồi Thiên Bình bỏ đi lên phòng kèm theo nụ cười đắc thắng

– “Chuyện này là sao thế? “ _ Bạch Dương rõ ngu hỏi

– “Con gấu đó là của mẹ Mã tặng “ _ Cự Giải hằm hằm giải thích

Bảo Bình tiến đến chỗ Xử Nữ vỗ vỗ an ủi... Trong khi đó, tiếng hét của Song Ngư thất thanh

– “Trời ơi! Chúng ta phải giải quyết cái đám theo đuôi giúp Bình nhi sao....aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ”

– “Nhiều lắm sao mà cô làm như sắp chết vậy...” _ Song Tử khinh thường hỏi, anh không tin hạng người xấu xí như các cô lại có người theo đuôi

– “Không nhiều, chỉ trăm người tính tới thôi “ _ Song Ngư trả lời một câu tỉnh bơ

– “Cái gì? “ _ Chỉ kịp kêu lên hai tiếng Song Tử xui tại chỗ vì.... quá sốc...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

~ Tớ đã trở lại rồi, có ai nhớ tớ không nhĩ? M.n cùng thưởng thức truyện nào.~

– “Nhân Mã cậu lại làm trò gì thế hả? Tại sao lại không rời khỏi đây? “ _ Bảo Bình gần như tức điên lên, cái con ngựa điên này chẳng lẽ cậu ta đã quên ai

hại cậu ta ra nông nổi này sao luyến tiếc làm gì cái nhà này nữa chứ?

Đúng là nhắc đến Mã lại không khỏi sùng sốt, cái cô bé này thật điều chỉnh tâm trạng nhanh thế sao? Mới có mấy ngày lại lấy lại tâm trạng vui vẻ... À không! Chết điếu còn bùng phát dữ dội hơn xưa nữa... Thật là không biết các cô nên cười hay nên khóc nữa...

Không vội nói, Nhân Mã xoa xoa đầu chú gấu bông đôi mắt tinh ranh lại đột sáng lên sau đó mở miệng

– “Nè, sao các cậu không biết tính gì hết vậy? Chẳng lẽ các cậu đã quên mục đích tới qua đây rồi sao? Ha ha.. tới qua đây là chơi cho đã quây cho đã, mà quây thì phải có ma thể mạng... Các cậu muốn tới rồi đi chẳng lẽ muốn làm ma thể mạng cho bọn họ? “_ Càng nói Nhân Mã càng cười ác ý hơn nữa, đưa mặt từ từ lại gần Bảo Bình.

– “Hừ, cậu đưa cái mặt nham hiểm tránh ra ngay lập tức... Nhanh !!!! “_ Bảo Bình vờ tức giận... Mà mỗi lần Nhân Mã như thế lại một âm mưu đen tối được thực hiện, cầu trời đừng lôi cô vào cuộc nhe, Bảo Bình chấp hai tay lại khấn thầm...

Các sao nữ còn lại thì không khỏi lắc đầu, thật sự đâu là con người thật của Mã đây? Tâm hồn cô vốn tổn thương vậy thì tại sao lại muốn che lấp? Nhưng bản chất của Mã có khác gì các cô? Mẫu người hoàn hảo trong mắt công chúng đều là do các cô rất vất vả và rất khó khăn để đạt được đấy thôi...

Thiên Bình từ từ tiến lại gần hai con người đang vật vã trong trận chiến, nghiêm chỉnh hỏi

– “Nhân Mã cậu thật sự không muốn chuyển đi?”

– “Thù cũ hận mới, tớ chưa muốn đi tới muốn trả thù cơ “_ Nhân Mã mạnh mẽ nói

Thiên Bình đưa ánh mắt hướng Xử Nữ ý hỏi, chỉ nhận được cái lắc đầu cùng cái thờ dãi sao đó Xử Nữ bất lực lên tiếng

– “Vậy thì nghe theo cậu ta vậy..?”

– “Vậy thật chúng ta không được dón đi rồi sao? Tớ thật không muốn ở chung nhà vậy mấy tên khó ưa đó đâu “_ Song Ngư chu chu miệng nói, giọng tiếc nói

– “Bộ ở chung nhà với chúng tôi các cô khó chịu lắm sao?”

Tiếng tên con trai vang lên, các sao nữ không hẹn cùng quay lại thì ra là cả nhóm Lục đại thiên vương đã đứng đó từ khi nào, họ đang vênh cái mặt lên một góc 30 độ từ từ tiến về chỗ của Nhân Mã. Các sao nữ còn lại nhìn mà muốn đâm vào mặt từng người một.” Đúng là, cùng là con người nhưng tại sao mấy tên đó lại khó ưa đến thế? ” Đó là ý nghĩ chung của các sao nữ lúc bấy giờ.

Bên đây mấy sao nam đồng loạt tiến về phía Nhân Mã gương mặt ngấn cao 30 độ lúc này giờ đây đã cúi xuống thành một góc 45 độ y hệt như những đứa trẻ mắc lỗi. Các sao nữ nhìn biểu hiện này suýt chút nữa phải bật ra lời khen ngợi : Mấy tên này thật có năng khiếu biểu diễn. Bạch Dương đại diện lên tiếng

– “Nhân Mã, chúng tôi thành thật xin lỗi cô. Chính là tôi không nghĩ..”

Bạch Dương chưa nói hết câu, Song Tử đã xen vào

– “Không là do tôi bày ra trò này.. Chúng tôi chỉ muốn các cô nói chuyện thôi “_ Tiếng Song Tử nhỏ dần về phía sao.

– “Không là tôi thực hiện trò này “_ Thiên Yết cũng nhảy ra giành giật nhận lỗi

Nhận thấy mấy tên còn lại đồng loạt mở miệng, Nhân Mã vội lên tiếng chặn họng, làm ơn tha cho cô đi chứ... mấy người đó không phiền tai cô nghe riết cũng thấy phiền. Mím cười chế giễu, Nhân Mã châm chọc

– “Ồ không ngờ các anh lại đồng lòng thế chứ? ”

– “Đúng thế, chúng tôi là anh em có phút cùng hưởng có họa cùng chia “_ Kim Ngưu tự hào nói

– “Thật vậy sao? Muốn tôi thứ lỗi cũng được trừ phi các anh... Mà các anh có thực hiện được không...? “_ Nhân Mã cố kéo dài câu hỏi, dùng kinh nghiệm cô chứ tuy tâm trạng cô không tốt nhưng bộ não của cô cực thông minh nha... Làm cho cô ra bộ dạng thế này ư, không dễ đâu.

Trong khi đó các sao nữ khoanh tay lại ngồi xem trò hay.. Haha, tính Nhân Mã các cô còn lạ gì nữa

– “Được! Cô muốn gì chúng tôi cũng thực hiện hết “_ Ma Kết khẳng định, các sao nam còn lại còn phụ họa bằng cái gật đầu.

Chíchò có vậy mỉm cười xấu xa, Nhân Mã nhanh cướp lời

– “Các anh luôn nói chúng tôi là cát sỏi, không xứng ở chung nhà với các anh,, để tôi nói hết “_ Nhận thấy Thiên Yết có ý định giải thích Nhân Mã vội ngăn cản sao đó lại tiếp tục – “Vậy muốn tôi tha lỗi cũng được, các anh đi cọ toilet cho tui này là được rồi..”

Nhân Mã vừa nói dứt câu. Mọi người trong ngôi biệt thự này chia làm hai loại biểu tình khác nhau. Bên sao nữ thì thay nhau bùm miệng cười còn liên tục ra dấu hoan nghênh sáng kiến của Nhân Mã. Còn bên sao nam thì sao? Họ đang tròn mắt kinh ngạc, môi giật giật nhưng chẳng phát ra được bất cứ âm thanh nào. Có ai nói cho các anh biết đây lại là cách thức tha lỗi của các cô sao? Đúng thật là những cô gái này không giống với mấy đám tiểu thư các anh đã từng quen biết... Tình tình đã quái ngay cả những suy nghĩ và hạnh động cũng thật cổ quái..

– “Cái gì? Bất ông đập đi rửa toilet cho các cô ư? Mơ à? “ _ Bạch Dương không tỉnh vào tay mình nữa

– “Sao nào? Các anh hồi hận ư? Vậy thì thôi đi Mã nhi, có lẽ cậu đã quá tin tưởng lời hứa của họ rồi! “ _ Bảo Bình vội nói khích..

– “Ai nói tụi này không giữ lời,???” _ Ma Kết vốn rất trọng lời hứa, bị nói là ” không giữ lời” làm sao anh chịu được. Thế là anh chàng vội sập bẫy..

– “Thế là các anh đồng ý rồi à ?” _ Nhân Mã mỉm cười nham hiểm hỏi lại

– “.....” _ Các anh nói không đồng ý có được hay không? Đúng là, cái đám nữ này là khắc tinh kiếp trước của bọn anh không bằng... Đụng vào thật thật xui xẻo quá đi.....

Vừa vào đến trường ánh mắt mọi người nhìn các cô đã khá hơn lúc nào mới vào.... Có người con vui vẻ cười với các cô, có người còn chào hỏi. Chắc có lẽ buổi biểu diễn mấy ngày trước đã phần nào đánh động đến tâm lý mấy người ở đây... Ừ thì như thế cũng tốt! Lần đầu tiên có nhiều người chủ động nói chuyện với chính bản thân các cô chứ không đơn thuần là giở quyền lực..

– “Thiên Yết! Anh đừng có theo tôi nữa được không? “ _ Nhân Mã hét toát lên, vừa hét vừa chạy. Cái tên Thiên Yết này! Bị té đập trúng đầu ở đâu sao mấy ngày nay lại theo cô như cái đuôi vậy.... Phiền, phiền chết cô mà.

– “Nếu tôi nói không thì sao? “ _ Thiên Yết vừa đuổi theo, vừa ngang bướng đáp

– “Hộc..hộc..hộc..anh bị..hộc..trúng tà gì thế? ”

– “Tôi bảo cô đứng lại có nghe không? ”

– “Hộc..hộc..Bảo bình cậu có cái gì làm tên này bình thường lại không? “ _ Bất lực Nhân Mã hướng Bảo Bình cầu cứu

– “Đừng lồi to vào đây? “ _ Bảo Bình đánh rớt niềm hi vọng nhỏ nhoi của Nhân Mã

Bên đây các sao nam đang mở ra một phiên chợ nhỏ

– “Nè! Cái tên Thiên Yết đó trúng tà à? “ _ Kim Ngưu

– “Hắn trúng mũi tên tình yêu thì đúng hơn “ _ Song Tử nhàn nhả đáp

– “Cái gì? Tên Thiên Yết lại đi thích cô ta ư “ _ Sư tử vừa nói vừa đưa tay mở to đôi mắt mình ra.... Nhìn trên nhìn dưới nhìn trái nhìn phải mấy cô gái đó có gì gọi là đẹp mà mấy đứa bạn thân trong nhóm các anh lại mê đến thế.. Hết Thiên Yết rồi lại Ma Kết..

Đúng rồi nhất đến Ma Kết mới nhớ, từ lúc vào lớp đến giờ đôi mắt anh luôn dán chặt vào Thiên Bình

Hơ hơ cái tay trước mặt Ma Kết, Sư tử trêu chọc

– “Ba hôn bậy vĩa của cậu đâu rồi Ma Kết ”

– “À ừ.... có gì không? “ _ Ma Kết tỉnh hồn lấy lại vẻ nghiêm túc

– “Tớ chỉ là tốt bụng gọi hôn cậu về thôi mà ”

– “Hừ...” _ Không thèm quan tâm, Ma Kết tiếp tục nhìn về phía Thiên Bình.. Thật ra trong lòng anh rất khó chịu, chẳng biết tại sao nhưng có lẽ anh chẳng thích ai quá tiếp xúc thân mật với Thiên Bình.... Nhưng có lẽ anh quá vô dụng, chỉ biết ngồi đây mà nhìn người khác cười cười vui vẻ với người mà anh....

Bên đây Thiên Bình, cô đang khá bối rối...

– “Thiên Bình! Cậu ăn sôcôla chưa? Tớ nghĩ con gái thì thích ăn sôcôla cho nên..” _ Vũ Ngôn hơi rụt rè nói

– “À ừ, cảm ơn cậu..” _ Vì không biết cách từ chối người khác cô đành phải nhận.Cầm thanh sôcôla trên tay, Thiên Bình chậm chạp đưa vào miệng.. Đã bao lâu rồi cô không ăn sôcôla nhỉ? Có phải là kể từ ngày Windy của cô mất hay không? Sôcôla vị đắng nhưng ăn vào lại ngọt, cái chất ngọt ngọt đó len lỏi vào trong cổ cô...sôcôla hay những lời mắng yêu mà windy trước đây từng đối với cô, mùi vị sôcôla vẫn còn đọng đầu đây.... người mang đến chất ngọt ngào kia thì mãi mãi chôn sâu vào lòng đất... Ăn vội thanh sôcôla như ngăn vội tất cả cảm xúc mình lại, cô không muốn để ai thấy được chính tại lúc này cô đang đau khổ.

– “Thiên Bình sôcôla ngon không? “ _ Vũ Ngôn nôn nóng hỏi

– “À ừ, cảm ơn cậu ! “ _ Thiên Bình qua loa trả lời

– “Thiên Bình..!!! ” Vũ Ngôn đột nhiên kêu lên, không đợi thiên bình phản ứng đã đưa tay lau sạch miệng sôcôla còn vương trên miệng cô. Có đôi chút không quen khi có bàn tay con trai đụng vào cô...

Thiên Bình khe khẽ nhủ mảy. Đáy mắt Vũ Ngôn nhìn cô, cũng chan chứa tình yêu, cháy bỏng một ngọn lửa ảm áp.... Nếu là trước đây, nếu như chưa xuất hiện cái người mà cô đã khắc sâu vào tâm trí có lẽ cô có thể sẽ chấp nhận tấm chân tình của Vũ Ngôn, nhưng mà.... Bắt đầu từ đâu nhỉ? Hai năm, có lẽ hai năm trôi qua đã cướp đi của cô bao cảm xúc được yêu. Cô không muốn yêu và chả cần được yêu.. Windy của cô đã chết, thế rồi tình yêu của cô cũng chấm hết... vậy thôi !!!

Vội nhắm nhanh đôi mắt đang có ngọn sóng dâng trào. Cảm xúc trong cô giờ đây rất hỗn tạp, đau khổ có lẫn xé có... tất cả hòa lại làm một như muốn găm nhăm trái tim vốn dĩ đang có nhiều vết thương của cô... Gương mặt nhanh hồi phục bản chất vô tư lự vốn có... Ừ đó là lớp mặt nạ vững chắc của cô mà! Rảo đôi chân tiến nhanh về phía Xứ Nữ. Cô đang chạy trốn cái gì? Trốn quá khứ hay trốn Vũ Ngôn cô cũng chẳng rõ, chỉ là nếu còn ở đó thêm một giây nào cô không biết bước tiếp theo cô sẽ làm gì.....

– “Ha..ha....” _ Tròng cười của Xứ Nữ lúc này đã phát ra thành tiếng, quay sang hướng Thiên Bình trên

– “Bình nhi này, cậu đúng thật là đào hoa nhe...”

– “.....”

Chờ đợi để nghe một lời phản bác của Thiên Bình nhưng đáp lại cô chỉ là cái im lặng của thời gian cùng gương mặt vô tư lự vốn có..., nhưng mà cái bàn tay run run đang siết chặt đến bật máu kia lại đang bán đứng tất cả những nguy trạng vốn có của cô.... Xứ Nữ chẳng nói gì chỉ thăm thò dài như một gánh nặng: Vẫn là không bỏ xuống được.....

Tiếng chuông vào học reo lên chẳng biết con nhỏ Bảo Uyên từ đâu chui ra, đem theo gương mặt khó chịu hướng các cô gây chuyện..

– “Nè đứng án cả đường, mau tranh ra giúp cái đi.” _ Hường Song Ngư lên tiếng

– “Cô không thấy đường rộng thênh thang hay sao còn bảo nhường đường? “ _ Song Ngư không vừa đáp lại

– “Nhưng tôi muốn cô nhường đường...”

– “Cô đừng giống chó điên sủa bậy thế chứ? “ _ Cụ Giải vội chen vào

– “Cô...”

– “Tôi thì sao tôi nói quá đúng, đúng không?”

– “Các cô đừng tưởng được nhiều người ủng hộ thì ra về ta đây! Các cô sẽ nhận lấy hậu quả “ _ Bảo Uyên vênh mặt nghiêng răng nghiêng lợi nói...

– “Chúng tôi chưa hề thấy hối hận. Chúng tôi không ra về ta đây, chỉ có hạng người ngang bướng như cô lấy tiền lấy quyền ra mà mua lòng tự trọng của người khác vậy thì làm sao trách mọi người họ không ủng hộ.” _ Song Ngư mạnh mẽ nói

– “Còn nữa, đừng tưởng bọn này nhiều lần bỏ qua rồi gây chuyện. Không tin cô thử đụng vào xem sao “ _ Xứ Nữ không biết từ lúc nào đứng lên tiếng về phía nhỏ Bảo Uyên lạnh giọng

– “Được..được lắm...!!! “ _ Mặt Bảo Uyên giờ đây đã nhẵn lại vì tức giận.. Cô có lẽ đã quá nhân từ với đám người này, đã vậy thì đừng trách cô.... Trong đầu vội nảy ra một sáng kiến..... “Các cô hãy đợi xem phim” Bảo Uyên nghĩ thầm sao đó rảo bước bỏ đi...

Trong khi đó ở phía sân sao trường

– “Thật trướng mắt mà! Con nhỏ Thiên Bình cứ tò tò theo bên cạnh anh Vũ Ngôn thật tức mà...”

– “Đã vậy thì tụi bây hãy liên hệ với Bảo Uyên tìm cách trả đũa nhỏ Thiên Bình đó...”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

Nhắm mắt lại em vẫn thấy anh...

Trong mỗi giấc mơ anh đều tồn tại...

Anh cứ như thiên sứ luôn âm thầm bảo vệ em...

Nhưng mà.....!!!

Anh thật khó nắm bắt.....

Vì sao ???

Nước mắt em rơi! Một câu hỏi vì sao đến chạnh lòng...

Gần như vậy xa đến thế...

Anh và em đã là người của hai thế giới...

Trong một ngày mưa giá buốt....

Lê đôi chân mỗi một bước trên khu hành lang yên ắng, tâm trạng Thiên Bình một mảng rối bời. Mặc kệ những lời bình luận, bàn tán chẳng mấy đẹp đẽ. Đôi chân cước bộ ngày càng nhanh hơn, chẳng biết Vũ Ngôn hẹn cô ra sân sau trường làm gì... Mặc kệ! Cô chẳng quan tâm. Ý nghĩ càng thêm chắc nịch, hôm nay bằng mọi giá cô phải nói rõ mọi chuyện với anh. Có thể như thế sẽ làm anh tổn thương. Nhưng mà..., bảo cô cứ để mọi việc diễn ra bình thường thế này...!!! Xin lỗi, cô thật không làm được. Có lẽ một lí do thật đơn giản để lí giải, tim cô vẫn chưa thể vui đi hình ảnh của một người vốn đã khắc sâu vào tâm tưởng...

Bốp... Bốp... Bốp

Tiếng vỗ tay lách lút vang lên kéo cô về với thực tại. Một thoáng giật mình, đứng đối diện với cô chẳng phải Vũ Ngôn gì cả... Một toáng con gái khoảng bốn năm người mà thật sự cô chưa từng quen. Lòng thầm nghĩ cô chẳng hề đặc tội với họ... Vậy thì tại sao...???

Một cô gái xinh đẹp, thân hình cao lớn, tóc cắt ngang vai, tiến lên vài bước tròn mắt nhìn cô. Thiên Bình cũng không nói gì, chỉ là đưa cặp mắt bình thản nhìn họ. Giờ thì cô đã hiểu, đây chỉ là một cái bẫy, Vũ Ngôn gì chứ...??? Vẫn biết sớm muộn cũng sẽ có loại chuyện này phát sinh, nhưng lại không ngờ nói đến nhanh đến vậy...

– “Hẹn tôi ra đây có chuyện gì ?” _ Thiên Bình lạnh lùng nói, tầm mắt đảo quanh một lượt đánh giá bọn họ.

– “Nhanh như vậy đã nghĩ ra chúng tôi làm rồi sao? Xem ra đầu óc của cô không ngu như tôi tưởng..”

Cô gái kia vừa dứt lời, một tràng cười chế nhạo rõ to vang lên... Hừ! Muốn dùng cách này để cô tức giận à? Thật là một lũ ngu xuẩn. Thiên Bình chẳng buồn nói chuyện, ngắn gọn chấm dứt cuộc đối thoại.

– “Nếu các cô hẹn tôi ra để xem tôi thông minh hay ngu xuẩn thì thật xin lỗi, tôi không có thời gian. Xin cáo lỗi” _ Nói rồi Thiên Bình cất nhanh bước chân bỏ đi... Nhưng mà...! Đầu dễ thế chứ, phía trước phía sau cô đã bị chặn cứng, tiến chẳng được mà lùi không xong. Bất đắc dĩ cô đành quay đầu đối diện người cầm quyền.

Cô nàng kia tỏ vẻ bình thản với đôi mắt lạnh lùng của Thiên Bình. Nhếch miệng nở nụ cười thâm hiểm, hướng đôi mắt về phía xa xa nói:

– “Có thấy cái tháp đằng kia không? ”

Theo tầm mắt, Thiên Bình hướng về phía xa xa. Không nhìn thì thôi, vừa nhìn mày cô theo phản xạ đột nhiên nhú lại. Chao ôi! Ngôi trường này thật có nhiều danh lam thắng cảnh, cũng phải thôi trường này được lập ra cách đây hơn mấy mươi năm mà. Trước mắt cô là một cái hồ nhỏ, dòng nước phẳng lặng chậm chạp trôi, chính giữa một ngọn tháp hiện ngang đồ sộ sừng sững đứng, lối dẫn vào là một chiếc cầu theo kiến trúc người xưa. Lòng vẫn thầm nghĩ: cô ta muốn mình xem cái tháp này làm gì? Chẳng lẽ muốn làm hướng dẫn viên du lịch miễn phí cho mình? Giải thuyết được đưa ra, nửa giây sao rất nhanh Thiên Bình đã bác bỏ. Đôi mắt vẫn thể hiện sự bình thản nhưng..., đâu ai biết rằng đôi tay cô đã co lại thành nắm đấm...

Đương nhiên, cô gái hẹn cô đến không phải để giết thời gian mà cũng phải làm hướng dẫn viên du lịch miễn phí, rất nhanh cô ta đã bộc lộ bản chất chanh chua danh đá. Tiếng nhanh về phía Thiên Bình một cái tát thật mạnh giáng xuống. Nhưng thật không may, đối thủ cô đánh lại là người vốn rất am hiểu võ thuật thành thạo. Muốn đánh cô ư? Đúng là suy nghĩ đơn giản. Đôi tay bị cầm chặt giữa không chung, nhưng gương mặt hung tợn của cô ta chỉ có tăng chứ chẳng giảm....

– “Tại sao? Tại sao Vũ Ngôn lại chọn cô? Tôi vốn dĩ là người đến trước? Tôi vốn xinh hơn cô, ưu tú hơn cô. Rệt cục tôi thua cô ở điểm nào...???” _ Nhìn xâu vào đôi mắt cô ta, cũng chắt chứa một tia thống khổ một tia đau thương một tia tan nát... Nỗi đau này Thiên Bình hiểu chứ? Bất đắc dĩ lắc đầu, cô gái này cũng thật đáng thương....

Từng giây từng phút trôi qua, đôi mắt cô gái kia càng trở nên hung tợn... Liếc Thiên Bình mà nghiêng ngầu. Sát khí tỏa ra ngùn ngụt, một tức giận một lạnh băng đám đàn em xung quanh hai người sợ hãi chỉ biết đứng chôn chân nhìn cuộc chiến tiếp tục xảy ra... Cô gái đột nhiên quay về đối diện phía Thiên Bình, đôi mắt thương tổn đã biến đầu mắt giờ chỉ còn lại là đôi mắt uất hận...

– “Nếu như tôi không có được anh ta, ai cũng đừng mong có được. Đừng nói chi đến hạng người xấu xí như cô... Đã vậy thì....”

Trong hội trường đông nghẹt, tiếng hò hét tiếng hô hoán, tiếng rầm rú như bầy sư tử cái của đám nữ sinh phát ra... Vì sao? Một lí do hết sức đơn giản. Bình thương Lục đại thiên vương luôn có vệ sĩ theo bảo vệ, hôm nay vì có gì lại đến những nơi đông đúc mà chẳng cần đến một người vệ sĩ nào...??? Phía dưới khán đài, đám con gái đang chia thành những phe cánh để cổ vũ cho thần tượng của họ... Nghi lại cũng thật trái ngược, người dự thì rõ ràng là các cô, vậy thì tại sao..... có nhưng tiếng hét lảng xẹt thế hả...

– “Oa..oa...anh Bạch Dương yêu...”

– “Anh Kim Ngưu đẹp trai...”

– “Hội trường Ma Kết em đây... nhìn bên này... chúng em ở bên này...”

Đứng trong khán đài, các sao nữ không khỏi một trận rùng mình... Các cô dễ dàng cảm nhận một cơn lốc tình yêu đang ào ào lao tới, khiến các cô chẳng thể nhúc nhích nổi... Phía dưới khán đài chia thành nhiều phe cô vũ cho thần tượng của mình, bên trong sân khấu các sao nữ đang một hồi trầm mặc, dù gì các cô cũng là những đại tiểu thư nổi tiếng bên Anh, dù gì các cô cũng là những bông hoa trong các gia tộc... vậy mà hôm nay mình thi đấu chẳng có ai cổ vũ mà ngược lại nhưng cái tên không thi đấu lại cổ vũ ác liệt... thôi đời ôi thật bạc bẽo... Cũng chẳng qua các cô thay đổi thân phận một chút, gương mặt biến dạng có chút xấu... Vậy mà! Các cô ngược mắt lên hỏi trời: Than ôi thời oanh liệt nay còn đâu!

– “Haizz, thật là tiếc hết cả tai mà.....” Nhân Mã chịu không được xoa xoa lỗ tai khốn khổ của mình

– “Chuyện này chẳng phải cũng liên quan đến bạn trai tương lai của cậu sao? “_ Cự giải nói, hướng Nhân Mã chăm chọc

– “Gì chứ? Tớ mà thêm...” Nhân Mã chưa nói xong, cái tên theo đuôi Thiên Yết đang lù lù hiện ra trước mặt cô

– “Cô không thêm gì..?”

Tiếng nói trầm thấp lộ tia nguy hiểm Nhân Mã cô dám nói không thêm tôi đi. Anh đưa đôi mắt thách thức...

– “À...ha...ha...” Nhân Mã vội gãi gãi đầu, cười trừ như không nói.... Tên Thiên Yết xấu xa, tên Thiên Yết thói tha tại sao người lại cứ lù lù theo đuôi ta chứ... Càng nghĩ, khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhân Mã bắt đầu đỏ lên nhưng người nào đó lại hiềm lắm là cô đang ngượng ngùng. không tự chủ anh nở nụ cười thỏa mãn...

– “Đến lượt thi rồi kia Bảo bảo...” Xứ Nữ lên tiếng nhắc nhở kéo mọi người về việc chính

– “Tớ biết rồi...” Giọng bảo bình xui xẻo rất không cam tâm tình nguyện đi về phía khán đài. cái này cũng phải trách vận mệnh cô đen đui... lại đi rút ngay lá thăm chí mạng...

Đây là hội thi nấu nướng. Nhưng mà, thậm chí càng thêm thêm kêu cô phát minh ra trò gì mới còn dễ hơn... còn cái này thì.... Nhớ lại khi cô bên Anh quốc, có lần cô vào phòng bếp nấu ăn kết quả lại bị bỏng còn nhà bếp thì... như một bãi thê chiến của chiến tranh thứ hai... Thân hình chăm chạp đi lên sân khấu, phía dưới khán đài hàng nghìn con mắt đang nhìn chăm chăm vào cô. Huhu... đừng có nhìn nữa, bây giờ cô đã đủ căng thẳng lắm rồi, nếu như cứ nhìn chăm chăm vào tay cô sẽ không biết run như thế nào nữa... Cô nhìn về phía nhỏ Bảo Uyên phát hiện nhỏ cũng đang nhìn cô về thách thức... Cái con nhỏ Bảo Uyên này, ta sẽ sẽ băm dằm con mắt người ra. Bảo Bình nghiêng răng ken két...

Bên đây cái cô Mc dẫn chương trình đang bận làm duyên làm dáng đủ kiểu trong bộ váy cánh dơi gợi cảm, rồi chu đôi môi đỏ chót như quả ớt hướng dưới xuống khán đài, quãng ngay một nụ hôn gió rõ róm con đom đóm *chụt*

Không nói giỡn, theo tầm mắt Bảo Bình đã có mấy vị khán giả lần ra té xỉu vì độ ghê tởm...

– “Sau đây cuộc thi nhanh chóng bắt đầu. Như các bạn đã biết đằng sau tài nghệ sắc sảo là một khả năng uyên thâm.....”

Khi mọi người sắp lần ra ngáy khò khò thì bài diễn thuyết mấy chục trang của cô Mc cuối cùng chấm hết.... Hiểu được số phận bi thảm đến mình, bước đi về phía bàn nguyên liệu đang chuẩn bị sẵn... dùng nguyên liệu có sẵn trên bàn để nấu ăn đùa chác....

Trong khi mọi người đang bắt đầu tác phẩm của mình, phía xa xa nhỏ Bảo Uyên đang chăm chú cắt từng cọng rau... Tay cô run run cầm con dao trên tay suýt chút rớt xuống. Nấu gì đây? Làm gì đây? Có ai giúp cô không?... Thôi thì liều vậy...

Cô đem tất cả tất cả rau để trên bàn cho vào nồi, sau đó đem miếng thịt bò cắt miếng to đợi đến lúc tất cả đã chín cô đổ nước ra sau đó đem chén gạo nếp bỏ vào..nêm nếm gia vị... thế là cô là người bắt đầu muộn nhất lại là người hoàn thành tác phẩm nhanh nhất. Cháp hai tay lại cầu trời..hi vọng hi vọng ăn xong sẽ đừng có biến cố....

Vị ban giám khảo già bắt đầu đi từng người nhận xét, thành tích của những người tham gia rất cao, ngay cả nhỏ Bảo Uyên cũng đã được 9...nhìn lại mình

Bảo Bình thầm nghĩ nếu cô thua thì sao....???

Bên trong sân khấu

– “Cầu trời cho Bảo Bình được 8 như thế thôi con đã mãn nguyện..” _ Song Ngư thành khẩn

Chân Bảo Bình càng lúc càng run, vị ban giám khảo đứng trước mặt nhìn tác phẩm cô như thể không tin được... Cũng phải thôi, nếu như nhìn nhầm bạn sẽ tưởng rằng đây chính là một bức tranh sơn thủy... Vị ban giám khảo đưa đôi đũa nếm thử, chân mày ông dần giãn ra...sau đó hướng Bảo Bình hỏi

– “Đây là món ăn chính tay em làm đó à..?” _ Bảo Bình xui tại chỗ, cô biết tác phẩm mình không mấy tốt đẹp nhưng mà cũng không cần lớn tiếng như thế chứ làm bẽ mặt cô, còn nữa đây là câu hỏi kiểu gì thế hả? Không phải cô làm, vậy thì con bé nào này giờ đứng đây.. chẳng lẽ ma chắc???

– “Vâng”

– “Đây gọi là món gì?”

Món gì? Sau cô biết đây là món gì? Nhưng cái nào cô không phải chỉ có hư danh, nhớ đến lời dặn của Xứ nữ là nên lấy chủ đề bình đẳng, búng tay một cái chốc, cô nói

– “Đây gọi là món ăn nụ cười? Không phân biệt bất kì thành phần nào, không phân biệt bất kì ai, món ăn nụ cười này sẽ mang lại hạnh phúc cho mọi người. Bởi lẽ, nụ cười không biết phân biệt ai là người giàu và ai là người nghèo cả?” _ Bảo Bình liếc nhìn vị ban giám khảo giọng rụt rè...

Vị ban giám khảo gật đầu tỏ vẻ hài lòng, sao đó hỏi tiếp:

– “Món ăn nụ cười là gì?”

– “À, mọi món ăn đều thể hiện sắc thái tình cảm riêng, đem chúng nấu chung với nhau rồi dùng gạo nếp để kết dính lại, có như vậy niềm vui mới kết dính lại với nhau.” _ Bảo Bình thấp thòm trả lời

Bốp bốp bốp

Tiếng vỗ tay của ban giám khảo cùng mọi người phía dưới vang lên... Bảo Bình trở mặt không tin vào mình... Có thật, cô...cô... được điểm tối đa ... Đôi chân cứng như đá, cô đứng chết chân tại chỗ.....

– “Bảo Bình! Cậu không hổ danh là bạn của tớ!” _ Xứ Nữ tán bốc Bảo bình

Bảo Bình vẫn không nói, có thật tác phẩm đó là của cô hay không? Cô bắt đầu ngơ ngẩn...

Khu hành lang yên ắng, Ma Kết thông thả bước đi. Vốn dĩ anh tới hội trường là để gặp mặt Thiên Bình vậy mà chẳng thấy cô đâu! Chắc có lẽ đã bị Vũ Ngôn kéo đi đâu đó. Nghĩ tới đây, lòng anh lại hiện lên một tia tức giận... Đôi chân vội vã bước nhanh hơn

Bình...

Có một lực rất mạnh đập vào người anh, ngước mắt lên về tức giận khuôn mặt lo lắng của Vũ Ngôn đập vào mắt anh...

Có chuyện gì thế nhỉ? Ma Kết nghi hoặc

– “Xin lỗi tớ bất cẩn?” _ Vũ Ngôn rồi rích, giọng có vẻ thấp thỏm

– “Cậu đi đâu vội thế?”

– “Tớ... tớ... đi tìm Thiên Bình, cô ấy đi đâu tớ tìm hoài chả thấy, gọi di động chả nghe, tớ nghĩ có chuyện gì.. Không nói cậu nữa..” _ Nói rồi Vũ Ngôn hối hả chạy đi

Không thấy! Điện thoại chả được! Có chuyện!

Không tự chủ nhủ mảy... Đôi chân anh cũng rào bước anh: Thiên Bình cô tuyệt đối không có chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 25

Trong vòng 3 tiếng đủ 30 like tớ sẽ up chap tiếp.

—————
— Ánh nắng dần nhạt nhòa chiếu xuống ngọn tháp quyền bí, giờ học đã tan hết từ lâu, khắp nơi chỉ còn vọng lại một khoảng lặng bao trùm cảnh vật. Tiếng bước chân sột sạt chà đạp lên ngọn cỏ của một toán nữ sinh, trên tay các cô đang lúi theo một cô gái trong tình trạng hôn mê. Mặt cô gái trắng bệch, hơi thở yếu ớt, thân người mềm oặt, mái tóc đen nhánh xõa xuống mặt đất.

Kết.....

Tiếng cánh cửa gỗ nặng nề của ngọn tháp dần hé mở, bên trong một mảng tối om. Nhóm nữ sinh đó quăng cô gái đó vào bên trong, kèm theo một nụ cười thâm độc rồi rào nhanh bước chân như sợ người phát hiện. Cô gái rơi phịch xuống mặt đất, trong hôn mê cô vẫn khẽ rên rỉ, người co quắt lại vì đau, gương mặt trắng ngắt cắt không còn giọt máu... Ánh tà dương yếu ớt đang cô sưởi ấm cho cơ thể cô gái dần lạnh ngắt....

—————
Trong khu lan viên nhà trường, thân ảnh Ma Kết đang di chuyển linh hoạt, người anh khẽ nhai mồ hôi. Đôi mày đẹp không tự chủ nhíu mày lại vì lo lắng, không còn là một Ma Kết điềm tĩnh dù trời sắp xuống cũng chẳng thay đổi.. Trong tâm anh giờ đây nóng như lửa đốt. Một mối anh chống hai tay vào chân thờ dốc...

Thiên Bình rốt cuộc em đang ở đâu?

Đúng thế! Câu hỏi này chả biết từ trưa đến giờ anh đã tự hỏi lòng bao nhiêu lần... Bụng cứ bảo dạ Thiên Bình cô ấy nhất định sẽ không có chuyện gì, nhưng mà ruột gan anh cứ quặn cả lên... Làm sao? Làm sao không có gì cơ chứ? Tất cả mọi nơi trong khuôn viên trường này anh cùng Vũ Ngồn đã tra xét chỉ thiếu nổi lật tung cả nền gạch này thôi... Chẳng những thế, tất cả vệ sĩ nhà anh được điều động để tìm kiếm... Vậy mà, vẫn là không tìm thấy!!

Bình tĩnh! Ma Kết mày phải bình tĩnh!

Lòng thăm trấn an nhưng có cách gì khiến anh bình tĩnh.. Anh thừa nhận đây là lần đầu tiên anh thiếu bình tĩnh vì một người con gái?

Thiên Bình em sẽ không sao? Nhất định em sẽ không có chuyện gì, nhất định phải thế!

Đôi mắt sắc bén đột nhiên sáng lên... Có thể? Có thể lắm chứ! Không nghĩ nhiều, anh co chân chạy thật nhanh như thể xé tan cả không gian tĩnh mịch..

—————
Đúng thế! Em đã từng hứa không được khóc...

Và rồi kể từ ngày đó em thôi khóc, thôi rơi lệ.....

Nhưng đâu ai biết rằng trong thâm tâm em đang từng đợt rỉ máu...

Đau khổ.....???

Hai chữ đau khổ làm sao diễn tả thành lời...

Em tự tay quẹt thêm cho tim mình vài vết sẹo...

Nhưng em chẳng hề biết đau...

Có thể.....???

Có thể đã rất lâu rồi em chẳng còn biết đau nữa..

Ừ chắc vậy.....

Vô tâm, vô tình cùng gương mặt vô tư lự.....

Bên trong, trong cái khu tháp được xem là địa ngục, những tia nắng yếu ớt len lỏi vào từng bậc thang xoắn ốc... Từng hạt sáng thật hiếm, thật lẻ loi. Không biết đã bao lâu, mi mắt khép chặt của Thiên Bình hơi động, hình như muốn mở ra nhưng..., sao nó nặng thế? Tựa như một ngọn núi Thái Sơn....

Mặc dù thân hình yếu ớt, nhưng thần chí của cô rất tinh táo...

— “Nếu như tôi không có được anh ta, ai cũng đừng mong có được. Đừng nói chi đến hạng người xấu xí như cô.... Đã vậy thì.... ”

Đúng thế khi cô gái kia vừa dứt lời cái tiếng vậy thì, cô phát hiện có người từ phía sau đánh lên cô có lẽ quá bất ngờ cô chẳng mảy may để ý. Rốt có người đưa chiếc khăn có tẩm thuốc mê vào mặt cô, cô cố vùng vẫy nhưng chẳng được áp lực bọn họ quá mạnh. Trong thời khắc nước sôi lửa bỏng thế

này, cô chỉ giả vờ nín thở, cố gắng sao cho thuốc mê xộc vào người ít hơn, giả vờ sao cho mình thật sự chìm đắm trong cơn mê. Đám con gái này cũng thật hèn hạ. Vì sao? Đúng thế, bọn họ đã ra tấnh đánh cô đánh vào mặt, đánh vào bả vai, tay chân trong lúc cô mê man... Cô thật không dám tưởng nếu bây giờ mà Windy nhìn thấy cô, chẳng biết sẽ đau lòng cỡ nào ???

Ngủ đi nào, máu huyết mê man trong người đang từ từ chảy, cô cảm giác rất mệt, rất mệt... Cô cuộn tròn dưới nền gạch lạnh buốt...

Cô muốn ngủ, thật muốn ngủ lắm rồi... Cô mệt mỏi, cô bết tắc, người cô hơi run, cô như đứa trẻ bị lạc lỏng trong đêm đông giá rét... Nhưng có một âm thanh vọng lại vẫn không cho cô chết, trong cơn mê cô thấy một người con trai tuổi teen đang vỗ vỗ đôi cánh của mình, gương mặt hiền dịu của người con trai từ trên cao nhìn cô.

– “Thiên Bình, em không được chết, em phải sống, sống cho em và sống cho cả anh nữa...”

Thiên Bình vội đưa tay ngăn người thiên thần sắp rời đi, cô nhận ra người đó chính là Windy của cô mà...

– “Thiên Bình, em không được chết, em phải sống, sống cho em và sống cho cả anh nữa...”

Nếu Windy muốn cô sống, thì cô sẽ sống vậy. Thiên Bình nắm chặt đôi tay, càng lúc càng siết chặt. Ngón tay càng nhấn sâu vào lòng bàn tay. Rốt cuộc mi mắt cũng nhắm lên được.

Sức lực của cô mất hết đi đằng nào, chân tay mềm nhũn. May là cô hít vào không nhiều, nếu không chỉ sợ đến sáng mai cô cũng chẳng tỉnh... Cô gượng dậy đứng lên. Nhưng đôi chân vẫn cứ khuya xuống, chắc có lẽ thuốc mê vẫn còn.. Nhìn đằng kia có một thanh sắt, Thiên Bình chẳng ngại ngần cầm lên và đánh vào bắp chân mình. Đau! Nhưng không vì thế mà cô khóc, máu từ bắp chân chảy ra. Máu chảy ra càng nhiều đầu óc của cô càng thanh tỉnh... Gượng đôi chân đứng dậy, cô cất từng bước nặng nề về phía cánh cửa gỗ... Nhắm mắt tuyệt vọng, cửa sắt đã bị khóa... Tự cười mình. Đúng thật là, từng là một đại tiểu thư được nâng như trứng hứng như hoa..., vậy mà giờ đây cô phải trong tình cảnh này ngay cả cái điện thoại cũng phản lại cô, ngay giờ này mà lại hết pin...

Lòng thầm nghĩ thế nào cũng bị nhốt. Đúng rồi, lúc này cô nhìn thấy trên đỉnh tháp có ban công, dù sao ở đây cũng tối một mảng đen kịt. Chi bằng, cứ đánh liều mà lên đó dù sao ở đó cũng chẳng tối như thế này...

Đứng trên ban công tòa tháp, một lớp bụi bay bay theo từng bước chân của cô, những nơi cô đi đều có dòng máu rỉ xuống. Đảo mắt nhìn xung quanh, có lẽ nơi này đã bỏ hoang từ lâu rồi mạng nhện vắng đầy, một vài cánh cửa đã bị mục nát, những tấm rèm cũng nát tan theo thời gian. Đi nhanh lại ban công, một trận gió lạnh lẽo tạt vào mặt cô, gió thu đùa cợt thổi tung mái tóc cô. Không sai, trên đây thật dễ thở hơn...

Bấy giờ hoàng hôn đã buông, khung cảnh ngôi trường chìm đắm trong ánh vàng, mặt trời lười nhát chiếu từng tia nắng yếu ớt còn sót lại trên nền trời. Một vài chiếc lá vội tách cành, đáp xuống mặt đất. Nó xoay vòng vòng như già biệt cõi trần.. Nhìn khung cảnh này, mắt thiên bình neho lại một đời là thật giống một đời người...

Tựa gương mặt lên đôi tay, cô thần nhiên ngắm nhìn khung cảnh thiên nhiên, có lẽ thiên nhiên sẽ đem đến cho cô cảm giác dễ chịu thì phải, trên đôi chân máu vẫn không ngừng liên tục chảy... Gương mặt giờ đây đã trắng bệch. Có thể chẳng ai sẽ tìm ra cô. Có thể một khắc sau cô sẽ chết đi vì mất nhiều máu, cũng có thể có sẽ chết vì đói và lạnh..., kệ đi cô chẳng quan tâm.. Ừ đối với cô, sống hay chết thì còn gì quan trọng chứ, có lẽ chết đi cũng là một lẽ để giải thoát thì sao...

Đứng ở trên cao lòng lạnh lẽo, cô nghiệm ra nhiều điều. Windy, cô cũng thử đã từng buồn bã, nhưng hề cứ nhắm mắt lại thăm cảnh vụ tai nạn xe, đáng người đầy máu còn cái câu nói ” Anh yêu em” vẫn còn động máy... Ai có thể dạy cô cách để quên một người không?

Bình yên, cô đã từng đi tìm bình yên., nhưng bình yên của cô đang ở đâu? Cô không biết! Nói đúng hơn, bình yên không có chân để chạy cũng chẳng có cánh để bay. Vì bình yên gắn liền với con người mà... con người thì hay vận động. Người đi và tâm hồn người thay đổi kéo theo cả bình yên..... Cô đã cho mình cái quyền mình được sống bằng nhiều bộ mặt thực hư thực hư, nhưng khi chìm vào bàn đêm một miền yêu thương lại dần xé...

Những cảm giác trống rỗng cô đơn giờ đây khiến cô hụt hẫng, chông chênh. Cô thử gửi bình yên vào cơn gió, người ta vẫn gửi bình yên vào trong gió, mong gió sẽ cuốn trôi nỗi niềm. Nhưng chẳng ai biết rằng gió đâu nặng lòng, gió vẫn vô tâm, nên giờ đây chỉ có một cơn gió thoáng qua thôi đã đủ để khiến Thiên Bình gục ngã.....

Bất lực cô gục đầu vào cánh tay đôi vai cô đang run run lên từng hồi...

Ở sao lưng, Ma Kết đang chạnh lòng theo từng cái run mình của cô... Gặp được Thiên Bình ở đây, anh vừa vui lại vừa sợ... Anh vui vì người anh yêu đã bình an vô sự, lúc này thấy vết máu men theo từng bậc cầu thang khiến tim anh như thối lại và rồi anh đã cảm nhận rõ tình cảm của chính mình... Anh sợ, vì trước mắt anh một cô gái vô tư tự lự ngày nào giờ đây rất đau khổ. Anh biết! Anh hiểu! Anh rõ, nhưng anh chẳng làm gì được... Bước vội đôi chân về phía Thiên Bình, vội nhanh ngồi xuống

– “Thiên Bình tại sao cô khóc? Ai đã ức hiếp cô?”

– “.....”

– “Thiên Bình! Cô nín đi được không? Cô khóc tôi cũng...” _ Ma Kết ấp úng, nhưng chưa kịp nói Thiên Bình đã ngước lên bình thần.

– “Tôi đâu có khóc ”

Đôi mắt trong veo chẳng một gợn sóng, cô đã từng hứa cô không khóc... Cô sẽ không khóc, chưa từng khóc... Ma Kết tròn mắt ngạc nhiên, rõ ràng anh thấy bã vai anh run lên mà...

Thở dài, anh nhón nhót ngồi cạnh Thiên Bình chậm rãi lên tiếng

– “Tâm cô rất đau tại sao phải giấu? Cô thật muốn khóc tại sao lại nén? Cô giấu mình đằng sau cái vẻ ngoài hoàn hảo kia cô thấy vui sao? ”

– “Anh có gì hơn tôi mà phải nói? “_ Thiên Bình không vừa đáp lại...

Ừ! Anh có gì hơn cô đâu chứ? Anh cũng giấu mình về mặt lãnh đạm, vô tình đó thôi? Vậy lúc này, câu hỏi vừa rồi là anh tức giận cho cô hay cho mình...

– “Tôi không giấu mình, chỉ là thay đổi một chút để sống, vậy thôi! “_ Rất lâu sau Thiên Bình lên tiếng

– “Vì sao phải thay đổi? Cô gặp biến cố? ”

Đưa đôi mắt hướng nhìn xa xăm, cô bình thản cất tiếng, lời nói rất nhỏ có thể đó là cô nói cho anh nghe nhưng cũng có thể là cô tự nói với bản thân mình...

– “Cuộc sống là vậy! Đôi khi cần thay đổi một vài thứ, chỉnh sửa một vài điều để còn tồn tại..”

Lời nói đơn giản như thế? Sao anh lại thấy trong đó lại mang một nỗi buồn u ức? Có thể một quá khứ đau lòng nào đó đã làm tổn thương cô gay gắt, rất muốn hỏi nữa..., nhưng nhìn lại, hình như sắc mặt Thiên Bình không được tốt lắm... chưa kịp hỏi gì thì cô đã ngã vào vòng tay anh...

– “Thiên Bình.. thiên bình cô tỉnh cô tỉnh lại đi...”_ Ma Kết bối rối, vỗ vỗ vào má cô nhưng là gọi cách nào cũng chẳng tỉnh lại. Đôi mắt nhìn xuống bập chân vẫn còn đang rỉ máu, anh cũng phần nào đã hiểu rõ... Nghiến răng ken két, anh thề những anh từng là tổn thương cô anh nhất quyết sẽ không để yên...

Đặt Thiên Bình lên vai anh vội nhanh rời khỏi

Trong vô thức mê man, môi Thiên Bình khẽ mím. Bình yên! Có thể khi nói chuyện với Ma Kết cô sẽ cảm thấy bình yên hơn.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Giữ lời hứa tớ sẽ post chap tiếp đây. Mọi người đọc nhớ vote và cmt ủng hộ nhé.

————— Những ca khúc điên cuồng của phát ra ngày càng lớn như muốn nhấn chìm tất cả tất cả. Bên trong những con người điên cuồng đang bùng cháy dữ dội trong từng giai điệu, những ánh đèn mờ ảo đậm sắc xanh đỏ càng làm cho con người thêm huyền bí.... Trong một căn phòng sang trọng hoàn toàn tách biệt với thế giới bên ngoài, không có những tiếng nhạc vồ vã, không có những vũ điệu điên cuồng..., mà chỉ thoát hiện một nét độc dữ của một người con gái như từ chính lòng đất chui lên...

Loảng xoảng...loảng xoảng...

Hàng loạt mảnh thủy tinh va đập vào tường tạo thành những vụ vỡ li ti, cái âm thanh vang lên càng khiến người khác thêm sợ hãi, mọi người xung quanh chỉ biết khép mình run lấy lấy, âm thanh bắt đầu rơi vào yên tĩnh ngay cả một tiếng thở cũng không thể nghe được... Chính giữa dải phòng là một cô gái xinh đẹp, âm mặc gọi cảm, chiếc váy ngắn đến đùi để lộ đôi chân dài thon ngọc, chiếc áo màu sẫm khoét sâu xuống phía lưng để lộ làn da trắng ngần... Nhưng trái với hình ảnh tuyệt mỹ đó, gương mặt của cô ta lại nổi lên từng cơn giận dữ, vẻ mặt nhăn lại làm lộ ra một lớp hóa trang đậm nét, hai tay co lại thành nắm đấm, đôi mắt phát ra những tia lửa thể hiện một con người chưa ngoan...

Dường như rất lâu sau, cũng có một cô gái gan dạ tiến lên cất tiếng nhỏ nhẹ như sợ người phía trước lại nổi cơn thịnh nộ

– “Chị Uyên không cần tức.....”

– “Câm miệng..”

Chữ giận còn chưa nói xong đã bị cô gái tên Bảo Uyên hất luôn ly rượu vang vào mặt. Cô gái kia đứng chết trân, đôi mắt thoáng tia phần nộ nhưng rất nhanh đã hồi phục đáng về bình tĩnh như một cái máy, chắc có lẽ cô vốn dĩ đã quen với bản tính ngang ngược của tiểu thư này rồi... Lắc đầu cười khổ, cũng tại một chữ thôi....”tiền”... Đúng vậy! Tiền có thể mua tất cả, bảo gồm cả lòng tự trọng của con người... Không phải sao? Ví như cô là một diễn hình..

– “Không cần tức giận, người nói ta không cần tức giận sao? Con nhỏ Thiên Bình đó...”

Đôi mắt Bảo Uyên hiện lên những tia máu đỏ, những cảm giác phần nộ tức giận đan xen mà bất kì người nào cũng có thể đọc được trong mắt cô ta... Đúng vậy nhắc đến là tức chết cô... Hết liếc mắt đưa tình với hotboy Vũ Ngôn, giờ thì lại đi câu dẫn hội trưởng Ma Kết... Một người xấu xí như cô ta chả biết người khác để ý cô ta ở điểm nào. Cũng may, cô ta chưa đi câu dẫn người trong lòng của cô, nếu không..., đôi môi bỗng nở ra một nụ cười lạnh... Cô đảo mắt hướng về tụi đàn em

– “Chuyện này hội trưởng Ma Kết đã biết, chỉ sợ...” _ Cô cố ý dừng lại

– “Dạ, chị cứ yên tâm em đã cho nhóm người bên fan Vũ Ngôn nhận hết, tuyệt đối chuyện này sẽ không liên quan đến chị.” _ Cô gái lúc này vừa bị tát rũ vang tức tốc nói

– “Rất tốt! “ _ Hai chữ nhỏ Bảo Uyên phun ra cũng đủ mọi người sồn gai óc, đôi môi cô nở một nụ cười lạnh... Sáu con nhỏ ngu ngốc! Chuyện vui vẫn còn ở đằng sau. ...

Ráng chiều nhạt nhào, từng tia nắng yếu ớt đâm xuyên vào vũ trụ rồi tắt hẳn vào một khoảng không rộng lớn. Dòng người tấp nập đi xuôi về ngược chén lặn hết cả những cái xô bồ của sự sống. Bóng tối dần dần ngự trị như tuyên bố chủ quyền rằng màn đêm đã buông. Trên trời những vì sao yếu ớt đang cố gọi một thứ ánh sáng ngũ sắc xuống trần gian.. Trên trời, những chú chim nhỏ đã nghiêng mình tìm về một điểm tựa cuối cùng sau một ngày dài kiếm ăn thăm mệt.

Khu biệt thự Hoàng Đạo chìm vào tĩnh mịch, do được thiết kế tách biệt với sự sống xình động của thành phố bất cứ người nào nhìn vào cũng phải bật thốt: thật huyền bí... Biệt thự mang phong cách hào nhoáng theo kiểu châu Âu, hoa van trang trí phức tạp theo lối châu Âu cổ điển, vận dụng những đường nét và hình khối châu Âu để tạo nên nét hào nhoáng sang trọng cho không gian thị giác, hoành tráng nhưng không phô trương, hòa nhã nhưng không kém phần tinh tế, không kém phần tôn thêm khí chất quý tộc cho chủ nhân chính ngôi nhà... Chính giữa sảnh nhân là một chiếc hồ phun nước nhân tạo, từng chú cá heo đang cố tạo ra hàng nghìn bọt nước, những làn nước li ti vung tóe ra không gian sao đó vỡ vụn cùng không khí thành những gian màu đầy đủ mọi sắc. Một làn gió khe khẽ thổi qua mang theo những hương sắc trong lành của đóa u lan tinh khiết... Bên kia, thấp thoáng một trập mưa anh đào lóng lánh xuống mặt hồ dậy lên những con sóng lăn tăn...

Chùm đèn pha lê lộng lẫy rủ xuống từ độ cao 15m, toàn bộ phòng khách trong thật rực rỡ và xa hoa, trên nền gỗ từ đàn tui sáng, vật dụng được bày trí theo một nhịp điệu nhất định. Những phiến đá cẩm thạch thiên nhiên, thông qua sự tương phản mạnh mẽ về màu sắc mà làm nổi bật khí thế cao quý. Bên phải, chiếc lò sưởi đang pha từng hơi ừ ập, thời tiết đã sang đông, cái lạnh đã xuyên thấu, một chút ấm áp cũng khiến con người cảm thấy bình yên. Nhưng trong không gian yên bình như thế! Có tích như thế! Nhưng bản thân chính những chủ nhân đang tồn tại trong căn nhà không có tâm cơ để hưởng thức, tâm của họ đang bấn loạn cả lên.

– “Làm sao? Làm sao đây? Tớ thật rất lo!”

Nhân Mã trên trán cô từng giọt mồ hôi lấm tấm, đôi mày đen nháy đang co thắt lại chứng tỏ tâm tình cô đang hoảng loạn. Làm sao đây, Thiên Bình chưa từng mất tích lâu thế này? Ngộ nhớ Thiên Bình gặp phải người xấu rồi sao? Ngộ nhớ Thiên Bình bị ba mẹ bắt về Anh thì biết làm thế nào? Ngộ nhớ Thiên Bình có gì bất chất...A..Thật phiền phức quá, cô không muốn nghĩ, không muốn vậy đâu. Càng rồi đôi chân của cô đi đi lại lại nhiều hơn, dường như cảm thấy như thế chưa đủ cử ba bước đi cô lại lấy tay đập đập vào trán mình.

Bến đây, mọi người nhìn hành động của Nhân Mã mà hoa mắt chóng mặt cả lên, ai ai cũng không khỏi khâm phục thái độ lo lắng của Nhân Mã quả thật hơn người nhe!

– “Được rồi Nhân Mã! Tội chóng mặt lắm rồi!”

Thiên Yết khó chịu lên tiếng, thật tức cho anh mà này giờ cô ta cứ lượn qua đáp lại trước mặt anh đã vậy chẳng biết con mắt để ở đây mà cứ giẫm phải chân anh liên tục đau..đau chết mất, mắt thấy hành động đang lo lắng của cô anh cũng chẳng dám lên tiếng, nhưng sự chịu đựng của anh đã đến đỉnh điểm..Eo ôi, hoa cả mắt, Thiên Yết đưa tay xoa xoa thái dương của mình..

Nhân Mã đưa đôi mắt ngạo nghễ của mình lườm anh một cái

– “Anh không thấy tôi đang lo lắng sao? Mà anh chóng mặt liên quan gì đến tôi, hứ”

– “Đúng đấy Nhân Mã cậu nên dừng lại đi, cậu càng làm cho người khác lo lắng” _ Song Ngư lên tiếng bênh vực Thiên Yết

– “Cô thấy chưa ngay cả chị em tốt của cô cũng nói thế đấy?” _ Thiên Yết đắc ý, nở nụ cười xấu xa

Nhân Mã ai oán đưa mắt ngược nhìn Song Ngư ” Sao cậu có thể đối với tớ như vậy? “, nhưng cô chỉ nhận đưa đôi mắt hình viên đạn ” Đã sai ai còn bênh vực cậu”, cô nước mắt lưng tròng... Cô thật không ngờ nha! Chị em tốt của mình lại bênh vực tên kia...Grừ... Của trốn mất hướng về Thiên Yết ý bảo ” Cái tên hồ ly chuyên đi quyến rũ kia, ta thế ta sẽ đánh cho bầm dập cái nụ cười đắc thắng của mĩ”, càng trong tưởng tượng Nhân Mã đột nhiên cười gian... Ấy vậy mà tên Thiên Yết không biết sống chết vẫn đeo theo chằm chọc cô

– “Nhân Mã, cô bị chạm dây thần kinh nào vậy?”

– “Thiên Yết! Anh đừng quá đáng nhe! Có anh mới chạm dây thần kinh!” _ Nhân Mã phùng mang trợn má

– “Hơ hơ... vậy sao cười như con ngốc thế kia?”

– “Liên quan đến anh hả?”

– “Thôi được rồi hai người nhường nhịn chút đi”

Không chịu được lỗ tai sắp bị tàn phá, Bảo Bình lên tiếng khuyên ngăn. Cô đưa đôi mắt thú vị hướng về hai người mà không khỏi lắc đầu cảm thán, hai người này như chó với mèo có ma mới tin hay kẻ này thích nhau... nhưng trên đời có nhiều truyện lạ, truyện lạ năm nay đặc biệt nhiều vậy... lắm lâu sao Hào đấm phảo Trái Đất cũng thật thú vị nhỉ

– “Hừ, nể mặt Bảo Bình tôi bỏ qua cho anh” _ Nhân Mã nhượng bộ, nhưng gương mặt vẫn như hung thần hướng về phía Thiên Yết

– “Là tôi bỏ qua cho cô mới đúng” _ Thiên Yết thách thức

– “Anh..anh...anh.. đồ thần kinh”

– “Cô..cô..cô..đồ đầu heo” _ Cố ý nhái lại giọng cô

– “THIÊN YẾT...”

Tiếng hét thất thanh từ miệng Nhân Mã, cô đang tức giận, cô thật sự đang tức giận, tay cô co lại thành nắm đấm “Tên Thiên Yết bại não mi chết đi”... nhưng đợi đến khi cô vờn nanh của mình ra thì :

– “TẤT CẢ CÀM MỒM HẾT CHO TÔI..”

Rắc...rắc...rắc...

Đây là âm thanh của bức tường bị nứt... Ánh mắt mọi người đồng loạt bắn về phía chủ nhân của tiếng hét.. Đập vào mắt mọi người là gương mặt lạnh như băng của Xử Nữ nhưng ai tình ý một chút sẽ nhìn ra cô đang phẫn nộ, đúng là phẫn nộ... Dường như bị uy danh của Xử Nữ làm chấn động không khí rơi vào trầm lặng, im lặng đến nỗi ngay cả tiếng thích thở cũng không ai dám thò mạnh... Đúng là quá lợi hại, lại sát đúng thật quá lợi hại...

– “Khụ..khụ..khụ..”

Thật tội cho Kim Ngưu, anh chàng đang ôm bụng mình mà ho sặc sụa... Ngược mặt lên trời anh tự cảm thán, anh không oán không hận không thù tại sao xung quanh lại luôn có ma nữ theo ám. Đưa mắt về phía Xử Nữ ” Rất tiếc con ma nữ này quá lợi hại, quá sát khí a”. Nhưng càng nghĩ càng tức, anh rất ngoan ngoãn nhe, anh chỉ ngồi im lìm một chỗ mà gặm nhấm phần ăn của mình vậy thì... vậy thì có sao bị vạ lây...???

– “Còn sống chứ Ngưu?” _ Song Tử quan tâm ân cần hỏi

Đây được gọi là quan tâm sao? Có ma mới tin! Nhưng anh chàng Kim Ngưu hiện giờ đại não chưa hoạt động hoàn chỉnh nên ngay thơ đáp lại:

– “Yên tâm! Tớ chưa chết nhưng cũng mất nửa cái mạng...” _ Để chứng tỏ cho lời nói của mình thêm chắc chắn anh còn liên tục gật gật đầu mấy cái...

Bầu không khí đột nhiên lắng đọng, từng giây từng phút trôi qua ruột gan Xử Nữ rối như tơ. Cô cũng biết mọi người đang lo lắng đấy chứ! Cô cũng biết Nhân Mã đang sốt ruột đấy chứ, nhưng mà hành động này của Mã càng làm cho cô thêm rối bời... Đúng thế, cô đang đang rất lo lắng, chưa kể Thiên Bình là bạn thân từ nhỏ của cô, bố mẹ Thiên Bình còn lại bố mẹ nuôi của cô..ngộ nhờ Thiên Bình xảy ra chuyện gì thì biết làm thế nào? Tên Ma Kết đã tập hợp đội quân vệ sĩ vậy mà vẫn chưa tìm thấy...Haizz,càng nghĩ càng rối... Cô đưa tay vỗ vỗ vào trán của mình...

– “Xử Nữ cậu bình tĩnh lại đi! Tớ thề đấy, nếu tớ biết kẻ nào giám làm tổn thương đến Thiên Bình tớ sẽ cho kẻ đó phải bò dưới chân gia tộc Blank” _ Bảo Bình nghiêm rắng nói

Xử Nữ còn chưa lên tiếng Sư Tử đã vội hỏi, có chút bất ngờ

– “Cô và gia tộc Blank có quan hệ gì?”

Gia tộc Blank, danh môn quý tộc của Anh quốc, chưa kể thống lĩnh 45% thị trường chứng khoán, nhiều năm nay nhiều tập đoàn trong gia tộc Blank đang tiến quân sang Châu Á, hơn nữa đang tính toán thâm nhập vào Việt Nam, gia đình anh cũng có ý định hợp tác nhưng nhiều lần chưa gặp mặt được. Người ta thường bảo người trong gia tộc Blank rất cổ quái và bí ẩn, tất cả thông tin về họ vẫn còn là một truyền thuyết.. Nghe đâu, có một phóng viên liều mạng trải qua nhiều lần điều tra chỉ cho ra chút manh mối gia tộc Blank đã định đoạt người kế thừa, nghe đâu là một cô gái trẻ tuổi các anh. Cũng có thông tin bên lề là cô gái này đang bỏ trốn sang một nước nào đó... Rất nhiều người đã vào cuộc tìm kiếm, nhưng cho đến nay thân phận cô gái đó vẫn còn là một bí ẩn.. Một chút tò mò khiến anh đưa mắt hướng về phía Bảo Bình. Sao khi không lại nói đến gia tộc Blank..., chẳng lẽ? Vội vàng lắc đầu..Không thể như vậy được...

Đương nhiên gia tộc Blank là người nhà của tôi... Rất muốn nói nhưng bộ não của Bảo Bình đã nhanh nhạy cản lại, vội vàng nhủ mảy cau có: Đúng là cái miệng kiện cái thân mà... Im lặng, Bảo Bình vội ngậm miệng ngay tức khắc

– “Sư tử anh đừng để ý, Bảo Bình lâu lâu thần kinh không ổn định nên nói nhảm đấy!” _ Cự Giải vội lên tiếng giải vây

Nếu là thường ngày Bảo Bình nhất định sẽ thất chết Cự Giải nhưng hôm nay cô lại dùng ánh mắt biết ơn hướng về cô..

Song Tử cùng Bạch Đường nhìn chằm chằm các cô nàng thật lâu sao đó rút ra kết luận: Ắn tình! Nhất định có ắn tình...!

Không khí căng thẳng ngưỡng ngực sẽ tiếp tục bảo trùm phòng khách nếu không có tiếng thắng xe ken két cùng tiếng bước chân gấp gáp. Nhất thời đồng loạt ánh mắt của từng người đồng hướng về phía đại sảnh. Đập vào mắt mọi người là khuôn mặt lo lắng của Ma Kết, trên mặt anh lấp lánh những giọt mồ hôi, từ từ hạ mắt xuống đôi tay của Ma Kết. Ôi trời ơi! Trên tay anh đang ôm chặt lấy Thiên Bình đang chìm đắm trong cơn mê, gương mặt nhợt nhạt đôi môi tái nhợt... Mắt thấy tay áo của Ma Kết dính một vùng máu, giờ thì mọi người mới để ý đến đôi chân Thiên Bình, một mảng huyết đỏ ao mặc dù huyết đã ngưng tụ nhưng vẫn dễ dàng gây cảm giác kinh hãi cho mọi người

– “Thế..thế..thế này là sao? “ _ Nhân Mã lấp bắp hỏi

Đôi chân Ma Kết bước càng nhanh, không để ý đến câu trả lời của Nhân Mã hướng về phía Cự Giải anh quát

– “Cô còn đứng đó làm gì? Mau cấp cứu cho Bình nhi đi..”

” Bình nhi?” ở đâu mà kêu thân mật giữ vậy trời, bắt quả bỏ qua lời cau có của anh đôi chân mọi người tiến nhanh về phía Thiên Bình đang hôn mê bất tỉnh..

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

Nae....nae chap nóng , chap nóng nè. Đạo này sắp nhập học nên tớ tranh thủ up chap. Dù 45 like ngày mai có chap tiếp.

CHAP 25

Trầm hương thoảng nhẹ bao trùm bầu không khí căng thẳng, bên trong căn phòng một thiếu nữ như ẩn như hiện gương mặt tái nhợt, xanh xao, đôi mắt lim dim đã rơi vào tình trạng hôn mê, môi cô mấp mai nhưng muốn nói điều gì, nhưng âm thanh rất nhỏ rất nhỏ chẳng để lộ một mảng tiếng động. Những ngón tay thon dài trắng muốt bấu chặt vào nhau, càng theo thời gian này liễu càng nhủ chặt..

– ”Đừng...đừng...” _ Những âm thanh non nớt ní non vang lên thấm vào cõi lòng của mọi người. Âm thanh đó sao mỏng manh quá, yếu đuối quá... Thiên Bình! rốt cuộc cô là dạng người nào? Chiếc mặt nạ nào mới hợp với cô? Vô tư lự? Lạnh lùng? Hay há chẳng chỉ là một sự yếu ớt đến thống khổ? Cô diễn giỏi quá, xuất sắc đến nỗi mọi người chẳng ai nhìn thấu bộ mặt thật của cô...

Đầu Thiên Bình theo nhịp lắc lư, trên môi chỉ rên lên một tiếng “đứng”. Thật ra thì ”đừng” là sao? Tất cả mọi người đang khó hiểu nhìn cô..

– ” Thiên Bình cậu tỉnh lại đi? Thiên Bình? _ Song Ngư lay lay tay Thiên Bình, bàn tay nhỏ nhắn khe khẽ lau những giọt mồ hôi lấp lánh trên trán cô

Bất kể mọi người thế nào, cô gái nằm trên giường vẫn không động đậy. Cô đang theo đuổi giấc mơ của mình, chỉ có riêng cô mà thôi, một bầu trời thật u ám, mọi vật chìm vào đêm khuya tĩnh mịch không có lấy một âm thanh không có lấy một tiếng nói. Sợ, cô bắt đầu thấy sợ!

Người cô co rúm một góc, đôi tay run rẩy theo làn không khí giá lạnh... Rồi! Rồi từ thiên giới một chùm ánh sáng xẹt đến trước mặt cô.

Nhưng rất nhanh, rất nhanh nó lại biến mất vào khoảng không hư ảo.. Chỉ để lại một nụ cười âm áp, chỉ để lại một ánh mắt triu mến và rất nhanh rất nhanh nó đã biến khỏi cuộc đời cô... Mất rồi sao? thật sự đã mất rồi sao...??? Windy của cô đã rời xa cô rồi sao? Sao lại tàn nhẫn đến vậy? Sao lại nhanh đến thế? Cô không cam tâm, cô mãi mãi vẫn không cam tâm...

Bên đây, Cự Giải đang ra sức chữa trị vết thương cho cô. Ban đầu, khi xem xét vết thương của Thiên Bình, cô rất kinh ngạc! Gì thế này? Trên người Thiên Bình không chỉ có đôi chân rỉ máu, trên vai, trên lưng, cánh tay tất cả đều có vết thương do roi quật vào. Có lẽ, sức quật rất mạnh nên các vết thương hóa thành bầm tím. Là bác sĩ, cô gặp vô số bệnh nhân nhưng nhiều vết thương tàn độc đến thế này đây là lần đầu tiên... Tại sao lại ra tay độc thế này? Suy nghĩ là suy nghĩ vậy nhưng đôi tay Cự Giải vẫn không ngừng hoạt động..

– ” Ma Kết! Anh tìm thấy Bình nhi ở đâu? “ _ Xử Nữ bình tĩnh hỏi.

Nếu người ngoài nhìn vào sẽ cho là cô vô tâm vô lo, nhưng chỉ những người bạn chơi thân với cô mới rõ khi cô càng cô tỏ ra bình tĩnh cũng là lúc cô

đang nguy hiểm...

Ma Kết không đáp, từ đầu tới cuối chỉ lẳng lẳng nhìn Thiên Bình, đôi mắt nghiêm túc lạnh lùng giờ đây đã bất biến trở nên lo lắng. Lần đầu tiên anh cảm thấy mất bình tĩnh vì một người con gái, lần đầu tiên anh cảm thấy hoảng loạn giống cảm giác mất đi mọi thứ trên đời chỉ vì một người con gái, lần đầu tiên anh thấy khâm phục bản lĩnh kiên cường nếu như lúc trước anh vốn từng xem thường con gái và lần đầu tiên anh cảm thấy có thất khi nhìn thấy cô ta đau nhưng lại không khóc... Nếu được, anh thề anh sẽ chịu hết mọi đau khổ cùng cô ta! Cảm xúc bồn loạn đang xen lên lộn vào cõi lòng. Vốn tưởng chỉ là có hứng thú với Thiên Bình, rồi bắt đầu tìm hiểu, tìm hiểu lâu ngày thì có chút chút thích... cô giống như một mặt hồ không đáy khiến anh biết nhưng vẫn lún sâu vào, đến khi anh hiểu rõ cũng vội giật mình nhận ra... ANH ĐÃ YÊU CÔ MẤT RỒI...

– ”MA KẾT! Rốt cuộc anh nhìn thấy Thiên Bình ở đâu? Tại sao ra nông nỗi này? “_ Xứ Nữ bắt gào lên, cô đang tức giận đang rất rất tức giận. Đứa bạn này không những là bạn thân cô còn xem là người thân là chị em tốt. Đứa bạn này luôn được cưng chiều, luôn nâng như trứng hứng như hoa từ nhỏ đến lớn, đứa bạn này luôn được bảo bọc cố sao lại ra nông nỗi này?

– ”Xứ Nữ bình tĩnh lại đi”_ Nhân Mã khuyên ngăn sau đó hướng Ma Kết

– ”Anh rốt cuộc có nói Thiên Bình được tìm thấy ở đâu KHÔNGGGGGGGGGGGGGGGGGG?”

Thiên Yết đỡ khóc đỡ cười, bản thân cô khuyên người khác bình tĩnh vậy mà... Bất quá gương mặt hiện giờ của cô có chút đáng yêu...< ta bó tay cái anh này>

Như ba hồn được nhập về, Ma Kết khẽ giật mình. Đưa mắt về phía Xứ Nữ đang bốc quả, Nhân Mã đang điên tiết, Bảo Bình đang nổi cáu, Song Ngư đang chờ đợi, không nhanh không chậm anh nói gọn

– ”Tháp Vọng Lâu. Fan Vũ Ngôn”

Nhận thấy mọi người còn chưa hiểu, Bạch Dương cười khổ, cái tên Ma Kết kiêu lời không thích hợp chút nào..

– ”Có nghĩa là tìm thấy Thiên Bình ở tháp Vọng Lâu, do fan Vũ Ngôn làm”

Bạn thân, quả thật là bạn thân. Các sao nữ gật đầu xem như ca ngợi...

Đột nhiên tiếng của Cự Giải vang lên làm gián đoạn câu chuyện

– ”Ma Kết sao anh không đưa Thiên Bình đến bệnh viện, mang về nhà làm gì?”

Ma Kết bối ngỡ, không phải vì các cô từng nói nếu Cự Giải chưa không được thì mọi người cũng đừng chữa được hay sao? Không phải ai từng reo hò Cự Giải nhận được giải gì về bác sĩ thần đồng hay sao? Nhưng anh không có nhiều thời gian tranh luận, hướng giọng chầm thấp anh hỏi

– ”Rốt cuộc Thiên Bình làm sao?”

– ”Những vết thương được sơ cứu tạm thời chưa đến nỗi, nhưng có nhiều miếng vỡ vụn do thanh sắt rỉ sét còn trong da thịt, ở đây thiết bị lại không có, cho nên tôi sợ dẫn đến bệnh ung thư phát sinh..anh... Nè nè anh đi đâu vậy”

Cự Giải chưa nói hết câu, Ma Kết như một con ốc xoay hướng về phía Thiên Bình đặt nhẹ cô trên tay sao đó tiêu soái ra ngoài. Miêu tả là lâu nhưng anh biến khỏi tầm mắt của mọi người chưa đầy một phút, để lại mấy gương mặt ngơ ngát mắt tròn mắt dẹp

– ”Sur Từ cậu cho tớ một bạt tay xem“_ Song Từ tha thiết yêu cầu Sur Từ cho mình một bạt tay

Dường như không nỡ từ chối sự kì vọng cùng khẩn cầu của Song Từ, Sur từ thành thạo đưa tay lên và

”Chat...”

Cái tát nóng hổi in lên má trái Song Từ

– ”Oái, sao mạnh tay thế? Ngộ nhờ dung nhan của tớ bị hồng rồi sao? “_ Song Từ xoa xoa gương mặt, ai oán nhìn Sur Từ

Mọi người đồng loạt té xỉu, giờ phút này vật mà...

– ”Cậu phải cảm ơn tớ chứ? Như thế chứng tỏ cậu đâu có mơ.”_ Sur Từ cười cười an ủi

– “...”

Song Từ có cảm giác anh đang bị lừa...

– ”Đúng là hai kẻ tự ki”

Bảo Bình quăng cho hai kẻ thần kinh ánh mắt xem thường trước khi đi...

– ” Kim Ngưu tháp Vọng Lâu ra thế nào sao lúc này tôi thấy anh nhũm mày vậy? “ _ Cự Giải tỉnh té hỏi, đừng nói cô không để ý sắc mặt của mấy tên nam kia thay đổi nhé, chỉ là không tiện hỏi mà thôi

Kim Ngưu quay về phía Xử Nữ cùng Cự Giải nghiêm túc nói

– ” Tháp vọng tinh, đó là một ngọn tháp cổ được xây dựng cùng thời điểm thành lập ngôi trường. Ban đầu, ngôi tháp đó là nơi lý tưởng cho câu lạc bộ thiên văn của trường. Nhưng nghe đâu, có một nữ sinh đã tự tử trong đó đại khái là gì tôi thật không rõ, nhưng kể từ đó mọi người khi đến đây đều nghe thấy tiếng khóc đau khổ cùng tiếng rên rỉ phát ra... Hình như là kể từ đó không ai đặt chân đến ngôi tháp đó, sau này ngôi trường được xây dựng tại một hướng khác, khu tháp cổ đó chìm trong bí ẩn, chưa ai từng đặt chân đến đó nữa. Có lẽ tôi sẽ quên lãng nếu Ma Kết không nhắc lại “ _ Nói xong một hơi Kim Ngưu vội hướng cho mình cốc trà nóng

Đôi mắt Cự Giải cùng Xử Nữ hiện lên một tia rét đáng sợ, một ánh nhìn đầy rùng rợn hướng về phía xa xăm... Nói vậy cói nghĩa là...

Như nhìn được suy nghĩ của các cô, Kim Ngưu vội tiếp

– ” Đúng vậy người giam giữ chắc muốn lấy mạng Thiên Bình, chưa kể những vết thương trên người cô ta, nếu cô ta không có những vết thương đó, dù thân thể vẫn còn nguyên vẹn e rằng cũng sẽ chết mất trong sự vắng lặng ”

Ác.. rõ ác.. Hai cô nàng đồng loạt nghiêng răng... Đột nhiên Cự Giải nhìn chằm chằm vào Kim Ngưu, cứ ngỡ tên này chỉ biết ăn thôi chứ không ngờ cũng có phần nghiêm túc nhỉ? Dừng lại suy nghĩ của mình Cự Giải hỏi một đề tài chả đâu vào đâu

– ” Kim Ngưu thị trường cổ phiếu Việt Nam, cổ phiếu nào đang tăng. ”

– ” Hình như là CC “ _ Mặc dù rất ngạc nhiên nhưng Kim Ngưu vẫn lịch sự trả lời ” CC ” sao tập đoàn này quen nhỉ? Kim Ngưu nghi hoặc.

Gật đầu hài lòng

– ” Cảm ơn ” _ Nói rồi Cự Giải kéo Xử Nữ còn đang rờ ngốc về thư phòng, bước chân mỗi lúc một vội...

Ánh đèn trong thư phòng phản chiếu khuôn mặt lem luốc của hai cô gái. Trong màn đêm yên tĩnh, đôi mắt ngạo nghễ của họ như một vị vua rơi xuống lễ dân..cao cao tại thượng và đầy kêu ngạo

– ” Xử Nữ biết tại sao chúng ta không vào viện thăm Bình nhi mà ở đây không ? “ _ Cự Giải tựa vào sofa nhàn nhạt hỏi, đôi tay cô xoa xoa thái dương đã thấm mệt

– ” Nói thẳng ra đi tớ quá hiểu cá tính của cậu ”

Xử Nữ nhẹ nhàng lên tiếng, dù không biết đó là chuyện gì nhưng cô đã quá hiểu cá tính của Cự Giải, cô không làm việc tùy hứng. Cô cũng không dục dăng như vẻ bề ngoài. Âm mưu! Cô đoán cá Cự Giải đang có âm mưu!

Quả đoán không sai, Cự Giải nở nụ cười nhẹ tán dương sao đó lấy trong túi xách ra một phong bì màu vàng đưa cho Xử Nữ. Dù rất ngạc nhiên nhưng cô vẫn theo phản ứng cầm lên xem, được một lúc về mặt kích động cô hướng Cự Giải

– ” Đây là? ”

– ” Đúng! Tớ đã sớm biết lũ fan cuồng của Vũ Ngôn sẽ không bỏ qua cho Thiên Bình, nên tớ lên phải người điều tra gia thế cũng như hành động của một bầy vịt trời đó. Chỉ tiếc tớ chậm một bước tớ vừa nhận được báo cáo thôi. Đúng là hành động mấy cô gái đó thật đáng khinh bỉ chỉ vì một tên con trai mà hăm hại đồng loại mình... Haizz, nhưng phen này các cô gái đó đâm trúng gai nhọn rồi. Theo sự điều tra thì trường fan của Vũ Ngôn tên là Úc Cẩm con của tập đoàn “CC “, tiếp theo cậu biết phải làm gì rồi đúng không? “ _ Cự Giải cười cười nói, y như sự việc thật nhẹ nhàng chẳng liên quan đến mình

– ” tập đoàn “CC ” là tập đoàn có số cổ phiếu cao nhất hay sao? ”

Xử Nữ nghi hoặc, cô càng ngày càng không rõ Cự Giải đang có âm mưu gì rồi

– ” Đúng vậy! Tớ cho người điều tra, nghe nói trong hội đồng quản trị tập đoàn này đang lục đục nội bộ gì đó. Hình như là do cha nhò Úc Cẩm lạm dụng công quỹ và vì muốn lấy lại uy tín cũng như chiếc ghế chủ tịch của mình cha nhò đang bán một số lượng lớn cổ phần để nâng cao giá cổ phiếu, một phần chia cho mọi người để trấn an còn một phần..haha..đương nhiên cho vào túi riêng rồi... Cậu cho người bí mật thu mua số cổ phần đó, còn tớ sẽ nhờ vài bạn bè giúp mua giảm số lượng cổ phiếu đang tăng...đến đó gia tộc họ sẽ chết chắc...”

Xử Nữ rùng mình nhìn Cự Giải, đúng là đừng nên ngàn vạn lần đừng nên chọc vào chỗ gai nhọn của Cự Giải nếu không...hậu quả thật khó lường nhé

– ” Nhưng như vậy thật quá ác “ _ Xử Nữ phân vân, theo điều tra cho biết nhò Úc Cẩm là hòn ngọc quý trong tay gia tộc. Cô rất ngưỡng mộ những người có cha mẹ thương yêu, cô cũng không muốn đồ sạch công sức của người khác. Ngồi lên chiếc ghế chủ tịch hội đồng quản trị cũng đâu phải chuyện dễ, huống hồ người đắc tội các cô là Úc Cẩm chứ không liên quan đến cha cô ta nhe! Không, cô không muốn làm tổn thương đến người vô tội.

Đường như hiểu được sự phân vân của Xử Nữ, Cự Giải nén một tiếng thở dài. Sự thật cô cũng đâu muốn như vậy! Nếu người khác không chột gai nhọn vào cô thì làm sao cô đáp trả..., haizz vậy thôi thì:

– ”Xử Nữ vậy rốt cuộc cậu có muốn trả thù, cho nhỏ Úc Cầm một bài học không?”

– ”Đương nhiên”_ Xử Nữ khẳng định chắc nịch, nhớ lại tình cảnh của Thiên Bình đôi mắt cô bắn ra sát khí

– ”Xử Nữ cậu không muốn hất đổ gia tộc đó vậy mà vẫn muốn trả thù nhỏ...chà lẽ...???”_ “Chà lẽ cậu tuyên trăm hậu tấu” nghi đến đây Cự Giải rung mình, nếu như thế quá thật độc ác hơn cô gấp trăm ngàn lần nhe...

Xử Nữ liếc xéo Cự Giải ý baio ”Tớ là loại người đó sao?”, bất quá

– ”Nhỏ Úc Cầm muốn giết chết Bình nhi chỉ vì lòng tự tôn của nhỏ không cho phép phải thua một người vừa nghèo vừa xấu xí như Bình nhi trong hiện tại mà thôi. Giết cô ta ư? Đâu dễ như thế? Giải nhi à giải nhi, nhiều lúc có nhiều thứ còn đau khổ hơn là chết nhiều! Nếu lòng tự tôn của cô ta cao như thế, tớ không ngại giết chết cái lòng tự tôn rề rặt cùng sự tôn nghiêm tự cao của cô ta”_

Xử Nữ bình tĩnh nói từng câu, từng chữ, giọng điệu thật nhẹ nhàng như đang ngồi kể một câu chuyện phiến vây. Nhưng cô đâu biết rằng Cự Giải phía bên đang run cầm cập. Nham hiểm! Quá nham hiểm!

Xử Nữ nói đúng ở đời con người chưa chi có chết mới là đau khổ nhất! Mà đau nhất tàn nhẫn nhất chính là bị giẫm nát tôn nghiêm, đánh mất cả lòng tự tôn..Kì này hay rồi Úc Cầm cô.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Những hạt sương tinh khôi còn đọng mình trên khê lá, ánh nắng yếu ớt giáng hạ như muốn nâng con người tiến đến một ngày mới an lành. Trên đường, dòng người vẫn còn thưa thớt, thấp thoáng xa xa dáng người tản bộ của các ông già bà lão, thỉnh thoảng họ hay ngược mặt lên chăm chú nghe đến âm thanh trong trẻo, tinh khiết phát ra từ nơi nào... Đập vào mắt họ là một nhóm gồm năm cô gái trên người một đồng phục học sinh đang bước đến. Chính là khi các cô gái tới gần, họ hơi hơi neho mắt lại, không nghĩ tới người sở hữu giọng nói thánh thoát như thế như gương mặt thì...thật phần bình thường theo lời nói khiêm nhã. Nhưng khiến họ nhủ mày ngạc nhiên không phải là diện mạo của các cô mà là khí chất toát ra từ người các cô, một khí chất thật hồn nhiên nhưng điểm thêm một chút vương giả, tôn quý và uy phóng khiến người khác không dám dấn tới.

Nhìn đến cô gái có giọng nói trong trẻo dễ thương, thấy cô ta đơn giản buột tóc thành một cái đuôi ngựa, vai mang balô, chân sáo nhảy nhót, miệng thì thao thao bất tuyệt. Nhìn đến bốn cô gái còn lại thấy họ thấp phần nhủ mày cũng lắc đầu cảm thán., cảnh tượng thế này khiến người qua đường nổi lên một trận tò mò về câu chuyện họ thảo luận...

-“Nè Xử Nữ, Cự giải hai cậu biết không hôm trước biết hiện của tên Ma Kết trong bệnh viện thật khiến tớ mở rộng tầm mắt nha. ”_ Bảo Bình vừa đi vừa hồi tưởng

Như không muốn nhắc lại chuyện tình này nữa Xử Nữ băng quơ trả lời

-“Tớ biết”

Nhưng gặp Bảo Bình có cơ hội hóng chuyện cô đâu dễ dàng bỏ qua, vội nhanh ra miệng.

-“Này nha, hôm trước hai cậu ở nhà làm gì? Hai cậu không có ở bệnh viện là sao mà biết được. Chuyện là...”

-“Dùng! Cậu đã nói hết thảy năm lần chuyện này rồi! Cậu không chán tới cũng phát ngán a”

Thấy Bảo Bình có ý định đi tiếp câu chuyện, Xử Nữ liền trước một bước chặn lại lời nói, đôi tay đưa lên ngoa ngoay lỗ tai biểu lộ biểu tình như ”tớ đã thật chán cậu chuyện của cậu rồi”.

Sau đó một hôm, các cô được biết Ma Kết lúc đó đã ở bệnh viện náo loạn một trận. Chỉ là Cự Giải sợ thiết bị không đủ tốt, sợ di chứng phòng hậu quả về sau mới đưa Thiên Bình đến bệnh viện, nhưng chỉ dựa vào thương thế của Thiên Bình dù sao cũng không có dĩ mạo hiểm đến tính mạng. Vậy mà cái tên Ma Kết sớm không diễn muốn không diễn chọn ngay lúc đến bệnh viện mà nổi điên, nào là xông đến phòng bác sĩ lời trưởng khoa các khoa đến đây khoa trương đến mức thiếu điều ngày cả bác sĩ khoa phụ sản cũng muốn mang đến, may mà có Sur Từ ngăn cản kịp thời, quá đáng nhất là cảm thấy như thế còn chưa đủ còn liên tục hỏi thúc tất cả các bác sĩ nổi tiếng của thành phố đồng loạt chữa trị. Làm bọn họ cứ tưởng đại thiếu gia này có mẹ hay vợ gì đó đang trong tình trạng nguy kịch, tổng hợp 20 bác sĩ trong phòng bệnh tiến hành gấp gúc chữa trị. Khi cửa phòng bệnh nhân một lần nữa mở ra, đồng

loạt các bác sĩ lắc đầu cảm thân hoặc là mặt mày bơ phờ làm cho Ma Kết nóng vội nhảy bổ lên bắt lấy cổ áo một tên bác sĩ trưởng khoa hỏi tình hình, bác sĩ trưởng khoa cơ hồ bị dọa cho đến sợ, nhìn đến gương mặt muốn như giết người của Ma Kết lắp bắp

”Cô... cô ấy không sao. Chỉ là... chỉ là vết thương ngoài da, không có ảnh hưởng đến bộ phận bên trong. Chúng tôi đã tiến hành băng bó và tiêm vacxin ngừa uốn ván, có thể ngay lập tức xuất viện”

Vị bác sĩ đó có cho vàng cũng chẳng dám lưu lại một người bá đạo như thể liền một mực cho bệnh nhân ra viện. Mà giấu lại cũng thật là một trận khời hài, cứ tưởng bệnh nhân bệnh tình nguy kịch thế nào... ai ngờ!..

Nghe được như thế, cánh tay đang nắm cổ áo vị bác sĩ chậm chạp buông xuống. Một hơi thả lỏng tinh thần, đang định bước vào phòng bệnh vang vang giọng bác sĩ truyền lại

”Cậu nên theo chúng tôi làm thủ tục xuất viện cho bạn gái cậu trước tiên.”

Nghe được vị bác sĩ nhắc đến hai chữ ” bạn gái “, đôi chân bước đi của Ma Kết không khỏi cứng lại, quay mặt lại nhìn vị bác sĩ, môi mấp máy nhưng không nói thành lời, sắc mặt nhợt nhạt ửng hồng. Đưa mắt nhìn thử xung quanh liền thấy mấy người bạn tâm giao của mình bụm mặt cười trộm, thẹn quá hóa giận nhất thời trúng mắt nghiêng răng nghiêng lợi gần từng chữ mà nói: ” Cô ấy không phải bạn gái tôi”. Rõ ràng lời còn chưa nói hết đã thấy tất cả các vị bác sĩ ở đó hóa đá, trong lòng họ cùng cảm thán cho cô gái bên trong ” Thật may! Thật may a”...

Cũng là sự việc diễn ra đã lâu, nhưng khi hồi tưởng lại cũng không khiến các cô bật cười thành tiếng. Không nghĩ tới tên Ma Kết kia thương ngày rất hay lanh nhát và bình tĩnh cũng thành bộ dạng này... , đúng là nhìn người không thể nhìn bằng hai con mắt. ...

Bên kia mọi người cùng nhau lâm vào hồi tưởng, đã Bảo Bình lúc này mặt mày xám xịt nhăn nhó, trong bộ dáng thật rất ủy khuất, nhìn không được Nhân Mã lên tiếng:

-“Bảo Bình này, cậu cũng không cần hâm mộ cuồng nhiệt thế đâu. Cần không tới giới thiệu một người để có mà quan tâm cậu”

—” Đúng, đúng, Bảo bình để Ngự thay cậu giới thiệu cho” _ Song Ngự vội gật đầu hưởng ứng

Nghe đến hai người bạn tốt vì mình mà tìm bạn trai giúp, Bảo Bình không có nữa điểm cảm tạ, còn nhất thời trừng lớn đôi mắt, hai tay chống hông lớn tiếng

-“Cậu dám không? Hai cậu làm thử đi, tớ hứa sẽ lột da hai cậu cho vào nồi lẩu.”

Kêu cô tìm bạn trai sao! Cho xin đi! Kêu cô nghiền cửa thí nghiệm càng có ý nghĩa. Hừ, đối với chuyện tình nam nữ cô chính là không có nữa phản húng thủ chứ đừng nói là tìm người quan tâm. ...

-“Sợ quá! Cự Giải, Bảo Bình ức hiếp tới “ _ Song Ngự , Nhân Mã giả vờ run rẩy hướng Cự Giải thể hiện nên gương mặt đau xót, tâm tư bị tổn thương nghiêm trọng. Chỉ là, hành động này càng thêm thập phần chọc giận Bảo Bình chỉ thấy cô nằng như mũi tên hướng hay cô bạn mà đánh tới tấp..

Đường phố nhất thời trở nên sinh động hơn, xa xa vang nên tiếng cười trong trẻo...

Sân trường vẫn như mọi hôm vẫn tràn ngập fan của Lục đại thiên vương, từ những món quà hay những hộp com trưa tình yêu khiến người khác nhìn đến hoa mắt chóng mặt. Còn trên mặt các cô gái kia là một trận hâm mộ, sùng kính, ảo mộng. ..., nhìn đến biểu tình phong phú vạn chủng kiến các nàng đang đi đến bất quá nổi hết cả da gà. Trong lòng không khỏi kinh thường, thật đúng là một lũ hâm trai, mà giấu lại mấy tên đó cũng có cái gì tốt lắm đâu chỉ là: học giỏi một chút, đẹp trai một chút, gia cảnh uy nghi một chút, ngoài ra thật sự các cô chẳng tìm ra một ưu điểm nào trên người bọn Lục đại quý vương

-“AAA... Đến rồi”

Đang mãi nghĩ ngợi, tiếng hét như gà mái của các cô gái bên kia kéo các cô về thực tại, không nhìn đến cũng biết chắc là nhóm mấy tên lục đại thiên vương gì gì đó kéo đến chứ gì, trong lòng càng thêm một trận trào phúng.

Bên kia, như thường lệ, vẫn được bảo hộ của vệ sĩ, các thiếu gia từ từ xuống xe, đôi mắt lạnh lùng quét qua một đám người, trong lòng các anh với bản tính cao ngạo nhìn đến thảm cảnh mình được tăng bốc không khỏi nổi lên một cổ đắc ý. Đôi mắt lạnh lùng chuyển hướng về phía xa xa vô tình gặp ngay đôi mắt trào phúng như đang xem kịch hay của các cô. Không nói hai lời các anh đồng loạt tách khỏi đám đông hướng các cô đi đến.

-“Không nghĩ đến các thiếu gia quang lâm đại giá khung cảnh lại náo nhiệt như thế. So với Tư Hi thái hậu thuở xưa còn long trọng hơn nhiều” _ Cự Giải mở miệng châm chọc, tuy nói rằng ác cảm của cô đối với bọn họ hơi bớt một chút, nhưng trong lòng vẫn là còn cái gai, với lại vốn dĩ với bọn họ là đối đầu suốt nhất thời đối thái độ thật rất khó.

Nhìn thấy các cô vậy mà so sánh các anh như Tư Hi thái hậu, ngữ khí hàm chứa châm chọc đồng loạt các anh đều nhú mày. Nhưng sớm đã quen với bản tính của các cô, các anh cũng không chấp nhất làm gì miệng cười cười hướng các cô

-“Không nghĩ đến các cô cuộc bộ cũng nhanh đến vậy” _ Kim Ngự mở miệng đầu tiên

Các fan hâm mộ nhóm Lục đại thiên vương bắt gặp một màn như thế trong lòng đồng loạt ghen tị cùng tức giận trên mặt mọi người thành hình ngọn lửa hướng đến các cô mà phóng tới. Ai mà chẳng biết Lục đại thiên vương trước nay đối với con gái lạnh nhạt, nhiều hơn là cười bằng quơ một cái rồi bỏ đi, nhiều nhất chỉ là nói chuyện duy nhất với hoa khôi của trường Vân Yên. Nhưng giờ hoa khôi của trường đã đi du học, không người mấy con nhỏ xấu xí thế này lại phá vỡ được quy tắc. Tuy rằng trong lòng các cô cũng hâm mộ lắm tinh thần “trừ gian diệt ác” của nhóm hiệp nữ này nhưng mà..., đụng đến hoàng tử của bọn thật các cô sẽ không bỏ qua.

Nhân Mã thấy sóng lưng đột nhiên lạnh băng không tự chủ được đánh một cái rùng mình, có trời mới biết cô rất ghét nhìn đến mấy ánh mắt phóng hỏa dọa người thế này. Hành động tuy rất nhỏ của Nhân Mã cũng đã khiến một đôi mắt chú ý, chỉ thấy hắn đi nhanh đến trước mặt Nhân Mã bá đạo để tay lên trán cô cẩn thận kiểm tra. Nhân Mã còn lại là ngây ngốc sau đó nhú nhú đẩy mạnh tay tên Thiên Yết ra lớn tiếng chấp vắn

-“Nè, anh làm gì vậy?”

-”Kiểm tra”_ Thiên Yết lời ích ý nhiên trả lời

“Tên Thiên Yết đầu heo. Ta bị vậy chẳng phải không tại các ngươi sau. Chẳng lẽ mi không sợ thiên hạ đại loạn hay sao mà dám hành động lớn mật với bốn cô nương. Ngươi có biết là nhưng ánh mắt giết người kia đang hướng ta mà bắn không?”. Nhân Mã lẩm bẩm, nhưng không chịu thua cô bắn cho Thiên Yết cái lườm sắc bén

-“Bạn học Thiên Yết này, lại hay đùa. Tôi chỉ là một người bình thường làm sao dám phiền đến thiếu gia cao cao tại thượng vì tôi kiểm tra.”

Một câu “bạn học” cũng đã kéo xa khoảng cách của hai người. Đồng thời các ánh mắt sắc nhọn bắn về phía cô cũng giảm đi không ít...

-“Khụ..khụ..khụ...” Bạch Dương khẽ ho để nhắc nhở tên bạn thân của mình cẩn thận một chút, nơi này là nơi công cộng chú ý thành sự đi nhe....

-”À..ha..ha.., chúng ta đều là bạn học cùng lớp quan tâm một chút đâu có gì quá đáng “_ Sư Tử nói đỡ sự ngượng ngùng của bạn, đồng thời cũng là ngầm giúp các cô...

Một tiếng “bạn học cùng lớp” lại ”quan tâm” khiến người thông minh như các cô ngầm hiểu. Hẳn là các anh đang ngầm tranh phiếu bầu giúp mình, ai mà chẳng biết thế lực của lục đại thiên vương trong lớp đặc biệt mạnh, mỗi một hành động cũng khiến người khác âm thầm ngưỡng mộ chứ...

-“Làm sao mọi người như thế tụ tập đông vậy?”_ Một tiếng nói kiêu ngạo vang lên nhất thời đòi sự chú ý của mọi người chỉ thấy từ trong đám đông hiện ra một thân hình trái chuối quá mức, khuôn mặt là đánh một lớp phấn dài bột tuy là thập phần xinh đẹp nhưng lại mất đi vẻ đẹp tự nhiên. Mà người tiến đến không ai khác đó chính là á khôi Bảo Uyên của trường đây mà...

-”Ra là các cậu Xứ Nữ, Cự Giải, Bảo Bình, Nhân Mã, Song ngư sao? Chào buổi sáng, ư còn có Lục đại thiên vương cũng ở đây sao? Chào các cậu! “_ Nói rồi còn thân thiết kéo lấy tay các cô như muốn nói cho mọi người bọn họ cùng Lục đại thiên vương rất thân vậy...

Mà bên này Lục đại thiên vương thập phần chán ghét, liếc cũng chẳng thèm nhìn đến cô nàng một cái. Trên miệng nở ra một nụ cười khinh thường....

Song Ngư cẩn thận tách khỏi đôi tay đang nắm chính mình, không tự nguyện đáp lại ”Xin chào” sau đó ly khai rồi đi, nhưng chưa đi được một bước đã bị nhỏ Bảo Uyên chặn đứng lại

-“Sao hôm nay không thấy Thiên Bình đi học vậy? Đúng rồi, hôm trước nghe Thiên Bình bị đánh, cô ấy có sao không?”

Một câu nói tưởng như vô tình nhưng làm cho mọi người ở đó một bốn cọt. Khoa trương hơn một số người còn bụng miệng vui sướng khi người gặp họa mà cười. Đồng loạt 11 đôi mắt hướng Bảo Uyên trừng mắt, Ma Kết vốn lạnh nhạt lúc này lên tiếng.

-“Bảo Uyên thấy cô “thành khẩn” quan tâm Thiên Bình như thế tôi còn tưởng là người đẩy ngã Thiên Bình khi lần đầu tiên đến trường không phải là cô đi”_ Đối với lần đầu tiên Thiên Bình bị ngã trong ấn tượng của Ma Kết vẫn là rất sâu đậm, nếu không có ngày đó chỉ sợ anh đến lúc này còn chưa chú ý đến Thiên Bình.

Bảo Uyên then quá, khuôn mặt nhất thời đỏ hét cả lên. Suýt nữa cô đã quên Ma Kết này đối với nhỏ Thiên Bình hơi đặc biệt một chút, cũng vì vậy mà tất cả những học sinh tham gia vào vụ đánh nhau đều bị anh tất cả cho nghỉ học. Ngay cả nhỏ Úc Cẩm gia đình thế lực như thế anh cũng không tha, nghe nói đầu nhà nhỏ Úc Cẩm gần lâm vào bờ vực phá sản, gần đây cổ phiếu liên tục rớt thảm hại, quý công ty cũng đổi đi chủ tịch hội đồng quản trị.. Nghe phong phanh đâu đó nhỏ Úc Cẩm bị cha bắt đi làm những việc phục vụ công ít xã hội gì đó, nhằm chuộc lỗi vì đã đắc tội một thế lực, hiện tại nhỏ chật vật giống như một đứa con nhà nghèo không còn lại là đại tiểu thư cao cao tại thượng nữa coi trời bằng vung nữa, cái này thật đúng là quả báo mà, thế lực lớn thế này cô chắc chắn liên quan đến Ma Kết.. Xem ra cô càng phải thận trọng với Thiên Bình....

Từ đầu tới cuối Xứ Nữ vốn yên lặng quan sát sự việc, nay nghe Bảo Uyên chê nhạo Thiên Bình máu nóng trong người cô dâng cao. Đừng tưởng rằng cô không biết vụ việc Bình nhi không có liên quan đến cô ta, cô không muốn nói ra sự tình là cô muốn chờ thời cơ thích hợp đem chuyện này một lần làm cho nhỏ Bảo Uyên mất hết tất cả... Xứ Nữ trên mặt mang hàn băng lên tiếng chấp nhất

-“Ồ không nghĩ tới bạn Bảo Uyên thật nhiều tài năng ngay cả sự việc chỉ ‘ người trong cuộc ‘ biết mà bạn Bảo Uyên cũng biết! Sao nào? Đã làm bạn Bảo Uyên ‘ tổn không ít công sức’ vào chuyện Thiên Bình rồi.”

Lời nói mang theo hàm ý của Xứ Nữ đồng thời làm cho thân hình Bảo Uyên run lên nhè nhẹ, ở cô nhìn thấy được trong con ngươi Xứ Nữ khẽ toát ra một cổ quý vương giả khí thế bức người mà ít người có được. Không thể nào, đây chỉ là một con nhỏ nhà nghèo bình thường, sẽ không có loại khí chất như thế, chỉ là cô đã quá lo lắng rồi.. Nghi như vậy Bảo Uyên thờ phào nhẹ nhõm, thần sắc liền khôi phục.

-“Xử Nữ, cậu đây là sao vậy? Tớ chỉ là quan tâm Thiên Bình thôi mà”

Lời còn chưa nói ra đã khiến cho Cự Giải, Xử Nữ cảm thấy buồn nôn, trong lòng không khỏi cảm thân: Bảo Uyên sao cô không đi làm diễn viên đi!

-“Xử, tớ đói rồi đi ăn đi” _ Song Ngư chẳng buồn nghe đến liền đi khai

-“Cùng tốt hay là cùng đi ăn đi “ _ Bạch Dương hiếm khi đề nghị

-“Ồ...”

Nhất thời đám con gái xung quanh đổ vỡ lời mời gọi của Bạch Dương mà ồn ào hẳn lên. Nên nhớ là được ngồi cùng bàn với Lục đại thiên vương là giấc mộng tuyệt đẹp của bọn họ. Vậy mà..., đối mặt hướng các cô lại thêm một phần không vừa mắt.

Xử nữ định lên tiếng cự tuyệt, bên đây Bảo Uyên khi nghe đến Lục đại thiên vương mời gọi các cô trong lòng nhất thời khó cói, nhưng cố làm ga về thân thích kéo tay Bảo Bình, mặt dáy mà nói:

-“Đúng rồi! Các cậu vào trường lâu như vậy tớ còn chưa mời các cậu dùng bữa hay là hôm nay để tớ mời các cậu đi “ _ Miệng là nói mời các cô như tầm mắt thủy trung là lộ về si mê nhìn chăm nhóm lục đại thiên vương...

Bảo Bình nhất thời nhú mày, khôn khéo tách khỏi cánh tay đang chế trụ mình còn chưa kịp nói đã nghe

– “Chúng tôi là dân nghèo sợ là ăn không hợp khẩu vị với Bảo Uyên tiểu thư. Mong Bảo Uyên tiểu thư mời người khác tôn quý hơn . Chào!” _ Kim Ngưu mở miệng khôn khéo từ chối, sao đó nhất chân thuận tiện kéo mọi người cùng rời khỏi...

Bảo Uyên còn lại là nghiêng răng. Thật đáng ghét! Muốn từ chối cô mà không ngại nói mình là ” Dân nghèo”, lại còn ngồi cùng bàn với mấy con nhỏ xấu xí đó. Nhìn thân ảnh các cô càng đi xa, trong miệng Bảo Uyên bất giác nụ cười thâm độc

Đừng vội vui mừng quá sớm hỡi những con nhỏ xấu xí!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Cố ý...! Cố ý...! Hoàn toàn là cố ý...!

Xử Nữ dám cá cái tên Bạch Dương này hoàn toàn là cố ý trả thù. Cô sống đến tuần tuổi này, cũng đã 18 năm, đây là lần đầu tiên cô biết thế nào là đau khổ khi ngồi trên xe đạp. Tên Bạch Dương chết tiệt! Dám lấy xe đạp đi đoán cô, hơn nữa còn cố ý chạy xe vào chỗ đường gồ ghề, làm hại cái..cái mông của cô đau đến ê ẩm... Cô biết ngay mà, cái tên này làm gì có chỗ tốt cơ chứ...

Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại, thân hình của tên này thật hoàn mỹ. Đôi bờ vai rộng lớn thật tráng kiện, thân hình hoàn hảo, gương mặt tự tin pha một chút ngạo nghễ, bá đạo kèm theo một chút quy quyền không ai dám trái lệnh. Mùi hương tự nhiên của anh lan tỏa trong gió hoàn cùng mây tạo cho người khác cảm giác dễ chịu. Ánh chiều tà rải rác trên người anh, phủ lên một lớp ánh sáng như ảo mộng. Xử Nữ nhất thời mê mẩn, một lúc sau sâu trong tâm khảm của cô có một loại cảm giác, rất phức tạp, một bên khi nhìn đến thân hình như tượng Roma lại khiến tim cô bất giác đập nhanh, một bên là một cảm giác tức giận khi bị anh đùa giỡn... Đúng rồi! Cô rõ ràng bị anh đùa giỡn cơ mà, cô thật ngốc nhìn anh đến nỗi quên mất cả sự nghiệp phục thù...

Nghĩ là làm, nhìn nhìn phía trước có một con dốc, ý nghĩ trong đầu cô dần lóe lên tia giao hoạt... xe chạy càng gần đến con dốc, nụ cười tinh ranh của Xử Nữ càng thêm sâu...

Một...

Hai...

Ba...

“ Ờnh...”

-“ Ấy da! “ _ Tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ vang lên, đương nhiên đó không phải là tiếng hét của Bạch Dương mà lại là tiếng kêu của cô- Xử Nữ, cô lấy tay bịch chặt miệng mình lại cho nhằm ngăn cản âm thanh, thật mất mặt quá mà.

Xử Nữ đáng thương xoa xoa cái đầu tội nghiệp của mình, trong lòng cô thầm mắng “Đúng là hại người hại mình”, cô chỉ định lấy đầu mình đập vào lưng anh thôi, ai biết được rằng lưng anh lại cứng hơn cả sắt thép thế này.....

-“Sao nào? Định trả thù tôi sao? Rất xin lỗi, phải nói cho cô biết, tôi là người luyện võ từ nhỏ cho nên đối với mấy công phu mèo nhỏ nhoi này của cô... hãh.. thật là vô ích.”_ Bạch Dương hơi ngoảnh mặt nhìn lại, trên môi càng hiện lên nụ cười xấu xa, nhất là khi anh nhìn thấy đôi mắt bùng bùng lửa giận của Xử Nữ, tinh thần anh càng thêm phấn chấn và có một chút gì đó thật thoải mái, thật tự nhiên, không giống như cảm giác khi ở cạnh các cô gái khác...

Xử Nữ im lặng, thế nào cô lại quên hẳn là đại diện của quốc gia đi thi võ của thế giới chứ... Cô ngóc ngóc thật mà...

-“Cẩn thận nhe”

Đương lúc cô đang miên mang giẫm cọt mình thì tiếng nói tên Bạch Dương vang lên, cô chưa kịp hiểu điều gì ý thức khiến cô hoảng hốt thân hình cô đổ ập về phía trước với sức lực cực lớn, rồi theo quán tính thân hình cô nghiêng nghiêng giữa không chung, nhắm chặt mắt lại, đôi tay ôm cứng một thứ gì mềm mềm làm điểm tựa, đến bây giờ sức chịu đựng đã mất hết cả rồi, không còn hình tượng thực nữ gì nữa hết, Xử Nữ gấn cổ lên mà hét lớn

-“Bạch Dương đáng ghét, anh cố ý đúng không, anh thật quá đáng có biết suýt nữa là tôi té xuống rồi không? “_ Vừa nói cô vừa lấy tay đánh ỳnh ịch vào lưng Bạch Dương... nhưng cô đâu biết rằng hành động bây giờ của cô rất giống làm nũng đấy chứ..

-“Ha..ha.. cái này là tôi cho cô thử cảm giác mạnh thôi mà, nè không ngại cô nhanh tay lẹ mắt quá..”_ Bạch Dương bày ra giáng vè cả lơ phát phoi trêu trọc cô

-“...”

-“Cô giận rồi à? Nè đừng giận nữa, ngược đầu nhìn xung quanh đi, cho cô khám phá địa danh riêng của tôi”_ Bạch Dương nghiêm túc đáp

Mặc dù rất ghét anh, nhưng cô vẫn tin lời mà ngược mắt lên nhìn thử. Ôi! Đập vào mắt cô là một cánh đồng hoa hướng dương, sắc hoa vàng rực đưa mắt hướng về phía ánh nắng mặt trời ấm áp...

-“Đẹp đẹp quá! Bạch Dương sao anh biết được nơi này?”_ Đứng trước cảnh đẹp bất tận, Xử Nữ đã quên đi cái gọi là tức giận cá nhân, gương đôi mắt kinh ngạc chờ mong đáp án của Bạch Dương.

-“Tôi đã nói rồi đây là căn cứ bí mật của tôi! Rất ích người biết được nơi này! Tôi thường dạo xe đạp ra đây mỗi khi tâm trạng không vui... Có thể như thế, đứng trước nơi này tôi sẽ suy nghĩ được nhiều hơn, ịch áp lực hơn...”_ Anh thành thật đáp, giọng nói anh mang theo một nỗi buồn mờ mờ ẩn hiện...

-“Hả? Vậy anh mà lại có chuyện không vui nữa hả? Tôi tưởng với điều kiện và hoàn cảnh như anh sẽ không ản chứa nỗi buồn đâu chứ?”_ Xử Nữ ngây ngô hỏi, cô đâu thấy anh có gì là không vui, cô thấy anh rất lạc quan mà..., chẳng lẽ đến cuối cùng anh cũng giống cô, cũng có nhiều chuyện không vui sao?

-“Xử Nữ, tôi là người chứ không phải là thần thánh mà không biết buồn vui... Điều kiện tôi tốt thì sao? Gia thế tôi hiển thách thì sao? Có những thứ cái tôi muốn chưa hẳn tiền đã mua được... Mà thôi đi nói cô cũng không hiểu đâu. Nói cho cô biết đây là lần đầu tiên tôi mang con gái đến đây, cho nên cô nên cô gắng mà tận hưởng...”_ Giọng điệu của anh lại mang vẻ ngang bướng như lúc nào..

Cái gì? Lần đầu? Cô không nghe nhầm đấy chứ? Đây là vinh hạnh của cô hay là bất hạnh nhỉ?

Thấy người con gái phía sau mãi không nói gì, Bạch Dương có chút hối hận, anh làm sao mà nói nhiều với cô ta thế hả? Mà quan trọng hơn là nói chuyện với cô anh cảm thấy rất thoải mái và...có một chút chờ mong nữa chứ...

-“Khụ, chân cô không sao đấy chứ? “_ Anh chuyển chủ đề...

-“À..., không sao đâu”

-“Đau thì nói là đau đi! Tại sao cô phải giấu chứ? Cô tưởng che giấu vẻ yếu đuối như thế sẽ chứng tỏ cô mạnh mẽ sao? “_ Bạch Dương đột nhiên phát cáu, ra sức đập càng nhanh hơn...

-“...”

Ngồi ở phía sau Xử Nữ há hốc mồm, cô lại làm gì đắc tội đến anh thế chứ? Người con trai này có phải là đầu óc có vấn đề rồi không? Thật tức mà, cô không thêm chấp, lo ngăn cản còn hơn là ngồi đó cãi nhau với anh...

Nhất thời, không gian đột nhiên yên tĩnh lạ thường.....

Dưới ánh mặt trời, trên cánh đồng vàng rực một người con trai cao lớn đạp xe đạp trắng đèo một cô gái ề ấp đáng yêu...

-“Bỏ ra! Thiên Yết, bỏ tôi ra...!”_ Tiếng hét của Nhân Mã vang lên, kèm theo đó là chân tay cô không ngừng đâm đá cái tên Thiên Yết đáng ghét...

-“Im lặng một chút cho tôi nhờ nào? “ _ Thật tội cho Thiên Yết, cái tai của anh hiện giờ đang ông ông cả lên, tức giận anh càng dùng sức kéo Nhân Mã...

-“Này! Anh bỏ ra coi, đồ biến thái, đồ cờ hội.. Anh bỏ....”

Nhân Mã nói đến đây thì im bật, một chữ một câu một lời cô cũng chẳng dám nói tiếp nữa bởi vì.., bởi vì cái tên Thiên Yết đang đưa đôi mắt đầy sát khí của mình mà nhìn chằm chằm cô, ý bảo như: Con nói nữa cô sẽ biết tay tôi..

-“ Anh..anh muốn..muốn..làm gì đây? “ _ Nhân Mã lấp bắp, làm ơn đưa khuôn mặt gây chết người của anh nhanh nhanh ra đi, tìm tôi sắp đập mắt..

-“ Làm gì? Em nghĩ tôi sẽ làm gì nào? “ _ Vừa nói anh vừa đưa gương mặt yêu nghiệt của mình tiến gần đến gương mặt Nhân Mã, khiến cô sợ hãi lùi về sau hai bước...

Tên này chẳng lẽ có ý đồ không tốt với mình? Chẳng lẽ tên này bị đuối mắt rồi sao, chẳng lẽ không nhìn thấy bộ dạng hiện giờ của cô? Hay là chẳng lẽ tên này có bệnh, thần kinh không ổn định, không có người cho hắn đánh nên mới tìm đến cô? Ngộ nhớ một lát nữa hắn đỡ trò đồ bại với cô thì làm sao? Lỡ như hắn túm hai tay cô không cho cô chạy, ừm nếu thế cô sẽ dùng judo cho hắn chết, nhưng ngặt nhờ hắn ôm cả người cô lại rồi làm sao? Còn nữa sức lực giữa nam và nữ phải có giới hạn chứ, mà tên này lại có giới nữa... Không lẽ kì này, Nhân Mã cô xong đời luôn... Nghĩ như thế sắc mặt Nhân Mã hiện lên một tầng phòng bị. Thiên Yết, xem như tôi sợ anh đi...

Nhưng được một lúc, Thiên Yết chủ động buông tay cô ra, nếu như cô lùi một bước anh lại lùi gấp đôi số bước của cô, thấy lại Nhân Mã bèn hỏi

-“Này anh làm gì vậy?”

-“Nhân Mã cô cứ đứng tại chỗ đi đừng tiến lên”

Nhân Mã càng nghi hoặc, tiện miệng cô hỏi

-“Vì sao?”

-“Tôi sợ” _ Giọng Thiên Yết run run....-“Tôi sợ cô làm chuyện đòi bại với tôi”

-“....”

Nhân Mã sắc nước miếng.. Cái gì? Cô mà đi cướp sắc anh... Rồi! Cô khẳng định tên này không những điên mà còn biến thái, giàu chí tướng tượng nữa, ngặt nhờ có một ngày hắn thật sự lên dây thần kinh tự đánh mình rồi đòi thừa cho cô không trời?

Quả nhiên khi lời Thiên Yết vừa thốt ra, tuy không lớn nhưng cũng đủ để mọi người xung quanh nhìn cô bằng ánh mắt xem thương, ý như họ bảo: Không biết lượng sức. Nhân Mã âm thầm kêu trời, oan oan cho cô lắm mà, trong nhất thời Nhân Mã lung tung chẳng biết phải làm gì...

-“Được rồi! Xem như anh thắng. Rốt cuộc anh muốn làm gì đây Thiên Yết?” _ Nhân Mã nghiêng răng mà nói...

-“Ngoan” _ Anh vỗ vỗ đầu cô như vỗ một đứa trẻ-“Đưa em đến một nơi, đảm bảo sẽ giúp em được nhiều thứ” _ Không đợi cô nói hết anh trực tiếp túm áo cô lôi đi như túm cổ một con gà...

Khoảng 30 phút sau...

Phình..phình...phịch..phịch...

Thiên Yết đứng một bên đang mắt tròn mắt dẹt nhìn Nhân Mã... Đây có thật là cô không? Dường như không tin anh lấy lấy tay dụi dụi lại mắt mình, không phải ảo giác.... Nếu không chứng kiến cảnh này, đánh chết anh cũng chẳng tin Nhân Mã lại tàn độc hơn cả anh nữa...

Không đợi anh ra tay mà đã xử đẹp hai gã to tướng cùng một đứa con gái... Thiên Yết suy sụp.. Chẳng lẽ bạn gái anh chọn lại mang tính bạo lực đến thế...

Về phía Nhân Mã, sau khi dọn dẹp xong bọn côn đồ, không thèm liếc mắt đến cái tên Thiên Yết đang ngẩn ngơ, cô trực tiếp bước về phía thân ảnh một cô gái xinh đẹp đang rung sợ trên mặt đất.

-“Này! Cô có sao không?” _ Nhân Mã từ tốn hỏi

Đầu tóc cô gái rối bời, gương mặt nhòa lệ xanh xao từ từ ngược lên

-“Hả? Sao lại là cô?” _ Nhân Mã kinh ngạc hỏi

Rõ ràng trong mắt cô gái kia cũng hiện lên vẻ không thể tin được....

-“Cô ngồi yên đó không được đi đâu” _ Bạch Dương bá đạo ra lệnh

Xử Nữ hoàn toàn kinh ngạc mà mở to mắt ra nhìn. Hần..hần..hần uống nhầm thuốc gì vậy, sao lại tốt bụng như thế chứ? Chẳng những chở cô về mà còn bế cô lên nhà, hơn thế bây giờ kêu cô ở đây ngồi yên làm cái gì chứ...???

Không lâu sau, Bạch Dương bước ra phòng khách, trên tay anh cầm theo hộp băng ý tể, Ồ! Hiểu rồi là muốn băng bó giúp cô sao? Thấy anh cũng đã cực khổ chở cô về nhà, sức phát từ lòng tốt Xử Nữ từ chối

-“ Ách! Không cần tôi tự làm được, anh...”

Nhưng không đợi cô nói xong, Bạch Dương đã báo đạo kéo chân cô ra thay cô xử lý những dấu vết bị thương, động tác anh thuần thục, nhẹ nhàng như sợ cô sẽ đau, như cố gắng nín một thứ bảo bối quý hiếm trên thế gian này... Trong lúc nhất thời, cõi lòng Xử Nữ dâng lên một niềm xúc động mãnh liệt.. Đã bao lâu rồi? Bao lâu rồi cô không được chăm sóc chu đáo đến thế? Có lẽ, kể từ khi ba mẹ cô dần chìm trong biển lửa...?

-“ Đau không?”

Bạch Dương đột nhiên ngẩng đầu lên nhẹ nhàng hỏi, đã thế còn nhẽ nhàng nở nụ cười với cô. Nụ cười thật tươi, thật rạng rỡ, nhất thời khiến lòng Xử Nữ nhộn nhịp, giờ phút này cô bỗng nhận ra tên Bạch Dương này cũng không xấu là mấy...

-“ À, ừ, không đau” _ Xử Nữ hoàn hồn đáp

Rắc

-“ Á”

Thiếu chút nữa Xử Nữ chảy cả nước mắt. Đau! Đau chết cô rồi... Cô thề, tên này là cố ý hoàn toàn, vậy mà lúc này con mắt cô bị đui hay sao mà bảo tên này tính tình không xấu chứ....

-“ Anh muốn bẻ gãy chân tôi phải không?”

-“ Cô thử cử động chân xem” _ Không trả lời, anh nở nụ cười ra lệnh...

Quả thực, đúng là lúc này có đau nhưng bây giờ chân cô đã không còn đau nữa, hơn thế cử động cũng đã bình thường. Không nhìn ra tên này, ừm thì hơi bị điên điên, tự kiêu, tự đại, tự mãn, báo đạo, khó ưa, xấu tính... nhưng thật ra cũng thật có tài đấy nhĩ chấm anh một điểm.

-“ Cảm ơn” _ Đây là lời thực xuất phát từ nội tâm của Xử Nữ

-“ Không cần, không cần cách sao...”

Chấm thêm cho anh một điểm người tốt

-“ Giúp đỡ người khác là một niềm vui”

Chấm thêm một điểm lương thiện cho anh nữa

-“ Tôi cũng thường xuyên giúp đỡ nhiều con khi băng bó vết thương”

Ong.ong.ong.

Cái gì? Anh giám ví cô là con khỉ?

-“ Nhưng mà Xử Nữ này, tuy rằng giúp người là một niềm vui nhưng người được giúp cũng cần phải báo đáp phải không? Cô xem này, tôi không quảng khó nhọc đường xá xa xôi chở cô về đây, rồi lại tự tay không ngại xương máu tanh hôi băng bó vết thương cho cô cô nghĩ cũng phải nên báo đáp phải không?” _ Ánh mắt Bạch Dương hiện lên tia giận hờn...

Đấy! Biết ngay anh chẳng là người tốt mà.. Nhất thời, tất cả tình cảm cô vừa có với anh không cánh mà tiêu tan như bột nước, Xử Nữ chùng mắt nhìn anh lạnh giọng hỏi...

-“ Rốt cuộc anh muốn gì?”

-“ Không muốn gì nhiều, chắc cô cũng biết theo quy luật của người xưa nếu một vị anh hùng nào đó cứu một người con gái, cô ta sẽ lấy thân báo đáp, có đúng vậy không?” _ Ánh cười của anh càng thêm nhăm nhăm

-“ Anh tự ví mình là anh hùng...”. Cái gì? Lấy thân báo đáp? Điên rồi, Xử Nữ khẳng định tên này điên rồi...

Cô gương mặt nhìn Bạch Dương như nhìn người ngoài hành tinh, ánh mắt càng thêm xem thường, trong vô thức Xử Nữ sụt lùi lại phía sau.

Ý cười trong mắt Bạch Dương càng sâu. Xem ra cô gái lạnh lùng này cũng có nhiều biểu tình phong phú đến vậy, xem ra nên thường xuyên trêu chọc cô cũng là một ý hay đấy chứ (anh này biến thái)...

Xử Nữ cứ lùi thì tên Bạch Dương cứ tiến lên, hoảng sợ cô quơ quơ tay về phía sau tìm vật gì đó, trong lòng cô âm thầm hi vọng sẽ tìm thấy một con dao quăng một cái cho tên này đi châu diêm vương luôn đi, yêu nghiệp hại dân hại nước (cũng ích ác nhỉ?)

-“Cẩn thận”

Cô còn chưa chụp được vật gì, đã bị một vật thể tự do đầy sang một bên rồi nằm đè lên người mình, tiếp theo là tiếng đổ vỡ của thủy... Không phải xui xẻo thế chứ? Xử Nữ nhắm chặt mắt lại nhưng một lúc lâu lại không có cảm giác đau là gì, vội đánh bạo mở mắt ra thì...

Không phải chứ? Cái tên Bạch Dương thế mà lại đè lên người cô, gần đến mức cô có thể nghe thấy tiếng hít thở của anh, gần đến mức cô có thể thấy được gương mặt đẹp nhưng điêu khắc của anh. Trong lúc nhất thời, tim Xử Nữ đập càng nhanh hơn, gương mặt cô ngây ngốc chẳng biết phản ứng gì nữa, chỉ mở to mắt mà nhìn gương mặt người con trai đang dần cận kề...1s...2s...3s...

Inh..Inh...Ich...Ich...

-“Ây da! Bảo Bình, tớ đã bảo là cho tớ xem với mà”_ Song Ngư không phục

-“Tớ kêu cậu đừng có gấp, đau chết tớ rồi...”_ Bảo Bình không vừa cãi lại

-“Này đừng cãi nữa, nhìn kia”_ Thiên Bình tốt bụng nhắc nhở hai con người đang hồn nhiên phá đám

-“Ha..ha..Xử Nữ, Bạch Dương..hai người tiếp tục đi, không quấy rầy nữa”

Nói xong Bảo Bình lôi cả hai người bạn còn lại chạy trốn lên lầu. Nguy hiểm, nguy hiểm quá, suýt nữa mất mạng rồi...

-“Á...Á...”

Tiếng kêu ai oán của Xử Nữ như muốn đánh tan cả biệt thự

Là thế đó! Danh dự, uy nghiêm của cô đã bị hủy hoại ngay từ hôm nay...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Mọi người nhất thời ngơ ngác, tròn mắt chết lặng tại chỗ.

Trên màn hình laptop hiện lên trang web chính của trường, trong trang web có in một tiêu đề màu đỏ nổi bật ”Lối sống sa sút của học sinh ngày nay”, phía dưới là loạt dài bài cùng bình luận viết chê trách cô, phê phán cô, thông cảm cũng có... nhưng như thế cũng chưa lấy được sự thu hút của mọi người. Cái mà mọi người để ý đến là một loạt hình ảnh kèm theo, trong ảnh là cảnh trường cô gái ăn vận gợi cảm, bộ váy ôm sát người phô bày từng đường cong của cô thể, người con gái đó ngồi cạnh một người con trai có bề ngoài ăn chơi chất tãc, họ ôm ấp nhau từng cử chỉ thân mật....mà người con gái đó lại chính là Song Ngư...

”Song Ngư, sao lại thế này? Tớ cần một lời giải thích.”_ Thiên Bình dò hỏi

Song Ngư này giờ vẫn đứng chết lịn, ”bùng” như có một quả bom nổ ngay ra trên người cô. Sao lại thế này? Cô làm sao biết được sao lại thế? Chẳng phải chỉ là....

”Tớ...tớ..., haizz tóm lại là mọi người phải tin tớ. Mọi chuyện không phải như những gì trong đây đã đăng”

Giọng nói của Song Ngư mang theo một điểm áp ứng. Cô phải nói làm sao đây? Đến bây giờ cũng vẫn không thể tin mọi chuyện thành ra thế này, không được trước khi có kết luận đúng đắn cô không thể đổ oan cho người đó được. Nhưng, nhìn lại các bức ảnh, càng nhìn cô càng thấy tức, cái gì mà cướp bạn trai của người khác, cái gì mà một bước muốn leo lên cây biển thành phượng hoàng, cái gì mà đạo đức xuống dốc, rồi cái gì mà thông cảm cho ước mơ của những người nghèo khó. Song Ngư căng chặt răng, hai tay nắm chặt thành quyền. Bà nó chứ, cô mà thêm đi giết bạn trai của người khác, có người khác xếp hàng dưới váy của cô.... Trước đây khi đọc tiểu thuyết thấy cảnh này cô đều cho là vớ vẩn, nhưng ngàn lần vớ vẩn không ngờ cái thứ vớ vẩn này lại ngang nhiên xuất hiện trước cuộc sống của cô. Kiêu hãnh của cô, sĩ diện của cô a...

”Yên tâm đi Ngư, tớ tin tưởng cậu”_ Nhân Mã nói chắc như đinh đóng cột

Nghe được như thế, Song Ngư mừng rỡ không thôi, cô gương đôi mắt trong veo ngập nước nhìn Nhân Mã như tìm được một tia hi vọng. ...

”Thật sao? Cậu tin tớ?”

”Đương nhiên, tớ không tin cậu thì tớ cũng tin đôi mắt của tên kia không có bị mù. Cậu hình dáng như thế mà cũng được người khác chú ý sao?”

Song Ngư: “.....”

Mọi người: “.....”

Song Ngư đỡ khóc đỡ cười. Nhân Mã là tớ bị mù nên tin lầm cậu?

”BỐP”

Ngay sao lời Nhân Mã vừa dứt, một cái gỏi từ đâu bay đến đáp ngay trên đầu của cô. Mà nhĩ ai oán nhìn hung thủ gây tai nạn

”Thời điểm này mà cậu còn có tâm trí nói đùa sao?” _ Cự Giải đành giọng

”Nhân Mã nói cũng hoàn toàn không sai, với hình dáng của Song Ngư làm sao mà có khả năng đi mê hoặc chúng sinh được” _ Kim Ngưu lơ đãng nói

Anh vừa dứt lời, nhận thấy sát khí xung quanh quá nhiều, anh vội sửa lại

”Khụ, ý của tôi là tôi tin Song Ngư không có làm.”

”CẦN ANH PHẢI NÓI.” _ Các sao nữ đồng thanh lên tiếng quát

Kim Ngưu rút cổ không dám nói tiếp, ừ đấy, anh sợ cái đám sư tử hà đông nhà này đấy. Con gái con lừa gì mà hung hãn như cọp cái, trách đi trách lại cũng là trách lão cha nhà anh, khi không lại đi lảm chuyện làm gì chứ, cái gì mà nợ ân tình...

”Này, tôi nói này, muốn tìm hung thủ cũng đâu có khó. Các cô xem kẻ thù thường ngày của các cô là ai? Rồi hôm nay là ngày gì? Tung ra nhưng bức ảnh đó thì có lợi gì cho phía họ.” _ Song Tử thông minh vạch rõ

Ngày sau lời Song Tử dứt mọi người nhìn anh bằng con mắt khác xưa, cứ tưởng tên này hơi khùng khùng điên điên nhưng thật sự cũng có tài đấy chứ!

”Con bà nó chứ! Khôn nạn thật mà, để tớ biết ai còn tham gia vào việc này nữ lằng chề, nam tớ thiên hết” _ Bảo Bình nghiêng răng nói, hình tượng thúc nữ gì cô vút hết ở sau đầu * Vâng! Đến đây hình tượng của Bảo Bình cũng đã sụp đổ hoàn toàn trong lòng ta*

”Bảo Bình, bình tĩnh một chút” _ Thiên Bình giựt giựt tay áo Bảo Bình

Các sao nam vô thức lùi về sau một bước. Các anh sợ a! Thiên a! Các anh không muốn trong lúc có người giận cá mà mình bị biến thành công công đâu!

”Hừ, Bình nhi cho tớ mượn laptop một chút”

Xử Nữ này giờ vốn im lặng, rốt cuộc lên tiếng hỏi, giọng cô ngập tràn lo sợ

”Bảo Bình, cậu định làm gì? Đừng làm loạn đấy!”

”Tớ không làm gì, chỉ xóa cái viết vớ vẩn này thôi”

Bảo Bình băng quơ đáp, như cô đang nói chuyện về một bữa ăn..

”Ừ, xóa bài....., cái gì cậu hack máy sao?” _ Cự Giải reo lên

Bảo Bình ngược lên, lườm Cự Giải một cái sắc lẹm ý bảo: Đồ nhát gan

”Tớ chịu trách nhiệm”

Nhận được lời đính chính của cô, mọi người nhất thời tròng mắt. Cô gái lớn mật này, cô có biết hack máy là vi phạm nội quy nhà trường không? Rất có thể sẽ bị đuổi học, vậy mà... vậy mà, cô không sợ sao?

”Cô làm như thế cũng có tác dụng gì? Cô xóa được bài viết đó nhưng dù sao người khác cũng đã đọc được rồi. Với lại trường sẽ kiểm tra mã ID sẽ điều tra ra đấy” _ Ma Kết lên tiếng khuyên.

Song Ngư này giờ im lặng cũng lên tiếng

”Cho cậu ta làm đi, dù sao cũng có ích. Thứ nhất có thể ngăn được nhiều người biết đến, dù sao trường chúng ta cũng có tiếng nhờ giới truyền thông biết

được mới thật sự là chuyện lớn. Thứ hai, có thể ngăn không cho lão cha biết được, nếu thật sự biết được chúng ta chuẩn bị bị tùm cồ lòi về.”

” Các cô rút cuộc là ai?”

Thiên Yết nghi vấn, , không cho truyền thông biết lại sợ lão cha tùm cồ lòi về? Lời nói cứ y như gia đình danh môn vọng tộc, còn nữa hôm trước anh có nghe Bảo Bình nhắc gì đến gia tộc Blank, còn chuyện gia đình Úc Cẩm nữa..quá nhiều sự việc trùng hợp khiến anh không thể không hoài nghi thân phận của các cô.

Các sao nữ sững sốt trước câu trả lời, Song Ngư nhất thời ghen hòng, vừa hay là mình đã lỡ lời. Ôi biết giải thích làm sao bây giờ?

” Là ai chứ, thì chúng tôi chẳng phải là người hay sao? Anh hỏi vậy là hoài nghi chúng tôi là người hành tinh hả?” _ Nhân Mã đánh chống lạng

” Em ..” _ Thiên Yết ghen hòng, haizz bỏ đi, ai kêu anh lại quy phục cô nàng này làm chi

” Em sao?”

Mọi người đồng thanh hô lên, sau đó đưa mắt nhìn về phía Nhân Mã và Thiên Yết, ánh nhìn này khiến Nhân Mã bối rối một thoáng đỏ mặt còn tên hung thủ gây tai họa lại dè dặt coi như đó là một lễ đương nhiên thì phải, Nhân Mã trong bụng âm thầm chửi mắng: Thiên Yết đầu heo, bà đây đã bị anh hủy hoại.... Ôi trong sạch của cô a.....

Ngay khi tinh thể ngàn cân treo sợi tóc, Sư Tử ngắt điện thoại đang nghe, nghiêm mặt giục:

” Nhanh đi đến văn phòng, hiệu trưởng đang chờ chúng ta uống trà”

” Sao lại có chúng tớ” _ Bạch Dương nghi vấn về không phục

Sư Tử nghe vậy nhướn mày, hướng đến Bảo Bình nãy giờ đang ngồi ngoe nguẩy uống cà phê bảo:

” Vụ bức ảnh đăng trên trang web nhà trường thầy đã biết, còn nữa có người ngang nhiên đi vào hack máy nhà trường đã bị kiểm tra ID, rất không may đó là địa chỉ nhà chúng ta, cho nên nhanh đi hết lên văn phòng đi.”

Nói xong không đợi mọi người phản ứng đã nắm cổ, lôi đầu, xách áo mọi người cùng đi.

Trong văn phòng không khí im tĩnh đến dị thường. Chỉ nghe được tiếng vù vù của điều hòa đang hoạt động. Ngoài ra ngay cả tiếng hít thở cũng chẳng nghe thấy. Thầy hiệu trưởng ngồi sau bàn làm việc, gương mặt nghiêm nghị, tóc đã điểm hoa râm nhưng đôi mắt vẫn sắc và bén như tia X-quang, ông nhìn xuyên qua đám học sinh ông vốn coi trọng, nhưng thu vào mắt ông chỉ là biểu tình bình thản, hoặc vô tư lự, hoặc lạnh lùng, hoặc nghiêm túc hay lo lắng hoàn toàn chẳng có đáng về gì sợ sệt. Được một lúc như không chịu được không khí quái dị này, ông đập tay xuống bàn mắng to:

” Sao không ai dám nói với tôi một lời? Hay là xấu hổ? Hay là có gì không dám nói? Các em nữ, các em nói đi chứ? Tôi vốn coi trọng các em, ngay từ ngày đầu vào trường đã không ngần ngại đến sự phản đối mà sắp các em vào luôn lớp chọn, lớp học danh giá nhất của trường, thế mà các em đã làm gì để trả lại sự kì vọng của tôi. Hay chỉ là một loạt những hình ảnh thiếu đạo đức, lối sống phóng khoáng, sai lầm đã ảnh hưởng đến thanh danh nhà trường. Tôi thật sự nghi ngờ thành tích của các em mang đến cho tôi xem tại sao là tốt là giỏi thậm chí là xuất sắc... Các em thật sự làm tôi quá thất vọng”

Dừng lại một hồi thầy lại tiếp:

” Còn nhóm Ma Kết. Các em tốt xấu gì cũng là hội trưởng, hội phó của trường, là nhóm bạn được mọi học sinh khác ngưỡng mộ. Sau các em lại vi phạm quy định của trường. Hack máy nhà trường sao? Tốt lắm, tốt lắm. các em xem các em đã làm chuyện tốt gì. Có phải trong mặt các em không có người hiệu trưởng này không?”

Càng nói sắc mặt thầy hiệu trưởng càng lúc càng khó coi, khó có thể hình dung sự giận dữ hiện giờ của thầy. Ngay cả gia cảnh của hoành tráng của các sao nam như thế cũng bị thầy vớt sao đầu hoàn toàn không một chút gì nể mặt.

Các sao nam uất ức, các anh đâu có làm đâu! Nhưng uất ức là uất ức các anh vẫn giữ phong độ.

” Xin lỗi thầy, tụi em sẽ lập tức giải quyết, không để sự việc này tiếp diễn. Còn về việc hack máy là tụi em...”

Ma Kết còn chưa nói hết câu “là chúng em sai” thì Song Ngư nãy giờ chỉ biết cúi đầu cắn môi, cô bỗng ngẩn đầu đồng dạng cướp lời

” Thưa thầy, theo thầy nói thầy tin tưởng tụi em, vậy tin tưởng của thầy đối với chúng em chỉ được bấy nhiêu thôi sao? Rất cảm ơn và vô cùng cảm kích sự coi trọng của thầy đối với chúng em. Thầy yên tâm chúng em là những học sinh nghèo nhờ cố gắng nên được học bổng tài trợ cho tri phí học tập, thành tích học tập của các em là nhờ tốn bao công sức mới đạt được như ngày hôm nay, nó là những gì chân thật nhất trong những thứ mà chúng em có được, cho nên xin thầy đừng nghi ngờ thứ công sức mà người khác đã cố gắng có được...”

Song Ngư càng nói càng tức, ra đời bao nhiêu năm sinh sống bao nhiêu năm đây là ngày mà cô chịu đủ mọi sỉ nhục như thế. Được, sỉ nhục cô cũng không sao nhưng đừng kéo luôn cả bạn bè cô vào đây. Thành tích học tập là bao công sức các cô bỏ ra mới đạt được, vậy mà bị nói không đáng một xu...., nếu không nghe tiếng ông hiệu trưởng đặc biệt thanh liêm, nhưng có phần nóng tính cô đã cho ông ta từ chức ngay bây giờ...

Thầy hiệu trưởng dường như cảm nhận được lời nói quá kích động của mình nên hơi dịu dọng

” Vậy các em giải thích chuyện trên trang web nhà trường là sao?”

” Thừa thầy, chuyện này em chỉ một câu để nói đó không phải là sự thật” _ Song Ngự bình tĩnh nói tiếp.

” Đúng đây, xin thầy giải hạn cho chúng em một ngày, nhất định em sẽ tìm được bằng chứng chứng tỏ chuyện này không phải là sự thật” _ Thiên Bình tiếp lời, ánh mắt cô nghiêm túc nhìn hiệu trưởng còn mang theo cả một chút tự tin, một chút ngạo nghễ khó cho phép cự tuyệt.

Thầy hiệu trưởng vô thanh vô thức nhìn thấy khí chất đó nên vội gật đầu đáp ” Được”, sau đó quay sang các sau nam chấp nhất ” Thế còn việc hack máy các em giải thích thế nào? ”

” Chuyện này là do em làm” _ Bảo Bình cùng Sur Từ đồng loạt lên tiếng sau đó cả hai cùng đỏ mặt.

Lời vừa dứt không khí trong phòng có chút khác thường, Song Từ tinh ý nhất, ngồi gần Sur Từ nhất đưa mắt tà tà nhìn Sur Từ như nghiệm nghiệm ra cái gì, nhưng xấu số thay

” Ấy da...”

Song Từ bịt miệng lại, trên bắp chân vô tình xuất hiện vết cào của người nào đó. Song Từ nén đầu âm thầm hỏi thăm tổ tiên 18 đời nhà Sur Từ...

Sur Từ cay đắng , anh đây chỉ là muốn thể hiện khí chất đàn ông một chút thôi! Ánh mắt mọi người nhìn như vậy là có ý gì? Anh sợ nhe.....

” Khự” _ Thầy hiệu trưởng vội chuyển mục tiêu chú ý ” Vậy rốt cuộc việc này do ai làm?”

” Là do em làm” _ Bảo Bình nhanh nhẩu đáp

” Nhưng địa chỉ ID là biệt thư nơi Sur Từ ở...chẳng lẽ” _ Nói đến đây thầy như phát hiện ra điều gì đó ánh mắt càng thêm nghi hoặc.

Bảo Bình không vội trả lời ngược lại đưa ra yêu cầu với thầy hiệu trưởng

” Cuộc thi tranh phiếu sắp bắt đầu xin thầy cho các bạn em đi tham gia, em ở đây sẽ giải đáp cận kề thắc mắc của thầy” _ Sau đó dùng ánh mắt con cúm cầu xin

” Được rồi, các em đi đi”

Nhất thời thầy giáo nổi lòng tư bi thương xót cho chú cúm đáng thương...

Cũng không ai tiếp tục phản kháng nữa, bởi vì họ biết cuộc thi lần này rất quan trọng, quan trọng không phải vì sự thành bại, mà quan trọng hơn là các cô muốn cho nhỏ Bảo Uyên một bài học... , hành động ngày hôm nay có lẽ đã... đã... đi quá giới hạn của nó.

Sau khi cả đám rời đi, văn phòng đã im lặng nhất thời im lặng hơn, hiệu trưởng sớm đã mắc kiên nhẫn quát..

” Bảo Bình, không phải em muốn giải thích hay sao? Sao không mau đưa ra lời giải thích, tốt nhất là em đưa ra lý do thật chính đáng nếu không tôi buộc sử phạt em theo đúng quy định của trường.”

Bảo Bình cười cười, cho điện thoại vào túi, gượng mặt vẫn tỉnh bơ nói với thầy:

” Thầy muốn em giải thích cái gì?”

“Em” _ Hiệu trưởng tức hộc máu

” Vụ hack nick trường sau? Em nghỉ em làm như vậy thầy phải cảm ơn em chứ, là một hiệu trưởng thầy không lo hình tượng của trường bị ảnh hưởng lại trực tiếp đề đề tài phản cảm đó lên trang chủ, nếu đề các phóng viên nhìn thấy hình tượng của trường sẽ thế nào? Nếu đề cổ đông biết được thầy phải giải thích ra sao? Là người chủ trì của trường thầy không lo tháo trang web kia xuống, thầy bị chỉ biết tức giận với người đã giúp thầy tháo xuống. Vậy tại sao thầy không truy cứu người đã đăng trang quét kia đi?”

Bảo Bình nói một hơi, cảm thấy con giận cũng từ từ tiêu mất, đúng là làm cho người khác không có gì để nói thật sự là sáng khoái...

Thầy hiệu trưởng ú ớ, không biết phải nói gì. Người đăng trang web kia lên cũng là cổ đông của ngôi trường này bảo ông làm sao trừng phạt đây? Thế nhưng ông vẫn cao giọng quát:

” Việc xử lý thế nào không đến phiên cô- một học sinh bình thường là có thể lo được? Em đừng lấy lý do đó để bào chữa cho hành vi vi phạm của em.”

” Thế à? Thế em lấy thân phận là cổ đông lớn nhất của ngôi trường này xen vào vụ việc này thì được chứ? Lấy lý do gì nhỉ, à đơn giản là một cổ đông

muốn đứng ra giải quyết một số việc có ảnh hưởng đến hình tượng của ngôi trường mình sở hữu, thầy hiệu trưởng chắc không có vấn đề gì chứ?” _ Bảo Bình lạnh nhạt hỏi...

”Cổ đông lớn nhất? Ngôi trường mình sở hữu? Bảo Bình, rốt cuộc em là ai?” _ Hiệu trưởng càng lúc càng hồ đồ..

”Đừng vội, đừng vội, em cho thầy xem cái này.”

Bảo Bình khoát khoát tay, sau đó từ trong túi lấy ra một chiếc thẻ mạ vàng, trong đó có ghi rõ thân phận cùng lai lịch đưa cho hiệu trưởng...

Thầy hiệu trưởng tay run run như không tin vào mắt

”Nói vậy em là...”

”Đúng vậy! Tên thật của em là Aquarius Blank. À, hay nói rõ hơn em là người thừa kế duy nhất của gia tộc Blank, em nghỉ gia tộc blank tuy danh tiếng không lớn nhưng tin chắc thầy cũng nghe nói qua chứ?” _ Bảo Bình cợt nhả

Thầy hiệu trưởng đã bị hù dọa cho hoảng sợ, chỉ vô thanh vô thức gật đầu lại vô thức lắc đầu. Làm ơn đi đại tiểu thư, gia tộc Blank mà cô nói danh tiếng không lớn, vậy ngôi trường danh tiếng tôi đang làm hiệu trưởng chỉ bằng một hạt sỏi hay sao? Gia tộc Blank, danh môn vọng tộc của Anh quốc, thống lĩnh 45% thị trường chứng khoán trong nước, 30% thị trường chứng khoán thế giới, còn chưa kể đến bao mặt hàng xa xỉ phẩm khác, nghỉ đến đây thôi thầy cũng đủ rùng mình...

Bình tĩnh một chút, hiệu trưởng vẫn lấy lại vẻ mặt nghiêm khắc, giọng nói không a dùa, không siểm nịnh...

”Nếu như em là cổ đông, vậy có quyền tham gia vào công việc của nhà trường, vậy việc này tạm thời cho qua đi. Có điều về việc người đăng trang web đó cũng là cổ đông của trường tôi không thể trực tiếp trách phạt được” _ Mong đại tiểu thư hiểu cho tôi

”Được, việc này thật sự cũng khó xử cho thầy, tạm gạt lại vậy. Còn việc của Song Ngư em lấy nhân cách mình ra bảo đảm, đó là một màn cố ý hãm hại, em sẽ tìm chứng cứ sớm nhất để giải quyết việc này”

Thầy hiệu trưởng lại gật gật đầu, tiêu thư a, cô không cần lấy nhân cách mình ra bảo đảm tôi cũng tin a, cô đã không bình thường vậy nên những người bạn cô kết giao chắc hẳn cũng không bình thường a, như nhóm Lục đại thiên vương là một ví dụ. Trải qua chuyện hôm nay thầy đã sớm gác ngò, mấy cô nương này là giao long ẩn mình. Chỉ có một điều ông nghe nói tiểu thư gia tộc Black xinh đẹp, quyền rũ, mị lực không cùng sao lại thành thế này? Đúng là lời đồn thật khó tin...

Nhìn thấy dáng vẻ không xua nịnh giống người khác của thầy hiệu trưởng, trong lòng Bảo Bình thêm vài phần tôn trọng, cô lễ phép chào hỏi để đi ra ngoài, trước khi khuất bóng cô quay lại yêu cầu.

”Xin thầy giữ bí mật thân phận giúp em. Cảm ơn ạ”

Nhìn bóng cô đi xa, thầy hiệu trưởng thầm nghĩ cô bị ám đầu. Người khác muốn còn không kịp, vậy mà cô lại yêu cầu ẩn mình, thật đúng là người trẻ tuổi a..., xem ra ông cũng đã già rồi không theo kịp suy nghĩ ma quỷ của người trẻ nữa...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Cách hội trường càng gần, tâm trạng các sao nữ càng hồi hộp. Có nằm mơ các cô cũng không ngờ, có một ngày mình biến thành bộ dạng thô thảm thế này mà đi nghênh chiến với kẻ thù. Bây giờ đây, các cô thật sự hồi hân a! Tại sao lúc đầu các cô lại đi nhiều chuyện thế chứ? Tại sao lúc đầu các cô lại có dự tính trốn nhà bỏ đi kia chứ? Đề giờ đây mình bị khi dễ thế này? Nhưng thoáng qua một giây, sự tự trách không nhanh không chậm của các cô đã bị không khí cuốn trôi vào hư không! Không! Các cô đâu có làm sai, các cô làm như thế là để cho bọn xấu một bài học, là nêu cao quyền bình đẳng về giàu và nghèo trong cái trường luôn phân biệt giai cấp khắc khe này thôi mà... Nghĩ được như thế, dường như một chút dũng khí vốn biến mất được bay về, không chần chừ hít sâu một hơi, đưa tay để lên nắm cửa, rất nhẹ nhàng cánh cửa được mở ra....

Không vào thi thôi, mới ló đầu vào cảnh trường trước mắt khiến cô, ngừng hít thở trong vòng 3s. Cái gì thế này hả trời? Bầu cử tổng thống hay sao? Miệng các cô chỉ hiện lên hai từ, râm rộ a- hoành tráng a... Trong hội trường chắc kín hàng nghìn người, được chia ra làm nhiều dãy tượng trưng cho các nhóm mà bọn họ ủng hộ, trong những bảng logo đầy áp những khẩu hiệu, các cô dễ dàng nhận ra số người đang ủng hộ cho mình... hahaha..

Các cô muốn cười lắm chứ! Nhưng mà là cười ra nước mắt a.. Chuyện trên trang web chắc mọi người đã sớm nghe rồi! Sự việc thế này không nằm

ngoài trong dự tính của các cô..

”Này, tớ thấy tình hình thật bất lợi cho mình đây!”

Cự Giải lo lắng, từ lúc các cô tiến vào hội trường đến giờ, nhiều ánh mắt xem thường, thương hại, ganh ghét pha lẫn nhiều tia hàn mọn vẫn nhìn chăm chăm vào các cô.. Cô chỉ sợ hôm nay thật khó mà lật ngược lại thế cờ..

”Xin lỗi, cũng là lỗi do tớ! “_ Song Ngư cúi đầu hối hận

”Không phải do cậu đâu, đây vốn dĩ là âm mưu của bọn họ, cho dù không có chuyện của cậu cũng chưa chắc mọi người khác được bình an, xảy ra chuyện của cậu tớ nghĩ như thế là còn nhẹ đấy!”

Thiên Bình vỗ vỗ bả vai cô an ủi, đôi mắt sắc xảo của cô đảo quanh một lượt qua hội trường và dừng ngay lại nụ cười khêu khích đang nhắm thẳng hướng các cô...

Giống như dự đoán, chưa đầy 2 phút, Bảo Uyên đã cất nhanh bước chân về phía các sao nữ, đôi mắt ngạo nghễ, đôi môi khẽ nhếch lên một nụ cười châm biếm...

”Tôi cứ tưởng các cô sẽ không dám đến, nhưng có lẽ tôi đánh giá các cô quá thấp rồi nhỉ? À, Song Ngư này tôi rất khâm phục tinh thần dũng cảm của cô.”

Lời nói của Bảo Uyên không lớn, nhưng cũng đủ cho mọi người xung quanh nghe được cũng như hiểu được ẩn ý của câu nói. Không hẹn mà gặp, mọi người đồng loạt bắn ra những tia chế giễu, xem thường, có người còn cười lớn

”Thật sự là cóc giẻ mà đòi ăn thịt thiên nga sao? Song Ngư à, vốn tôi tưởng tính tình cô hiền lành nhưng thật không ngờ, một đũa vốn xấu xí như cô lại có dã tâm cao như thế! Muốn từ chim sẻ mà biến thành phượng hoàng hay sao? Cô đang mơ à? Còn nữa, muốn đi quyến rũ đàn ông, trước hết nên đi trùng tu nhan sắc của mình một chút đi.

”Đúng thế tình cảm giữa Jenny và Quốc Thái rất tốt, cô nghĩ mình có thể xông vào làm tiểu tam hay sao?”

”Việc làm của các cô thật làm mất mặt phái nữ. Tại sao các cô không nhanh rút khỏi ngôi trường này đi, các cô thật sự đã bôi bẩn bản hiệu trường này. Song Ngư và cả những người bạn các cô nữ, mau rút hết cho tui tôi”

”Cút đi, cút đi...”

.....

Như lớp thủy triều hết lớp này tới lớp khác la hét, nhục mạ chế giễu. Song Ngư thật sự không chịu nổi nữa, cô từ nhỏ được nuông chiều như một nàng công chúa vậy, được dạy dỗ được sống trong mọi trường tốt đến thế, có khi nào cô gặp phải hạng con gái ngỗ nghịch không nói lý lẽ đến thế đâu... Đưa mắt nhìn về bóng người cô luôn tin tưởng, nhưng đáp lại ánh mắt đau buồn của cô chỉ là cái cúi đầu lẩn trốn, đến phút này đi cô không muốn tin tưởng cũng chẳng được nữa rồi! Sợ! Cô thật sự quá sợ lòng người nham hiểm, càng sợ cái gọi là...

Nắm chặt đôi tay, cô đưa đôi mắt kiên nghị hét lớn..

”Tôi không có, tôi thật sự không có đi quyến rũ ai...”

Lời cô nói ra, chẳng những không dập tắt được ngọn lửa hơn thế còn châm vào thêm que diêm khiến đóm lửa đang cháy càng thêm bùng cháy dữ dội....

”Không có? Cô nói mình không có? Có gan làm mà còn muốn chối bỏ trách nhiệm hay sao? Hơn nữa còn có bằng chứng rành rành như thế? Chẳng lẽ đây là việc làm mà Lục đại hiệp nữ muốn thay người khác lấy lại công bằng hay sao? Tôi cứ tưởng những nơi phức tạp như quán Bar các cô chưa hề đặt chân đến, nhưng xem bộ Song Ngư lại thành thực như thế, thiết nghĩ đây cũng chẳng phải các cô đã quá quen thuộc rồi sao..”

Ý bảo các cô là những người con gái hư, thường xuyên ra ra vào vào các tụ điểm ăn chơi trác táng...

Bảo Uyên lại bắt đầu khiêu khích, nói xong còn bày ra nụ cười nuôi tiếc, ánh mắt đồng cảm, trầm ngâm một lát

”Mọi người, tôi hiểu được cuộc sống khó khăn sẽ khiến con người dễ lầm đường lạc lối, các bạn kia dù sao cũng xuất thân từ những gia đình thấp hèn, cho dù có những ý tưởng đó là điều dĩ nhiên. Việc này chúng ta thông cảm được mà phải không?”

Thiên Bình tức điên lên, thường ngày cô luôn trung ra khuôn mặt vô tư nhưng không có nghĩ là cô không biết tức giận, vừa đấm vừa xoa sau? Muốn thể hiện cô thiện lương bao dung sao? Vậy cô có nên phải đập đầu cảm ơn ý tốt của cô không, Bảo Uyên?

“Chát”

Nhanh hơn suy nghĩ, Xử Nữ đã tiến lại cho Bảo Uyên một bạt tay. Nãy giờ cô đã bảo với lòng mình phải nhịn, phải nhịn a..nhưng mà một khi đã vượt bỏ tầm khống chế, cô thật sự chẳng tìm đâu ra lý do để tiếp tục nhịn nữa....

Mọi người xung quanh tròn mắt, dám công khai đánh người hay sao?

Bảo Uyên ngơ ngác, ôm một bên mặt đã sớm sưng lên. Lệ bắt đầu chảy ra, mọi người xung quanh thương xót, nói gì thì nói Bảo Uyên cũng là nữ nhân của trường, nữ nhân rơi lệ à. Nhưng tên con trai ở đó đồng loạt bắn những đôi mắt phẫn hận về phía các sao nữ.

“Ôi, Bảo Uyên! Các cô dám đánh người? “_ Jenny hốt hoảng

”Bảo Uyên, cô biết tại sao tôi đánh cô không? Tôi đánh cô không phải những hành vi quá đáng cô gây ra cho tôi này, tôi đánh cô cũng chẳng phải những việc làm ti tiện bẩn thỉu của cô. Tôi cũng chẳng màng đến những lời nhục mạ thấp hèn đó, tôi đánh cô là bởi vì bản tính tiểu thư ngang ngược của cô. Cô nói cô hiểu được cuộc sống khó khăn sao? Cô bảo cô biết được suy nghĩ của những gia đình thấp hèn sao? Cô khẳng định những ai gia đình nghèo khó đều lầm được lạc lối sao? Vậy tôi có thể lớn tiếng nói với cô, cô chẳng hiểu một cái gì cả! Một gia đình nghèo khó nhưng họ vốn dĩ kiếm tiền bằng chính đôi tay của mình như thế là sai sao? Những đứa con của gia đình nghèo khó muốn phụ giúp cha mẹ của mình mà đi làm thêm như thế là sai sao? Cô tưởng ai cũng giống cô sinh ra là ngậm thìa vàng, sống cuộc đời vô ưu vô lo sao? Cô tưởng ai phải khuất phục chịu sự sai khiến của các cô sao? Cô tưởng chỉ có tiền là được tất cả sao? Cái mọi người cần là sự công bằng là quyền tôn trọng tối thiểu của một con người, đạo lý đơn giản như thế cô đã làm được chưa? Cô đã bao giờ tôn trọng những người được cô cho là gia đình thấp hèn như một con người chưa? Hay cô đối với họ bằng thái độ chua ngoa? Cô nói Song Ngư và chúng tôi thường lui tới những nơi ăn chơi đó vậy cô đã từng tận mắt chứng kiến không? Hay cô thường xuyên lui tới đó nên mới biết?”

Một số người xung quanh rốt cuộc cũng im lặng. Phải rồi! Bảo Uyên có bao giờ đối xử với các cô như những người bạn bình thường đâu! Trong mắt cô ta, các cô chỉ là những bọ sai vặt không hơn không kém. Bảo Uyên, cô ta hơn được mọi người ở điểm nào, cô chỉ hơn mọi người vì được sinh ra trong gia đình giàu có thôi sao? Tâm trạng mọi người ngời vục, rốt cuộc nên ủng hộ bên nào đây. Thâm ý của Xử Nữ vốn ám chỉ Song Ngư đi làm thêm kiếm tiền phụ gia đình, như thế có phải là thật không? Nếu đúng là như thế các cô chẳng lẽ đã trách oan cho bọn họ sao...

Cự Giải âm thầm nhìn Xử Nữ, nói dối mà mặt không đổi sắc nhĩ. Cũng không hổ là nhà kinh doanh à! Mới đây mà đã nghĩ được cách ứng phó rồi, chỉ vài ba câu mà đã thay đổi được tình thế à

Bảo Uyên tròn mắt, Xử Nữ thật sự đúng là bệ công thành thẳng. Cái gì mà Song Ngư đi làm thêm chứ? Rõ ràng là cô lừa cô ta đến cơ mà..., nhưng những lời nói đánh chết cô cũng không chịu nhận...

”Những chỗ phức tạp như thế đánh chết tôi cũng không đến!”_ Bảo Uyên bảo biện

Được câu trả lời như ý nguyện, Cự Giải cười cười nói tiếp.

”Nếu cô không đến làm sao cô biết Song Ngư lừa chúng tôi thường xuyên lui tới? Bảo Uyên à, tôi biết cô thích nói đùa nhưng đùa quá trớn như thế thì không nên..”

Cự Giải dừng dừng, môi hơi nhếch lên hiện lên một nụ cười lạnh. Cố vốn dĩ là người điều hành bệnh viện, công thêm miệng lưỡi vốn dĩ sắc xảo, muốn đầu võ mồm với cô sau? Về nhà tu thêm mười năm nữa đi.

Mọi người im lặng, trong lòng bắt đầu nghi ngại mọi chuyện. Chẳng lẽ, sự thật không phải như thế? Chẳng lẽ việc này có người cố ý giở trò, mà mọi chuyện lại có liên quan đến Bảo Uyên. Nghi đến đây, mọi người đồng loạt chuyển đôi mắt khinh thường về phía nhỏ, nhưng khinh thường thì khinh thương thật, vậy mà chẳng ai chịu lên tiếng cũng như ủng hộ các sao nữ! Đơn giản thôi, mọi người sợ uyên lụy...

”Cô..cô..cô”_ Bảo Uyên á khẩu

Dường như thấy bạn không nói được gì, Jenny đột nhiên lên tiếng

”Song Ngư, tôi hỏi cô, có phải cô gặp mặt bạn trai tôi không?”

”Phải”

”Vậy cô có phải mặc bộ đồ thiếu vải đến gặp anh ấy để khiêu khích không?”

”Tôi không có khiêu khích, bộ đồ đó là...”

”Phải hay không?”

Jenny nóng giận cất ngang

”Phải.”

Song Ngư áp ứng trả lời, cô thật sự sợ cô gái này nhe. Người gì đâu mà hung hãn thế hả? Nghe trường đồn cô gái này nóng tính nhưng không ngờ lại còn hung dữ đến thế. Cô muốn giải thích nhưng cũng chẳng phải biết làm sao?

”Ồ...”

Mọi người ồ lên kinh ngạc, đây là chính miệng thân chủ công nhận...

Các sao nữ còn lại đỏ mặt hời, tình thế này thật sự rất bất lợi cho các cô... Song Ngư sao cậu lại ngốc đến như thế, nói dối một chút sẽ chết sao?

Bảo Uyên dường như tìm được hi vọng, ngẩn đầu trung ra khuôn mặt như đang xem kịch hay. Cô biết mà Jenny tính tình thẳng thắn bộc trực, lợi dụng cô ta chắc chắn hiệu quả sẽ cao hơn gấp mấy lần những thủ đoạn khác

” Vậy có phải cô cùng anh ấy thể hiện những cử chỉ thân mật hay không?”

” Không có, là anh ta giờ trò đồ bại với tôi”

Như chọc đến gai nhọn, Song Ngự tức giận biện minh. Cái gì mà sợ hãi, cái gì mà cô gái này hung hãn chứ cô đều vút hết sau đầu. Đôi mắt cô hiện lên tia kiên định, thái độ tức giận khiến người khác không thể không tin là cô đang nói thật...

” Song Ngự, tôi thật sự thất vọng về cô. Có gan làm mà không có gan nhận hay sao? Cô nói anh ấy giờ trò đồ bại với cô sao? Sao cô không tự nhìn lại bản thân mình đi... Anh ấy ưu tú như thế lại còn nằm trong hội hotboy của trường, một người như thế mà đi sàm sỡ cô sao? Nếu cô nói anh ta có ý đồ bất chính với cô, vậy cô mang ra bằng chứng đi! ”

Lần này đến lượt các sao nữ á khẩu. Bằng chứng sao? Các cô có bằng chứng thì hiện giờ đâu ngồi ở đây cho mọi người sỉ nhục thế này. Chẳng lẽ muốn các cô nói, chúng tôi là Lục đại thiên kim đứng đầu lục đại gia tộc bên Anh quốc sao? Nếu thật nói ra, các cô chẳng những hồn lìa khỏi xác mà xác chắc cũng lìa khỏi thế gian luôn, một khi lão cha mà biết... haizz, nhắm mắt lại các cô có thể tưởng tượng được thảm cảnh bi thảm của mình. Không được, đánh chết các cô cũng chẳng dám nói...

Bên cạnh mọi người đang háo hức xem kịch vui, Bảo Uyên đang dắc ý, các sao nữ đang lo lắng, Jenny đang tức giận thì Song Ngự của chúng ta giờ đây đã chết lặng. Cô làm sao có bằng chứng gì chứ? Mà có thì người đó có chịu giải oan cho cô không? Cô nắm chặt tay đang run rẩy của mình, vàng trán lấm tấm mồ hôi lạnh, đôi mắt từ từ nhắm lại lộ vẻ tuyệt vọng...

Đúng lúc này, cánh cửa hội trường một lần nữa được mở tung ra, giọng nói thánh thoát của một tên con trai len lỏi vào không khí...

” Song Ngự, là bạn gái của tôi”

Nae nae...Lâu rồi ko ai cmt cả làm tớ buồn chết mất. Hay là chúng ta làm cuộc vote đi nhé. Các bạn hãy cùng bình chọn. Gồm các giải như sau:

Nữ

- Cô nàng cổ quái nhất:
- Cô nàng bí ẩn nhất:
- Cô nàng tài giỏi nhất:
- Cô nàng “trong sáng” nhất
- Cô nàng vô tư nhất:
- Cô nàng “khùng khùng, điên điên nhất”:

(Vote theo cảm nhận của mỗi người nhá, tuyệt đối ko nên thiên vị chòm sao của mình đâu)

* Nam*

- Anh chàng ” lãnh đạm nhưng si tình”
- Anh chàng “đào hoa” nhưng chung tình:
- Tăng băng thiếu gia cũng biết yêu:
- Đại thiếu gia kiêu ngạo nhưng là người dễ thương nhất:
- Chàng hotboy đầu nóng, tim nóng:

[Vì phần couple vẫn chưa ra màn hết nên sẽ ko vote couple nhé]

Hù dọa tí: Ko vote là ko có chap kế đâu hehe

Chương 32

” Song Ngư là bạn gái tôi! ”

Một giọng nói êm nhẹ, thoang thoảng như làn sương, giọng nói như có ma lực làm chấn động tất cả con tim của mọi người, khiến cho không giác và thời gian cứ như đông cứng...

Song Ngư chết lặng, sóng lưng lạnh toát, đèn báo hiệu lấp sáng nói cho cô biết nguy hiểm đang áp lên đầu mình....

Giọng nói này quen thuộc, tuyệt đối quen thuộc...

Đây không phải là...???

Cô từ từ quay đầu lại...!!!

Tâm trạng kích động còn chưa biết mất trên khuôn mặt Jenny, cô ta kinh ngạc nhìn về phía giọng nói đang phát ra, lập tức cô chờ người hoài nghi không biết mình có hoa mắt hay nghe lầm hay không?

Các bạn sao nữ làm sao tránh khỏi kinh ngạc, họ tròn mắt, đứng chôn chân mà ngỡ ngàng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.... Nếu như nói 99% tâm trạng của mọi người là kinh ngạc, vậy còn một phần trăm còn lại, có một người, trên khuôn mặt xinh đẹp nhưng hiện giờ làn da đã tái nhợt, đôi tay cô bấu chặt đến nỗi sắp bật máu, Bảo Uyên chết lặng, nếu đây là sự thật, nếu đây đúng thật là sự thật, cô tình nguyện mình không bao giờ nghe thấy! Anh ta sao lại....

Tất cả học sinh đứng chen chúc ở đây không khỏi sửng sốt nhìn về phía cửa hội trường, phút giây họ nhìn thấy cái người tự nhận là bạn trai của Song Ngư....

Àm...âm...âm...

Như một quả bom vô định nổ tung trong đầu họ.....

Người con trai đó...

Sao lại là người con trai đó....???

Người đó bình tĩnh thong dong đi về phía Song Ngư, trước vô vàn ánh đèn soi sáng chiếu thẳng vào người anh như hiện thân cho một chiến sĩ Roma dũng mãnh, giờ đôi chân bước từng bước tiến về hội trường, đôi môi mông khê nhếch, khuôn mặt bình tĩnh trước làn sóng ánh mắt đang hiện hủ, khuôn mặt cao ngạo không để mọi người vào mắt. Anh đưa đôi mắt dịu dàng nhìn vào khuôn mặt vốn đang sửng sốt của Ngư nhi, rất tự nhiên đưa tay vuốt tóc cô đầy quan tâm <động tác="" này="" khiến="" ngư="" nổi="" da="" gà="" a="">...

” Hay nói đúng hơn tôi chính là bạn trai của Song Ngư ”

Dường như còn người này sợ thiên hạ không loan, đã quang một quả bom gây phân nửa thương tích, giờ đây còn muốn quăng thêm quả bom nguyên tử hủy diệt luôn thơ thở của con người...

Lời nói này như lời kéo mọi người về hiện thực....

Họ cố trấn tĩnh to đôi mắt mình nhìn lại người đó một lần nữa...

Không sai là anh....Song Từ...

Vâng, người đang hiện diện trước mặt bạn không ai khác là thành viên của Lục đại thiên vương, là cậu chủ thừa hưởng khối tài sản đứng đầu Việt Nam, là đứa con lai đẹp trai nhất của trường...

1s...

2s.....

3s.....

” Cái gì? ”

Tiếng gào rú kinh khủng của các sao nữ, Song Ngư nhà ta cũng không ngoại lệ....

Đáp lại sự kinh ngạc của mọi người, Song Tử không vội vã, rất tự nhiên vòng tay ôm thật chặt cô... Động tác đó rơi vào mắt mọi người là biểu hiện sự yêu thương, như chỉ có hai người mới rõ, sự thật là như thế nào

” Cô ngoan ngoãn mà đứng im cho tôi... Nhức nhích một cái tôi cho cô biết tay”_ Song Tử đe dọa, nhưng trên môi anh vẫn nở một nụ cười dịu dàng như kiểu yêu chiều người yêu..

” Song Tử, anh đang làm cái quái gì đấy? Bỏ ra, nếu không tôi... tôi...tôi sẽ cắn anh đấy”_ Song Ngư thấp giọng phàn nàn

” Được, cô cắn đi. Mà trước khi cô cắn tôi nói cho cô biết, bản thiếu gia nửa tháng mới tắm rửa, quần áo của tôi một tháng mới giặt một lần, cô có can đảm cứ cắn đi”

“.....”

Song Ngư im lặng như pho tượng. Sống đến tuổi này rồi cô mới nhận ra một chân lý, vô sỉ không bao giờ có ranh giới để dừng lại...

Trong khi mọi người đang trợn mắt trước khung cảnh chàng chàng thiếp thiếp..., các sao nữ chúng ta có một cuộc họp nho nhỏ...

” Có ai nói cho tớ biết, thế này là thế nào không? “_Xử Nữ ngu ngốc hỏi...

” Sao tớ thấy sự việc càng ngày càng rối vậy?”_ Cư giải ngơ ngác gãi đầu..

” Cái gì mà rối chứ, chúng tôi đang giúp các cô gỡ rối đấy?”_ Sư Tử thù lu lên tiến

Các sao nữ giật nảy mình quay lại mới phát hiện ra Bạch Dương, Sư Tử, Ma Kết, Kim Ngưu đứng đó tự bao giờ, Thiên Bình trợn mắt vỗ vỗ ngực mình...

” Đây, các anh muốn hù chết tại tôi cũng không cần dùng đến cách này...”

..

” Nhưng đáng tiếc các cô đâu có chết đâu! “_ Kim Ngưu vô tội, âm ức nói

” Anh...”_ Thiên Bình tức giận

Thấy cô tức giận, Ma Kết vội đáp chân Kim Ngưu ý bảo anh im lặng, sau đó nhẹ giọng

“Là lỗi của chúng tôi...”

Thiên Bình tuy có phần chín chắn dè dặt hơn người khác, nhưng cũng không giấu được vẻ cứng đầu giống như các bạn đồng trang lứa, nghe người khác đột nhiên xin lỗi hành vi vô lý của mình, cô cũng một phần cảm thấy kiểu ngạo a... Sư Tử, Kim Ngưu đồng thanh nhủ thầm: Ma Kết, ta kính bĩ người...

Âm binh, đúng là đồ âm binh. Ra vào không ai biết! Hình như thiếu thiếu ai đó, Xử Nữ cận kề hỏi

” Đây, Thiên Yết kéo Nhân Mã đi đâu hết rồi?”

Không trả lời câu hỏi của cô, Bạch Dương tò tò đi lại gần Xử Nữ, lấy ngón tay chỉ chỉ vào vai cô thách thức:

” Tôi nói này Xử Nữ, có muốn cược với tôi một ván không? Nếu như đội cô được bình trợn có số phiếu cao nhất, cô sẽ thua tôi, còn nếu siêu phiếu của nhóm cô thắng tôi sẽ thua cô. Mọi việc tùy người thắng sai bảo”

Nhìn thấy nụ cười xấu xa đó, trong tâm Xử Nữ không ngừng nhắc nhở phải cẩn thận, thế nên cô từ tốn tìm ra lý do

” Vớ vẩn, tôi sao lại phải cược với anh?”

” Được rồi, xem như cô không dám vậy! Haizz, chắc tôi đã đánh giá quá cao cô rồi!

” Ai nói tôi không giám?”_ Xử Nữ hiếu thắng hỏi

” Vậy cuộc cá cược bắt đầu!”

“.....”_ Xử Nữ mặc niệm cho mình ba phút, sao có cảm giác cô bị đưa vào bẫy quá vậy

Trở lại với nhân vật chính, sau khi kết thúc màn đấu khẩu ngầm giữa hai người, Song Tử buông bạn ngư nhà ta ra, sau đó cất giọng ân năn mà nói:

” Vốn dĩ, Song Ngư sợ công khai chuyện tình yêu của chúng tôi sẽ ảnh hưởng đến việc học cũng như gây phiền toái đến cuộc sống hằng ngày của tôi, tôi rất nhiều lần muốn công bố nhưng cô ấy điều ngăn cản. Nhưng hôm nay, sau khi biết được việc này, tôi vô cùng ân hận, nếu như tôi luôn bảo vệ cô ấy tốt hơn, nếu như tôi cứng rắn hơn có lẽ không chịu tổn thương lớn thế này. Hôm nay, trong buổi lễ này, trước mặt tất cả các bạn có mặt ở đây, tôi muốn

tuyên bố với tất cả: Song Ngư là bạn gái của tôi, là người con gái mà tôi- Song Tử này yêu nhất”

Mọi người xúc động kêu trời, tại sao người Song Tử yêu không phải là họ....

Bảo Uyên, chết lặng. Tại sao mọi chuyện lại thế này? Có phải cô tự lấy đá đập lên đầu mình....

Các bạn sao cũng chúng ta, sờ cả gai ốc, buồn nôn quá....

Còn bạn Song Ngư, thân người cô run run, môi cô mấp máy nhưng chẳng nói được câu nào, đôi mắt nghen ngào, mọi người cứ tưởng là cô cảm động. Thực tế chứng minh, trí tưởng tượng mọi người thật sự sai lầm. Trong lòng cô không ngừng gào hét: Giỏi, Song Tử người diễn kịch giỏi lắm...

Giọng nói dịu dàng bỗng chuyển sang dạng nguy hiểm cao độ, Song Tử cười như không cười bảo:

”Jenny, Song Ngư lẽ nào bỏ tôi mà đi dụ dỗ Quốc... Quốc gì của cô được chứ?”

Song Tử cố ý không nói ra cái tên Quốc Thái, ý như: Quốc Thái là cái gì anh điều không cho vào mắt....

Jenny sững sờ, hốt hoảng, mặt chuyển từ đỏ sang tím tái, cô xấu hổ, cô bàng hoàng, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Chẳng lẽ như lời Song Ngư nói, cô ấy bị bạn trai cô sàm sỡ hay sao? Không, cô không tin như thế! Chẳng phải anh ấy nói, người anh ấy yêu là cô hay sao? Sao lại đi đùa bỡn với người con gái khác....???

Àm...

Cửa hội trường lại một lần nữa đã vắng ra, Quốc thái- tên con trai trong lời đồn bị đã một cú không thương tiếc đá vào hội trường, Ngay sau đó Nhân Mã hung hăng trừng mắt nhìn tên con trai nằm thê thảm trên nền gạch bẩn thỉu, trên mặt hắn tràn đầy những vết bầm tím đang còn động máu, rất có thể do mới bị đánh. Theo sau Nhân Mã, Thiên Yết lắc lắc đầu cười khỏ, cô gái mà anh yêu thật sự rất bạo lực a.

”Jenny, cô nói Song Ngư nhà bọn tôi dụ dỗ bạn trai cô? Được rồi, vậy tôi cho cô biết là ai đang dụ dỗ ai..”

Nhân Mã nói xong, đánh mắt ra hiệu Thiên Yết giao ra bằng chứng. Thiên Yết, lấy trong túi ra cái DVD sau đó đi về phía máy chiếu hội trường, chưa đầy 5s, trên màn hình đã hiện lên khung cảnh náo nhiệt của quán bar. Màn ảnh càng gần, càng hiện rõ khuôn mặt sợ hãi của Song Ngư đang cố thoát khỏi những trò bẩn thỉu, hèn hạ của tên con trai... Mà tên con trai đó, không ai khác chính là người được bảo đã bị Song Ngư dụ dỗ- Quốc Thái...

Mọi người đồng loạt kinh hãi. Song Ngư thờ phào như chút được gánh nặng...

Jenny té ngồi trên mặt đất, trong mắt cô ta hiện lên hàng chữ- không- thể- tin- được...

”Vì sao?”_ Mọi lời nói cô chỉ gói gọn trong hai chữ vì sao....

”Xin lỗi”_ Hắn xấu hổ cúi rập mặt xuống, như có quyết định trọng đại nào, hắn vội ngược lên, bình tĩnh nhưng mang theo giọng áy náy trong giọng nói

”Anh thật sự không yêu em! Anh đã yêu người con gái khác rồi, vì cô ấy anh có thể làm tất cả mọi chuyện. Chon nên, Jenny chúng ta chia tay đi..anh, ...”

”Chat”

Không đợi hắn nói xong, Jenny đã cho hắn một bạt tay như trời giáng. Vết thương cũ cộng thêm vết thương mới khiến hắn cắn răng, rên rĩ

”Anh là thằng tôi.”

Jenny quay lưng bỏ đi, nước mắt cô rơi là chảy... Phải như cô không tin tưởng, không quá yêu hắn, vậy có phải bây giờ tim cô sẽ không đau như vậy không....???

Nữ nhân vật chính đã bỏ đi, nam nhân vật chính cũng xấu hổ mà không tiếp tục ở lại. Mọi người vốn đang xem kịch vui bây giờ hụt hẫng, họ quay đầu nhìn về nhóm nữ chính đang thây thối ngày nay...

Bảo Uyên sắc mặt ngơ ngác, mắt cô pha lẫn sự tức giận. Là hối hận, là đau lòng, là tuyệt vọng, là tự trách...., cô thật sự ngu ngốc...Cứ ngỡ cô bày ra trò này là để chơi khăm bọn họ, có ai ngờ đầu người cô yêu, người cô thầm ngưỡng mộ lại tự nhận mình là bạn trai của Song Ngư....

Từ lúc Song Tử khuyếch trương khuyếch trương xuất hiện tự nhận là bạn trai của Song Ngư, từ lúc anh dịu dàng ôm Song Ngư vào lòng, từ lúc giọng nói anh ôn hòa thoắt chuyển sang nguy hiểm truy hỏi Jenny, cô đã thua thật rồi... Một sự thật quá đỗi buồn cười, cô tự tay đâm cho mình một vết sẹo.... Thật sự tự vị của ái tình nó đau đến vậy sao?

Trong lúc vô tình, Song Ngư bắt gặp ánh mắt thù hận của Bảo Uyên, trực giác của con gái cho cô biết: Bảo Uyên cũng bị tên Song Ngư ôn thần này câu hồn, haizz sao cô lại phải dính vào cái vụ rắc rối thế này hả trời?

”Này đứng có đừng ngây ngốc đó chứ? Chẳng phải hôm nay đi bầu chọn những người được yêu thích nhất sao? Mọi người còn đứng lì ra đó để làm gì?”_ Thấy mọi người bất động, Ma Kết tốt bụng nhắc nhở...

”Ồ, xem nữa tôi quên... Bảo Uyên, có người rất muốn gặp cô!”

Thiên Yết vỗ vỗ cái đầu đang trĩ của mình, nụ cười càng rực rỡ càng âm hiểm...

Đột nhiên bị điểm danh Bảo Uyên giật nảy mình. Nhìn theo nụ cười âm hiểm này của anh, cô có hơi sợ sợ, ai muốn gặp cô mà cần thông qua Thiên Yết-anh chứ? Không đợi cô kịp hỏi rõ, người cô muốn gặp đã đứng trước mặt cô...

Cô gái thân hình gầy gò, khuôn mặt hốc hác, nhưng đôi mắt vẫn toát lên vẻ ngạo mạn, nhưng thái độ đã hiền hòa hơn nhiều, không còn xem thường người khác nữa... Cô gái đó không ai khác chính là Ước Cẩm đã bị đuổi học, cô gái đó rất nổi giận đang từ từ đi lại gần Bảo Uyên

”Chát”

Vâng! Bạn Bảo Uyên một lần nữa trong ngày ăn thêm một cái tát...

”Bảo Uyên, cô là một con người tồi tệ. Ủng công tôi tin tưởng cô. Được, nếu cô bắt nhân vậy tôi sẽ bắt nghỉ...” _ Sau đó quay ra mọi người lớn tiếng bảo

”Mọi người, chính cô ta lên âm mưu hãm hại Thiên Bình. Cô ta ganh tị Thiên Bình được Vũ Ngôn theo đuổi, được hội trưởng Ma kết bảo vệ, sự kêu hãnh trong lòng cô ta tăng cao nên liền hợp sức với tôi hãm hại Thiên Bình. Nhưng khi sự việc bại lộ, cô ta dùng đây trách nhiệm cho một mình tôi gánh chịu, khiến tôi bị đuổi khỏi trường, khiến gia đình tôi từ bỏ tôi, tống tôi ra khỏi nhà... Bảo Uyên, tất cả cái này là cô hại tôi...”

Xong rồi, Bảo Uyên thật sự xong rồi!

Đừng nói là kỳ bầu trọn lần này không qua khỏi! Xem ra hình tượng của cô trong lòng mọi người thật sự đã sụp đổ hoàn toàn...

Nhưng mọi chuyện thật sự sẽ kết thúc vậy sao? Bảo Uyên mỉm cười độc ác, các người hãy nhớ lấy những gì mà các người đã gây ra cho tôi. Tôi thề, sẽ có một ngày tôi khiến các người biết được thế nào là đau khổ? Đem tất cả những đau khổ và nhục nhã từng cái một mà trả lại.

Hic hic....Không ai cmt cả, chỉ có một vài bạn thôi. Ta bùn quá cơ. Mà thấy có bạn nt cho ta hỏi sao Bảo Bình lại ít xuất hiện quá vậy, cứ như nhân vật phụ ấy. Ta trả lời luôn nhé, mấy nàng đừng thấy vậy mà cho là con Bảo tầm thường ngen, nó cũng thuộc dạng “thứ dừ” đấy. Có khi nó còn thuộc độ dừ hơn các sao nữ còn lại nữa á. Vì cốt truyện phát triển theo tình tiết tiến triển chậm của từng couple nên các nàng chịu khó chờ couple của mình nhá. À, sẵn tiện nói luôn, truyện này ta không phải tác giả, tên tác giả đã được ta post ở đầu mục dẫn truyện. Hóng cmt của m.n ...^_^

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Nhờ có sự giúp đỡ của Lục đại thiên vương- thiên thần trong mắt mọi người mà các bạn sao nữ dễ dàng giành chiến thắng. Nhưng chiến thắng thì sao chứ? Ban đầu các cô thi mục đích chủ yếu là muốn Bảo Uyên cúi đầu xin lỗi tất cả mọi người bị cô ta ức hiếp..., có lẽ các cô đã quá coi trọng lời nói của cô ta! Cái gì mà cúi đầu xin lỗi chứ! Phút cuối các cô chiến thắng cô ta lặng mất tâm... Hừ! Nhưng dù sao đi chăng nữa, các cô phần nào hạ được nhục khí kiêu ngạo, bướng bỉnh của Bảo Uyên. Xem ra thành quả cũng không tệ!

Thành công này, có người vui như mở cơ trong bụng. Nhưng cũng có kẻ ngồi một góc ôm đầu tự kỷ. Điển hình là cô bạn Xử Nữ!

“Xử Nữ, chúng ta thắng rồi! Sao mặt cậu giống như đưa đám thế?”

Nhân Mã vừa ăn kem, vừa tò mò

“Haizz”

Đáp lại câu hỏi quan tâm của Nhân Mã chỉ là một tiếng thở dài.

“Nhân Mã, cậu đừng quan tâm, đó là thành quả do đầu óc chậm phát triển, cộng thêm bản tính hiếu thắng của tiểu thư Xử Nữ đấy! “_ Thiên Bình lè lưỡi cười châm chọc

Thấy mọi người ngây ngốc tại chỗ, đoán mọi người vẫn không biết. Cô cười mờ ám nhìn Xử Nữ sau đó đồng dục tuyên cáo:

“Là tiểu thư Xử Nữ với bản tính đầy tự tin, với cái đầu ngu si tứ chi phát triển tự cho là mình đúng đi cá cược với Bạch Dương, kết quả người ta thắng, tiểu thư đây thua...cho nên, mọi người thấy rồi đấy!”

Thiên Bình lời vừa dứt, cô nhận được gương mặt hả hê của các bạn khi người gặp họa cộng thêm cái lườm sắc bén như mũi tên đâm chết người...

“Thiên Bình cậu có phải là bạn của tớ không? Còn nữa, biết lúc đó tớ thiếu lý trí sao không ngăn cản”

Xử Nữ nói xong, vô số ánh mắt khinh bỉ của đồng đội hướng về phía mình, sau đó đồng thanh đồng tiếng hét vào tai cô

“Cậu chịu nghe lời người khác sao?”

Xử Nữ thở dài, cô thật sự không biết lúc trước làm sao mà quen được cái dạng chị em tốt này! Ngẫm nghĩ một lát, cô lại thấy cái gì đó không đúng! Nhưng không đúng chỗ nào thì thật sự chẳng rõ, bực quá.. Xử Nữ xoa xoa mái tóc ngắn của mình như một con ngốc đang trong thời kì phát bệnh...

Thấy lạ Nhân Mã kẻ sát gương mặt Xử Nữ như đang tìm một chút manh mối...

“Cậu đang làm cái gì thế? Chẳng lẽ ngu quá hóa điên!”

Bốp

Cô nàng may mắn nhận được cái ký không thương tiếc. Nhân Mã đưa tay xoa xoa cái trán đáng thương của mình, gương mặt ủy khuất, cô chỉ là quan tâm thôi mà, sao lại dữ với cô thế chứ?

“Mã này, tớ nghĩ mãi mà chẳng nghĩ ra! Tại sao cậu lại đem tên Quốc Thái gì gì đó tới đây được? Còn nữa sao nhớ Úc Cầm cũng có mặt ở đó!” _ Xử Nữ đưa ra nghi vấn

Nhân Mã vênh mặt 90 độ, giọng nói đầy đắc ý

“Còn nhớ hôm trước đi siêu thị với cậu đột nhiên tớ bị tên Thiên Yết lôi đi không? Đừng nóng nghe tớ nói hết đã.”

Nhận thấy gương mặt Xử Nữ hầm hầm, Nhân Mã vội vội vàng vàng cách ra xa 30 cm...

“Hôm đó, tớ thật sự đâu có đi chơi! Thiên Yết nói đi đến nơi này có thể giúp chúng mình giành chiến thắng cho nên đi theo. Kết quả biết thế nào không?” _ Cô ra vẻ mặt thần thần, bí bí...

“Còn không mau nói”

Các sao nữ đồng thanh quát...

Nhân Mã rùng mình. Dạ! Em nói.

“Tớ bị anh ta đưa đến gầm cầu đấy! Tớ đó tới mới biết cái cô Úc Cầm ngày thường hay đi đánh người giờ bị người ta đuổi đánh... Tớ nhất thời nổi máu hiệp nghĩa cho nên ra tay tương trợ, ai biết cô ta nổi cơn điên gì tự nhiên nói là trong vụ đánh nhau với Thiên Bình cũng có Bảo Uyên tham gia, Thiên Yết nói là nếu cô ta chịu đứng ra vạch mặt Bảo Uyên thì anh ta sẽ nghĩ lại để cô ta vào trường học lại! Cho nên cô ta đồng ý. Còn cái tên Quốc Thái gì đó, đúng lúc hần bị Sư Tử với Kim Ngưu xách áo lôi vào, hần trốn thoát được. Nhưng không biết số hần bạc quá hay sao, gặp đúng ngay tớ nên tiện thể cho hần ăn vài quyền luôn. Chuyện kết tiếp mọi người cũng biết rồi!”

Nhân Mã nói một hơi, sau đó cầm ly nước ép uống cạn... Thật sự là rất mất hình tượng a!

“Thảo nào tớ thấy có nhiều chuyện trùng hợp như thế, thì ra là có bọn họ đã sắp xếp sẵn rồi!” _ Xử Nữ gật đầu như ngộ ra cái gì

Cự Giải, Thiên Bình ôm bụng cười sặc sụa... Các cô nên nói cái gì đây! Xử Nữ thông minh lại lựa chọn ngay chẳng giờ phút này mà ngu ngốc

“Xử, có nghĩ là cậu cũng bị bọn họ sắp xếp” _ Nhân Mã ngây thơ nhắc nhở

Xử nữ lúc này đang chìm trong suy nghĩ, lấy đầu ra thời gian vận dụng thêm một bên bán cầu não, kết quả của lời nói không qua hành động là thế này:

“Thảo nào tớ lại thấy có nhiều điểm trùng hợp đến thế? Thì ra là bọn họ đã nắm chắc kết quả rồi, thì ra là tớ bị họ lừa...” Từ ”đùa” còn chưa nói xong, thanh âm của Xử Nữ ngày càng nhỏ dần, sau hai giây mặc niệm cô bỗng nghiêng rặng

“Chết tiệt, thì ra là tớ bị tên khốn Bạch Dương sắp xếp. Nhân Mã....., cậu tại sao không nói sớm cho tớ biết”

Xử Nữ nắm lấy cổ áo Nhân Mã lắc lắc. Dẫu đã biết trước tình thế, dẫu đã cách xa 30 cm nhưng Nhân Mã như con cá nằm trên thớt vậy, cô bị Xử nữ lắc lắc khiến đầu óc cô quay mòng mòng... đành chịu vậy! Ai bảo thân thù cô không lợi hại bằng người ta làm chi... Nhân Mã nước mắt lưng tròng:

“Cậu có hỏi tớ đâu mà tớ nói!” Nói xong, cô cúi đầu làm bộ dạng đáng thương như con cún bị bỏ rơi...

“Xử Nữ tố thật sự không hiểu nha! Nhà Úc Cẩm giàu như thế, cho dù bị đuổi khỏi nhà nhưng cô ta còn nhiều lựa chọn sao phải đi ở gầm cầu?”

Thiên Bình lên tiếng giải vây. Nói giải vây cũng chẳng đúng! Đây là vấn đề có quan tâm từ lâu lắm rồi, kể từ sau khi cô bỏ bọn họ chơi xấu, bao nhiêu xui xẻo đổ lên đầu Úc Cẩm. Đầu tiên là gia đình bị thua thiệt, kế tiếp Úc Cẩm bị đuổi khỏi nhà nhưng đuổi thì đuổi chứ! Gia thế của Úc Cẩm hiển hách như thế, lý nào lại đi ở gầm cầu? Quá nhiều bất ngờ khiến cô không thể không hoài nghi có người đứng phía sau giở trò, mà người này lại là.....

Quả nhiên, khi Thiên Bình dứt câu hỏi, trong đám đông từ đâu có tiếng con trai vang lên..

“Ba cô ta cắt hết toàn bộ chi phí ăn ở sinh hoạt, với lại thường ngày cô ta chỉ giao du với loại người xấu. Một khi cô ta hết tiền, chỉ như một con búp bê rách, ai mà thèm nhúng tay vào cho thêm phiền phức.”

Thiên Bình, Nhân Mã cau mày! Cái thụ đoạn tình ranh này rất giống một người, người đó lại là đồng bọn của các cô. Chẳng lẽ việc này là do bọn họ giở thủ đoạn...

“Đừng nói việc này các cậu không liên quan?” _ Thiên Bình lườm Xử, Giải...

Hai người châm miệng một lời đáp: ”Ờ đương nhiên là có liên quan.”

“Hi..hi.., là thế này này! Công ty thiết kế game của Bảo Bình tự mình sáng lập mấy năm nay ở Việt Nam cậu còn nhớ chứ? Nó chỉ là một công ty con, lại là tay trắng lập nghiệp, mấy năm gần đây nó lại phát triển. Có trách thì cứ trách ông cha tham tiền của Úc Cẩm đây! Thứ nhất tố tụng tin ông ta lợi dụng công quỹ, cho ông ta mất chỗ đứng, khiến ông ta phải bán một ít cổ phần đưa một ít tiền vào công quỹ nhằm trấn an lại mọi người. Thứ hai tố tụng tin công ty game của bảo bình hiện đang phát triển, tố nói khô cổ rồi, Xử cậu nói tiếp đi” _ Cự Giải rất không chí khí mà cắt giữa chừng

“Đương nhiên với con mồi béo bở như thế, ông ta làm sao bỏ qua. Ông ta định thu mua công ty của Bảo Bình, thu mua thì thu mua đi, vậy mà Bảo Bình vẫn đứng vững, lúc đó tố thật rất lo, cậu ta định ném tiền qua cửa sổ. Ai ngờ Bảo Bình ra chiêu độc ác như bà la sát vậy. Cậu ta mượn một ích quan hệ đi cầm cổ công ty, sau đó thân nhiên cho tập đoàn ”CC ” thu mua công ty mình. Ở đây ai cũng thắc mắc chắc Bảo Bình bị điên, nhưng thật ra cậu ta không điên ngược lại còn xảo trá như một con cáo vậy. Khi công ty ”CC” công bố nắm giữ tập đoàn, người bên ngân hàng đi lại đòi một khoản tiền khổng lồ với cha Úc Cẩm, còn số tiền mà Bảo Bình mượn thì dĩ nhiên được cho vào túi cậu ta. < có nghĩa là mượn tiền ngân hàng đối phó tập đoàn người ta, sau đó bắt tập đoàn người ta gánh trả, bảo bình thật đúng là cáo nha!>. Tập đoàn CC không có cách nào là phải trả tiền.”

Xử Nữ vừa dứt Cự Giải lại tiếp:

“Chứa hết, Xử lại cố ý tung tin tài chính của tập đoàn này gặp khó khăn, lợi dụng một số quan hệ khiến một số ông chủ ngừng cung cấp sản phẩm cho tập đoàn, giá cổ phiếu rớt thê thảm, nhiều người sợ quá đồng loạt bán ra... Dĩ nhiên là tố với Xử tranh cơ hội mà mua lại. Bọn họ thật đúng là thiếu suy nghĩ, sự cố này với CC như một cái rừng mình, vậy mà lại sợ...”

Cự Giải bữu môi khinh thường

“Nhờ họ nhát nên tội mình mới kiếm được tiền, ngu ngốc”

Hai người bên cạnh càng nghe càng mờ mịch, chẳng hiểu cái gì là cái gì, như thế thì có liên quan gì tới chuyện các cô hoài nghi chứ, không nén nổi tò mò, Nhân Mã lên tiếng

“Vậy thì có liên quan gì tới chuyện Úc Cẩm bị đuổi khỏi nhà chứ?”

“Sao lại không liên quan? Bảo Bình thế chấp công ty mượn tiền ngân hàng là mua lại cổ phiếu của CC, sau đó tuyên bố với bên ngoài là cậu ta có 10% cổ phần CC, mà đối thủ của cha Úc Cẩm lại cần 5% là có thể thắng ông ta cho nên Bảo Bình lấy 10% đổi lấy 20% cổ phần mà CC đang nắm giữ giữa công ty cậu ta. Mặc dù vụ làm ăn này nó lỗ vốn thiệt nhưng nếu để đối thủ của cha Úc Cẩm nắm quyền còn lỗ vốn hơn, cho nên ông ta cần phải đổi lại thôi, Còn việc Úc Cẩm bị đuổi khỏi nhà đương nhiên là trò hay của bọn tố rồi! Bọn tố lại đang nắm trong tay 15% cổ phần dễ dàng đưa thư đe dọa ông ta rồi!”

Không nhắc thì thôi, cứ nhắc lại là các cô lại thấy hả hê vô cùng! Cứ nhìn đến gương mặt tiêu tị của Úc Cẩm.., mặc dù thì có hơi chút ác ý nhưng mà, người không phạm ta, ta không phạm người. Nếu người phạm ta, ta trả lại gấp mười. Ai biểu cô ta phạm vào phương châm sống của các cô làm chi!

“Nói vậy là các cậu viết thư đe dọa nếu không đuổi Úc Cẩm ra khỏi nhà thì sẽ bán cổ phần cho phía đối thủ sao? Nhưng mà, cô ta dù sao cũng là con ông ta mà. Ông ta nhẫn tâm sao?” _ Thiên Bình bình tĩnh đưa ra nghi vấn, từ nhỏ được cha mẹ hết sức cưng chiều cô không tin có người cha nào lại nhẫn tâm đuổi con mình ra khỏi nhà chỉ vì đồng tiền làm cho mắt mờ...

Cự Giải cười nhạt, cô bẻ tách cà phê đưa lên môi nhấp nhấp vài hớp, từ làn khói bay ra không trung, có thể dễ dàng nhận thấy cô đang kích động. Vì sao? Vì các ngón tay cô đang bám chặt lấy tay cầm tách. Không tin có một người cha nhẫn tâm sao? Như cô có thể coi là một điển hình không nhỉ? Người ta thường nói hổ dữ còn không ăn thịt con, vậy mà cha cô thì sao? Cũng phải thôi, xem như cô cùng Úc Cẩm không may thuộc vào nhóm người bị thượng đế bỏ quên đi, mới khiến cha mẹ không ngó ngàng tới. Úc Cẩm còn đỡ, ích gì cô cũng có một đoạn thời gian được cha mẹ cưng chiều, còn cô.....??? Phục hồi tinh thần, Cự Giải thông dong giải thích:

“Thương trường như chiến trường, đã có được quyền lực trong tay cha con còn có thể trở thành kẻ thù, huống hồ chỉ là một Úc Cẩm ngổ ngáo. Cô ta dù được cưng chiều thế nào cũng là một đứa con gái, quan niệm của người phương Đông nổi tiếng là “trọng nam khinh nữ”, ba cô ta dù sao cũng phải nghĩ đến lợi ích cho con trai mình chứ?”

Nhân Mã này giờ còn chứ hết nổi kinh ngạc, sao khi phục hồi tinh thần, cô nhỏ giọng như muỗi

“Làm như thế có quá đáng không? Còn Bảo Bình nữa, sao cậu ta lại nghĩ ra cách trả thù độc ác thế chứ?”

“Mã nhi đây là đang khen tớ sao?”

Vừa dứt lời, phía sau lưng cô vang lên tiếng Bảo Bình lãnh lút. Bảo Bình khoanh tay lại, cười hết sức dịu dàng, hết sức thực nữ nhưng mà Bảo Bình càng dịu dàng bao nhiêu các sao nữ còn lại càng lạnh rung người bấy nhiêu. Vì mọi người đều hiểu, Bảo Bình lúc này tâm đã bị tà nhiễm, ác ma sắp sức hiện a...

Nhân Mã vội đứng lên trốn sau lưng Cự Giải, cười hề hề, đưa tay hình chữ V tỏ ý chào hỏi

“Bảo Bình, cậu đến khi nào thế? Hi..hi.. thầy hiệu trưởng không làm khó cậu chứ? ”

“Mã nhi sao vừa nhìn thấy tớ là đứng lên vậy, không cần lễ phép nhường chỗ cho tớ thế đâu! Lại đây ngồi cùng đi!”

Sau đó rất không khách sao mà ngồi chỗ Nhân Mã, Mã nhi hừ lạnh, có một cái ghế mà người đã ngồi bảo ta ngồi cùng chẳng lẽ ngồi lên người người chắc. Nghĩ là nghĩ vậy, nhưng có đánh chết Nhân Mã cũng chẳng giám nói ra, cô biết Bảo Bình thường ngày hơi điên điên nhưng khi đụng chúng nhược điểm của cô ta thì Bảo Bình không hề điên, mà nhược điểm của cô ta là ghét nhất ai nói mình độc ác...mà vừa rồi cô lại..lại phạm vào cấm kỵ đó..huhu...chết cô rồi!

Nhắc đến nhược điểm của Bảo Bình, phải nói là làm cho mọi người càng thêm ói máu...

Lý do vì sao Bảo Bình ghét mọi người nói cô độc ác, đơn giản là lúc nhỏ cô ta đánh nhau giành miếng ăn với Xu Xu, một người một chó đánh nhau cả buổi, như một lễ dĩ nhiên chó thì làm sao đánh thắng nổi con người, kết quả là Bảo Bình giành được cái bánh. Bảo Bình đắc ý, giờ giờ cái bánh trước mắt chú Xu xu, cô nhướng mày ý bảo: Xu xu, mi đỡ quá đi... Đường đường là một đấng nam nhi mà bị ta một nữ nhi yếu đuối giật lấy miếng ăn, ngơoi thật là cái đồ vô tích sự. Con chó ngiên răng kén két, mắt trừng lớn với Bảo Bình. Thấy cái bánh sắp chui xuống cổ họng chủ nhân, bản tính nam nhi trỗi dậy. Lòng tự trọng không cho phép Xu xu khuất phục, nó uồn người, lùi về sau hai ba bước lấy đà.. Một, hai, ba... ” Chục"... Bảo Bình trợn mắt, miệng còn dính miếng bơ do bánh để lại, cô thần thờ nhìn con Xu xu, cô nhìn bộ dáng đắc ý đến độc ác của nó. Lại mất thêm 2, 3s nữa! “Á”... Tiếng hét thất thanh của cô khiến Xu xu sợ quá bỏ của chạy lấy người. Đúng thế, thế là nụ hôn đầu đời của cô giao luôn cho con chó. Bởi vậy, hễ có ai nói cô độc ác cô lại nhớ ngay đến cái hình dáng độc ác năm đó của con chó...

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Hồi tưởng lại hồi ức, mọi người đồng loạt ói máu, một lý do thật là cầu huyết!

“Này! Nhân Mã, em đứng ngây ngốc đó làm cái gì, ngồi xuống đi!”

Bên tai Nhân Mã vang tiếng cái tên âm binh Thiên Yết, cô giật mình quay lại, do khoảng cách quá gần, đầu cô đụng luôn vào cằm anh, hơi thở ấm nóng pha vào mặt cô, khiến Nhân Mã giật mình, mặt đỏ lên lấp bắp..

“Anh..anh..đến khi..khi nào thế! Hừ chết tôi!”

“Này, hai vị. Đây là nơi công cộng, làm ơn giữ ý tứ một chút đi!”_ Sur Từ lên tiếng trêu

“Gi..gi mà giữ ý tứ chứ?”_ Nhân Mã càng thêm lấp bắp, mặt cô càng đỏ thêm..

Bảo Bình cũng sợ thiên hạ không loạn cố ý chen một chân vào trêu chọc

“Vậy cho hỏi hai vị đây là đang làm cái gì?”

Nhân Mã nhìn lại, càng thêm lúng túng. Thì ra hai người đang ở trong tư thế mờ ám như thế, đầu cô kề gần sát cằm Thiên Yết, mà tay của hắn do lúc này cô thiếu thăng bằng mà choàng qua ôm lấy cô, hai người họ đây là đang trong tư thế rất ư là mập mờ. Không nhìn thì thôi, nếu như nhìn rồi Nhân Mã mong có cái lỗ nào chui xuống. Bọn bè cô, lực đại thiên vương, tất cả mọi người có mặt trong căn- tin đều nhìn bọn cô bằng con mắt đầy kinh ngạc. Quá lung tung vậy mà cái tên Thiên Yết đang tím tím mà cười, tức giận đỏ mặt, Nhân Mã cắn răng, cô đập một cái thật đau vào cằm của anh. Thiên Yết đau quá, bùm môi kêu lên:

“Này, em định mưu sát đây hả?”

Nhân Mã lại trợn mắt, đập một cái thật đau vào chân của anh!

“Đừng đó Nhân Mã, cậu mưu sát Thiên Yết nghĩ nhớ cậu thành quả phụ thì làm sao?” _ Cự Giải cười cười tiếp lời, trong lòng cô thầm nghĩ chả biết mấy tên ôn thần đó xuất hiện khi nào. Có nghe được âm mưu lúc này của bọn cô không?

Như nhìn ra được nghi vấn trong mắt Cự Giải, Kim Ngưu cười hề hề nói

“Không cần nghi vấn, tôi đến cùng lúc với Bảo Bình, cũng cùng lúc nghe hết đoạn đối thoại của các cô. Tôi nói này Bảo Bình, kế hoạch của cô thật là độc...” Anh định nói là “ác”, nhưng ngấm lại lúc này thấy Nhân Mã sợ sệt, nhánh ý chuyển nghĩa

“Kế hoạch của cô thật độc đáo..ha..ha.. độc đáo a!”

Bảo Bình đắc ý, hất tóc, nhếch méch cười ý bảo: ” Còn phải nói”

Thấy mọi người đầu đã vào chỗ này, Bạch Dương cười gian xảo nhích ghế ngồi lại gần Xử Nữ, anh cố ý đưa khuôn mặt điển trai của mình lại gần gương mặt cô, cất một tiếng gọi khiến người khác nổi cả da gà

“Tiểu Xử Nữ!”

Xử Nữ thấy lạnh cả sống lưng, bức bối phản bác

“Anh thay ngay cách xưng hô đi, buồn nôn chết được!”

“Tiểu Xử Nữ, tiểu Xử Nữ, tiểu Xử Nữ” _ Bạch Dương cứng đầu

“Anh có một phút để nói ra yêu cầu!”

Xử Nữ buồn đề ý đến, dùng đầu gối để suy nghĩ cũng biết cái tên quý quái này đến đây là không có tốt lành gì. Sớm cũng đến muộn cũng đến, vậy thôi thì đến sớm một chút đi...

“Tiểu Xử Nữ, cô đúng là hiểu ý người a...”

“59, 58, 57...” _ Xử Nữ cầm đồng hồ lên đếm

“Ngày mai tôi muốn cô cùng tôi đến nơi này, còn nữa một tháng này nhiệm vụ của cô: sáng sớm phải làm thức ăn cho tôi, buổi trưa phải đem mớ cơm đến công ty cho tôi, kể cả buổi tối cũng thế. Quần áo tôi mặc, chăn gối tôi dùng mỗi buổi cô đều gấp lại, ừ còn phòng tôi ngày ba buổi nên lao một lần tôi rất sợ bẩn cho nên cô phải lau đến khi nào không còn một hạt bụi. Rồi, tạm thời thế thôi..! 59”38, không hết thời gian chứ?”

Bạch Dương đắc ý, đưa tay sờ sờ cằm. Mãi thao thao bất tuyệt, anh đã quên mất 5 ánh mắt phóng điện phóng về phía anh. Nếu đôi mắt có thể giết người, có lẽ Bạch Dương có lẽ đã bị giết hàng vạn lần...

“Chỉ có bao nhiêu đó thôi hả? Bạch Dương, tôi có nên khen anh là rất “rộng lượng” không?”

Xử Nữ nghiêng răng, trong đời cô có nhiều sai lầm. Mà sai lầm lớn nhất là cô đi cá cược với cái tên Bạch Dương, đề rồi..... Haizz

“Đúng đấy! Anh thật quá đáng! Trong nhà đã có bác quản gia, anh cần gì thì bác đều làm, cần gì anh phải đòi đo Xử Nữ chứ?” _ Thiên Bình bất bình bênh vực bạn.

Nhưng, Bạch Dương đâu có dễ dàng mà bỏ qua như thế, chỉ thấy anh ta giọng điệu ỉu xìu, thì thảo, nhưng đủ làm Xử Nữ nghe không sót một từ

“Nếu tiểu Xử Nữ không muốn thực hiện lời hứa thì thôi vậy! Dù sao con gái cũng là hay thay đổi!”

Đây, đây gọi là ” lấy lui làm tiền” trong truyền thuyết vậy mà. Đường như Bạch Dương rất am hiểu mọi nhược điểm của Xử Nữ, cho nên khi anh vừa dứt lời, bản tính hiếu thắng của Xử Nữ lại trỗi dậy, chỉ thấy cô đập bàn, đồng dục nói

“Ai nói tôi thất hứa chứ?”

“Vậy nhiệm vụ của cô bắt đầu từ ngày mai!”

“.....” _ Xử Nữ im lặng mặc niệm, cô lại bị trúng kế rồi a. Cái bản tính hiếu thắng của cô a..

Các sao nữ đồng loạt thờ dài, đúng là đánh chết cái nết không chữa. Xử Nữ ơi! Cuộc sống sau này của cậu đã tồn tại ác ma rồi!

“Đừng rồi! Các anh đến tìm chúng tôi có việc gì? “ _ Cự Giải hỏi, không phải là cô đa nghi mà là này giờ cô để ý thấy một số người muốn nói lại thôi, bộ dạng e thẹn ngượng ngùng y như cô nương khuê phòng vậy, làm cô không nhịn được cười. Thôi thì cô làm người tốt một lần đi.

“Thật ra thì, tuần sau là sinh nhật lần thứ 65 của ông, tôi muốn mời các cô đến dự.”

Ma Kết đầy gong kính, mồ hôi lấm tấm trên trán, bộ dáng hơi mất tự nhiên. Khó có thể nhìn một Ma Kết nghiêm túc lại thành bộ dáng này khiến các sao nữ không khỏi tròn mắt, nhiều dấu chấm lư lừng trên đầu. Đây là sao a!

“Ma Kết, tớ nói này. Mời thì mời đi, làm gì cậu e ấp thẹn thùng thế chứ? Đồng ý là lần đầu cậu mời con gái đi dự tiệc, nhưng cũng phải tỏ ra phong độ một chút cơ chứ?” _ Thiên Yết biểu mô, xem thường, hành động này càng khiến anh thêm lúng túng. Da mặt trắng nõn đã sắp đỏ tới mang tai. . .

Thấy các sao nữ do dự, Kim Ngưu thúc giục: ”Này, nể mặt bản thiếu gia đồng ý có được không?”

Các sao nữ trầm mặt. Chưa kể đến xác suất bị lão cha phát hiện là rất cao, còn một lý do cực kỳ quan trọng nữa, các cô không thích những nơi ồn ào, ghét những cái giả tạo hào nhoáng, chẳng màng những gương mặt biến hóa đủ kiểu. Mà dạ tuyệt lại tồn tại tất cả những thứ đó a!

“Thật thất vọng! Không ngờ các cô lúc đầu đá với Bảo Uyên chí khí thế nào, vậy mà có một buổi dạ tuyệt nhỏ nhoi cũng không dám tới, các cô là con rùa rụt cổ há?” _ Sư Tử lại tung chiêu khiêu khích.

Bị chạm ngay đến lòng tự trọng, chỉ thấy trong một giây sao, các sao nữ đồng loạt đập bàn đứng dậy: “Ai nói tôi không đi!”

“Ừ...thì các cô đi” _ Sư Tử nở nụ cười chiến thắng

“.....” _ Im lặng chập hai, không phải lòng hiếu thắng của Xử Nữ quá lớn, mà các sao nữ còn lại chưa có dịp bộc phát ra thôi.

Khuôn viên nhà trường.

Một mảng lặng ngắt! Dưới cái nắng nhòn nhọt của không gian, thấp thoáng đâu đó bóng dáng một cô gái chậm chạp bước, chậm chạp mím môi và chậm chạp rơi nước mắt! Nhưng giọt nước mắt chậm chạp rơi xuống nền gạch lạnh ngắt, tạo thành âm thanh “tí tách”. Có lẽ giọt nước đó quá nặng, có lẽ không khí quá mức yên tĩnh, yên tĩnh đến mức làm người khác cần một bởi vai để tựa vào.

Nắng chiếu vào đôi vai gầy của cô gái đang run run theo thời gian, hàng liễu già dường như hiểu được tâm trạng của con người, thỉnh thoảng đùn đưa cùng gió như muốn dùng một chút sức gì đó để an ủi. . .

“Đừng trốn nữa, ra đây đi!”

Giọng Song Ngư rất nhỏ, cứ như một con gió, gió cuốn qua rồi biến mất lúc nào không hay! Nước mắt cô vẫn rơi, nhưng đôi môi mím chặt giờ đây đã bỏ ra, chứng tỏ cô đã có quyết định, một quyết định gì đó khiến cô không đành lòng. Không đành lòng nên có hai ba giọt nước mắt thi nhau rơi xuống.

Im lặng!

Một lúc sau, có tiếng hít thở mạnh như ai đó đang tự trấn an mình. Tiếng hành lang loáng thoáng nghe tiếng bước chân. Rất nhanh có một cô gái bước ra trước mặt Song Ngư, như làm một việc gì đó có lỗi, cô ta cúi đầu im lặng.

“Ánh Tuyết tại sao cậu làm như thế?”

Song Ngư lạnh lùng hỏi, đưa tay lau hết những giọt nước mắt còn đọng lại, cô nắm chặt tay lại. Có đánh chết cô cũng không tin Ánh Tuyết người bạn cô tin tưởng lại đi hãm hại cô.

“.....”

“Nói đi chứ? Tại sao không nói? Không phải cậu làm hai sao? Có gan làm tại sao không dám nhận?” _ Song Ngư kích động, cô quát lớn.

“.....” _ Ánh Tuyết vẫn cúi đầu im lặng.

“Cậu nghĩ cậu im lặng là tớ không biết cậu làm hay sao? Tớ đối với cậu không tốt hay sao? Vì các cậu bị người khác ức hiếp, chúng tớ công khai đối phó Bảo Uyên, làm hại chúng tớ gặp hết tất cả mọi chuyện xui xẻo. Từ khi tớ bị nhốt vào toilet tới om, tớ việc Thiên Bình bị đánh thừa sống thiếu chết. Hay rồi, bây giờ tớ lại bị bôi nhọ danh dự. Ánh Tuyết, tớ thật chưa hiểu, tớ đã làm gì có lỗi với cậu? Cậu có biết danh dự của người con gái quan trọng thế nào không?”

“Xin lỗi” _ Ánh Tuyết càng cúi thấp đầu xuống.

“Cuối cùng của thừa nhận rồi sao? Tại sao không tiếp tục im lặng? Tại sao cậu lại làm thế chứ? Tớ đã khi nào chọc giận đến cậu? Đã khi nào làm chuyện có lỗi với cậu? Cậu nói đi chứ? “ _ Song Ngư kích động tiến về phía Ánh Tuyết thêm hai bước.

“Tớ cần tiền, tớ thật sự cần tiền, Bảo Uyên cho tớ tiền bảo tớ làm như thế! Tớ hết cách rồi! Tiền đối với tớ rất quan trọng” _ Ánh Tuyết cũng gằn cổ cái lại.

“Tiền..tiền...tiền.. Vì tiền mà cậu lấy thanh danh của tớ ra hủy hoại hay sao? Nếu cậu cần tiền tại sao không nói với chúng tớ, cậu có coi bọn tớ là bạn

cậu không? Cậu lấy lòng tin của tớ ra để đổi lấy thứ tiền bản thiếu, Ánh Tuyết bây giờ hoàn thành rồi, cậu vui chứ?” _ Song Ngu cười châm chọc, đôi tay cô vung lên, ý nghĩ xẹt qua trong đầu là muốn cho Ánh Tuyết một cái tát.

Không gian như ngừng lại, từng tia nắng nhạt dần.

Ánh Tuyết đứng im tại chỗ, nhắm mắt lại, nâng gương mặt lên nghênh đón cái tát của Song Ngu.

1s

2s

3s

Không có cái bạt tay nào rơi xuống má, Ánh Tuyết ngạc nhiên mở mắt ra nhìn.

Bàn tay Song Ngu cách khuôn mặt cô ta 2cm, chỉ dùng lực nhẹ một chút cũng đủ khiến bên má trái cô ta sưng đỏ. Song Ngu mím môi, nắm ngón tay từ từ nắm lại thành nắm đấm. Nước mắt cô không tự chủ lại rơi lần nữa, trong giọt nước mắt đó ẩn chứa tia đau lòng, tia không nỡ còn có thêm tia đau xót...

“Cô đi đi, từ này cô không còn lại bạn của Song Ngu tôi nữa”

“Song Ngu..” _ Ánh Tuyết muốn giải thích

“Đi đi thôi! Yên tâm, tôi đã kêu bọn họ dừng truy cứu chuyện này nữa! Cô có thể yên tâm” _ Song Ngu vẫy tay, quay lưng lại phía cô...

Ánh Tuyết thờ dài, kéo bước chân nặng trĩu mà đi. Sao cô lại không biết được chứ? Thời điểm cô lừa Song Ngu mặc trang phục hở hang đó, kéo Song Ngu vào quán bar, cô biết đã mất đi lòng tin của họ rồi, thời điểm cái bạt tay đó không rơi vào má cô, cô hiểu tình bạn của bọn họ đã bị cắt đứt... Chỉ là, không ngờ mọi chuyện lại diễn ra suôn sẻ thế thôi!

Nghe tiếng bước chân dần dần xa xa vọng lại, như không chịu được Song Ngu vui mắt xuống.

“Song Ngu cậu mặc cái này đi!”

“Trang phục này hở hang quá tớ không mặc, được không?”

“Không được, đây là món quà do tớ đích thân thiết kế tặng cậu. Cậu không mặc tớ sẽ buồn đấy!”

“Ánh Tuyết, tại sao chúng ta phải vào nơi này, quán Bar phức tạp lắm!”

“Tớ có anh ở trong này, chúng ta cùng vào, tớ nói chuyện quan trọng với anh, một chút thôi lại ra”

“Song Ngu, tớ muốn đi toilet, cậu vào chỗ bàn phía trước có người con trai ngồi đó, anh ta là anh tớ đó. Cứ nói cậu là bạn của tớ là được, chờ một lát tớ sẽ chờ về”

“Song Ngu cậu không sao chứ? Xin lỗi, bản tính anh tớ anh là vậy chứ không xấu đâu?”

“Không sao, anh ta chỉ là say rượu thôi! Cảm ơn cậu đã quay lại kịp, nếu không tớ sợ chết mất”

“Không... Không có gì?”

Lẽ ra lúc đó, cô nên nghi ngờ rồi! Tại sao cô ngốc thế chứ! Ngốc đến nỗi hết lần này đến lần khác tưởng người ta thật tâm với mình, ngốc đến nỗi tin người ta vô điều kiện, càng ngốc đến nỗi cảm ơn người ta tốt với mình... ha ha..có ai đáng cười như cô không!

“Bạn gái của tôi làm sao lại thế này?”

Có tiếng con trai vang lên trên đỉnh đầu cô, Song Ngu ngược lên khuôn mặt ngập nước mắt, đập vào mắt là khuôn mặt cười te toét của tên Song Tử. Song Ngu hừ lạnh không thèm quan tâm. Bây giờ tâm tình cô không tốt, tốt nhất là đừng nên chọc giận vào cô.

“Thật ra mẹ Ánh Tuyết bị bệnh nặng, cần tiền phẫu thuật, cô đừng trách cô ta.”

Nghe được thế, Song Ngu tròn mắt kinh ngạc, chẳng lẽ cô đây là đang hiểu lầm Ánh Tuyết hay sao? Nếu vậy, hành động lúc này của cô là đúng hay sai? Còn nữa, cái tên Song Tử này giờ là đang theo dõi cô sau? Sau xuất hiện đúng lúc thế chứ

Song Tử thở dài ngồi xuống, sau đó đưa khăn tay cho cô, chăm chạp nói:

“Hiểu lầm của cô cần có thời gian để chữa khỏi, không cần gấp.”

“Vì sao?” _ Song Ngu thắc mắc

“Vi sao cái gì?”

“Vi sao anh lại giúp tôi, vì sao lại giải thích thay Ánh Tuyết? Thậm chí còn nói tôi là bạn gái anh?”

Song Từ trầm mặc. Vì sao anh lại giúp cô ư? Vì thân người gầy gò, tính khí nhu nhược dễ tin người của cô thấp thoáng bóng dáng của một người con gái trong quá khứ anh yêu. Nhưng người con gái đó hòa tan cùng ba lớp đất, vì anh muốn mượn dáng hình của cô mà bù đắp cho cô gái đó, như thế cố ý kỷ lăm không

Hồi phục tin thần, Song Từ cười khẽ, anh hỏi ngược lại:

“Nếu tôi không giúp cô, cô nghĩ cô còn bình yên ngồi ở đây à? Haizz, coi như tôi- Song Từ đây làm người tốt một lần đi.”

Nhìn thái độ tự cao của Song Từ, cô khẽ nhủ mày. Nhưng dù sao đi nữa, anh của đã giúp cô, đó là sự thật không thể thay đổi, cô thật tâm nói hai chữ: “Cảm ơn!”

Đâu ai biết chỉ hai chữ này thôi, mà Song Từ thoáng một cái giật mình. Nhìn gương mặt chân thành của cô, anh bỗng có chút hối hận, nhưng chỉ là thoáng quá rất nhanh dập tắt. Khuôn mặt xảo nguyệt rất nhanh nổi lên

“Nói gì thì nói cô hiện giờ cũng là bạn gái của tôi. Cũng nên hoàn thành nhiệm vụ của bạn gái chứ!”_ Nói xong còn gác tay lên vai cô.

Song Ngư cũng cười, cười càng dịu dàng, cô cầm tay Song Từ, 1s, 2s, 3s. Cô cắn thật mạnh vào tay thằng cha Song Từ đến bật máu:

Á.....

Trong không gian yên tĩnh, vang lên tiếng hét đến nhói lòng như quả phụ của Song Từ.

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35

CHAP 35

Đêm- một khoảng không vắng lặng, sự yên tĩnh bao trùm chỉ còn lại những tâm hồn đang đi lạc giữa mông lung. Đêm- những băng khuâng khó tả cho những gì đã chôn kính, những gì đã thuộc về miền ký ức nơi xa được tìm về trong tâm hồn bé bỏng. Đêm- một chút hương vị sâu lắng, nhẹ nhàng và thanh khiết. Nhưng mùi hương thân quen, mộc mạc mà ta chỉ có thể cảm nhận bằng tâm hồn không vẫn đục và một trái tim mở rộng.

Thả bộ trên hoa viên ngập trảng hoa cỏ, Cự Giải hít nhẹ một hơi hương vị đặc trưng của màn đêm, hương của những làn gió thoảng, của hương hoa cỏ phảng phất trong không khí, của cái tiết trời se se lạnh về đông. Đã quá lâu rồi cô không có những giây phút yên bình đến nhói lòng đến vậy... Khi người thấm lạnh và cả dây phổi đã chìm sâu vào giấc ngủ, chỉ có tiếng đập cánh của những côn trùng kiếm ăn đêm, tiếng xào xạc của những chiếc lá khô dưới đường, tiếng gió rít nhẹ qua từng khe lá. Cô- một tâm hồn đầy rắp những vết thương được gió lùa về, để cô sống thật với lòng mình, để cô khóc với những hiện thực tàn khốc cứ ngỡ như chưa từng tồn tại, với những quá khứ đã từ lâu rồi cô đã chôn vùi trong hai chữ “hồi ức”.

Lê đôi chân mệt mỏi bước từng bước về chiếc xích đu gỗ mắc lên nhánh cây quán đầy trường xuân. Từng cánh hoa anh đào xinh đẹp nương theo chiều gió xoay mình dón vào làn nước màu xanh trong vắt, để rồi từ những cái dón động rất khẽ, những cánh hoa đã tạo thành những đợt sóng lăn tăn được ánh trăng phản chiếu. Khẽ ngồi vào xích đu, Cự Giải nén một tiếng thở dài...

Hôm nay, cô nhận được điện thoại của ba. Cứ ngỡ ba đã hiểu được suy nghĩ của cô, ngỡ như ba cảm thấy tiếc nuối khi cô đã bỏ nhà ra đi, ngỡ như ba có một chút gì đó gọi là nhớ cô... Ôm bao ảo tưởng cô hân hái để tiếp điện thoại, để rồi bao hi vọng đổ vỡ như ngọn đèn trước gió, trong điện thoại chỉ vụn vụn có hai câu nói.

-” Về nhà ,ta đã sắp xếp cuộc xem mắt vào 2 ngày sau. Nếu con không nghe, vậy vĩnh viễn đừng đặt chân vào ngôi nhà này nữa!”

Chỉ vụn vụn hai câu đã cắt ngay sóng điện thoại. Cự Giải cười buồn. Cô thật sự chẳng hiểu, chỉ hỏi một câu, vụn vụn một câu cô hiện giờ ở đâu, sống như thế nào? Thật sự nó khó vậy chăng? Hay nói theo cách của mọi người, điện thoại quốc tế rất đắt, đắt đến nỗi ngay cả một tiếng hỏi quan tâm mà ba cũng không giành cho cô? Hay cô thật sự đáng ghét, ghét đến nỗi ba mẹ cũng phải bỏ cô?

Ba cô không giống như những người ba khác, hay nói đúng hơn cô không có phúc như những đứa trẻ khác. Cô sinh ra gặp năm hạn, đang lúc gia đình sa

cơ thất thế, lại không mai chui ra ngày vào đúng thời điểm đó. Để rồi, tất cả mọi người trong gia đình gán cho cô cái biệt hiệu khắc tinh. Cũng bởi vì khắc tinh mà cô không được đối xử như những anh chị em khác. Nhà họ Tống không thiếu ăn lại thừa tiền, nhưng cô dường như là tam tiểu thư Tống gia phải ngủ cùng phòng với người làm. Không được ăn ngon mặt đẹp, ngày cả những bộ đồ đẹp nhất là những cái giẻ rách mà chị hai bỏ đi, cô trân trọng cô nâng niu, cô chẳng dám mặc lấy. Để rồi họ thỏa sức lấy những thứ cô chán quý đi mà cất bỏ. Năm tuổi, cô đã phải làm tất cả những công việc nhà, mặc cho cả đám người làm ồn ào sai khiến. Một muốn là người, nhưng cô chẳng giám than ran một tiếng, bởi vì cô hiểu, bản thân mình chỉ là một con gỏi không hơn không kém, dù cho cô khóc cạn nước mắt thì sao? Ba có vì những giọt nước mắt mà đối xử tốt với cô một chút không? Chỉ một chút nhỏ nhỏ trong cái thù tình cảm bao la dành cho chị hai cũng được... Mơ ước càng nhiều, thất vọng càng lớn, để rồi mỗi khi giật mình tỉnh giấc, cô phát hiện gương mặt ướt đầm nước mắt từ khi nào?

Khi cả gia đình nhà họ Tống tề tụ vào bàn ăn, lớn nhỏ cười đùa, trò chuyện vui vẻ, có ai hay cô đang ở một góc khuất gặm những mẩu bánh mì khô cứng hòa cùng nước mắt. Khi chị hai làm vỡ bình hoa quý của ba, lại đổ lỗi cho cô, có ai từng nhớ đến giữa thời tiết lạnh lẽo của màn đêm. Cô- một con gỏi không hơn không kém phải quỳ gối ngoài trời trong bộ quần áo cũ kỹ, ngay cả một hạt cơm bỏ bụng cũng không có. Có ai biết lúc đó một Cự Giải đã phải nhặt lấy miếng bánh thừa thãi của người làm vứt bỏ mà ăn trong đau đớn?

“Vết thương thì có thể lành lại, nhưng mấy món đồ đã vỡ rồi thì phải cần tiền để mua..”

Cô chẳng thể quên khuôn mặt của mẹ, khi cô lỡ tay đánh vỡ lọ nước hoa của bà. Mảnh vỡ thủy tinh cứa vào tay. Máu chảy lênh láng, nhưng mẹ cô- người sinh ra cô lại nở nụ cười ra những lời tuyệt tình đến thế! Nhiều lúc cô cũng hoài nghi, chẳng lẽ mình là khắc tinh cho nên ba mẹ mới đối xử như vậy? Lỗi là do cô không chọn đúng giờ sinh? Lỗi là do cô sinh ra gặp ngay thời hạn, gia đình gặp hoàn cảnh khốn khó? Lỗi, tất cả lỗi là do cô hay sao?

Cô cũng từng hoài nghi, mình thật sự không phải là con ba mẹ? Nhưng nếu cô không phải là con họ, vậy họ tại sao phải cho cô 30% cổ phần, trong khi các anh chị khác thì không có được? Tại sao họ phải thay đổi thái độ nhường nhịn mà mời cô về bệnh viện điều hành? Chẳng lẽ đây là cách đền bù của họ cho những ngược đãi mà mình đã gây ra cho cô?

Vết thương thì có thể lành lại, nhưng mấy món đồ đã vỡ rồi thì phải cần tiền để mua..

Nếu vết thương có thể lành lại, vậy tại sao thời gian qua đã lâu, vết thương trong lòng cô lại càng thêm sâu, lại càng khắc cốt ghi tâm như thế?

Để được ba mẹ quan tâm, cô đã cố gắng học, cô phải bước lên đỉnh cao nhất, để ba mẹ chú ý đến cô, để ba mẹ tự hào về cô, để cô có thể cảm nhận một chút nụ cười rạng rỡ của cha mẹ... Nhưng mộng vỡ, tình tan cô phút chốc nhận ra mộng đó thật sự không dành tặng cho cô, đơn giản chỉ nhắm mắt tưởng tượng cũng chẳng có... Có lẽ, nói theo hiểu biết của một số người, cô là đứa trẻ bị thương để bỏ quên!

Ngày cô nắm quyền bệnh viện Buchin, bao nhiêu người đổ mắt ngưỡng mộ. Nhưng họ đâu biết được để cô được thành công như ngày hôm nay, cô gần như đã dùng cả tính mạng của mình để đổi lấy. 19 tuổi, nhưng cô gần như đã trải qua tất cả những cay đắng ngọt bùi. Tất cả những thứ đó. Có ai nhìn thấy cho cô? Họ cứ nói cô là con của chủ tịch nên được ưu ái? Được cha “yêu thương” mà cho 30% cổ phần! Họ ngưỡng mộ, họ khát khao, nhưng ngày từ nhỏ, trong từng trang nhật ký của Cự Giải, ước mơ lớn nhất của cô chỉ là được ngồi ăn bữa cơm cùng với gia đình! Đơn giản vậy thôi! Như khi thực hiện nó khó đến mức độ nào? Thì chỉ có cô mới biết...!

Dù sao này, nắm giữ quyền thế trong tay, nhưng mỗi khi thành phố lên đèn, căn biệt thự tràn ngập sắc màu phá lệ lấp lánh, trên bàn ăn người người cười nói, người ta vẫn không phát hiện có một tam tiểu thư vốn tồn tại, vẫn đang ngồi cô đơn dưới bếp ăn cơm cùng không gian. Có lẽ đối với họ, cô có cũng được không có cũng chẳng sao? Cô chẳng qua chỉ là không khí, không màu không mùi không vị, nhưng vẫn luôn bị lực hút của Trái đất tồn tại mà thôi...

Nước mắt lăn dài trên mặt, từng kí ức đau đớn hiện về. Cự Giải lắc đầu rũ bỏ những suy nghĩ nhưng như thế lại càng kích thích nước mắt rơi nhiều hơn. Từ khi nào cô lại yếu đuối đến thế? Hay chính xác hơn, từ khi nào cô đã không còn khóc. Chắc có lẽ đêm nay, một buổi tối dưới ánh trăng vàng, có tiếng gió xào xạc thổi qua, từng nhánh anh đào rơi lá đã kích thích sự mềm yếu trong cô, hay tối nay cô đã nhận rõ được bộ mặt thật của nơi gọi là gia đình, bao hồi ức mà cô từng chịu...

Dứt bỏ cái hào nhoáng bên ngoài, dứt bỏ cái vỏ bọc cô cố tạo cho mình. Cự Giải giờ đây chỉ là một tâm hồn cô đơn, lạc lõng giữa bọn bè những suy nghĩ mông lung và cảm xúc không tên, cố tìm lại chút bình yên cho cõi lòng trong từng trận tê dại, tìm lại chút bình yên cho một tâm hồn bé nhỏ mong chờ yêu thương và cô rất cần một bờ vai để... để tựa vào khóc cho thỏa thích..., nhưng cô biết bầu bạn bên cô chỉ là không khí, là một bầu im lặng quá đỗi vô tình...

Đau đớn đến tuyệt vọng, Cự Giải lớn tiếng khóc...

Không gian im lặng, im đến nỗi tiếng khóc cất lên cũng thành thê lương...

“Ăn kẹo sẽ khiến tâm trạng trở nên vui hơn”

Một thanh sôcôla chìa ra trước mặt cô, Kim Ngu nhìn cười chân thành. Sau đó anh quỳ một gối dưới đất mặt đối mặt với Cự Giải..

Chẳng biết do nụ cười anh quá đối chân thành, hay do cô đang cần một ai đó để tựa vào. Chỉ thấy một giây sao Cự Giải hành động khiến bạn Ngu sững sờ.

“Ồ...ô...ô...” _ Cô ghi chặt vai anh khóc một lần cho hết mọi uất ức.

“Này, đừng xúc động. Này, đừng khóc nữa. Này, ăn kẹo sẽ không còn buồn nữa! Kẹo..kẹo..ôi chết rồi, cây kẹo của tôi rút ra rồi.” _ Kim Ngu quỳnh quáng an ủi, trí não anh vận dụng hết 110% phần trăm tìm từ để an ủi, định bụng nói những lời tốt đẹp, nhưng bụng chẳng bảo dạ sao mà khi nói ra thành ra thế này.. Kim Ngu méo mồm, anh khóc không ra nước mắt a...

“Ồ...ô...ô...” _ Cự Giải càng khóc càng lớn, nước mắt như một dòng suối đều đều chảy ra. Cô bi thảm mà khóc, khóc như chưa bao giờ được khóc vậy!

Kim Ngu im lặng, anh biết giờ này anh có nói cũng chẳng giúp ích được gì! Ngược lại càng cổ vũ cho cô khóc hăng hái mà thôi! Nhìn gương mặt đau khổ của cô, tim anh rung động. Từng giọt nước mắt mặn mặn chảy ra thấm ướt một phần góc áo cũng như chảy vào tim anh, một sự đau đớn đến khó hiểu bất tri bất giác bao vây lấy anh..

Kim Ngu không hiểu, anh thật sự không hiểu, mới ban ngày còn cười cười nói nói, vậy mà đến tối lại khóc đến nước nờ như thế? Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Trong vô thức, Kim Ngu tò mò muốn biết những chuyện liên quan đến cô, càng vô thức hơn, anh muốn bảo vệ cô gái hai mắt không thông này...

Qua một lúc lâu, như nhận ra có cái gì đó không đúng, Cự Giải nín khóc, vội buông đôi tay bấu chặt vai anh ra... Hoàn hồn trở lại, chiếc mặt nạ đã đeo lại từ lúc nào. Lau nhanh mọi giọt nước mắt còn vương vãi trên mặt, cuối cùng lý trí cũng lấn áp tình cảm.

“Cuối cùng cô cũng buông! Tôi còn tưởng tôi sẽ chết vì sắp nghẹt thở nữa đấy!” _ Kim Ngu trêu chọc

“Tôi..tôi..xin lỗi!” _ Cô cúi đầu, miệng lắp bắp, có trách thì trách bây giờ thần kinh cô không ổn định đi, làm gì không làm lại đi..đi ôm hân mà khóc ngon lành, nghĩ đến vừa rồi mình còn lớn gan lớn dạ mà đi ôm người ta...Cự Giải mặt đỏ như quả cà chua, may mà có bóng cây che lại...

“Haizz, bỏ đi. Dù sao bây giờ tôi vẫn còn sống nhăn răng. Mà này, có chuyện gì thế? Ai ức hiếp cô vậy? Nói đi tôi ra mặt giúp cho” _ Xuất phát từ tận đáy lòng, Kim Ngu lên tiếng

Cự Giải nhìn Kim Ngu lấy tay đầm đẫm ngực tỏ ý hiệp nghĩa, cộng thêm gương mặt nghiêm túc khiến cô không giấu nổi ý cười, chỉ ích từ sau khi rời khỏi cái lồng giam giữa đến giết người đó, cô có nhiều niềm vui hơn, không còn gò bó sợ sệt, không còn giấu nước mắt sau những lần bị ức hiếp nữa...

“Không ai ức hiếp tôi cả! Street nặng quá muốn khóc một cái cho thư giãn vậy mà.”

Cự Giải tâm không loạn, mặt không đỏ gân cổ lên mà nói dối. Thật xin lỗi Kim Ngu, mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh. Có những chuyện có nói cũng chẳng giúp ích được gì. Hơn nữa, quan trọng hơn cô chưa hoàn toàn xem anh là bạn thân đến nỗi chuyện gì cũng phải chia sẻ. Hoàn cảnh trưởng thành có thể đã tạo cho cô bản tính không dễ dàng tin vào người khác, bởi vậy đối với sự quan tâm của anh cô chỉ có thể âm thầm xin lỗi!

“Con gái đúng là dư nước mắt!” _ Kim Ngu lẩm bẩm

“Anh nói cái gì?” _ Cự Giải giả vờ đe dọa

“Ồ, không, không có gì. Tôi nói cách xả stress của cô rất hay, rất đáng học hỏi..ha ha..” Hai cái ” ha ha” đã phần nào bán đứng bạn Kim Ngu, Cự Giải lờm xờm rất không khách khí nói xéo

“Khuya như thế anh ra đây làm gì? Đừng nói với tôi, anh thấy tôi khóc mà ra đây an ủi nha! Tôi rất cảm động đó!”

“Cô mơ tưởng!” _ Kim Ngu lúng túng, hạ nhẹ một tiếng, anh khẽ xoay chuyện: ” Tôi là cho con chó cưng ăn tối nha, tình cờ nghe tiếng rên như heo bị chọc tiết, tôi mới hiểu kỳ chạy ra đây xem, ai ngồi lại là cô. Tôi nói này, tiếng khóc của cô thật sự rất khó nghe a”

Nếu lời này mà vào tay Nhân Mã, ắt hẳn bạn Kim Ngu sẽ không còn cái răng ăn cháo, nhưng cũng mai bạn chỉ đắc tội với Cự Giải không dùng vũ lực...

“Con chó của anh cũng có cá tính y như anh nhỉ? Ăn tối chọn đúng thời điểm 12h, nếu anh không nói đem thức ăn cho chó, tôi còn tưởng anh làm chuyện gì thất đức muốn chuột lỗi nên cũng cô hồn đấy chứ!”

Kim Ngu ngoại trừ ăn uống, anh cũng là người khéo mồm khéo miệng trong làm ăn, đâu có dễ một trong hai ba câu của cô mà đại bại, chỉ thấy anh nhướn mày, đôi môi mỏng hiện lên ý cười, từng câu từng chữ mà đáp

“Tôi làm chuyện thất đức sao? Có cô mới làm chuyện thất đức thì có, không có việc gì, tự nhiên chọn đêm hôm khuya khấn ra đây mà gào khóc, người không biết còn tưởng trong biệt thự tôi có quả phụ khóc chồng nữa đấy!”

“Hừ, nếu tôi là quả phụ, thì anh là công tử ăn chơi trác táng, phụ nữ trẻ em điều không tha, bây giờ ở đây chọc ghẹo quả phụ.”

“Bản thiếu gia mà thêm chọc ghẹo cô? Á, em trai của anh, sao mảy lại thế này?”

Đang cãi nhau long trời lở đất, sắp sửa bùng nổ chiến tranh, một chú chó lông xù màu vàng chạy biết từ đâu chạy ra, yếu ớt ngã xuống chân Kim Ngu khiến cả hai hoảng hốt, vội vàng định chiến...

“Này! Em trai ta sao thế này? Tiểu Cường, em đừng làm ta sợ nhe!” _ Kim Ngu thương xót lay lay người con chó..

Con chó dường như cũng không bằng lòng với cái tên Tiểu Cường, nó ngoắc ngoắc cái đuôi yếu ớt của mình để phản đối a! Tiểu Cường? Cự Giải cười ra nước mắt, tâm trạng buồn bức cũng khá hơn nhiều. Trong lòng thầm nghĩ anh chàng Kim Ngu này thật thú vị, hết chuyện hay sao mà đặt tên con chó mình là tiểu cường, chẳng lẽ anh ta hi vọng con chó phải mạnh lớn như tiểu cường đập hoài không chết?

“Đưa tôi xem nào?”

“Sao tôi quên cô nhỉ? Làm ơn cô giúp em trai của tôi đi, tôi thấy nói yếu quá!” Kim Nguu nhẹ giọng năn nỉ, dường như người lúc này chăm chọc Cự Giải là một người khác chứ không phải là anh... Cũng phải thôi, Tiểu Cường vốn là bạn thân lâu năm của anh mà.

Cự Giải giờ khóc giờ cười. Cúi người xuống bé chú chó vào nhà. Đi lướt qua Kim Nguu, cô khẽ lắc đầu ngán ngẫm. Hai từ em trai xuất phát từ miệng Kim Nguu thật tự nhiên làm sao. Cũng phải thôi, em trai là cảm thú, có thêm ông anh chẳng khác nào cảm thú...

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

”Xử Nữ, cô ăn cơm chưa mà đạp chậm như rùa thế?”

“.....”

”Xử Nữ, cô tập trung một chút, lưng phải thẳng! Đây đừng có nghiêng thế chứ!”

“.....”

”Này, cô đang đạp xe hay xe đang đạp cô vậy?”

“.....”

Xử Nữ nghiêng răng nghiêng lợi! Nhịn. Ta cắn răng ta nhịn! Nhịn.. nhịn.. nhịn... Trời ơi! Thật sự là nhịn hết nổi rồi. Sắc mặt cô ngày càng đen lại, cô dám lấy danh dự mình ra mà cá cược, tên Bạch Dương này mà không hành hạ cô tới chết bảo đảm, hẳn có thể sẽ ăn không ngon ngủ không yên!

Hàng ngày có nhiều người chết, tại sao cái tên Bạch Dương này vẫn sống nhăn răng, không mất miếng xương miếng thịt nào hết vậy? Bạch Dương chết tiệt... Tôi thầm gửi lời hỏi thăm mười tám đời tổ tông nhà anh..

Thấy cô yên lặng không nói, Bạch Dương ngồi ở đằng sau thản nhiên cầm gói snack nhai móp mép, cười cười mà hỏi:

”Này, cô cũng khá đấy chứ, mới tập một chút đã biết rồi. Mà sao yên lặng quá vậy? Có phải không còn lời nào để cảm ơn tôi không?!”

Biết cái đầu anh! Sáng giờ vì theo anh tập xe đạp, tôi bị bầm dập đầy mình, chẳng biết hôn đất mẹ bao nhiêu lần, thiếu chút nữa máu chảy thành sông! Tôi không quay lại cắn anh đã là nể mặt lắm rồi, bây giờ còn bảo tôi cảm ơn anh chẳng? Nằm mơ chắc. Xử Nữ hít thở liên tục tự an ủi mình, kệ vậy, xem như làm một vài việc thiện tích thêm phước đức!

Xử Nữ vừa chạy, vừa lẩm bẩm, vừa chửi thầm trong miệng.

”Tôi nói này, cô lái xe thì chuyên tâm lái xe đi, lẩm bẩm lâu bâu cái gì? Chạy nhanh lên, cô chưa ăn cơm sao mà chạy chậm thế này?”

Bạch Dương hất cằm, lên giọng chỉ bảo cô, một bên ra sức nhét mấy miếng snack vào mồm, một bên còn không quên dúi ý mà cười khan mấy tiếng, bận đến mức khiến anh phải tối mày.

Tức! Mới sáng sớm cô đang trong chốn ấm niệm êm, là ai đi qua kéo cô ngồi dậy? Là ai thiếu chút nữa túm áo cô như túm tên tội phạm, khiến cô không kịp thở? Là ai lên con diêm bắt cô đạp xe? Là ai rất không phong độ ngồi phía sau bảo cô chớ? Càng nghĩ càng giận. Con giận của Xử Nữ biến thành sức mạnh, cô cố ý lựa chỗ nào có ô gà, ô voi, chỗ nào đường gồ ghề càng nhiều càng tốt. Ta chạy, ta chạy, ta chạy... Bạch Dương, người đi chết đi, ta cho người biết theo nào là xe hôn mông!

Chạy được một lúc, Xử Nữ chẳng những không thấy Bạch Dương nhăn nhó một tiếng, ngược lại thỉnh thoảng còn nghe thấy tiếng cười khe khẽ hòa cùng ngọn gió. Xử Nữ thầm lắc đầu, đúng là nhìn người không thể nhìn bằng hai còn mắt. Xử Nữ đau lòng thay Bạch Dương: Đẹp trai như thế mà bị thiếu năng a! Thật lãng phí tài nguyên quốc gia a!

Rất lâu sau, vẫn không có tiếng động nào từ phía sau. Chỉ vang vọng âm thanh riu rít của chú chim se sẻ, không khí thật bình yên, giản dị, nhẹ nhàng như một câu truyện cổ tích! Nhưng trên chiếc xe đạp đang boong boong trên đường, người ta bắt gặp hình ảnh một đôi trai gái, chàng trai khuôn mặt tươi cười làm lộ ra hàm răng lóng lánh, chiếc răng khểnh điển hình, thân thể hoàn mỹ cùng gương mặt điển trai khiến khung cảnh thêm sống động, ngược lại cô

gái phía trước có gương mặt quá đổi bình thường, đôi môi mím lại vì tức giận, nhưng khí chất vẫn rất cao ngạo, làm cho người khác không dám khinh thường, hai hình ảnh hoàn toàn khác nhau, nhưng nó lại như dung hòa, bổ sung cho nhau... không nhầm chán, chỉ nhìn thấy ở đó một vẻ đẹp hoàn mỹ đến lạ thường.

”Này, rốt cuộc là còn bao lâu nữa mới đến đây? Có phải anh rảnh rồi quá không có việc làm hay sao? Đang yên đang lành bắt tôi tập xe để làm cái gì?”

Vẫn là không nhìn được, Xử Nữ rốt cuộc vẫn lên tiếng chấp vắn, cô thờ ơ: “Mình từ trước đến nay chưa làm việc gì độc ác, tại sao cô luôn bị vu hòng theo ám đến vậy?”

”Xử Nữ, cô đúng là cô gái vô ơn. Cô có biết bao nhiêu người muốn ngồi lên xe đạp của tôi mà không được không? Cô may mắn như thế còn đòi hỏi cái gì nữa? Có biết tại sao tôi bảo cô tập xe đạp không? Tại cô thật sự quá béo, cho nên đạp xe cho gãy bớt một chút, tôi đây rất rất quan tâm đến cô. Yên tâm, còn khoảng 10 phút nữa là tới”

Bạch Dương không nhanh không chậm trả lời rành rọt tất cả những thắc mắc của Xử Nữ. Giọng điệu anh có một chút gì đó vui sướng khi người gặp họa. Nói trả lời cũng chẳng đúng, thật sự lần trước bé cô lên, cộng thêm lần đạp xe đèo cô về, anh phát hiện cô thật sự rất nhẹ, cho nên việc tập xe cần bàn không phải ở cân nặng của cô. Mà là... là kể từ lần trước nổi hứng trêu đùa cô, anh bỗng sinh ra hứng thú, hứng thú thì phải có chút tình cảm đúng không? Cho nên anh muốn cùng cô trải nghiệm tất cả những gì anh yêu thích. Còn một quan trọng nữa, anh phát hiện cô thường xuyên mất ngủ, đạp xe thì có giấc ngủ sâu hơn, cho nên mới bắt cô tập, nhân tiện chiêm chút tiện nghi bắt cô chờ anh luôn. Những lời nói này, có đánh chết anh cũng chẳng nói ra a. Thật sự rất rất mất mặt. Cho nên từ ý muốn quan tâm, phút chốc biến thành câu nói trêu tức.

Xử Nữ ở phía trước tức đến nổi không có gì để nói. Cô biết, có đấu với trời, với đất chứ đừng bao giờ đấu với những tên vô sĩ, mà bạn Bạch Dương rất vinh hạnh được liệt vào danh sách những tên vô sĩ. Thăm hít sâu mấy hơi lấy lại bình tĩnh, Xử Nữ chắc chắn, nếu không có khả năng tự kiểm chế tốt, rất có thể Bạch Dương sẽ vinh hạnh được hôn đất mẹ bao la.

Chạy được một lúc, khung cảnh trước mắt khiến Xử Nữ giật mình. Đoạn đường tráng nhựa cũng không còn nữa, chỉ còn lại làn đường đất được màu vàng khoác lên lớp áo. Hai bên đường, từng dãy nhà cao tầng chậm chậm lùi về phía sau, vứt bỏ bầu không khí ô nhiễm đến ngạt thở, hơi gió mang đến một hương thơm trong lành, một mựa hương vị của đất trời... như có một điều gì đó bất tri bất giác thấm vào lòng Xử Nữ một cảm giác yêu thích rất tự nhiên và chớp nhoáng..

Như nhìn ra được vẻ mặt kinh ngạc của cô, Bạch Dương ở phía sau không nhanh không chậm lên tiếng, giọng điệu pha một chút gì đó hòng trách:

”Nhìn mặt cô ngốc như thế, chắc đã quên nơi này là lần đầu tiên tôi chở cô đến rồi! Cũng phải thôi, cô bận rộn như thế làm sao nhớ được địa danh nhầm chán này chứ?”

Ai nói tôi không nhớ chứ? Tại nhất thời tôi không nghĩ ra!

Xử Nữ quay mặt lại định tranh cãi với Bạch Dương, nhưng bất gặp ánh mắt như toát lửa, gương mặt phụng phịu thấp thoáng đáng về trẻ con, làm những lời định nói với anh vội nuốt luôn vào bụng. Cô thoáng kêu trời, cô đâu có làm cái gì nên tội đâu mà nhìn cô như nhìn tội phạm thế? “Tại sao khi nhìn vào gương mặt phụng phịu của anh, mình lại có một chút gì đó yêu thích, muốn... muốn được nhìn mãi thế này” những ý nghĩ vờ vẩn liên tục khiến Xử Nữ bất giác lắc đầu, tập trung tinh thần cô dồn tất cả sức lực về phía trước, chiếc xe đạp chậm chậm boong boong trên nền đất....

Hai mươi phút sau!

Ngồi ngang, kinh ngạc và có đôi chút bất ngờ! Xử Nữ há hốc mồm!

Nắng xuống trời lên (cao) bao quanh là vô vàn đóa hoa dã quỳ đua nhau khoe sắc. Từng hạt nắng rơi xuống, rơi lên muôn ngàn biển hoa màu vàng óng ánh! Hoa hướng dương, thật đẹp!

Một đồng hướng dương trải rộng, xa tít tận chân trời, từng cánh hoa kiêu hãnh thay nhau mà đón những làn mưa nắng của thiên nhiên. Đứng trước một biển hoa vô tận, Xử Nữ thấy lòng mình chùng xuống, mọi cảm xúc đan xen, từng trận suy nghĩ lướt nhanh, từng cơn gió thoảng qua. Gió thổi, thổi vào làn tóc rối bay bay, thổi vào tâm hồn cô một nỗi buồn man mác... Có lẽ, đứng trước thiên nhiên vô tận, con người hữu hạn nhỏ bé, mới khiến một nỗi cô tịch từ lâu rồi thoáng chốc ùa về, bất giác ngỡ ngàng, thật ra mình thật cô độc...

Không, trước kia mình cũng có cha mẹ mà, phải không? Cũng một buổi chiều nắng gắt, ánh nắng vàng óng như màu của từng đóa dã quỳ, một cô bé chom chồm tuổi xuân tận mắt chứng kiến người thân đi về cõi vĩnh hằng, có thể bắt đầu từ giây phút đó cô đã vĩnh viễn không còn người thân!

”Này! Cô nghĩ gì mà nhập tâm thế, tôi gọi này giờ sao không lên tiếng?”

Bạch Dương đứng song song trước mặt cô, khuôn mặt điển trai nở lên nụ cười tươi rói

”Tôi đang nghĩ có phải anh thuộc tuýp người nhầm chán hay không! Đang yên đang lành đưa tôi đến nơi này làm gì?”

Mặc dù có chút cảm kích anh vì mang cô đến một nơi khiến cô yêu thích, nhưng cũng không thể phủ nhận, việc anh bắt tập xe khiến thân xác cô như rụng rã bị gió cuốn, thoáng chốc là lãng quên được. Nên thế, trong mọi hoàn cảnh, bất kỳ trường hợp nào, có cơ hội chế nhạo anh thì làm sao Xử Nữ có thể bỏ qua được chứ?

Bạch Dương không buồn đáp lại cô, đi đến gần gốc cây đại thụ cao to, thông dong ngồi xuống. Sau đó anh mở ba lô, đem ra một chiếc hộp màu xanh dương xinh xắn, ngược mắt thấy Xứ Nữ đang nhìn mình đầy khó hiểu, anh quơ quơ cái hộp trước mặt cô, thách thức mà bảo:

”Không phải cô đang đói sau? Sau có nhiều tâm trạng quan tâm những việc linh tinh thế? Có muốn ăn hay không thì bảo?”

”Tôi không ngu mà đi tra tấn cơ thể của mình”

Nói rồi, Xứ Nữ cầm ngay hộp cơm anh đưa, rất tự nhiên đưa thức ăn vào miệng. Nhưng mà, ăn được một vài miếng, cảm thấy không ổn cái gì đó, lại gấp thêm vài miếng nữa.. Đúng là, sáng giờ vừa buồn, vừa tức, vừa uất ức, cô thừa nhận tâm trạng rất tồi tệ. Nhưng cô rất đảm bảo, vị giác của mình không có vấn đề a! Sao lại khó ăn đến thế này?

Bỏ đĩa xuống, Xứ Nữ nhìn Bạch Dương thật lâu, cô tò mò:

”Bạch Dương, anh đặc tội gì với đầu bếp vậy?”

”Sao vậy, rất khó ăn sao? _ Ăn trong giọng nói của anh, có gì đó hiện lên vài phần hấp tấp!

”Rau rất đắng, cơm nấu chưa được chín, thịt lại ngọt như chè! Anh nghĩ nó có khó ăn không? Anh mau nói, anh mua phần cơm này ở tiệm nào thế?”

”Tôi..tôi..tôi mua ở gần nhà thôi! Quá vội nên không nhớ rõ tên cửa tiệm đó nữa! Nếu khó ăn như thế thì cô ăn đỡ ổ bánh này đi.”

Bạch Dương lúng túng gảy đầu, đưa vội miếng bánh cầm trong tay cho cô, gương mặt anh vội nhìn về cánh đồng hướng dương, cố ý né tránh ánh nhìn hùng hục của Xứ Nữ.

”Và người đầu bếp đó có phải là anh không?”

”Tôi.. Tôi.. Tôi..” _ Bị nói trúng tim đen, tay chân anh khuỵu loạn cả lên, gấp gáp như gà mổ thóc.

”Tôi gì mà tôi! Anh làm thì nói là anh làm đi, cần gì phải giấu. Đưa hộp cơm cho tôi”

Không đợi Bạch Dương kịp phản ứng, Xứ Nữ nhanh tay lẹ mắt đã bắt được hộp cơm, không nhẹ nhàng đưa từng muỗng lên miệng, cô cố ngẫm nghĩ. Không hiểu tại sao, khi biết được anh làm hộp cơm này cho cô, trong lòng bất chợt bắt gặp nhện lên một niềm vui khó tả!

”Cô nói khó ăn mà, sao bây giờ còn ăn?”

Bạch Dương uất ức xen lẫn vui mừng! Vì làm phần cơm này, anh đã thức nghiên cứu cả một bữa tối. Mới tờ mờ sáng mà đã rón ra rón rén xuống phòng bếp để thực hành, do lần đầu tiếp xúc với nhà bếp tay anh có vài dấu vết bị bỏng. Đau chết! Vậy mà thành quả chẳng được gì cả! Thực sự là uống công vô ích...

”Không khó ăn lắm! Chỉ hi vọng khi nuốt vào tôi có thể bình yên vô sự là được. Mà Bạch Dương này, vì sao anh tìm được phong cảnh tuyệt đẹp thế này!” _ Xứ Nữ cúi đầu, vừa đưa xong thức ăn xuống bao tử, cô vội vàng đưa ra thách thức.

”Quen cô được bao lâu, đây là lần đầu tiên cô khen tôi đấy! Tôi có nên tự hào không nhỉ? “ _ Trầm ngâm một lát: ”Nơi này là căn cứ bí mật của tôi, mỗi khi có chuyện không vui, tôi sẽ ra đây chính tay vun trồng nên một cây hoa, nó cũng như cho tôi một niềm tin một nghị lực vậy!”

Nghe đến đó, Xứ Nữ chiếc đĩa từ trên tay cô chẳng biết rớt xuống tự bao giờ. Cô ngoái ngoái cái tay, chỉ sợ mình nghe nhầm. Chính tay vun trồng một biển hoa bạt ngàn thế này sao? Mà còn là có chuyện không vui mới đi trồng nữa. Cô thất kinh a!

Như nhận ra phản ứng thái quá của cô, Bạch Dương lờm xớt, không nhanh không chậm đưa tay cho vào đầu cô một cái cốc

”Ngu ngốc! Tôi trồng một cây, thì nó có thể sinh sôi nảy nở ra mười cây, tôi trồng mười cây nó có thể tạo ra hàng trăm thậm chí hàng ngàn cây, kiến thức sinh học cơ bản như thế cô có biết không vậy? Tôi đâu có bị thần kinh mà ngồi đây chính tay gieo trồng một cái biển hoa thế này?” _ Bạch Dương khinh thường mà bảo, anh thật sự rất đau đầu a, mỗi lần có được vài giây lảnh mạn lại bị cô- cô gái bên cạnh này phá phách không còn manh giáp.

Cái gì? Dám mắng cô là ngu ngốc? Dám mắng cô không hiểu kiến thức cơ bản? Được lắm được lắm

”Được, anh trồng nhiều hướng dương như thế, vậy anh có hiểu sử tích hình thành của nó hay không?”

”Vậy cô có biết hay không mà hỏi tôi?”

Bạch Dương khôn khéo đẩy vấn đề lại cho cô, nói thật ngay từ cái nhìn đầu tiên nhìn thấy anh đã thích. Thích vì khi nhìn vào nó, anh có niềm tin hơn, có động lực lớn hơn để phấn đấu, anh đâu có ước ắt như con gái mà đi siêu tầm sử tích, nguyên nhân hình thành là gì?

”Ai nói tôi không biết? Lắng lỗ tai anh lên mà nghe kỹ này”

Xứ Nữ đặc ý đến mà lênh mặc giả giọng chị hai

Ngày xưa ngày xưa có một đôi trai gái yêu nhau tha thiết, quả thật họ rất đẹp đôi – trai tài gái sắc tưởng chừng tình yêu của họ không có gì chia rẽ được

Ngày qua ngày họ vui đùa bên nhau ở trên cánh đồng bát ngát màu xanh của cỏ.

Một ngày họ cũng ở trên cánh đồng xanh đó, giữa một ngày nắng đẹp trời xanh và cao. Hai người vẫn như thường lệ vui đùa với nhau, sau khi mệt nhọc họ ngã lưng xuống dưới tấm nệm cỏ đó, cùng nhau ngắm bầu trời.

Bất chợt cô gái hỏi chàng trai:

- Anh ơi! Bao giờ thì mặt trời sẽ không chiếu sáng nữa nhỉ
- Anh không biết đâu
- Thế không biết bao giờ thì bầu trời hết trong xanh thế này anh nhỉ?
- Anh cũng không biết nữa – chàng trai nói

Cuối cùng cô gái hỏi chàng trai :

- Thế có khi nào chúng mình xa nhau không anh
- Mình chỉ xa nhau khi mà bầu trời không được mặt trời chiếu sáng, và nó cũng không còn màu xanh nữa.

Cuối cùng cô gái hỏi chàng trai :

- Thế có khi nào chúng mình xa nhau không anh ?
- Mình chỉ xa nhau khi mà bầu trời không được mặt trời chiếu sáng, và nó cũng không còn màu xanh nữa.

Cô gái rất hài lòng vì câu trả lời của chàng trai. Tuy nhiên sự đời không đẹp đẽ như nhiều người mơ ước. Một đêm họ chàng trai đến gặp người mình yêu và nói:

- Chúng ta chia tay nhau nhé

Thật sự ngỡ ngàng cô gái hỏi chàng trai :

- Trước kia anh đã từng nói với em rằng chúng ta chỉ chia tay nhau khi bầu trời không được mặt trời chiếu sáng nữa và nó cũng không còn màu xanh, sao bây giờ anh lại nói chia tay em

Ngước mắt lên nhìn trời chàng trai nói :

- Em hãy nhìn đi bây giờ bầu trời không còn được mặt trời chiếu sáng nữa, và bầu trời không phải màu xanh mà chỉ có màu đen thôi.

Rồi chàng trai quay bước ra đi bỏ lại cô gái thương khóc một mình. Cô khóc mãi khóc mãi. Cô quay mặt về hướng mặt trời để hi vọng rằng khi trời sáng, lúc cô nhìn thấy tia nắng đầu tiên cũng là lúc chàng trai trở về với cô. Tuy nhiên khi trời sáng khi mà cô cảm nhận được ánh sáng ấm áp của mặt trời chiếu vào mặt mình cũng là lúc người con gái si tình đó biết mình đã mù. Cô không còn nhìn thấy ánh nắng mặt trời cũng không còn nhìn thấy màu xanh của bầu trời, nhưng cô vẫn quay mặt của mình về hướng mặt trời với hi vọng là một khi nào đó mắt cô sáng lại cũng là lúc người yêu của cô theo cùng tia nắng đầu tiên đó quay trở lại. Ngày qua ngày người con gái đó đã làm như vậy, cho đến một ngày cô biến thành một loài hoa luôn luôn hướng về mặt trời – và người ta gọi đó là Hoa Hướng Dương.

” Có nghe rõ chưa, anh còn nói tôi không biết nữa không?” _ Xứ Nữ đứng lên, nhảy dựng mà nhe răng múa vuốt. Chết tiệt, dám mắng cô là không biết sao? Có anh mới là đồ không biết đây! ” Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã”, sống lâu ngày với Song Ngưu mộng mơ, suốt ngày hết nghe Ngưu nhai nhai từ trên cung trăng xuống mặt đất, cô đương nhiên cũng học hỏi được nhiều điều..

Bạch Dương sờ mũi, thì ra loài hoa này lại được tạo ra từ câu truyện tình ướt át đến thế, anh nhẹ nhàng bình luận

” Thật ra cô gái đó...”

” Rất ngu đúng không?”

“.....”

Bạch Dương kêu trời! Một cô gái rất đáng khâm phục trong tình yêu như thế, nhưng- người con gái đứng bên cạnh anh đây lại nói người ta ngu ngốc. Thế, anh còn gì để nói nữa? Cảm thấy hiếu kỳ về cách suy nghĩ của cô, không biết linh cảm tại sao anh lại đưa ra câu hỏi mà ngay cả anh cũng khá bất ngờ

” Nếu cô là cô gái trong truyện đó, vậy cô sẽ xử lý thế nào?”

”Tôi không đại dốt mà trồng cây si, mà quan trọng là đi si tình kẻ phụ bạc. Nếu có một ngày bạn trai tôi có làm tôi tổn thương sâu sắc, không buồn không vui, tôi sẽ sống thật tốt, sống tốt hơn cả anh ta nữa.. Nhưng tôi hi vọng, người bạn trai của tôi đừng làm tôi phải tuyệt vọng, nếu không tôi sẽ khiến anh ta phải đau khổ gấp ngàn lần những gì tôi đã chịu”

Không hiểu tại sao, khi nhìn vào gương mặt hiện lên đáng vẻ nghiêm túc, khi nghe những lời nói kiên quyết của Xử Nữ, từ trong sâu thẳm nội tâm của Bạch Dương, anh khẽ rung mình một cái, phục hồi tinh thần anh rồi lớn tiếng reu chọc!

”Nếu cô mà là cô gái đó, có lẽ bây giờ không có một biển bạt ngàn hoa hướng dương trước mặt tôi rồi!”

Khe khẽ trong tiếng gió, vang lên lời thề kiên quyết của Bạch Dương: ” Anh nhất định sẽ không làm cho cô đau, nhất định sẽ không!”

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

Buổi sáng chín giờ, tầng 10 của khách sạn thế giới!

Trong hành lang. Âm thanh “cộp” “cộp” vang lên dồn dập, một cô gái ăn mặc luộm thuộm, áo hoa lòe loẹt, váy dài chấm đất, chiếc kính cận to lớn che hết một phần gương mặt. Theo từng chuyển động, bảy sắc cầu vồng trên người cô đung đưa nhúc nhúc. Lăn mò từng phòng, hết sang trái lại quay sang bên phải. Vầng trán, thấp thoáng những giọt mồ hôi thi nhau rơi xuống. Đôi mắt trừng lớn, đôi môi mềm mại mím lại thật chặt. Điều đó chứng tỏ, cô đang tức giận a!

Bình... Bình... Bình...

”Mở cửa ra! Mở cửa ra! Mau mở cửa ra!”

Theo sau âm thanh của tiếng đập cửa đầy bạo lực, đó là giọng nói trong trẻo pha lẫn tức giận. Cô liên tục đưa nắm đấm cố hết sức mà phá tan cái cửa.

Cái cửa chết tiệt! Sao lại cứng thế này?

Bình...Bình...Bình...

”MỞ CỬA RA ”

Cạch! Cánh cửa gỗ nặng nề được một cổ lực rất mạnh kéo ra, có lẽ người ở phía trong phòng cũng tức giận không ít.

”Ai đấy? Có việc gì ? Không có phép lịch sự à?”

Hả? Cô nhớ giọng của hắn còn trẻ lắm mà! Sao đột nhiên lại già đến thế? Đừng nói với cô, là cô... cô tìm nhầm phòng nha!

1s

2s

3s

Cô hé mở đôi mắt đang nhắm tịt lại, đưa cái đầu nghiêng một góc năm độ về phía trước cách cửa... 5s để chỉnh đốn gương mặt méo mó của mình thành khuôn mặt với nụ cười tươi rói, cô lịch sự cúi đầu:

“Xin lỗi, đã làm phiền! Tôi tìm nhầm phòng rồi! Thật xin lỗi!”

Rầm

Cốp

“Ây da”

Cô gái rít lên! Khẽ đưa tay xoa xoa cái trán khôn khéo được dịp dọa độ cứng với cánh cửa. Miệng cô lầm bầm: Tất cả đều tại tên Lâm Thanh đáng chết.

Không có gì học lại học bọn xấu, đem con gái vào khách sạn thuê phòng, hại mình bị mất mặt thế này.

Hít sâu vài hơi để tìm lại nhịp thở, cô tiếp tục lần mò chạy ngược chạy xuôi, trong lòng quyết tâm thề lớn: Tôi nhất định phải lôi anh ra đây mới được, cái tên phụ tình Trần Thế Mỹ này!!! Hừ.

Bình... Bình... Bình...

”Mở cửa, mở cửa!”

”Lâm Thanh, anh mau mở cửa cho tôi!”

Tiền sảnh khách sạn...

Tất cả ánh mắt của mọi người có mặt nơi đây, đều dán chặt vào chàng trai khôi ngô đang vội vàng bước ra từ dòng ô- tô nhãn hiệu BMW. Gương mặt cương nghị xen lẫn một chút kiêu ngạo, anh lạnh lùng nhìn tất cả mọi người như một vương giả từ trên cao nhìn xuống mặt đất. Miệng anh không ngừng hoạt động, từng cái mấp máy môi liên tục, có vẻ như đang trao đổi cùng ai đó trong điện thoại.

”Điều tôi quan tâm là kết quả! Tôi không cần quá trình. Anh hiểu những gì tôi nói hay không?”

Dứt lời. Sur Từ bức bối, anh ném ngay chiếc điện thoại về phía trợ lý đứng phía sau

”Nói với anh ta, không làm được thì nghỉ việc đi!”

Người trợ lý đứng bên cạnh liên tục đỏ mặt hồi lạnh. Thiếu gia Sur Từ của tôi ơi! Hơn một năm nay anh đã sa thải hết bao nhiêu người rồi? Anh có thể không khó tính một chút- chỉ một chút thôi để chúng tôi dễ thở, được không?

”Giám đốc Hạ! Giám đốc Hạ!”

Tiếng gọi hơi lớn của ai đó rất nhanh đã lôi kéo sự chú ý của Sur Từ. Anh khẽ quay đầu, mắt thấy vẻ mặt lo lắng đến tái nhợt của cô tiếp tân. Gương mặt lộ vẻ không hài lòng, giọng nói pha chút bức bối:

”Xảy ra chuyện gì?”

”Thưa! Tổng giám đốc, trên tầng mười có cô gái đang gây rối. Cô ta nói hình như nói ban trai cô ta đang thuê phòng ở đây ạ.”

Biết được nguyên nhân, Sur Từ cười khẩy. Lại là chuyện tình tay ba lâm li bi đát trong truyền thuyết nữa rồi! Chẳng biết các cô gái bây giờ là người như thế nào? Tại sao lại ngu đến thế? Vì loại người đó mà đi tức giận! Có xứng đáng không?

Được, để anh diện kiến xem, cô gái nào lại thiếu phân nửa bán cầu não thế này!

”Đi thôi!”

”Lâm Thanh, anh đứng lại cho tôi! Ai cho phép anh chạy?”

Bảo Bình chạy thực mạng mà đuổi theo? Khuôn mặt vì tức giận mà giờ đây đã đỏ bừng. Cô đang tức, cô thật sự rất tức. Bảo Bình này từ khi nào bị một con vượn tiến hóa cấp bậc cao như anh xô mũi, đúng là làm mất hết mặt mũi của cô. Thế nào về nhà cũng bị Nhân Mã cười chết mất. Tất cả những tức giận, cô biến thành sức mạnh, đôi chân hoạt động ngày càng nhanh hơn.

”Ngu hay sao mà đứng lại? Cô đứng là mụ điên. Nếu không phải vì cô toàn trả tiền anh cho tôi thì tôi cũng chẳng thèm để ý đến cô” _ Mặc dù bận đến tối mặt, tên Sơ Khanh Lâm Thanh vẫn không quên dả kích tinh thần của cô.

Cái gì? Quen cô là vì tiền? Bảo Bình tôi từ khi nào mất giá đến thế?

”Học...học...học... Lâm Thanh, anh mau đứng lại cho tôi, nếu không anh sẽ chết thật khó coi.”

Hai người cứ liên tục cuộc bắt từ hết hành lang này đến hết hành lang khác... Bất chi bất giác họ đuổi đến cửa thang máy từ khi nào.

Cũng phải nói, tên sơ khanh Lâm Thanh rất khôn ngoan, chạy đến trước cửa thang máy, mắt nhìn thấy Bảo Bình vướng chân vào váy của mình, mắt dè, cô té về phía trước! Ấy vậy mà hần tình bơ lách mình sang bên trái. Nở nụ cười đều đặn, phủ phàng để lại một câu:

”Thuận lợi mà tiếp đất nhé!”

Bên đây, ngay giờ phút này, Bảo Bình ôm đầu nhăn trán, nghĩ bụng mình sẽ có dịp hôn đất mẹ bao la, cô thầm nghĩ rằng: Lâm Thanh! Rồi đây, người sẽ chết với bà.

Thời khắc Bảo Bình sắp ngã...

Ngay thời điểm cô ở tình thế ngàn cân treo sợi tóc...

Vào gian đoạn cứ ngỡ sẽ ôm đất mẹ bao la...

Thì...

Inh.. Inh...Ich...

Ấy! Sao kì vậy? Tại sao ngã lại không đau nhỉ? Có cảm giác mềm mềm và ấm ấm nữa?

Bảo Bình thều thào, lẽ nào ông trời biết cô có sắp ngã nên sai thổ địa đem đệm lót cho cô? Nếu như thế, ông trời thật sự rất ưu ái cô nhe!

Tình thế bất ngờ khiến mọi người trong thang máy kể cả Lâm Thanh tròn tròn đôi mắt mà kinh ngạc. Xong rồi, xong rồi, cô gái này tiêu thật rồi!

”Tổng giám đốc, anh không sao chứ? Đây cô bị làm sao thế này? Còn không mau đứng lên. “_ Vẫn là ngài trợ lý phản ứng nhanh nhất. Anh vội vàng kéo cô gái đang ngẩn ngơ ngẩn lấy thân tổng giám đốc làm đệm lưng cho mình, sau đó gấp gáp đỡ tổng giám đốc cao cao tại thượng đứng lên. Trong lòng âm thầm cầu nguyện cho cô gái xấu số này!

”Này, cô không có mắt hả?”_ Sur Từ nóng giận mà quát, khi cửa thang máy đang mở, tự nhiên ở đâu xuất hiện một vật thể lơ lửng bay vào người anh, khiến anh phải đập vào cánh cửa. Đau đến nghiêng răng!

”Xin lỗi, tôi không cố ý?”_ Bảo Bình cúi đầu xin lỗi. Dù sao, đụng phải người ta cũng là cô, xem người ta là đệm thịt cho mình cũng là cô. Bảo Bảo tự dằn lòng với mình là phải kiểm chế, kiểm chế ngay cái tính nóng nảy.

”Mau đưa cô ta đến công an!”_ Không thèm liếc đến khuôn mặt của Bảo Bình, anh vội vàng tuyên án.

Cái gì? Cô đã xuống giọng, dịu dàng, nhẹ nhàng xin lỗi thế mà còn ăn ngang ở ngược vậy sao? Được lắm, để tôi xem anh là ai mà ngông cuồng đến vậy?

”Tôi nói xin lỗi rồi anh không có tai sao? Nghe không rõ à?”

”Cô mắng ai không có... Ấy, Bảo Bình! Sao lại là cô?”_ Sur Từ kinh ngạc, cô gái đứng trước mặt hần đây lại là Bảo Bình. Cô gái gây rối ở tầng mười, bị bạn trai phản bội cũng đừng nói là cô luôn nha?

”Thì đương nhiên là tôi! Gặp anh ở đây thật tốt, mau giúp tôi bắt tên phụ tình Trần Thế Mỹ đi! Ấy, hần ta đâu rồi?”

”Đi rồi!”_ Người trợ lý bên cạnh Sur Từ tốt bụng trả lời.

”Cái gì? Sur Từ, tôi sẽ giải thích sau, mau giúp tôi bắt hần lại. Mau đi!”

Vừa nói cô vừa bước vội ra cửa, nhưng khi đi đến cửa, tên phụ tình Trần Thế Mỹ sợ cô như sợ cọp bỗng chốc đứng ngay ngắn, chỉnh tề trước mặt cô. Mà cũng không đứng, phải nói là hần đang bị lực lượng an ninh của khách sạn bắt giữa. Bảo Bình cười hề hề.. Tốt lắm, đến đúng lúc lắm, tự động vác thân đến nộp mạng, vậy thì đừng trách cô vô tình vô nghĩa...

”Bảo Bình, tôi chỉ là đi phục vụ theo yêu cầu của khách hàng mà thôi!”_ Mắt thấy khuôn mặt đầy sát khí của Bảo Bình từ từ tiến lại gần, Lâm Thanh tìm cách giải thích.

”Phục vụ khách hàng, phục vụ đến tận khách sạn luôn ư?”

”Bảo Bình tôi xin cô, đừng nói những lời khó nghe như vậy được không? Đồng ý tôi là bạn trai của cô, nhưng trai chưa vợ gái chưa chồng, cô đâu phải là vợ hay mẹ gì của tôi mà theo quản lý? Tôi thấy tôi với cô không hợp, chia tay, thế thôi!”

Có một cỗ lực tức giận dậy lên đáy lòng, cô cắn răng mà hỏi:

”Tại sao anh lại đối xử với tôi như vậy? Chẳng lẽ anh quen tôi chỉ vì tiền của tôi?”

Khi nghe được lời này của cô, chỉ thấy Lâm Thanh cười khan hai tiếng, không biết xấu hổ mà đáp trả cô:

”Nếu cô muốn biết sự thật, vậy tôi cũng không ngại nói cho cô biết luôn. Nếu không phải cô hào phóng, mỗi lần đi chơi chịu chi trả tiền, tôi còn lâu mới thêm để mắt đến cô. Về soi lại bộ dáng của mình đi? Với lại ngay cả tay cô cũng không cho tôi nắm, cô là bạn gái của tôi cái nỗi gì?”_ Mặc dù Lâm Thanh đang bị cầm chặt hai tay ở phía sau, nhưng nghĩ trước mắt còn có tổng giám đốc khách sạn ở đây, dù gì đây cũng là địa bàn của hần, chắc không đến nỗi cho Bảo Bình đánh mình làm ảnh hưởng đến hình tượng và danh tiếng khách sạn. Đã như thế anh còn kiên kỳ gì mà không dám nói nữa..

Lời nói vừa dứt, tinh thần hần há đánh người của Bảo Bình từ số mười lại quay về thời điểm xuất phát. Chỉ thấy mặt mày cô ỉu xìu, gương mặt cúi gằm xuống thể hiện dáng vẻ ảm ức. Thì ra, cô đã làm rồi! Làm sao có ai dám yêu một cô gái vừa xấu xí, không tiền không địa vị như cô. Nếu như không yêu cô vì địa vị, thì cũng yêu cô thông qua vẻ bề ngoài. Tình yêu chân thành cái gì chứ, chỉ là gạt người? Tình yêu chỉ là chuyện nhỏ. Nhưng, không có com

bỏ bụng mới là chuyện lớn. Thì ra tình cảm chân thành cũng được cân đo đong đếm như tiền bạc vậy! Tình yêu đối với cô thật là một cái gì đó quá xa xỉ!

Sur Từ đứng ngoài cuộc, mỗi mắt mong chờ được xem trò hay của Bảo Bình, như khi thấy tinh thần của cô xuống dốc không phanh, anh khẽ nhủ mày. Đi vội ra thang máy, như không báo trước, anh dừng lại trước mặt tên Lâm Thanh...

Bốp...

Một cú đấm không nhanh không chậm của anh giáng xuống người hắn. Đau đến mức, hắn khuya xuống đất nhăn nhó ôm bụng, trong lòng là một dấu chấm to đùng, anh đẩy dắc tội gì với hắn.

” Tổng giám đốc...”

Mọi người có mặt trong thang máy cả kinh. Mặc dù tổng giám đốc của bọn họ có thói kiêu ngạo, không để mọi người trong mắt. Nhưng, thường ngày cư xử với người khác rất lịch sự, hòa nhã, hôm nay lại vì một cô gái tầm thường này mà nổi máu điên cắn người sau?

” Nói bộ phận lễ tân, lần sau cái tên Lâm Thanh này có đến thuê phòng. Cho dùng vắng khách đến đóng cửa, cũng phải tống cổ hắn ra khỏi tiền sảnh.” _ Sur Từ lạnh lùng ra lệnh.

” Vâng!”

” Tất cả lui xuống đi!”

” Vâng!”

Không gian yên lặng, chỉ còn lại bóng dáng Bảo Bình đang lăm bắm gì đó trong miệng, cũng với ánh nhìn đầy soi mói của Sur Từ...

” Có phải tôi không đáng để có được tình yêu?” _ Bảo Bình quay mặt về phía Sur Từ, thê lương mà hỏi. Cứng phải thôi, tính cô ngổ ngáo, mạnh động lại có lúc điên điên. Vậy, làm sao có ai thêm bền mạng đến mà yêu cô chân thành, đúng thật là cô mơ tưởng. Bất chợt nhận ra mình quá tham lam.

“.....”

” Cũng phải thôi, một người vừa xấu xí, ăn mất luộm thuộm như tôi làm sao có người để ý đến chứ.”

” Đủ rồi, cô vì loại người như thế mà đau lòng. Cô thừa tình cảm chắc, hắn ta thật sự rất làm mất mặt đàn ông chúng tôi! “ _ Sur Từ bỗng nhiên nổi giận. Anh không hiểu, cô gái này ngày thường kiêu căng lắm mà, hôm nay vì một tên con trai lại chê trách bản thân mình không ra gì cả. Thật là một cô gái không có tiền đồ a.

Cô đâu có vì hắn đau lòng đâu, cô chỉ tui cho thân phận của mình thôi mà. Như vậy cũng không được sau? Sur Từ, anh nổi máu điên cái gì thế?

” Vậy anh có yêu một cô gái như tôi không?” _ Bảo Bình đột nhiên hỏi

“.....” _ Sur Từ vội cầm bật.

Thấy lâu quá anh vẫn không trả lời, Bảo Bình đột nhiên cười lớn tiếng, trước khi xoay người bỏ đi, cô bỏ lại một câu tự giễu cợt mình.

” Bỏ đi! Xem như tôi quá trào cao vậy!”

Bóng dáng Bảo Bình đi đã xa, đôi chân Sur Từ như bết rễ vẫn đứng im tại chỗ. Trong đầu anh đầy hỗn độn. Anh có yêu một cô gái như cô không? Vấn đề này anh chưa từng nghĩ đến, cũng giống như lúc này anh ra tay đánh tên Lâm Thanh vậy. Hành động đó, anh cũng chưa từng nghĩ mình sẽ làm. Vậy nên, có một ngày, nếu anh thật sự yêu một cô gái như cô, thế anh phải làm sao?

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38

“Bảo Bình à? Cậu đây là làm sao? Đây là hộp kem thứ ba mà cậu đã ăn rồi đấy? Có biết ăn nhiều sẽ mập không?”

Bảo Bình xem lời nói của Cự Giải như gió thổi ngoài tai, Cự Giải cứ nói. Bảo Bình cứ ăn, ăn một cách vô hồn, chậm chạp mút từng muỗng kem đầy đặn

đưa vội vào miệng. Tâm hồn treo ngược! Cô hành động như một cái máy...

Ôi, Lâm Thanh. Nghĩ đến những lời nói tuyệt tình, vô nghĩa của anh. Bảo Bình cảm phần trong lòng. Tuy cảm giác mơ hồ rất khó nhận ra, nhưng chắc chắn đó là có thật.

Cảm giác khó chịu lên đến tột đỉnh. Đau, tức giận và có gì đó nhói quá! Không phải vì gã Lâm Thanh vô tình bạc nghĩa. Chỉ là, có một cơn gió bất chợt se lạnh thổi vào lòng cô, thổi vào cảm giác cô đơn vốn được cô chôn sâu vào hồi ức.

“Bảo Bình, cậu có nghe tớ nói không đấy?”

Độc thoại đã lâu. Chưa thấy Bảo Bình lên tiếng gì cả! Cự Giải tức giận, không nể nang gì nữa. Thế là, cô đưa tay giựt ngay hộp kem còn ăn dở. Bảo Bình phản xạ một cách máy móc, cô ngược đôi mắt to tròn vô tội, chớp chớp con ngươi trong veo mà nhìn, ý bảo: Xin cậu mau trả lại cho tớ..

“Nói đi, lần này là tên khốn nào dám đá cậu nữa?” _ Song Ngư tức giận lên tiếng hỏi...

Lời cô vừa dứt, Bảo Bình suy sụp tinh thần. Khốn! Có biết thế nào là nói giảm nói tránh không? Mà còn “lại là” tên khốn nào bỏ cô nữa? Trời! Bộ cô bị người ta đá nhiều lần lắm sao?

“Sao biết tớ bị người ta đá” _ Bảo Bình yếu ớt hỏi.

Các sao nữ khinh bỉ, đồng loạt ngược gương mặt một góc ba mươi độ, bảo rằng: Còn phải nói!

“Bảo Bình à, đây là lần thứ hai mươi hai cậu bị người khác đá rồi! Mỗi lần bị đá, cậu đều cầu hủ kem mà ăn thốc ăn tháo, tớ nhìn riết cũng thành nghiện, không biết lý do cậu bị làm sao thì mới ngu đấy!” _ Nhân Mã chống hai tay vào hông, ra giọng chị hai lớn tiếng mà bảo.

Hai mươi hai lần? Đây! Đây! Đây! Có cần phải nhớ đến thế không? Tớ bị người ta đá, mà các câu tình bơ vậy hả? Thật là một lũ bạn vô tình vô nghĩa a. Giận quá!

“Bảo Bình, cậu còn nhớ là cậu đã thua tớ không?” _ Xử Nữ cười cười, cô nhẹ nhàng chậm rãi lên tiếng nhắc nhở..

Nghe được tiếng của Xử Nữ, tinh thần Bảo Bình càng thêm tồi tệ. Bình hoa là chiếc bình hoa quý của cô a, bảo vật của cô a.. Thế là bây giờ bị chuyển nhượng cho Xử Nữ, bảo bối của cô a.., Bảo Bình vô lực úp mặt xuống gối mà thầm tự kỉ.

“Hả? Cá cược gì cơ? Xử, cậu vào Bảo Bình đang giấu giếm bọn tớ chuyện gì thế?” _ Thiên Bình ngạc nhiên. Đây là có chuyện gì mà cô chưa biết thế? Tại sao nghe đến vụ các cược, tinh thần của Bảo Bình lại suy sụp đến thế này?

“Lên phòng đi tớ nói cho nghe!” _ Xử Nữ đề nghị

Vậy là, cả đám kéo nhanh lên phòng, nhanh đi cũng như khi vừa đến vậy. Chỉ để lại một Bảo Bình đang ngồi thờ dài trong phòng khách. Đúng là một lũ vô tâm, một lời an ủi cũng không dành cho tớ a. Nhưng, nói thế cũng oan cho bọn họ, thật sự thì mỗi lần thất tình cô cũng không buồn đến mức cần người khác phải an ủi. Có lẽ, cô không muốn cho người khác thấy cảnh lúc cô đau khổ nhất, suy sụp nhất. Mà quan trọng hơn, cô chưa từng yêu bọn họ, không yêu thì lấy đâu ra đau khổ để mà buồn mà khóc...? Chắc có lẽ, thượng đế đã ban cho cô một trái tim sắt, có lẽ những người bạn trai vội đến vội đi như một cơn gió bất chợt lạc lối, khi đi cũng cuốn trôi tất cả, không để lại một chút dư âm nào nên cô mới bình thản như thế?

Sự thật là, quen nhiều bạn trai như thế chỉ để đối phó với lão cha. Không quen bạn trai thì bị hôn nhân sắp xếp. Vậy thì cô cứ tìm một người vừa mắt để đối phó với ba đi, dù sao cũng đỡ được chuyện phải đi coi mắt, hôn nhân sắp xếp như một cuộc giao dịch. Bởi lẽ, với cô tình yêu hay hôn nhân có cũng được, không có cũng chẳng sao? Còn nguyên nhân khiến cô đau lòng, chỉ là vụ cá cược với Xử Nữ.. Có thể, Xử Nữ đã đúng, một người vừa xấu, bản tính điên điên khùng khùng như cô làm sao duy trì tình cảm quá hai tháng chứ? Có lẽ, cô quá tự tin khi cho rằng trên đời này có tình yêu thật sự... Khi nắng sáng, trời trong, chiếu rõ mọi thứ, chiếu rõ được bản chất của sự thật, biết rõ rồi, phải chăng có cái gì đó nhói nhói trong tim quá!

“Chỉ là thất tình thôi mà, cô làm gì mà không có chí khí như thế? Đã vậy còn ngồi gục ở đây mà khóc.”

Tôi khóc hồi nào chứ? Tôi là đang tiếc cho chiếc bình hoa bảo bối của mình thôi! Áy, khoan đã, sao lại có tiếng con trai ở đây thế?

Cô nhanh chóng ngẩng đầu lên, đập vào mắt cô là gương mặt thu lu của Sư Tử. Cô thầm kêu trời! Đúng là oan gia nhe, buổi sáng cho anh thấy cô trong bộ dạng tồi tệ như thế, đã đủ mất mặt lắm rồi, vậy mà bây giờ lại gặp...

“Tôi nói không đúng sao, cô lại nhìn tôi?”

“Khóc cái đầu anh đó? Đừng nói hàm hồ.”

“Bảo Bình, tôi biết cô rất thương tâm. Nhưng mà cũng không nên kim nén tâm trạng a! Cứ biểu lộ ra đi, tôi thông cảm cho cô mà.”

Đây là tình hình gì đây? Có phải anh ăn không ngồi rồi quá nên thích tự nghĩ ra chuyện gì đó làm?

“Kim nén cái đầu của anh. Trí tưởng tượng phong phú quá sao không làm nhà văn đi!” _ Vừa nói, Bảo Bình hậm hực quay đầu sang hướng khác. Không quan tâm anh nữa, không để ý anh vậy!

“Này! Mawejh dù tôi biết sự thật thường đau lòng, như cô cũng không cần phải thế. Như tôi này, tôi thương xuyên thất tình cũng có sao đâu?”

Hạng người như anh, đương nhiên xem tình yêu là bình thường rồi, hừ!

“Anh thất tình là anh bỏ người ta hay người ta bỏ anh?”

Sư Từ đắc ý:

“Đương nhiên là tôi bỏ người khác. Ngu ngốc”

Bốp

Bạn Sư Từ vừa dứt lời, từ trên không, một chiếc gói di động đáp ngay trước đầu anh. Bảo Bình anh mắt tóe lửa

“Anh thật nhảm chán!”

Xin anh. Là anh bỏ người khác chứ anh chưa bị người khác bỏ nên không hiểu cảm giác của tôi. Bây giờ hay nhỉ, muốn khoe khoang với tôi hay sao? Vậy thì anh xấu số rồi. Xin lỗi, đành lấy anh ra làm bao tải vậy.

Bảo Bình đi đã lâu, Sư Từ vẫn còn ngơ ngác ngồi đó, anh đã làm gì đắc tội với cô ???

Trong phòng khác yên tĩnh, ánh đèn mờ ảo, những tia sáng yếu ớt xuyên qua lớp kính thủy tinh. Ngoài trời, gió bắt đầu lên, lạnh và ngọt ngào... Khúc giao mùa đã đến, một mùa nắng tắt, mùa se lạnh và mùa đông chợt về..

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39

“Nhân Mã, đã đến giờ rồi đó! Cậu làm gì mà đứng thừ người ra vậy?”

Song Ngư thúc giục Nhân Mã từ nãy đến giờ vẫn nhìn trong gương mà suy ngẫm, mặt cô thoáng vẻ đồng tình. Bắt một người cá tính, trẻ con không thích gò bó như Nhân Mã đi dự tiệc đã là một đã kích rồi, nay lại bảo cô vác lên người bộ lễ phục mấy chục kí ấy nhằm một hai kí. Vậy thì làm sao mà cô chạy nhảy đây!

“Bộ lễ phục chết tiệt a! Cứ nhìn vào tờ hạn đến nỗi không cho người sáng tạo ra nó vài đám. Ai mà thiếu óc sáng tạo đến vậy? Trên hồ dưới lại kín, nhìn cái đuôi vậy mà xem cứ như nẩy mười mét vậy. Làm ơn đi, tờ là mặc đi dạ hội, chứ tờ đâu muốn đi lau sàn giúp người khác chứ...”

Nhân Mã liên tục lắc đầu, mặc cho Cự Giải đứng bên liên tục huýt huýt tay. “Nhân Mã, tờ đã tận lực giúp cậu rồi nhé, cậu tự cầu phúc đi”- Giải nhi than thảm một tiếng.

“Tờ đây này, có giỏi thì cậu cho tờ vài đám đi. Con ngựa kia, cậu có biết y phục của tờ hàng trăm người muốn mặc mà chả được không? Tờ cho cậu mặc không lấy tiền mà cứ lắc đầu hoài vậy? Có tin tờ lấy chân bó cậu như đòn bánh không?”

Thiên Bình đứng chống nạnh hai tay, trợn mắt. Cô tức điên. Nhân Mã chết tiệt, dám nói cô thiếu óc sáng tạo hả? Nếu không phải sợ trễ giờ cô đã tặng con ngựa này vài đám rồi.. A..A..A.. Bực thật!

“Nhưng mà, nhưng mà... ở trên phần cổ tờ thấy nó sao sao ấy! Tờ không chịu, tờ mặc kệ, nếu không có cách nào sửa lại cho tờ, đừng mong tờ bước ra khỏi nhà!”

Nhân Mã dờ chừng, cô nắm hai tay bấu chặt vào thành tủ. Mặc cái này ra đường a, ngại chết đi được. Chả hợp với phong cách của cô chút nào. Không nói là kinh cổng cao tường, nhưng cô thà mặc áo phong quần bò đi dự tiệc còn hơn cái này rườm rà, nặng nề chết mất.

“Bà chị của tôi ơi! Đây là đi dự tiệc đó, chứ không phải đi dã ngoại hay ở nhà đâu. Cậu làm ơn ăn mặc hợp phong cách giúp tờ được không? Nếu cậu thấy trang phục này rườm rà phức tạp, thôi thì lấy bikini mà mặc đi. Mát mẽ thoáng mát!”

Xử Nữ tức tối, đứng ở bên mà châm biếm. Chính cô của chẳng khá hơn Nhân Mã là bao. Cô liên tục đưa tay lên mà nhìn đồng hồ. Trôi ơi! Sắp trễ rồi, cô chỉ muốn là một người bình lặng mà vào ăn tiệc, rồi bình lặng mà đi về. Chả muốn đến trễ để giành nổi bật a!

“Không nói nhiều. Cự Giải, Song Ngư, mau giúp tớ kéo con ngựa điên này ra mau. Xử Nữ, cậu lấy khăn choàng tớ chuẩn bị lại đây!” _ Thiên Bình ra lệnh

“Làm gì a! Muốn bó tớ thành đoàn bánh sao? Cứ mạng a.....”

Tiếng kêu thảm thiết cất lên từ ngôi biệt thự sang trọng đã lên tiếng báo hiệu rằng, buổi dạ tiệc đầy sóng gió chính thức bắt đầu!

Thảm đỏ được chiếu sáng lung linh, âm thanh rầm rầm như sấm biển làm cho cảnh tượng càng trở nên tung bừng. Rất nhiều nhân viên an ninh bảo vệ trong tư thế vững vàng ngăn cản đám phóng viên, nhà báo.

Biệt thự Trần gia, đèn đuốc sáng trưng, quần áo xa hoa, yến tiệc linh đình.

Khu nhà cao cấp dưới ánh đèn rộng lớn có vẻ từng bừng náo nhiệt, giống như một tòa lâu đài trong truyện cổ tích, chiếc cổng lớn từ từ mở ra, trên tất cả cây cối trong biệt thự đều treo đầy đèn màu nhấp nháy như đom đóm, cả biệt thự chìm trong màu xanh nhạt của đại dương.

Hai bãi đỗ xe to lớn ở tầng hầm và tầng trệt đều chật kín, mỗi chiếc xe đều là xe thể thao sang trọng.

Tiệc mừng thọ của Trần lão gia- người đứng đầu gia tộc được tổ chức long trọng, những người tới tham dự đều không phú thì quý, khách tớ đều là giới thương nhân, chính trị hoặc hoàng tộc, cho nên đây có thể coi là một dịp tốt để kết giao....

Tiếng dương cầm như nước cùng tiếng nhạc giao hưởng vang lên khiến buổi tiệc càng trở nên huyền binh, tiếng nhạc du dương hòa với tiếng pháo hoa rơi xuống. Giờ phút này, toàn bộ Trần gia càng trở nên huyền bí, âm áp...

Trần lão gia có tất cả hai người con. Một người con trai và một người con gái. Nhưng người con trai thời niên thiếu do làm ăn thua lỗ đã bỏ nhà mà đi, một mình Trần lão gia ở cái tuổi gần đất xa trời phải đứng lên vớt vạt cả một tập đoàn lớn. Còn người con gái út đang định cư bên Mỹ. Ông có đến ba đứa cháu. Hai trai một gái, nhưng ông thương nhất là đứa cháu trưởng tên Ma Kết và cũng là người kế thừa gia tộc trong tương lai.

Đứng trong đám đông, áo quần sang trọng, mỗi người một vẻ, lục đại thiên vương không bị mờ đi người lại còn như một vì sao vậy, sáng lấp lánh riêng một khoảng trời. Nhưng bộ tân trang sang trọng vanh vách vóc dáng cao lớn của các anh, đường nét đẹp đẽ giống như điêu khắc, mỗi đường nét đều tạo ra vẻ tao nhã cao quý không gì sánh bằng, mỗi một cử chỉ nhỏ cũng toát lên được khí chất vương giả, không ai dám xem thường.

“Sao họ cò chưa đến nhỉ? Có khi nào họ không đến hay không? Tớ đã bảo là lấy xe đến đón rồi!” _ Bạch Dương cau có.

Tức chết vì tính khí các cô quá, đã bảo lấy xe đến đón thì không chịu. Cứ một mực mà đi taxi, bây giờ thì hai rồi, đã trễ thế này còn chưa chịu đến nữa.

“Yên tâm đi, tớ nghĩ chỉ là kẹt xe một chút thôi. Nếu họ đã hứa thì dĩ nhiên họ sẽ đến mà.” _ Song Tử vỗ ngực đảm bảo.

“Câu này mới giống tiếng người nói!”

Ngay khi tiếng Thiên Yết vừa dứt, từ phía sau các anh vang lên tiếng cười châm chọc của Xử Nữ, theo đó là ánh mắt lườm xéo đầy khiêu khích đến Bạch Dương.

Vừa quay đầu lại, các anh lập tức trở mặt, há hốc mồm kinh ngạc. Mỗi một lúc lâu, Kim Ngưu lấp bắp

“Các cô, các cô..., đây đúng thật là các cô chứ?”

“Các anh, các anh..., đây đúng thật là bọn tôi rồi!” _ Song Ngư thích thú nhái lại.

“Bây giờ tôi mới thấm thía câu nói “Người đẹp vì lụa”, thật không ngờ, khi khoác lên mình bộ váy dạ hội, các cô không đến nỗi nào giống vịt con xấu xí trong truyền thuyết!” _ Sư Tử ăn ngay nói thật. Trang phục của mọi người hôm nay rất đẹp, rất hợp, giản dị nhưng không mất vẻ sang trọng, đơn giản nhưng tôn lên khí chất ẩn vương giả trên người các cô. Đặc biệt là bộ đầm dạ hội của Nhân Mã, trên lưng trần được chắn ngang bởi một chiếc khăn len màu kem nhạt, chính giữa nút thắt là ghim cài hình bông mai, mạ vàng. Những bông mai nhẹ ton, yếu điệu đung đưa theo từng chuyển động của cô rất đẹp, rất hợp.

Kết quả của ăn ngay nói thật là sao? Là anh ăn ngay gót giày cao gót của Bảo Bình. Anh cố gắng mím môi để không bật ra tiếng hét thấu trời xanh. Trong bụng thầm rủa Bảo Bình: Người như thế bị người khác đá cũng phải.

“Anh nói ai là vịt con xấu xí trong truyền hã? “ _ Bảo Bình tức tối trợn mắt

Thật là nhục nhã mà, các cô biết chính mình không bằng ai, các cô cũng thường nghe những lời chê bai phía sau lưng. Nhưng hôm nay, nghe chính miệng các anh thừa nhận sự thật, có một chút gì đó ngứa ngáy khó chịu thật. Cũng không trách hôm nay các anh bất ngờ, vì Song Ngư bảo đi dự tiệc cũng phải cho ra dáng của đi dự tiệc, vì thế các cô đã giảm bớt hàm lượng mặt mèo của mình. Biến gương mặt xấu xí thành gương mặt bình thường một chút. So với mấy quý cô ở đây ăn mặt tươm tấc, trang phục lòe loẹt, trang điểm cầu kì tỉ mỉ, thì rõ ràng các cô là một bầy vịt xấu xí lạc giữa bầy thiên nga xinh đẹp.

“Các cô đừng để tâm. Ý của Sư Tử là khen các cô hôm nay xinh đẹp đấy mà. Ày, sao tôi không thấy Thiên Bình và Cự Giải?” _ Ma Kết thông minh

đôi chủ đề.

“Thiên Bình và Cự Giải không đến!” _ Nhân Mã này giờ còn cau có với chiếc giày cao gót đột nhiên ngắn đầu lên đáp.

“Cái gì? ” _ Hai giọng nam đồng thanh quát. Có lẽ do giọng nói hơi lớn, một ít tân khách hiếu kì quay đầu nhìn lại, Ma Kết, Kim Ngưu bối rối xin lỗi.

“Đã hứa là đến rồi mà? Tại sao họ không đến chứ?” _ Ma Kết bắt mồm lên tiếng.

“Họ leo cây ớt té gãy chân rồi, làm sao mà đến” _ Nhân Mã tỉnh nghịch.

“Cái gì? Té gãy chân? Sao có thể thế chứ? Sao họ lại leo cầu...” _ Nói đến đây Kim Ngưu im lặng, tức tối hét lớn “Nhân Mã, cô lừa tôi phải không?”

“ha..ha..ha.. tôi lừa anh đấy? Thì sao?”

Nói xong giống như tính cánh thường ngày, cô đưa chân sao lên mà nhảy nhót, nhưng cô quên mất rằng hiện giờ mình đang cải trang thành thực nữ, đã vậy còn vác lên người bộ lễ phục dài mấy thước, mang lên chân đôi giày cao gót gài một tắc, kết quả khi cô vừa coo chân lên chạy suýt chút nữa là ôm đất mẹ bao la. Cùng may, Thiên Yết đứng bên cạnh nhanh tay nhanh chân đỡ lấy

“Em coi em đấy, có ai con gái như em không?” _ Thiên Yết trách yêu. Nói rồi anh còn đưa tay véo vào mũi của Nhân Mã khiến cô nàng ngượng đỏ mặt vội né sang một bên, cô nhanh nhẩu đáp lại

“Tỉnh tôi đó giờ là vậy rồi? Anh có ý kiến gì chứ? Bỏ bàn tay gấu của anh ra.”

Thiên Yết không nhưng không bỏ, còn kê sát vào tai cô..

“Anh đương nhiên có ý kiến. Về ngoài đã xấu xí, thân hình không gọi cảm, tính cách giống đứa trẻ, luôn luôn trêu chọc người khác, đi đứng không vững vàng, có xu hướng bạo lực, cứng đầu như con trâu, lại hiếu thắng, phá phách.” _ Anh càng nói, Nhân Mã đứng bên cạnh đã đỏ mặt vì tức giận, cô tròn đôi mắt mà nhìn Thiên Yết đang ba hoa, 5..4..3..2..1.. ngay lúc Nhân Mã định cho Thiên Yết một cái đấm, đúng lúc này anh kê sát vào tai cô, âm thanh đủ hai người nghe, nhẹ nhàng nói “Nhưng anh thích!”... Vâng, mặt cô bây giờ đã đỏ hơn cả quả cà chua chín nữa.

“Xin lỗi hai vị đây là nơi công cộng! Có gì về nhà nói” _ Song Ngự lên tiếng trêu chọc.

“Gi..chứ..gì mà về nhà..” _ Nhân Mã lấp bắp.

“Đừng chọc nhau nữa, buổi tiệc sắp bắt đầu rồi. Ma Kết, Kim Ngưu, Thiên Bình và Cự Giải nói muốn đi dạo xung quanh một chút, hai anh rõ đường đi ở đây, thay chúng tôi tìm họ về đi.” _ Xử Nữ lên tiếng nhắc nhở. Có nhầm không đấy, ở nhà cãi nhau còn chưa đủ định vào đây mà cãi nhau sau. Cho xin nhe, mọi người không mất mặt nhưng tôi- Xử Nữ cũng đủ cảm thấy mất mặt lắm rồi!

Nhưng vừa quay bước đi vào trong, các sao nữ đụng ngay kẻ thù không đội trời chung của mình. Một Bảo Uyên đã khó đối phó nay thêm Thanh Tuệ, Minh Thư, Cẩm Vân.. gì gì đó bị các cô dọa ma đến ngất nữa. Trời ơi, sao các cô lại quên bọn họ cũng đến vào ngày hôm nay chứ! Xem gương mặt mỉa cười khêu khích của bọn họ đoán cũng biết là chả có gì tốt rồi. A..A..A.. Ông trời ơi! Chỉ ăn một buổi tiệc nho nhỏ cũng khó đến vậy sao?

Phía sau khuôn viên, không ồn ào náo nhiệt, chỉ là gió thổi, là ánh sáng của ánh đèn lung linh mờ ảo, là giai điệu du dương của tiếng đàn vĩ cầm xa xa vang vọng.

Tiếng bước chân rón rén, Thiên Bình hồi hộp đi theo một người. Nhìn dáng hình quen quen, hình như cô đã gặp ở đâu rồi! Nếu là tân khách được mời đến, sao lại không ở dạ tiệc, lại lén lén lúc lúc ra đây làm gì? Chả lẽ là người xấu trà trộn vào hay sao? Không đúng, nếu người xấu trà trộn vào tại sao lại ở đây, đi bộ thong thả đến thế này? Cứ mãi suy nghĩ, khi ngược lên, người con trai cô theo dõi đã biến đâu mất. Sao nhanh thế? Chả nhẽ cô qua mắt rồi sao? Rõ ràng mới nhìn thấy đâu đây mà? Cô dụi dụi đôi mắt của mình, thầm trách sao mình hôm nay lại nhiều chuyện đến vậy? Đi theo người ta, đến nỗi bây giờ mình bị lạc cũng không hay a!

“Ấy..ai da...”

Do đi không nhìn đường, cô đâm sầm vào cây cột giữa trời, mà không đúng cây cột thì làm sao mà mặc âu phục. Phải nói là cô đâm sầm vào một tên con trai nào đó, có nhầm không vậy? Hết chỗ đứng hay sao, sao lại đứng sao lưng cô làm cái gì?

Thiên Bình ngồi dưới đất, xoa xoa đầu, định lên tiếng mắng tên con trai kia một chút, nhưng khi cô ngược lên thì

“Vũ Ngôn? Sao lại là anh?” _ Hình như đã lâu rồi cô chưa gặp lại Vũ Ngôn, kể từ lần cô bị đánh hôm trước.

Vũ Ngôn cười cười, để lộ hàm răng trắng tươi, anh đưa tay kéo lấy Thiên Bình

“Sao không phải là anh? Đây là nhà ông anh cơ mà?”

“Hả? Ông anh? Nhà của anh?” _ Trời ơi, thế mà lúc này cô còn tưởng người ta là trộm, sợ có ý đồ gì xấu, ngang nhiên theo dõi người ta. Trời ơi, ngượng quá! Thiên Bình không ngại ngừng cúi đầu.

“Đúng vậy? Đây là nhà của ông nội anh!”

Vừa nói, Vũ Ngôn vừa đỡ cô ngồi xuống xích đu gỗ gần đó, anh cũng chẳng khách khí ngồi lại kế bên.

Thiên Bình dường như nhận ra có gì không đúng?

“Vậy anh và Ma Kết là anh em?”

“Đúng vậy, anh và Ma Kết là anh em cùng cha khác mẹ?”

Thiên Bình bùm chặt mồm như không tin được, anh em cùng cha khác mẹ sao?

Trong biệt thự Trần gia này, còn ẩn chứa bao nhiêu bí mật đây?

“Khi ba anh làm ăn thô lỗ bỏ nhà ra đi, đã gặp được mẹ anh, họ cùng xây dựng sự nghiệp, sau đó thì sinh ra anh. Mãi đến vài tháng trước anh mới biết được sự thật này, nhưng mà...” Vũ Ngôn cười khổ: “Ông nội không muốn nhận mẹ anh, càng không công nhận đứa cháu như anh. Ông bảo trên đời này chỉ có một người con dâu đó là người mẹ quá cố của Ma Kết, và một đứa cháu đó chính là Ma Kết. Ông nói không bao giờ cho mẹ con anh đặt chân vào ngôi biệt thự này. Sở dĩ hôm nay anh có mặt ở đây, là thay mặt tập đoàn của ông ngoại cũng là bạn kinh doanh lâu năm của ông nội”

Thiên Bình cố gắng hình dung được quan hệ phức tạp của hai nhà. Cô im lặng nghe, nghe anh từ từ kể, bởi lẽ cô biết bây giờ anh cần là một người có thể lắng nghe.

“Em không biết phải giúp anh thế nào. Có lẽ, người trong cuộc mới rõ ràng nhất, nhưng em tin những điều tốt đẹp sẽ đến với anh. Vì anh là người tốt!”
_ Cô đưa tay vỗ vỗ vai anh tỏ ý an ủi.

“Anh là người tốt hay sao?” Vũ Ngôn hỏi, nhưng cũng như lời tự hỏi với lòng mình. Nếu có một ngày em phát hiện ra anh không tốt đến thế? Thiên Bình, em có tha thứ cho anh không?

“Cảm ơn em, Thiên Bình”

Do khoảng cách ngồi gần nhau, ngay tại lúc này, cô và anh chỉ cách nhau có một hơi thở. Bối rối trước ánh nhìn say đắm của anh, cô đưa mắt buông quơ hướng về nơi khác.

“Sao băng kia, cùng nhau cầu nguyện đi.” Thiên Bình reo lên, nói xong cô chấp tay lại, thành khăn mà cầu nguyện.

Vũ Ngôn ở bên cạnh, nhìn gương mặt bình thường nhưng toát lên nét đáng yêu của cô, hôm nay cô thật đẹp. Với bộ trang phục trắng đơn giản được cô khoác lên người càng làm cô thêm xinh xắn thánh thiện, nhưng có một cảm nhận đặc biệt. Trong gương mặt vui vẻ kia, vẫn không giấu được nỗi niềm cô đơn tận sâu trong đôi mắt. Phải chăng, sự vui vẻ hồn nhiên của cô chỉ là giả vờ. Lúc đầu khi gặp cô, gương mặt cô lạnh băng, kìm nén cảm xúc, lúc cô bị đánh đau đến ngất một giọt nước mắt cô cũng không chảy, bây giờ rõ ràng cô đang cô đơn tại sao cứ tỏ ra mình rất mạnh mẽ, rất hạnh phúc. Rốt cuộc ẩn trong tính cách kia là một bộ mặt thế nào? Nếu có thể, anh ước rằng mình có thể mag lại một chút niềm vui, một chút hạnh phúc cho cô, anh ước rằng đôi mắt kia đừng ưu sầu, đừng trống rỗng đến thế.

Thiên Bình từ từ mở mắt ra, quay sang Vũ Ngôn vui vẻ hỏi

“Anh cầu nguyện gì thế?”

“Thế em cầu nguyện gì?” Không vội đáp, anh hỏi ngược lại cô

“Em sao? Em ước cho tất cả mọi người xung quanh em đều vui vẻ?”

Cô bé ngốc, em ước cho người khác vui vẻ trong khi bản thân mình lại không vui vẻ. Em ngốc, là đại ngốc..

“Vũ Ngôn à?” Thiên Bình bối rối trước ánh nhìn chăm chăm của cô, trời ơi mặt cô có dính gì sao? Sao lại nhìn cô chăm chăm thế này? Chẳng lẽ, lời mọi người nói là thật sao? Cô có số đào hoa bẩm sinh? Ngay cả khi dung nhan tồi tệ đến thế này sao?

Không đợi cô kịp phản ứng, Vũ Ngôn nắm hai vai cô, chăm chap hôn lên đỉnh đầu cô.

“Anh cũng mong em hạnh phúc!”

Thiên Bình ngây người. Trời ơi, tại sao mọi chuyện lại vượt qua tầm không chế thế này? Không được, không thể ở lại nơi nguy hiểm thế này, cô phải chạy trốn mới được.

Vũ Ngôn, xem như anh may mắn, tôi đã không chế, không chế lắm để không cho anh ăn một cái tát. Thiên Bình thầm rủa trong lòng!

“Buổi tiệc sắp bắt đầu, em nghỉ mình nên ra đại sảnh, gặp lại anh sao nhé!” Cô vội đứng lên, lấy đại cái cớ mà từ chối.

“Anh đưa em đi!”

“Không cần phiền phức như thế, Vũ Ngôn thiếu gia. Bình nhi là khách của tôi, để tự tôi tiếp đãi.”

Thiên Bình chưa tìm được cách từ chối thì xa xa đã vọng lại giọng nói đầy tức giận của Ma Kết, anh tức giận đi tới, thôi lỡ gờ tay Vũ Ngôn đang nắm lấy Thiên Bình ra, bạo lực kéo cô đi không nói tiếng nào. Cũng chẳng cho cô kịp lên tiếng tạm biệt lấy một lời!

Thiên Bình đi mà như chạy theo từng bước của Ma Kết, không hiểu sao trong lòng chợt thấy lo nhiều hơn là ngại. Tại sao anh lại tức giận đến thế? Chẳng lẽ anh đã nhìn thấy cả rồi? Suốt dọc đường đi, anh cứ im thin thít, khác với điệu bộ hàng ngày? Cô cắn găng nhin đau từ đôi tay đang bị nắm chặt... Trong lòng thầm mong buổi dạ tiệc mau mau kết thúc.

Còn Vũ Ngôn, mắt thấy Thiên Bình bị kéo đi ngày càng xa dần, đôi tay anh nắm lại thành nắm đấm. Trong lòng rạo rức “Thiên Bình, anh nhất định không từ bỏ em, nhất định không!”

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.